

NONNULLI E
Luciani Dialogis

SELECTI,
Et Scholiis illustrati

A B
EDUARDO LEEDS,

CUI
In Schola *Buriensi* contigerunt
esse curæ

Τὸ σπιν καὶ σφῶιν, καὶ τὸ μὴ ἵδῃ τὸ νῦν.

In usum eorum,
Qui dum Græcari student, non me-
tuunt interim ridere.

*Omne tulit punctum, qui miscuit utile dulci
Lectorem delectando pariterque monendo.*

L O N D I N I,

Excudebat Sam. Roycroft LL. Orientali-
um Typographus Regius, & Prostant venales
apud Nevil Simmons ad insigne (*Princes
Armes*) in Cœmiterio Paulino, & Thomam
Simmons Bibliopolam *Buriensem*, 1678.

8° V. 82. Ar1.

MONTELLI E
L'AMICHI Dialogis

SECT. I.

IN 2. PARS. 1. PARS.

EDUARDO LEEDES

TO THE EDITOR, OF THE

AMERICAN REVIEW

OF THE

AMERICAN REVIEW

OF THE

AMERICAN REVIEW

OF THE

AMERICAN REVIEW

GENEROSISSIMO
Juveni *Hen. Poleio,*
ARMIGERO,

Morum Legumq; Patriæ in Me-
dio, ut vocant, Templo studioso,

E. L.

Quod sum est in hoc Libello

D. D. C. Q.

I quæris à Me Or-
natissime *Juvenis,*
quamobrem hunc
Libello Nomini
Tuo dicavi, non aliam Tibi

A 3 pro-

Epistola Dedicatoria.

profecto afferre possum rationem, quam quod *libuit* —
Libuit autem quoniam libere fecerunt egregia Tua erga mē merita, præ quorum sensu gestiebat animus hanc arripere ansam, quantum Me penes est, referendi gratiam, virtutes scilicet Tuas, quas ipse nimis occultare studes, prædicando, &, si quid hæ chartulæ ad id valent, in ævum futurum prorogando laudes. Quarum quam amplam Tu præbes materiam, nemo opinor ignarus est qui Te novit; sive enim contemplamur egregium Tuum erga
literas

Epistola Dedicatoria.

literas literatosque studium,
sive ingenii acumen, sive in-
dolis felicitatem, sive morum
probitatem, suavitatemque, si-
ve animi in omni voluptate,
quæ solet à se juvenes abripe-
re, moderationem, sive in re-
bus agundis, qualis in ætate
senili haud facile reperienda,
prudentiam; à quacunque
parte Te spectamus, abunde
est undique quod miremur,
abunde quod Te dignum pu-
temus, qui linguis & sermo-
nibus Hominum propinan-
dus, quique omni laude de-
corandus & accumulandus

Epistola Dedicatoria.

sis. Si compos esse potuerim
senis illius apud *Virgilium* vo-
ti & annorum præteritorum,
quos vellem pro libito revo-
care licuerit, nullam antea æ-
tatis meæ optarem potius
redire partem, quam eam, in
qua Te vidi inter popellum
Meum, non ut solet puerorum
vulgus, & Tuam haud dede-
cuit ætatem lufitantiem; sed,
quod Tuum erat, nunquam
non agentem, assidue inter
Autores locupletes versantem,
& si quid ab ullo, aut sapien-
ter, aut eleganter, aut false di-
ctum sit, magno iudicio dis-
cernentem,

Epistola Dedicatoria.

cernentem, & avide Tibi cap-
tantem, & intus in animo
condentem: Mihi lætanti
semper aures attentissimas
præbentem, & bibulas, quo-
cunque Te vocavi libenti &
alacri animo vestigia premen-
tem, imo nonnunquam, ubi
via erat impedita & dubia
præeuntem, & facem præben-
tem, & exitum monstrantem,
Adolescentem sedecim annos
natum, viro plus quam qua-
dragenario, & si recte de Me
judico, in scrutandâ Autorum
mente non prorsus cæuti-
enti.

Epistola Dedicatoria.

Fatigare scio animum
admodum patientis Lectoris,
& modestiæ Tux plus nimio
displicerem, si quò fert ani-
mus, pergerem narrare om-
nia, quæ in Te *vidi*, quibus &
mei, & cujusque aliis, qui Te
appropinquabat, delectasti si-
mul & demeruisti animum.
At neque pauciora fuere, quæ
postquam à nobis ad altiora
versus studia in Academiam
Cantabrigiensem migraveras de
Te *audivi*. Idque non à Cau-
ponibus & coquis quibus res
magna videri solet, facere
sumptus & indulgere gulæ;
sed

Epistola Dedicatoria.

sed ab iis, qui norunt *quid*
distant æra lupinis, & quibus-
cum Tu præcipue versari
amabas, viris gravissimis &
in omni Literarum genere
scientissimis. Post exiguam
intra Academiam moram, ne-
mo fere erat melioris notæ
aut Mathematicus, aut Me-
dicus, aut Jurisperitus, aut
Theologus, aut politioris Li-
teraturæ gnarus, cui Tu non
notus modo, sed & eras in
deliciis: & Viri non pauci
multos annos in Philosophiæ
studiis exercitati, non solum
admittebant Tuam, recentis
adhuc

Epistola Dedicatoria.

adhuc advenæ, amicitiam;
sed & ambiebant.

Si sequi Te mihi licuerit
quo nunc es evehctus, ubi
cum flore Anglorum pubis
inter Themidos patriæ My-
stas versaris, haud dubito
quin ibi Te viderem ulque
eundem esse, & apud eos ean-
dem admirationem tui exci-
tasse, quam apud Homines
cæteros quibuscum prius e-
gisse contigerat, reliqui-
sti.

At

Epistola Dedicatoria.

At frustra fortasse sum-
dum ejus laudes ampliare
studeo, qui ut non indiget,
ita forsan nec captat laudes,
nec audire amat, aut si amat,
tam Mihi est amicus, ut blan-
dissimis licet anniterer ver-
bis, amicior Mihi nullo mo-
do reddi potuerit. Pruden-
tius forte consultissem rebus
meis, si eadem operâ apud
alium aliquem Virum Nobi-
lem inire gratiam studuissem
aut magis laudis, aut minus
Mei studiosum, quo scilicet
aucto eorum numero qui
clypeo tegerent, in eo, quo
nunc

Epistola Dedicatoria.

nunc sum loco tutior forem,
& minus Mihi, Regnoque
meo metuerem, si quis olim
contra paraverit legiones.
Sed nescio quomodo ex ve-
hementiore Tui studio, à
Meipsius cura abreptus sum
semper pronior in id quod
placet, præsertim si hone-
stius etiam videtur, quam
in id quod prodest. Pla-
cuit mihi hinc capta occa-
sione Tibi, aliisque osten-
dere quanti Te æstimo, &
abunde Mihi prodesse vide-
bitur, si id videro Tibi
non displicere. Quod ad
librum

Epistola Dedicatoria.

librum attinet, nonnullis for-
san absurdum & importu-
num videri possit, quod
cum *Græco-Latinus* sit, *An-*
glo nobili dicare non me-
tuerim, in hac præsertim
tam delicata rerum vice,
quando res tam *bella* habe-
tur *Græcas* simul & *Lati-*
nas nescire literas: Et sane
de hac re opus esset excu-
satione aliqua, nisi quod
Te scirem, ita te posse
præsentī seculo accommo-
dare, ita inter *bellos* Homi-
nes sapere, ut interim ubi
locus sit, inter *Latii* & *Ce-*
cropiæ

Epistola Dedicatoria.

*cropia colonos non respuas
desipere. Vale.*

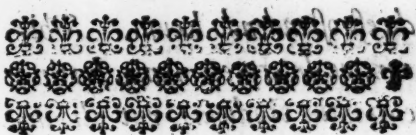
*E Regia Schola, que
est in Villa Faustini,*

11° Kalendas

Februarias,

1676.

A.D

A D

LECTOREM.

N Tibi, quisquis es, alter Luciani Dialogorum libellus, si non castigatior, at saltem, quod non minus solet captare Lectorem, recentior; & Puerorum captui multo accommodatior. Ubique locus in Autore occurrerit obscurior hic illustratur, aut lucem inferendo, aut unde petenda

Ad Lectorem.

da est ostendendo locum. Ubi-
cunque Interpres nimis Latine
elegantiae Studiosus, aut alio in-
tentus, minus ad verbum red-
didit Græcum textum, hic mu-
tatum invenies, plerumque in an-
notationibus, nonnunquam in ipsa
Interpretationis textura Græca
vocabula, quæ sæpius transfe-
rendo nimis ab origine vagata
fuerunt, eo iterum reducuntur.
Particulæ, quæ in significatu
parum usitato obveniunt, notan-
tur: loci in Homero, quibus
non semel alludit ridibundus
Auctor, indignantur. Omnia de-
nique tam aperta & facilia red-
duntur,

Ad Lectorem.

duntur, ut qui legit, purum putum metat fructum, nihil sentiat laboris. Unum tantum præter hæc velim scias, Lector, nempe quæ ad sex priorum Dialogorum Versionem Latinam annotata sunt, Nicolai Buscoducensis Antuerpiæ olim Gymnasiarchæ tribui deberi industriæ. Cætera tantum nostræ. Vale.

Scripsi, in Villa Faustini,
quæ in pago Suffolci-
ensi est, 11° Kalendas
Februarias, A.D.
1676.

In

Ad Jacobum

Quod cum tu per te ipsum, autum
tamen non a te ipsum, sed a
tunc tuum prout
hoc colligitur. Ex hoc, nempe
que ad te per te ipsum
tamen non a te ipsum, sed a
tamen non a te ipsum, sed a
tamen non a te ipsum, sed a
tamen non a te ipsum, sed a
tamen non a te ipsum, sed a
tamen non a te ipsum, sed a

In selectos *Luciani* Dialogos
Scholiis illustratos ab *E. L.*

Subinde, *Luciane*, *Pythagoræ*, *senis*
Divini, *amaris dogma prosequeris jocis*,
Animasque rides corpora ingressas nova;
Non aded res ridenda. Scholiastes, vides,
Novus hiece mentem quam probè cõlles tu.
Sensumque acutus eruit reconditum; (am,
Non es tibi. ipsi notior : Quis non putet
Animam subisse corpus ipsius tuam ?

Sam. Leedes, Aulæ
Clarensi in Academia
Cantab. alumnus.

Ordo Dialogorum.

	<i>Græc.</i>	<i>Lat.</i>
1. M Enippi & Mercurii, <i>pag.</i> 1	4	205
2. M Simyli & Polystrati,	4	208
3. Veneris & Cupidinis,	7	214
4. Mercurii & Maïæ,	10	219
5. Veneris & Cupidinis,	13	225
6. Doridis & Galatææ,	17	229
7. Panis & Mercurii,	22	234
8. Jovis & Mercurii,	25	240
9. Apollinis & Vulcani,	26	241
10. Vulcani & Jovis,	29	246
11. Mercurii & Apollinis,	31	249
12. Promethei & Jovis,	33	252
13. Cupidinis & Jovis,	36	255
14. Zephyri & Noti,	38	258
15. Æaci, Proteſilai, Menelai, & Paridis,	43	264
16. Plutonis & Proteſilai,	47	268
17. Diogenis & Herculis,	52	274
18. Galenes & Panopes,	57	280
19. Judicium Dearum,	60	283
20. Somnium ſive Gallus,	88	304
21. Vitarum Auctio,	157	367

ERRATA.

P Ag. I. lin. 18. scribe ἀνεμόσιον, p. 9. l. 7.
 Eurip. Rhes. p. 10. l. 4. ποῦδα, p. 11.
 l. 11. κηρύττειν, l. 23. τοῦτον, p. 13. l. 19.
 τέρας, p. 17. l. 19, αἵτης, p. 19. l. 14.
 δῆμιον, p. 23. l. 8. post λάδοι adde εἰς
 διὰ τὸ τοῦ ὁμοῖος ἀπέναντι τῷ πρῶτῳ, p. 32. l. 16.
 ἡδὲ καὶ δὴ δὴν πεποιημένος, 34. l. 21. χαλεπὸν,
 p. 36. l. 15. post *mibi* suppl. ὁ Παν, p. 37. l. 7.
 μηδὲ, p. 45. l. 22. Homer, p. 59. l. 18. ἔξιπτε-
 λε, p. 62. l. 16. ἴδον, p. 63. l. 3. καλαβιβήκαμιν
 p. 67. l. 18. σὺ γε μαμκέναι, p. 68. l. 8. ἄωρον,
 l. 19. εἰλήνη, p. 72. l. 2. *pilum*, l. 8. *pilo*, p. 73. l.
 13. γνομόνην, p. 79. l. 21. Aristoph. p. 93. l. 7.
 ποιητικὸς, p. 96. l. 9. πλάττειν, l. 19. - βάνω, p.
 p. 111. l. 4. καλακυθίς, l. 20. δαυμαζέας, l. 24.
 δρυφοειδὲς, p. 118. l. 7. σέχ, p. 135. l. 18. ne-
 quaquam, p. 138. l. 20. *vitam*, p. 139. l. 14.
 excedit, p. 142. l. 16. *inhoneste*, p. 148. l. 5.
 ἔξωκωμένη, p. 157. loco tituli scribe Βίον
 πράξις, p. 159. l. 3. ἡέρος, l. 12. δαχτύλον, p.
 161. l. 17. καὶ, p. 162. l. 4. πενθόμενος, l. 24. φω-
 νή, p. 163. l. 2. πολυανδρῶπις, p. 166. l. 1.
 γνώσε, l. 20. ἀποκηρύττομαι, p. 170. l. 25. ἐγ-
 κελευσμένον, p. 177. l. 2. πωληταί, p. 192. l.
 18. *qui quasi reti*, p. 202. l. 15. δραπέτης, l.
 24. σεσηλικὸν, p. 207. l. 2. *formosissimum*, p.
 210. l. 24. *postrema*, p. 228. l. 10. Poeta, l.
 17. *illam*, p. 230. l. 13. *nequiverimus*,
 p. 232.

p. 232. l. 6. *Italia*, l. 9. *Cui*, p. 240. l. 9. *multo-
culum*, p. 246. penul. *obstetricabitur*, p.
267. l. 3. *Pbrygia*, p. 272. l. 10. *dixisse*, p.
275. l. 24. *sim*, p. 287. l. 12. *perita*, p. 291. l.
28. *arrisit*, p. 309. l. 16. *Tanagea*, p. 311.
l. 24. *dele nam*, p. 315. penult. *at*, p. 339. l.
13. *opes*, p. 342. l. 20. *aliud*, p. 349. l. 4. *Ep*,
p. 353. l. 8. *Pausaniam*, p. 354. l. 22. *Ithalia*
p. 363. l. 12. *scribe* 8. l. v. 183, p. 390. l. 20.
periphras, p. 398. l. 16. *et*, p. 408. l. 1. *ceto*.

Cetera, perplura fortassis absente
procul à typis Authore, huiusmodi fere
sunt, aut litera omissa, aut puncta perpe-
ram locata, aut plures, quam oportet, ac-
centus in unum vocabulum coacervati,
qua Lectorem speratur vel emendaturum
legentem, vel benevolum daturum veni-
am.

ΔΙΑΛ.

Διάλογ. α. Γ.

Μένιππος καὶ Ἑρμῆς.

Μ. ΠΟΥ ὃ οἱ χαλοὶ εἰσιν ἢ αἱ χαλαί, ὦ Ἑρ-
μῆϊ; ¹ ξενάγησόν με νέηλιν ὄντα.
Ἑρ. Ὅου σχολὴ μὲν, ὦ Μένιππε. ² πλὴν ³ κατ'
ἐκείνο αὐτὸ ὑπέβλεπον, ὡς ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἔνθα
ῥά κινδρος τέδεται, καὶ ὁ Νέριαιος ⁴ καὶ Νιρεὺς, καὶ
Ἀχιλλεύς, καὶ ⁵ Τυρῶν, καὶ Ἑλένη, καὶ Αἴδων, καὶ
ὅλως τὰ ἀρχαῖα χάλλη πάντα. Μ. Ὅσα μόνον
ἄρῳ, καὶ κρανία, ἥν' σαρκῶν γυμνά, ὁμοία τὰ
πολλά. Ἑρ. Καὶ μὴν ἐκείν' ὅστις ἅ πάντες οἱ
ποιήσιν, θαυμάζουσιν τὰ ὅσα, ὅτι σὺ ταῖς κατε-
φρονεῖν. Μ. Ὅμως τί μ' ἑλέσθην μοι δεῖξον.
καὶ γὰρ ἂν διαγνοίμην ἔγωγ' ἔγωγε. Ἑρ. Τετὶ τὸ κρα-
νίον ἢ Ἑλένη δέ; Μ. Ἐπειτα αἱ χίλια νῆες
διὰ τετὸ ἐπληρώθη' ἔξ ἀπάσης τ' Ἑλλάδος, καὶ
περὶ οὗτοι ἔπαισον Ἑλλήνας τε καὶ βάρβαροι, καὶ πο-
σὶ πόλεις ἀνάστατοι γυρόνασιν; Ἑρ. Ἀλλ'
ἐκ εἶδες, ὦ Μένιππε, ζῶσαν τί μιν γυναῖκα. ἔφης
γὰρ ἂν καὶ σὺ ὁ ἀναιδέστατος ⁶ (ἦ),

⁷ Τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολλὴν χρόνον ἄλγος
πάσχειν, B ἐπεί

2 Μένιππε καὶ Ἑρμῆ Διάλογος.

ἐπεί καὶ τὰ ἀνδρῶν, ξηρὰ ὄντα εἴ τις βλέποι ὑπε-
 βλήκοτα καὶ βαθυὸν ἄμορφον, δηλονότι αὐτῷ δοξεῖ.
 ὅτε μάλιστα ἀνδρῶν, καὶ ἔχει καὶ χροῖαν κάλλιστα ὄντι.
 Μ. Οὐκὲν τῆτο, ὦ Ἑρμῆ, θαυμάζω. ὅτι μὴ
 συμβέη, οἱ Ἀχαιοὶ περὶ πρᾶγμα ἵσθαι ὅπως
 ὀλιγοχροῖα καὶ ῥαδίως ἀπανθῶνται πορευώμενοι.
 Ἑρ. Οὐ χολή μοι ὦ Μένιππε, συμφιλοσοφῆν
 σοι. ὥστε ὀπλιζάμεθα τόπον. ἔνθα, ἂν ἐδέλῃς,
 κείσοι καταβασὼν στανίον. ἐγὼ δὲ τὴν ἄλλαν νε-
 κρὺς ἦδη μετελδύσομαι.

1. Ξεναγήσον] vox compos. à ξένος peregrinus & ἄγω ducō, significat autem, ξεναγήν peregrinum ducere ad ea quæ visenda sunt.
2. πολλὴν, &c.] multoties significat *nisi, praterquam*, interpretes reddunt *quin*, malo *veruntamen*, quo sensu videas etiam in N. T. 1 Cor. 11. 11. & alibi.
3. κατ' ἐκείνο αὐτὸ, &c.] ad verbum *illud ipsum* inspicere quasi ad dextram.
4. Τυρὸς] Tyro non pater erat Didonis, ut vult Buscoducensis in suis Annot. in Erasmi. version. hujus Dialogi. Didonis enim pater erat Agenor: sed neque quivis alius *μας*, quod satis patet ex terminatione; sed *puella* Thesphaliæ, quam Propert. lib. 2. el. 28. vocat *candidam*.

candidam. Ovid. in Herûs Epist. *forma laudatissimam.* De ea plura videas apud Homer. Ὅδ' α'. vide etiam Lucian. veræ Histor. Serm. 2.

5. αἱ χίλιαι νῆες] in bello scilicet Trojano cujus Helena, à Paride rapta, erat causa.

6. ἀνεμίσητον] non nemesi, i.e. indignatione prosequendum ἀπὸ αἰ στερητικῆς μειδιῦν, καὶ νέμεσις.

7. τοῖς δ' ἀμφὶ, &c.] sermo est Δημογεγόντων Τρώων apud Homer. Il. 3. v. 154. quando videbant Helenam in turrim euntem.

8. ὅτε μὲντοι] expone veruntamen quando.

9. εἰ μὴ] exponas cum interprete si non, aut si mavis quod non, nam εἰ hic & alibi aliquando ponitur pro ὅτε, ut & si conjunctio Latina pro quod.

Διάλογ. β'. 2.

Σίμυλ. ἡ Πολύφρατε.

Ι. Σ. **Η**Κεις ποτὲ, ὦ Πολύφρατε, καὶ σὺ
παρ' ἡμᾶς, ἐπιθίμαις πολὺ ἀπο-
δόντα σὺ ἐκάλον βεβιωκώς. Π. Οὐκ ἔτι ἐπὶ
τοῖς ἐγγενήκοντα, ὦ Σίμυλε. Σ. Πῶς δὲ τὰ
μετ' ἐμὲ ταῦτ' ἐβίως τειάκοντα; ἐγὼ γὰρ ἀμφὶ
τὰ ἐβδομήκοντα σὺ ὄνῃς ἀπέδανον. Π. Τ-
πρήδιστα. εἰ καὶ σοὶ παράδοξον εἴη το δόξει.
Σ. Παράδοξον εἰ γέροντι καὶ ἀδελφῇ, ἀτεκνός τε
πρὸς τὴν, ἢ δίδου τοῖς ἐν τῇ βίῳ ἐδωῶσσο.
Π. Τὸ σφῶτον ἀπαντὰ ἐδωῶμίην. ἔτι καὶ παῖ-
δες ὥραῖοι ἢ πολλοὶ, καὶ γυναῖκες ἀερόταλαι,
καὶ μύρα, καὶ οἶνον ἀνδοσμίαι, καὶ πράπιζαι ὑπὲρ
τὰς ἐν Σικελίᾳ. Σ. Καὶ τὰ ταῦτα ἐγὼ γάρ σε
παντὶ φειδόμενον ἡπιστάμιην. Π. Ἀλλ' ὑπὲρ ῥέει
μοι, ὦ γυναιε, παρ' ἄλλων ταχισταί. καὶ ἐωθεν
μὲ ἐνδὺς ἐπὶ θυρᾶς ἐφοίτων μάλα πολλοί.
μὲ δὲ, παντοῖα μοι δῶρα προσήγειρο ἀπαντα-
χόθεν ἐκ γῆς καλλιᾶ. Σ. Ἐπερὲννησαι, ὦ
Πολύφρατε, μετ' ἐμὲ; Π. Οὐκ ἀλλ' ἐρα-
ταί. εἴχα μνείας. Σ. ² Εἰλάσα. ἐρασάς σὺ
παλιχὺ τῷ ὧν; ὁδόντας τίππερας ἔχων;
Π. Νὴ Δία τὸς αἰέτους γε σὺ ἐν τῇ πόλει.
καὶ γέροντά με καὶ φάλακρον ὡς ὄρεας ὄντα, καὶ
λημῶντα

λημῶντα προσέειπεν καὶ κορυζῶντα, ἡσπέρηδον
 δεσποτάοντες. καὶ μακάριε ὧν αὐτῶν ὄντων
 αὐτὸν καὶ μόνον προσέειπεν. Σ. Μῶν καὶ σὺ πῶς
 ὡς αὐτὸν ὁ Φάων τῶν Ἀργεοδίων ἐκ χύσεως πόρθ-
 μώσας; εἴπα σοι συζαυόμενοι ἔδεικα ἦσαν ἔδωκα καὶ
 καλὸν ἐξ ὑπαρχῆς, καὶ ἀξέλαστον; Π. Ὁ γὰρ
 ἀλλὰ ποιεῖται ὧν, ἀπείδηται ὧν. Σ. Ἀ-
 νίγματα λέγεις. Π. Καὶ μὴν ἀπόδηλος γὰρ
 ὁ ἔρως ἐπὶ πολὺν ὧν, ὁ πρὸς πᾶσι ἀτίμους καὶ
 πλυσίους γένεταί.

2. Σ. Νῦν μανθάνω σε τὸ κάλλος, εἰ δὲ δυν-
 μάπε, ὅτι παρὰ τὴν χρυσῆν Ἀργεοδίαν ὧν.
 Π. Ἀτὰρ, ὦ Σίμουλε, ἐκ ὀλίγα ὅν ἐρασῶν ὑπο-
 λέλαυκα, μονογενὲς προσκυωμένον ὧν αὐτῶν.
 καὶ ἔδρυτο ὁμῶς καὶ πολλὰς, καὶ ἀπὸ κατὰ αὐτῶν
 πᾶς ἐνίοτε. οἱ δὲ ἡμιχῶντο, καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν ἔδρ-
 ούμενοι ὧν τῇ πρὸς ἐμὴν φιλοπόνησιν. Σ. Τέ-
 λος δὲ ἔν πῶς ἐκτελέσθω πρὸς τὴν κληρονομίαν;
 Π. Ἐς τὸ φανερόν, μὴ ἔχον αὐτῶν κληρονό-
 μον ἀπολιπὴν ἔρασκον· ὁ δὲ ἐπίσταται, καὶ
 κολακώπικότερον παρεσχεύαζεν ἐαυτὸν ἄλλας
 καὶ τὰς ἀληθεῖς διαθήκας ἐκείνας ἔχον, κατέλι-
 πον, οἱ μωρεῖν ἀπασιν φράσας. Σ. Τίνα δὲ αἰ-
 τελεῖσθαι κληρονόμον ἔχον; ἢ πᾶσι πᾶσι ὧν ἀπὸ
 τοῦ γένους; Π. Οὐ μὰ Δί', ἀλλὰ τὴν αἰσθητὴν
 πᾶσι ὧν μετὰ τῶν αἰσθητῶν φέρει. Σ. Ἀμφὶ
 πόσα ἔτι ὧν Πολύστρατε; Π. Σχεδὸν ἀμοιβὰς τὰ
 εἰρησίου. Σ. Ἦδη μανθάνω ἀπὸ σοι ἐκείνην
 ἔχουσαν. Π. Πλὴν ἀλλὰ πολὺ ἐκείνων ἀξι-

6 Σιμίλν κὺ Πολυγράτε Διάλογ.

ὥτε^ς κληρονομήν, εἰ κὺ βάρβαρ^ς ἦν, κὺ
 ὅλεθ^ς· ὅν ἦδν κὺ αὐτοὶ οἱ αἰετοὶ θηρευώ-
 ντων. ὁκῆν^ς τοίνυν ὁκληρονόμησέ με· κὺ
 νῦν ὅν τοῖς εὐπαρίδαις αἰεθμῆ^ς, ὑπερβη-
 ρῶ^ς μὲν τὸ γένειον, κὺ βαρβαρίζων, Κόδρε^ς ὃ
 εὐχαρίστη^ς· κὺ Νιρίως καλλίων, κὺ Ὀδύρ-
 σίως σωσιπώτε^ς λευκόμυ^ς ἦ^ς). Σ. Ὁυ
 μοι μίλην. κὺ σκεπηγυσάτω τὸ Ἑλλάδι^ς, εἰ
 ὁδοῖ. ὁκῆνοι ὃ μὴ κληρονομήτω^ς μόνον.

1. Ποτε] etli sequitur περιξύτονον retinet
 nihilominus accentum, vid. infra Dial.
 Δωρ. & Γδμ. π.3. & 8. Ἀλεκβ. π. 173.
 & Διδμ. ἡ. π.2.
2. ἐγίλασα] aor. i. temporis à γνῶν ἄσω,
 sed significationis praesentis, ut in N.
 T. Matth. 22. v. 2. ὁμοιωθῇ ἡ βασιλεία,
 &c. i.e. ὁμοῖ^ς).
3. ἐδυνήθην] δυνῆσθαι saepe significat
 deliciis aut luxu frangor, hic autem
 voluptatem capio ex a nicorum egri-
 tudine ob eam, quam à me patiuntur
 repulsam.
4. νιώνη^ς] Interp. novitium; proprie
 significat nuper emptum ἀπὸ τῆ νί^ς,
 novus, & ὠνή^ς, ab ὠνόμααι, emptus.

Διάλογ. γ'. 3.

Ἀφροδίτης καὶ Ἑρωτός.

Τὶ δὴ ποτε, ὦ Ἑρως, πὺν μὲν ἄλλος θεὸς
κατηγωνίσω ἀπαντα, τὴ Δία, τὴ Ποσει-
δῶν, τὴ Ἀπόλλων, πῶν Ἑρην, ἐμὲ τὴ μολίβδα,
μόνης δ' ἀπὸ χη τὴ Ἀθηνᾶς, καὶ ἐπ' ἐκείνης
ἀπυρρῶ μὲν σοὶ ἢ δᾶς, κινή τὴ οἰσῶν ἢ φερέβα,
σὺ τὴ ἀτοξῶ εἰ καὶ ἄσυχῶ; ΕΡ. Δέδια,
ὦ μήτηρ, αὐτῶν, φοβερὰ γάρ ὄντι, καὶ χαροπὴ, καὶ
δεινὴς ἀνδρική. ἀπὸ ταν ἔν ἐλθινά μιν τὸ
τόξον ἴω ἐπ' αὐτῶν, ὅπρ' εἴκοσα τὴ λόρον ὅπρ-
πῆπται καὶ ὑπὸ ἔμῳ γίνονται καὶ ἀπαρρῆ-
με τὰ τοξόμαστα ἐν τῇ χερσὶν. ΑΦ. Ὁ Ἄρης
γὰρ ἐ φοβερώτερος ἦν; καὶ ἔμως ἀρώπασσε
αὐτὸ καὶ νενίκηκα. Ε. Ἀλλ' ἐκείνῳ ἐκὼν
περὶ εἰλαί με, καὶ προσκαλεῖται· ἢ τὴ Ἀθηνᾶ
ὑπορᾶται αἰεὶ, καὶ ποτ' ἐγὼ μὲν ἄλλως παρέπλω
πλησίον ἔχων τὴ λαμπάδα, ἢ τὴ, εἰ μοι φρόσῃ,
φροσὶ, γὰρ τὴ παλῖρα πρὸ δουρίω σε διαπύρραου,
ἢ πρὸ πύρρα λαβομένη καὶ ἐς τὴ Τάρταρον ἐμβα-
λῶσα, ἢ αὐτὴ διασπασμένη διαφθερῶ. πολλὰ
τοιαῦτα ὑπέειπες, καὶ ὅρῳ τὸ δριμύ, καὶ ἐπὶ τῷ
εἴθετι ἔχῃ φρόσων πόν τὴ φοβερὸν ἐχίδνα κα-
τάκομον, ὅπερ ἐγὼ μάλιστα δίδω, μορμω-
λύπεται γάρ με, καὶ φάγω, ὅπως ἴδω αὐτό.

8 Ἀρεθίδης καὶ Ἐρωτὶς Διάλογος.

A. Ἀλλὰ τί μὲν Ἀθῶναι δέδωκε, ὡς φῆς, καὶ
 τί Γοργόνας; καὶ ταῦτα μὴ φοβηθῆς τί κεραυ-
 νόν τῃ Διός. Αἱ δὲ Μῦσαι διὰ τί σοι ἄβωτοι,
 καὶ ἔξω βελῶν ἔστι; ἢ κ' ἀκῆναι λόφους
 ὀπισθεῖναι, καὶ Γοργόνας προσαίνουσιν;

E. Αἰδοῦμαι αὐτάς, ὃ μῆ περ, σιμναὶ γάρ ἐστι,
 καὶ αἱ δὲ φοβηπίζουσιν; καὶ περὶ ὧν ἔχουσιν, καὶ
 ἐγὼ πείσασμαι πολλάκις αὐταῖς καλέμεναι
 ὑπὸ τῷ μέλει. A. Ἐὰν ταῦτα, ὅπως σιμναί-

τί δὲ Ἄρτεμιν τίνος ἔνεκα ἐπρώπης;

E. Τὸ μὲν ὅλον, ἐδὲ καλὰ καλεῖν αὐτῷ δαίτε,
 εὐχόμεναι αἰεὶ διὰ τῶν ὀρέων, εἴτα καὶ ἰδὼν πνα
 ἔρωτα ἦδη ἐρεῖ. A. Τίνος, ὃ τέκνον;

E. Θύρας καὶ ἐλάφων καὶ μεβρῶν αἰρεῖν τε
 θώκεσθαι καὶ καλὰ τοξάειν; καὶ ὅλος ποδὶς πρὸς
 τοιούτῳ ὄσιν. ἔπειτα τὸν δὲ ἄδελφόν αὐτῆς,
 καί τοι τοξότῳ αὐτῇ ὄντα καὶ ἐκίκαλον.

A. Οἶδ' αὖ, ὃ τέκνον, πολλὰ ἐρεῖ, οἱ ἐτόξ-
 ας.

1. ἄσποχος] ἀπὸ τῆς α. σιγῆς καὶ μετρίως καὶ
 σχολῶς, collimo, qui recte collimare
 nequit, qui à scopo aberrat.

2. Ἄρτεμις] Lat. Diana; Dea v. nutritrix
 ἀπὸ τῆς ἀρτιμύς, fanus, quasi esset ἡ
 σωτηρία καὶ ἡ ὑγίαια, i. e. conservatrix
 valetudinis; alii volunt eam voca-
 tam esse Ἄρτεμιν quasi Ἀερόταμιν ὑπὸ
 τῆς δὲ αἰετός, τιμῆς, quia in feris prose-
 quendis

quendis motu celerrimo scindit a-
erem.

3. ἐπεὶ] rectè interpres reddidit *ἐπεὶ*,
tameisi, pro quo tamen potuit dixisse,
sed, verum; ita enim alias significat
apud hunc autorem necnon & alios.
Vide infra Dial. 6. n. 7. & Æschyli
Resi. act. 1. ubi legas, 'Ἐπεὶ τίν' ἄλλω
τ' α' ἔξεις σολήν, i.e. *Sed num aliam
quam hanc habebis stolam.*

4. ἀδελφόν] Accusativus ἀδελφόν respicit
verbum κερταγωνισάμην, κερτεῖ βέβαιον;
aut aliquid tale quod dicturus erat
Cupido, si passa esset Venus.

Διάλογος δ'. 4.

Ἑρμῆ καὶ Μάϊας.

1. **Ε**Σπ γάρ πε, ὦ μῦτερ, ἐν ἕρανῳ Θεὸς
 ἀθλιώτερος ἐμῷ; Μ. Μὴ λίσσε, ὦ
 Ἑρμῆ, τοῦτον μὴδὲν. Ε. Τί μὴ λίσσω, ὅς
 τοιαῦτα πρᾶγματ' ἔχω, μόνος ἑμὸν καὶ
 πρὸς τοσαύτας ὑψηλὰς διασπάρδην; ἔω-
 διν μὲν γὰρ ἔξανασάντα σάειν τὸ συμπόσιον
 δεῖν καὶ διασπάρδω τὴν ἐκκλησίαν, ὅτε
 εὐδοκίαν ἔσται, παρῆναι τῷ Διὶ, καὶ
 διαφέρειν τὰς ἀγγελίας τὰς παρ' αὐτῷ ἄνω καὶ
 κάτω² ἡμεροδρομῶντα καὶ ἐπανελθόντα ἐπὶ
 κικονιμῶν ὄφρα λιδῆναι τὴν ἀμεινομένην, ὅτε
 τὴν νεώνηλον τῆτον οἰνοχόον ἦκεν, καὶ τὸ νέκλιον
 ἐγὼ ἀνέχον. τὸ δὲ πάντων δεινότατον, ὅτι
 μὴδὲν κλῖδες καθάδω μόνος ὅλ' ἄλλων, ἀλλὰ
 δεῖ με καὶ τότε τῷ Πλέτωνι ψυχαγωγῆν, καὶ
³ νεκροπομπὴν εἶναι καὶ παρῆναι τῷ διαση-
 εῖν; ἐ γὰρ ἰκανὰ μοι τὰ τῇ ἡμέρᾳ ἔργα, ἐν
 παλαίστραις εἶναι, καὶ ἐκκλησίαις κυρῦσθαι,
 καὶ ῥήτορας ἐκδιδάσκειν, ἀλλ' ἔτι καὶ νεκρὰ
 σὺν διαφράττειν μεμερισμένον.

2. Καίτοι τὰ μὲν τῇ Λήδῃ τέκνα, παρ'
 ἡμέραν ἔχεται ἐν ἕρανῳ καὶ ἐν ἄλλῃ ἐκκλινῶν,
 ἐμοὶ δὲ καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ πάντα, καὶ κῆνα
 ποιῆν

ποιεῖν ἀναγκαῖον. καὶ ὁ μὲν Ἀλκμήνης καὶ Σε-
μέλης υἱὸς ἐκ γυναικῶν Δυσήνων γενόμενος
ἐσυχνήλαι ἀρρόγιδες· ὁ δὲ Μαΐας τῇ Ἀλκυῖᾳ
διακονῆμαι αὐτοῖς. καὶ νῦν ἀρρίπῃ ὡνιὰ με ἀπὸ
Σιδῶντος παρὰ τῇ Κἀδμῳ θυγατρὶς, ἐφ' ἣν
⁴ πεπομφέ με ὁ φόμος δ, τι πράττει ἢ παῖς,
μηδὲ ἀναπιδέξαι πτόμφειν αὐτὴς εἰς τὸ
Ἄργον ἐπισκεφόμενον τῇ Δανάῳ. εἴτ' ἐκεί-
θεν εἰς Βοιωτίαν φησὶν ἐλθὼν, ἐπὶ παρόδῳ τῇ
Ἀντιόπῃ ἰδέ. ³ καὶ ὅπως ἀπηγόρευε ⁶ ἡδὴ
εἰ γένῃ μοι θῶα τῇ ἦν, ἡδέως ἂν ἡξίωσα
πεπράδῃς ὥστε οἱ ἐν γῇ χακῶς δαλεύοντες.
Μ. Ἐὰ ταῦτα ὦ τέκνον. καὶ γὰρ πάντα ὑψι-
τήν τῷ πατρὶ νεανίαν ὄντα. καὶ νῦν ὥστε
ἐπίμνησες, σέθεν εἰς Ἄργον, εἴτα εἰς τῇ Βοιω-
τίαν, μὴ καὶ πληγὰς βραδύων λάβοις. ὁ δὲ ὕχλος
γὰρ εἰ ἐρῶντες.

1. Τοιῦτον] cave h'c putes errorem esse
Typogr. pro τοῦτο, præter quod ni-
hil agnoscunt Grammaticorum non-
nulli. Nam & alibi apud Lucianum
legas τοῦτον in Neut. Gen. & ejusdem
farinæ vocabula ποσῦτον ταιῖτον, τοῦτον αὐτῷ,
apud Atticissimos Autores Scphoclem,
Aristophan. &c. vid. Dial. 11. n. 1.
2. ἡμεροδρομῶντα] partic. ab ἡμεροδρομῶν,
cursoris officio fungor. Lucian. vide-
tur proprium facere διηνεῖς temporis,
quia infra sequitur μηδὲ νυκτὸς καθεύ-

σω, atque hoc etiam videtur indicare
 verbi Etymologia, orta enim est ἀπο
 τοῦ ἡμέρα, dies, & δρέμω, curro; sed
 ἡμεροδρέμω undè hæc vox immediate
 fluxit, sine ullo respectu ad *diem*
 simpliciter cursorem significat & ἡ
 βασιλικαῖς διαλάξεσι ταχύτατα διακονέ-
 μων, ut ἐτυμολογικὸν μέγα expo-
 nit.

3 νεχροπμπός] manium vel mortuo-
 rum dux, ἀπο τοῦ νεκρός, mortuus, &
 πῖμπω, deduco.

4 πέπομφε] præter, act. à πῖμπω pro
 πέπεμφε, Atticé.

5 καὶ ὅλως, &c.] interpr. *adeo ut plane,*
&c. Mallem cum Benedict. *sed plane,*
&c. nam καὶ sæpè valet idem quod
sed.

6 ἤδη] aut vacat, aut exponas *tandem*
 nam sic aliquando apud Demosth.
 interpretatus est H. Steph.

Διάλογ. ε. 5.

Ἀρροδίτης καὶ Ἐρωτῶ.

Ι **Ω** Τίχλον ἔρως ὅρα ὅσα ποιεῖς. ὅτε τὰ
ἐν τῇ γῇ λέγω, ὅποσα τὰ ἀνθρώ-
πους ἀναπείθει καθ' αὐτῆς ἢ κατ' ἀλλήλων
ἐργάζεσθαι, ἀλλὰ ὅτε τὰ ἐν τῷ ἔρηνῳ, ὅτε καὶ μὴ
Δία πολύμορφον ὁππότε καὶ αἰνέων ἐς
ὅ, τι αὖ σοι ὀπί' ἔκαστος δοκῇ. καὶ Σὺ γὰρ ἴδεις
καθαίρειν ἐκ τῆς ἔρην. καὶ Ἡλίου καὶ παρὰ τῇ
Κλυμένη βραδύνειν ἐνίοτε ἀνασχέσει, ὁππότε
λησμένον καὶ ἰσχυρῶς. αὐτὸς γὰρ ἐς ἡμᾶς καὶ
μητέρα ὑβρίζει, δαρῶν ποιεῖς. ἀλλὰ σὺ, ὅ
πολυμρότατε, καὶ καὶ Ῥίαν αὐτῷ γαστρίῳ ἦδη, καὶ
μητέρα τοῦτον Θεῶν, ἀνιπύζει παιδεύ-
σειν, καὶ τὸ Φρύγιον μετρίκιον ὁκνῶ ποθεῖν, καὶ
νῦν ἐκείνη μέμνηται ὑπὸ σὺ, καὶ Ζεῦσιν καὶ τῷ
Λέοντι, παραλαβὼν καὶ τῷ Κορύμβῳ
(αὐτὸς μανικὸς καὶ αὐτὸς ὄντας,) ἄνω καὶ κάτω
καὶ Ἰδῶν ὅπως πολὺν. ἢ μὴ ὁλυκίζουσι ὅτι
τῷ Ἀπῆ. ὅτι Κορύμβῳ καὶ ὅ, ὅ μὴ αὐτῶν
τέμνη ξίφος καὶ πῆχυν, ὅ καὶ αἰνέει καὶ κόμην,
ἵσταται μεμνημένος διὰ τῆς ἔρην, ὅ καὶ αὐτοὶ τῷ
κέρει, ὅ καὶ ἐπιβομβεῖ τῷ τυμπάνῳ, ἢ ὁππότε
τυπῇ τῷ κυμβάλῳ, καὶ ὅλως, δόρυ καὶ κα-
νὶα τὰ ἐν τῇ Ἰδῇ ἀπαρτίζονται.

2. Διάλογ

14 Ἄρεος δίπης καὶ Ἐρωτος διάλογος.

2. Δέδιδά τεινὼν ἀπαίῃα, δέδιδά, τὸ ποιῶν
 ἢ τὸ μέγα σὲ κακὸν πεῦσα, μὴ ὑπομανῆσά-
 ποτε ἢ Ῥέα, ἢ καὶ μάλλον ἔπ' ἐν αὐτῇ ἔσα,
 κελύσῃ τοῦ Κορύβατος συλλαβόντάς σε δια-
 σπάρσας ἢ τίς λένει παραβαλὴν, ταῦτα δέ-
 διδά κινδυνώοντά σε ὀρώσα. Ε. Θάρρει μῆ-
 τερ, ἐπεὶ καὶ τοῖς λένει αὐτοῖς ἢ δὲ ξυνήθης
 εἰμί. καὶ πολλάκις ἐπαρὰς ἐστὶ τὰ νῶτα, καὶ
 τὴ κόμην λαβόμενος, ὁ νιοχῶ αὐτοῦ, οἱ δὲ
 ἰσαίνουσί με, καὶ ἡ χεῖρα δεξιόμυος, ἐς τὸ
 εἶμα, ὀπλιχμυοσάμυος, ὑποδιδόσκει μοι.
 αὐτὴ μὲ γὰρ ἢ Ῥέα, πότε αὖ ἐκείνη χορῶν
 ἀγάνρι ὅτι ἐμὲ, ὅλη ἔσα ἐν τῷ Ἀπηνί καί-
 τοι τί ἐγὼ ἀδικῶ, δεικνύς τὰ καλὰ διὰ θεῶν;
 ὑμῖς δὲ μὴ ἐρίεσθε ἧν καλῶν. μὴ ποίην ἐμὲ
 ἀγπᾶσθε τέτων. ἢ θεῶν σὺ δὲ μῆτερ, αὐτὴ
 μηκέτι ἐρεῖν μήτ' σὲ σὺ Ἄρεος μῆτε ἐκείνον
 σὺ; Α. Ὡς δεινὸς εἶ, καὶ κρατεῖς πάντων,
 ἀλλὰ μεμνήσῃ με ποτὲ ἧν λόγων.

1 Ἰσπαρία] *equitatio*, sive *actio equi-*
tandi, ab ἰσπιζῶ, *equito*; hic autem
 potius *equi agitatio*, Phœbus enim in
 curru, ἐκ ἐφ' ἐνδὲ ἰσπε, ὀχεῖται.

2 Κορύβατες] à sing. Κορύβας, Rheæ
 sacerdos, fudant Etymologistæ osten-
 dere hujus vocis originem, sed ut
 nobis videtur, lusâ operâ,

3 *ῥεῖπολῦ*] Nominat. præcedens *ἐκείνη παρελαβῶσα* voluit *ῥεῖπολῶ*; sed omnia quæ vidi exemplaria consentiunt scribendum *ῥεῖπολῦ*. Dura quidem *σῶς*, & qualis haud unquam occurrit in ullo apud Latinos Autore; licet autem voces minime congruant, sensus tamen haud obscurus, nam *ἐκείνη παρελαβῶσα τὸ Κορύβαντας*; tantum valet, ac *ἐκείνη καὶ Κορύβαντες ἑσθλαμβανόμενοι*.

4 τῷ Ἀτῇ] de nomine hujus Phrygii juvenis, quem adeo amavit Rhea, non adeo consentiunt Auctores: ab Ovid. lib. 10. & Catull. epigr. 64. vocatur Atys. Diod. Sic. Biblioth. lib. 3. eum vocat Ἀτῆν; apud Macrobi. Saturn. lib. 1. c. 21. legas, Gen. *Attinis* & in Accusat. *Attinem*, quali à Nominat. Ἀτῆς vel Ἀτῆν, 119. Lucianus neminem, quod scimus, secutus nominat eum Ἀτῆλω, nisi fortasse idem etiam sit ille cujus meminit, sub eodem nomine in Achaicis Pausanias.

5 τοῖς λῦσι ἡδὲ ἑωσῆς] satis eis notus ab eo tempore quo simul erant in Cybeles Templo, tunc temporis juvenis formosus & pulchra puella à popularibus vocati Hippomenes & Ata-

Atalanta. vid. Ovid. Metam. lib. 10.
Fab. 11.

6 ἡνιοχῶ, ἀπὸ τοῦ τὰ ἡνία ἔχον] verbum
ex origine Neutrum, sed quod sæpè
Active constituitur.

7 αἰνέει με] αἰνέειν proprium bruto-
rum est, & significat *cevere*, i. e. cau-
dam movere. Et hic & alibi con-
struit cum Accusativ. Lucianus, cum
respectu forsan ad præpos. εἰς, vel
πρὸς, vel ἀπὸ, quæ apud Atticos
sæpè ἐλέπει.

8 ἀποδιδοῦσι] vox communis, non, ut
vulgo putatur, Ionica. Vide Ga-
zam.

9 ἐπ' ἐμὲ] i. e. ut me lædat, quemad-
modum Tu metuis.

Sidney.

Διάλογ. ζ'. 6.

Δωρίστου καὶ Γαλατείας.

Ι. **Κ** Ἄλδν ἐρασὴν, ὦ Γαλάτεια, φαρεῖ
 τὸν Σικελὸν τῦτον ποιμένα ὀπι-
 μνηνέναι σοί. ΓΑ. Μὴ σκώπῃς Δωρί, Πο-
 σιδῶν¹ καὶ ὅς ὄν, ὁποῖ² ἂν ᾖ. ΔΩ. Τί
 ἔν, εἰ καὶ τῷ Δίδε αὐτῷ παῖς ὢν ἄγει³ ἔγω καὶ
 λάρι⁴ ἐφαίνετο, καὶ τὸ πάντων ἀμορφώτα-
 τον, μονόφθαλμ⁵· οἷς τὸ γέν⁶ ὀνηζαῖαν
 τε αὐτὸν φέρε⁷ μορφήν· ΓΑ. Οὐδὲ τὸ λά-
 ριον αὐτῷ, καὶ ὡς φησὶ ἄγειον ἀμορφόν ὄν· ἀν-
 δρωδὲς γὰρ⁸ τε ὀφθαλμὸς ὀπώρεται τῷ με-
 τὰ πῶ, ἐδὲν ἐνδεέστερον ὄρων, ἢ εἰ δὴ⁹ ᾖ.
 ΔΩ. Ἐοικας, ὦ Γαλάτεια, ἐκ ἐρασὴν, ἀλλ' ἐρώ-
 μῃον ἔχειν τὸν Πολύφημον¹⁰, διὰ ἐπαινεῖς αὐτ¹¹.
 ΓΑ. Οὐκ ἐρώμῃον ἀλλὰ τὸ πάνυ ὀνειδιστικόν
 τῦτο ἐφίρω ὑμῶν. Καί μοι δοκεῖτε ἀπὸ φθόνου
 αὐτὸ ποιεῖν, ὅτι ποιμαίνων¹² ποτὲ ἀπὸ τ¹³
 σκοπᾶς παύζεσθαι ἡμᾶς ἰδὼν ὅπ¹⁴ τ¹⁵ ἦιδόν¹⁶
 τοῖς ἐν¹⁷ τῷ ὄρει καὶ τ¹⁸ θαλάσσης αἰγιαλὸς ἀπομυκνέ¹⁹,
 ὑμᾶς μὲν ἐδὲ περὶ ἐβλεψεν. ἐγὼ δ' ὅξ ἀπα-
 σῶν ἢ καλλίστη ἔδοξα. ἢ καὶ μόνῃ ἐμοὶ ἐ-
 πέχε²⁰ τὸν ὀφθαλμόν· ταῦτα ὑμᾶς ἀνιᾶ. δειγ-
 μα γὰρ²¹ ὡς ἀμείνων εἰμὶ, καὶ ἀξιόεστος· ὑμεῖς

- ὃ παρώφθητε. ΔΩ. Εἰ ποιοῦν καὶ ἔνδει-
καλὴ πλὴν ὅψιν ἔδοξας, ἐπίφθον¹² εἴη γεγνε-
ναι; καί τοι τί ἄλλο ἐν σοὶ ἐπαινεῖσαι ἔχεν ἢ
τὸ λούκον μόνον; καὶ τὸ τοιοῦμαι. ὅτε σιωήσης
ὅτι τυρῷ καὶ γάλακτι. πάντα ἐν τὰ ὅμοια
• τέτοις ἡγεῖται καλά. ὅτι πᾶσι ἄλλα ὁπί¹³
αὐτῶν ἐπιλήθεις μαθῆν οἷα τυγχάνεις ἔσα πάν-
τ¹⁴ ὅψιν. ἀπὸ¹⁵ πείρας τινδ¹⁶ οἷοις γαλήνη εἴη,
ὁπκύνεσθαι εἰς τὸ ὕδωρ, ἴδε σταυπλὴν ἔδεν
ἄλλο, ἢ χροῖαν λούκῳ ἀκείβω¹⁷. ἐκ ἐπαινεῖται
ὃ τὸτο, ἢν μὴ ἐπαρέπ¹⁸ αὐτῷ καὶ ἐρύθη-
μα.

2. ΓΑ. Καὶ μὴν ἐγὼ μὲν ἢ ἀκράτως
• λούκῃ, ὅμως ἐραστὴν¹⁹ καὶ τὸτο²⁰ ἔχω. ὑμῶ²¹ ὃ
ἐκ ἔστιν ἢν τινα ἢ ποιμὴν, ἢ ναύτης, ἢ πορθ-
μῶς ἐπαινεῖ. ὃ ὃ Πολύφθ²², ¹⁰ τὰτις ἄλλα,
καὶ μυσηκός ὅτι. ΔΩ. Σιώπα, ὦ Γολαθ²³,
ἡκούσμεν αὐτῶν ἀδονί²⁴, ὁπότε ¹¹ ἐκώμασε
αὐτῶν ἐπ' σέ. Αφερδίτη φίλη, ὅσον ἂν τις
¹² ὄγκω²⁵ ἔδοξε καὶ αὐτῇ ὃ ἢ ¹³ πικρὴς, οἷα
κραιῖον ἐλάρυ γυμνὸν ἢ σερκῶν²⁶ καὶ τὰ μὲν
κίερατα πῆχ²⁷ ὡς περ ἦσαν, ζυγῶσαι²⁸ ὃ αὐτὰ
καὶ ἐνάψας τὰ νεύρα ὑδ²⁹ ¹⁴ κόκλωσι φει-
γέψας, ἐμελῶδ³⁰ ἀμυλῶν τι, καὶ ἀπώδ³¹.
ἄλλο μὲν αὐτὸς βοῶν, ἄλλο ὃ ἢ λύρα ὑπὸ³² χ³³,
ὥς ἐδ³⁴ καλῶ³⁵ καὶ γάλα ¹⁵ ἔδωάμεθα ὅτι
πῶ³⁶ ἐρωτικῶ³⁷ ἐκείνῳ ἀσμα³⁸. ἢ μὲν γὰρ ἢ³⁹ ἢ⁴⁰
ὑδ⁴¹ ἀποκείνε⁴² αὐτῷ ἢ δειλεν, ἔτω λάλ⁴³ ἔσα,
¹⁶ βρυχωμῶ⁴⁴. ἀλλ' ἢ⁴⁵ ἢ⁴⁶ εἰ φανή⁴⁷ αἰμ-
μένη

Δωρίδθ κ' Γθάλ'είας Διάλογθ. 19

μένη τραχέαν ὥδην κ' καταγέλασον. ἔφερε
 ὃ ὁ ἐπέρσος ἐν ᾧ ἀσφάλαις ¹⁷ ἀδυσμάτιον,
 ἀρκίη σκύλακα, κ' τὸ λάβριον αὐτῷ ὡροστοι-
 κότα. Τίς ἐκ αὐτῶν φρονήσῃ σοι, ὦ Γθάλ'εια,
 τοιούτῃ ἐρασῇ; ΓΑ. Οὐκ' ἐν σὺ, Δωρί, δῆξον
 ἡμῖν ᾧ σταυτ', καμῖω δηλονότι ὄντα, κ' ὥδι-
 κώτερον κ' κισπρίζῃν ἄμνηνον ὀπιστάμηνον.
 ΔΩ. Ἀλλὰ ἐρασὲς μὲν ¹⁸ ὕδης ἔστ' μοι, ὕδρ'
 συμύνομαι ἐπέρσθ ¹⁹ ἔν). τοιούτθ ὃ οἶθ
 ὁ Κύκλωψ ἐστ', ¹⁹ κινάβρας ἀπ' ὧν ὥσπερ ὁ
 τράγθ, ὠμοράγθ, ὥς φαλε κ' σιτέμθ
 τοῦ ὀπισθμύν'ιας ἔξ' ξίνων, σοι γένοισθ κ'
 σὺ ²⁰ ἀντιρώης αὐτῇ.

- 1 ὀπισθμύν'ιας σοι] σοι non inclinatur, quia
 emphaticum est.
- 2 οἶα pro ἔπος] Adjectiva enim Neu-
 tralia sæpè usurpantur ut Adverbia.
- 3 ποιμαίνων πόλ'ε] πόλ'ε encliticum, quem-
 admodum Grammatici de verbo ἔν
 præcipiunt, post περιξύτονον hic ser-
 vat tonum in ultima, quod observes
 etiam in aliis encliticis dissyllabis.
- 4 πρόπο(ι] πρόπος exponit Hesychius,
 τῷ ὄρει τὸ πρῶτον, i. e. partem eam
 montis quæ prominet.
- 5 ἦ] varia est significatio hujus parti-
 culæ, quam alibi videas; hic expo-
 nas unde, vel quapropter.

- 6 ὥς] idem ac ὅτι, significatio haud infrequens apud Atticos.
- 7 ἐπεὶ πάγε ἄλλα] Interpres exponit *alioqui*, ego malo *ceterum vero*, licet enim nec Budæus, nec Devarius, nec quisquam, quod novimus, alius curiosus particularum observator uspiam meminerit. ἐπεὶ tamen significare idem ac *sed verum*, &c. satis liquet, ex multis hujus Autoris locis. vide, si libet, supra, Ἀρεῶδ. καὶ Ἐρωτ. Διαλ. fig. 3.
- 8 ἀπὸ πίπτει τινός] tonus in τινός retinetur; vid. ciphram 3.
- 9 καὶ τῷτον] Interpres exponit τῷτον, *eiusmodi*, quasi esset τοιῷτον (& ita legit Aldus) at neglexit καὶ, interpreteris, si libet, *saltem*, vel *quomodo* *hunc*.
- 10 πᾶσι ἄλλα] Interp. *ut alia ne dicam* magis ad verbum, & *alia*, vel *inter alia*.
- 11 ἐκώμασε] κωμάζω propriè *commessor*, hic autem quasi à commessatione cum lascivia appropinquo.
- 12 ὀρχήσας] Infin. ab ὀρχαίνομαι, *rudo*, quod proprium est Alini.
- 13 Πικλὴς] instrumentum erat Musicum, Lydis proprium Sapphûs, ut aiunt

aiunt, inventum, cui nulla quantum scio, vox Latina respondet, non multum opinor diversum à *Lyra*, quia infra ita vocatur.

14 κόλλεπ] κόλλεψ vox est variæ significationis, hic autem significat verticillam pectidos, qua nervi ad arbitrium pulsantis, aut intenduntur, aut remittuntur.

15 ἐδωάμεδα] vox Ind. etsi præcesserat ᾤσε, contrà, quàm Grammatica vulgaris præcipit.

16 βρυχόμενω] fortè legendum βρυχόμενω à βρυχάσμαι, rugio, nam à βρύχω, frendeo, nusquam invenio βρύχμαι.

17 ἀδυρμάτιον] diminutivum ab ἀδυρμα, oblectamentum; hoc autem ab ἀθύρω, oblecto.

18 ἐδὲς ἐς] præcipit vulgaris Grammat. ut post acutitonus verbum, ἐς tonum amitteret; sed in hoc loco reclamant omnia quotquot vidi exemplaria, fortè propter encliticum sequens.

19 κινάρεα] propriè est κινάρεον ἢ βρωστικὸν ἐσθλόν ἐσθλόν, cānum cibis; alias verò ἢ ἐσθλὸν ἢ μαχαλὸν ἢ αἰγῶν, fætor ille qui caprarum alis egreditur.

22 Πανδὲ καὶ Ἑρμῇ Διάλογος.

20 ἀντιφώνης] Optat. ab ἀντιφάσμαι. ἀντὶ
τῇ ἀντιφῶνι, apud Atticos haud infre-
quens.

Διάλογος ζ'. 7.

Παιὸς καὶ Ἑρμῇ.

Ι. **Χ** Αἶρε ὦ πάτερ Ἑρμῇ. ΕΡ. Νὴ καὶ
σύ γε. ἀλλὰ πῶς ἐγὼ σὸς παῖς;
ΠΑΝ. Οὐχ ὁ Κυλλήνιος Ἑρμῆς ὢν τυγχά-
νεις; Ε. Καὶ μάλα. πῶς ἐν ὑδὲ ἐμδὲ εἶ;
Π. Μοιχίδης εἰμι ὅξ ἑρωτῶς σοι γινόμενος.
Ε. Νὴ Δία, πράγην ἴσως πνδὲ μοιχάδουν-
τος αἶσα. ἐμδὲ γὰρ πῶς κέρατα ἔχων, καὶ ῥίνα
ποιῶντιν, καὶ πύργον λαίπον, καὶ σκέλη διχη-
λὰ, καὶ τραχέα, καὶ ὑερὰν ὑπὲρ τὰς πυγὰς;
Π. Ὅσα ἂν ὑποσκώψῃς εἰς ἐμὲ, τὴν στυγερὰν ὑδρῶν,
ὦ πάτερ, ἐπονείδιστον ἀποραίνην μᾶλλον ἢ στυ-
γερὰν, ὅς ποιαῦτα γινώσκεις, καὶ παιδοποιεῖς ἐγὼ
ἢ ἀναίτη. Ε. Τίνα ἢ καὶ φῆς σε μωρὸν;
ἦπερ κλαδὸν αἶσα μοιχάδου ἔρωγαι; Π. Οὐκ
αἶσα ἐμοίχδου, ἀλλ' ἀνάμνησιν στυγερῆς ἐπι-
πλῆξας. πᾶσα ἐλδοδύρα ἐβιάσθη· τί
δεκνὸν τὸ δακτύλον ζῆλεις, καὶ ὅτι πολὺ ἀπορῆς,
τὴν ἱερὰν λέγων Πανελοπῖν. Ε. Εἴπε τί
παθῶσα.

παθῆσα ἐκείνη. ἄντ' ἐμῷ, πράγῳ σι ὁμοιον
ἔτεκεν; Π. Αὐτ' ἐκείνης λόγον σοι ἐρῶ. ὅτε
γάρ με ἐξέπεμπεν ὅτι καὶ Ἀρκαδίαν ὦ παῖ,
μήτηρ μὲν σε ἔρη, ἐγὼ εἰμι Πλωλόπη ἡ Σπαρ-
τιάτις καὶ πατέρα δὲ γίνωσκεν Διὸν ἔχον Ἑρμῆν
καὶ Μαίαν καὶ Διός. εἰ δὲ καρτερὸς καὶ σταυροει-
λῆς εἶ, μὴ λυπείτω σε, ὅποτε γάρ μοι σωλὺ ὁ
πατήρ ὁ σὸς, πράγῳ ἐαυτὸν ἀπέκασιν ὡς λάδοι.

2. ΕΡ. Νῦν Δία μέμνημαι ποιήσας τὴν
τοῦτον. ἐγὼ γὰρ ὅτι καλλιὰ μέγα φρονῶν, ἔτι
ἀγένης αὐτὸς ὢν, σὸς πατὴρ καλεῖσθαι, καὶ
γέλωτα ὀφλήσω παρὰ πατέρα ὅτι τῇ ἐνταυτίδι;
ΠΑΝ. Καὶ μὴν ἐ καλισταχῶς σε ὦ πάτερ· με-
σιχός καὶ γὰρ εἰμι, καὶ συρίζω πάνυ καπνίζον.
Καὶ ὁ Διόνυκος ἐδὲν ἐμῷ ἀπὸ ποιῆν δυνάμει,
ἀλλ' ἐλπίσεν καὶ διασώπῳ παποίηκέ με. καὶ
ἡ γέμει αὐτῷ τῷ χορῷ καὶ τὰ ποίμνια δὲ οἱ δια-
σαίό με ὅποσα περὶ Τέγαν, καὶ αἰὰ τὸ Παρθέ-
νιον ἔχω, πάνυ ἠδύση. ἄρχω δὲ καὶ καὶ Ἀρκα-
δίας ἀπὸς, φράσω δὲ καὶ Ἀδριατικοῖς συμμα-
χήσας, ὅπως ἡρίσασα ἐν Μαραθῶνι, ὥς καὶ
αἰρεσίον ἡρέθη μοι τὸ ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει ἀπὸ-
λαιον. ὡς γὰρ ἐς Ἀθήνας ἔλθης, εἶσθαι ὅσον
ἐκεῖ τῷ Πανὸς ὄνομα. Ε. Εἰπὲ δέ μοι, γε-
γήμεκας ὦ Παν ἡδὴ; τὸ το γὰρ οἶμαι καλῶς εἶ-
σι. Π. Οὐδαμῶς, ὦ πάτερ, ἐρωτικὸς γὰρ
εἰμι, καὶ ἐκ αὐτοῦ ἀγαπήσασθαι σωτῆρ' ἑμῶν.
Ε. Ταῖς αἰξὶ δολαθὴν ὁπταίνεις. Π. Σὺ μὲν
οκώπεις. ἐγὼ δὲ τῇ τε Ἠχοί, καὶ τῇ Πίτυϊ
σωήμι,

24 Πανδὲς καὶ Ἑρμῆς Διάλογος.

σωζέμε, καὶ ἀπάσαις. Ἐξ Διονύσου Μαιναίῃς,
καὶ πάντῃ ἀπεδίδετομαι πρὸς αὐτῶν. Ε. Οἶδα
ὅτι ἡ χάρις, ὡς τέκνον, τὰ πρῶτα αὐτῶν ἵ-
μοις. Π. Πρὸς αὐτῶν, ὡς πατέρες, ἡμεῖς δὲ
ἴδωμεν ταῦτα. Ε. Καὶ πρόσθι μοι, καὶ
φιλοφροῦν· πατέρα δὲ θεοῦ μὴ καλέειν με
ἀκούοντες γε τινός.

1 Ἰδὼν τινός] τινός post παρ' ἐξυτονον ser-
vat accentum quod supra monuimus.
Vide supra Dial. 6. ciph. 3. & 8.

2 σκέλυ δὲ χυλὰ] σκέλυ non propriè est
pes, sed ea pars corporis, quæ femur,
tibiā, atque etiam pedem continet.
δὲ χυλός autem est à χυλῷ, quæ præter
alia etiam ungulam significat.

3 ἀντὶ ἐμοῦ] curta locutio pro ἀντὶ παι-
δὸς ἐμοὶ ὁμοῦ.

4 καπυρὸς] à κάπυς, spiritus, vel καπύω,
spiro; idem ac καπύων sive ἐκπύων.
πάντῃ καπυρὸν rectè exponitur admo-
dum pleno spiritu.

5 διασώπῳ] Interp. rectè exposuit so-
cium, sed intelligi debet is qui si-
mul cum alio venit choreas, & epulas
celebratum, à διασῶ, convivantium
coetus vel convivium.

6 ἀγαπήσασθαι μᾶ] unā contentus forem;
semper ita reddendum ἀγαπῶ, quando
cum Dat. construitur.

7 ἴδωμεν]

7 ἰδωμεν] Subjunct. ab aor. 2. Indicat. ἰδον. peculiare huic verbo in reliquis modis abjicere • quasi esset augmentum.

8 ἀκρόντος γε πινός] iterum πινός servat accentum, vid. n. 1.

Διάλογ. ή. 8.

Διὸς καὶ Ἑρμῆ.

ΤΗΝ γὰρ Ἰνάχην παῖδα πλὴν καλὴν οἶδα,
 ὃ Ἑρμῆ; Ερ. Ναί, ἢ ἰὼ λέγεις.
 Ζῴς. Οὐκ ἔπ' παῖς οὐκ εἴνη δὲν, ἀλλὰ δάμαλις.
 Ερ. Τεράσιον τῷτο, ἢ πρὸ τῶτορ ἐνυλλάγη;
 Ζῴς. Ζηλοτυπήσασα ἢ Ἥρα μετέδωκεν αὐτῷ,
 ἀλλὰ καὶ καινὸν ἄλλο π' δεινὸν ὅππῃ μὴ χάνῃ,
 τῇ κακοδαίμονι βυκόλον· πνὰ πολυόμμαλον
 Ἄρρον τένομα ἐπέσθην, ὃς τέμει ἢ δάμαλιν,
 αὐτὸν ὦν. Ερ. Τί ἐν ἡμᾶς χρὴ ποιεῖν;
 Ζῴς. Κατακτείνωμεν εἰς ἢ Νέμειαν (οὐκ εἰ δὲ
 περὶ Ἄργον βυκόλει) ἐκείνον μὲ ἀπόκτενον,
 ἢ ἢ ἰὼ διὰ τῆς ὁπλάγης εἰς ἢ Αἰγυπτοῦ ἀπα-
 γαγῶν Ἴσιν πίνον, καὶ τὸ λοιπὸν ἔσω Θεὸς
 πῖς ἐκεῖ, καὶ ἢ Νεῖλον ἀναγέτω, καὶ τοῦ ἐνέμενος
 ἐπιπυμπέτω, καὶ σωζέτω τοῦ πλέονος.

C

I πρ

26 Ἀπόλλωνος καὶ Ἡφαίστου Διάλογος.

1 πρὶ] pro τίνι, ut & alibi apud Atticos Scriptores.

2 Retento accentu in πινά, ita enim amant esse dissyllabæ encliticæ post voces paroxytonas non trochaicas. Vid. supra Dial. 2. n. 1. & Dial. 7. n. 1, & 8.

Διάλογ. 3. 9.

Ἀπόλλωνος καὶ Ἡφαιστού.

1. Ἐώρακας, ὦ Ἀπόλλων, τὸ καὶ Μαίης
βρέφοι τὸ ἀρπτεχθὲν, ὡς χαλόν
τέ ὄντι, καὶ περιγελάει πάντες, δηλοῖ τέ τι ἤδη ὡς
μέγα ἀγαθὸν ἀποβηζόμενον; Ἀπόλ. Ἐκεί-
νὸ γὰρ ὦ βρέφοι, ὦ Ἡφαίστε, ἢ μέγα ἀγαθόν,
ὃ σὺ Ἰαπετῷ προσεύχεσθαι ὄντι ὄζον ἐν τῇ
πανουργίᾳ; Ἡφαί. Καὶ τίνα εἴαν ἀδικῆσαι
δωαῖο ἀρίστον ὄν; Ἀπ. Ἐρώτα καὶ Πο-
σειδῶνα καὶ τῷ τρίαῖναν ἔκλεψεν, ἢ καὶ Ἀρη καὶ
τέτε γὰρ ὁξείλκυσε λαθὼν τῷ κλεῖν τὸ ξίφος,
ἵνα μὴ ἐμαυτὸν λίσσῃ ὅν ἀφώπλισε τῷ τόξῳ,
καὶ καὶ βελῶν. Ἡφ. Τὸ νεώτερον σέπο ὃ μάλιστα
ἐκινεῖτο ἐν τοῖς ἀπαργάνοις;

2. ΑΠ.

2. ΑΠ. Εἶση, ὦ Ἡραΐς, εἴ σοι πρὸς ἔλθῃ
μόνον. ΗΦ. Καὶ μὲν πρὸς ἦλθεν ἦδη. ΑΠ. Τί
ἔν, πάντα ἔχεις ἐργαλεία, καὶ ἔστιν ὑπὸ λαοῖν
αὐτῶν; ΗΦ. Πάντα, ὦ Ἀπόλλων. ΑΠ. Ὅ-
μως ἐπίσκηψαι ἀκείβητος. ΗΦ. Νὴ Δία τίς
πυρρῶν ἐχέει ὄρω. ΑΠ. Ἄλλ' ὅφει αὐτῶν
περὶ ὧν παρὰ γὰρ τοῖς βρέφους. ΗΦ. Οὕτως
ὁξύχεις ὅτι καὶ ἀπὸ ἐν τῇ γαστρὶ ἐκμαλετήσας
τίς κλεπτικόν; ΑΠ. Οὐ γὰρ ἤκουσας αὐτῶν
λαλῶντι ἦδη σωμύλα, καὶ ἐπίτοχα, ὅ τ' καὶ
διακονεῖς ἡμῖν ἐθέλεις, χθὲς δ' ἐπεσκέδασά μιν
τ' ἐρώτα, καὶ πάλαι ἐν τοῖς ἐκείδ' ὅπως
ὕψιστον τὸ πόδι, εἴτα μετὰ τοῦ ἐπαυτέμηνος
τ' Ἀφροδίτης μὲν τ' αἰσθὲν ἐκλεψαί πρὸς ἑλ-
μῶντος αὐτῶν ὅτι τῇ νεκρῇ. καὶ Διὸς δ' ἡλῶντι
τὸ σκῆπτρον, εἰ δ' μὴ βαρύνει ὁ καραινὸς ἦν,
καὶ πολὺ τὸ πῦρ εἶχε, καὶ κτεῖνον αὐτὸν ὑψί-
λειο.

3. ΗΦ. Γοργόν πνα τ' παῖδας φησὶ. ΑΠ. Οὐ
μόνον, ἀλλ' ἦδη καὶ μεσσην. ΗΦ. Τῶν τῶν το
πικμάς τοις ἔχεις; ΑΠ. Κελώντιον πε νε-
κρῶν ἐν τῶν ὄργανον ἀπ' αὐτῆς συνεπέξαστο,
πῆχες γὰρ ἐναρμόζας, καὶ ζυγῶζας, ἐπειτα κα-
λάμους ἐμπήξας, καὶ μαγὰς τοῖς ὑποθέσις, καὶ ἐν-
τεινὰ μιν ἐπὶ χερσὶς μελωδεῖ πάντοτε γλα-
φυρὸν, ὦ Ἡραΐς, καὶ ἐναρμόνιον, ὥς καὶ με-
τὰ τοῖς φθονεῖν τὸν πάλαι καὶ δαείζην ἀσκήντα.

4. Ἐλεγε δ' ἡ Μαῖα ὥς ἐδὲ μῦθοι τὰς νύκ-
τας ἐν τῷ ἔρηνῳ, ἀλλ' ὑπὸ φειεργίας ἀχει

ὅς ἄρα καί σοι κλέψαν² τὴν κακείνην δηλαδὴ.
 ὑποπτεύεις δι' ὅτι·³ καὶ ῥά σδον πινὰ πιπείμ]
 θάυμαζίας πινὸν δώαμιν ἢ ψυχάζωγῃ, καὶ
 χατίζῃ, καὶ νεκρῇ. ΗΦ. Ἐγὼ ἐκείνῳ
 ἔδωκα αὐτῷ παίγνιον ἔμ]. ΑΠ. τοιγαρὺν
 ἀπέδωκέ σοι τὸ μισθὸν⁴ πινὸν πωρῶσαν.
 ΗΦ. Εὖ γε ὑπέμνησας. ὥς βαδίζωμαι ἀπολη-
 φόμην αὐτὴν, εἶπε, ὥς φης, εὐρηθείη ἐν τοῖς
 παρράνοισι.

1 πῶ] pro interrogativo τίνι, ut supra in
 Dial. inter Jovem & Mercurium; sed
 hic ἐλλοίπῃ πρόπω, nam integrum esset
 πῶ πρόπω, aut τίνι πρόπω.

2 κλέψαν πῖ] consentiunt exemplaria ut
 πῖ, monosyllabon licet sit, retineat ac-
 centum; neque ausi sumus, etsi contra
 suadeant Grammatici, mutare.

3 καὶ ῥά σδον] de virga Mercurii, vid. Ho-
 mer. Odys. 5. & Virg. Æneid. 4.

4 πινὸν πωρῶσαν] subintelligitur κλέψας
 ἐξήκυσας, aut aliquid tale.

Διάλογ. ι. 10.

Ἡρώδης ὁ Διός.

1. **Τ** Γ' με, ὦ Ζεῦ, δὴ ποιεῖν; ἤκω γὰρ ὡς ἐκέλευσαι ἔχων τὸ πέλεκυν ὀξύτερον ἐκ λίθου διότι μᾶλλον πληγὴ διατεμεῖν. Ζ. Εὖγε, ὦ Ἡέρασε, ἀλλὰ δίδέ με τὸ κεκολλημένον ὡς κατενεγκών. ΗΦ. Πειρᾶ με εἰ μέμνηται; ἐρόσαπτε δ' ἐν τέλει δὲς ὅπως θέλεις σκευάσῃς. Ζ. Διαρεθύνει μοι τὸ κραῖνον, εἰ τὴν ἀπειθήσεις, ἐν γὰρ τῷ ὀργισμένῳ περὶ μέμνηται, ἀλλὰ καὶ κατενεγκών πυνέειπες θυμῷ, μηδὲ μέλλειν, ἀπολλυμαι γὰρ ὑπὸ τῷ ὀδύσειν αἰ μὴ τὸ ἐκείνου ἀνασφύρουσιν. ΗΦ. Ὅρα, ὦ Ζεῦ, μὴ κακὸν πεποισώμεθα, ὅξυνε γὰρ ὁ πέλεκυς δεῖ, καὶ ἐκ αἰσχυρῶν, ἐδὲ καὶ πῶς εἰλεῖθι μαιώσεται σε. Ζ. Καλένεσκε μόνον, ὦ Ἡέρασε, διαρρῶν, οἶδα γὰρ ἐγὼ τὸ συμφέρον. ΗΦ. Ἀκων μὲν, καλοῖσθαι, τί γὰρ καὶ ποιεῖν σε κελεύοντι;

2. Τί οὗτο; κ' ἐν ἔνοπλῳ, μέγα, ὦ Ζεῦ, κακὸν εἶχες ἐν τῇ κεφαλῇ, εἰκότως γὰρ ὀξύθυμος ἦν τα πηλικαυτίω ὑπὸ τὸ μένιχα παρδίνον ζορογιῶν, καὶ ταῦτα ἔνοπλον, ἥπιον ἐπὶ τόπῳ, καὶ κεκολλημένον ἐλγύθεις ἔχων, ἢ τὸ τιθεῖν, καὶ πυρρίχιδι, καὶ πῶς ἀσπίδα πλάσσει, καὶ τὸ

δόρυ πάλλει, καὶ ³ ἐνθεσιᾶ, καὶ τὸ μέγιστον, καὶ ἡ
 πάνυ καὶ ἀκμάα γέννηται ἥδη ἐν βραχεῖ,
 γλαυκῶπις μὲν, ἀλλὰ κοσμεῖ καὶ τὴν τοῦ ἡ κόρις.
 ὦσε, ὦ Ζεῦ, ⁴ μαίωβρά μοι ἀπὸ δ' ἔγγυ-
 ῆσαι μοι αὐτήν. Ζ. Ἀδωίστα αὐτεῖς, ὦ
 Ἡραϊσε, παρδέν' ὃ δ' αἰεὶ θέλει μένειν, ἐγὼ
 γὰρ τό γε ἐπ' ἐμοὶ ἐδὲν ἀντιλέγω. ΗΦ.
 Τὸτ' ἐβελόμην, ἐμοὶ μελήσει τὰ λοιπὰ, καὶ
 ἥδη σωμαρπάσω αὐτήν. Ζ. Εἴ σοι ῥάδιον
 ὕτω, ποίει. πάλιν οἶδα ὅτι ἀδωιάτων ἐσθῆς.

1 Εἰλείθυαν] Εἰλείθυα, Lucina Dea, quæ
 præest parturientibus, ab ἐλάνθω,
 i.e. venio, quod invocetur ut scetus
 veniat in lucem.

2 Πυρρήχίζε] πυρρήχίζων, optimè conve-
 nit Palladi quippe armatæ, nam πυρ-
 ρήχη, ut aiunt Lexicographi est armata
 saltatio, ἀπὸ τοῦ Πύρρη Ἀχιλλείδου πάνυ,
 ut ait de saltatione libello Lucianus,
 διατρέφαντο ὅτι τῇ ὀρχησικῇ, i.e. à Pyr-
 rho Achillis filio in arte saltandi egre-
 gie docto.

3 ἐνθεσιᾶ] divino agitur furore ab ἐν, in,
 & θεός, Deus, quasi intus habens nu-
 men aliquod, hinc ἐνθεσιασμός, quod
 Hesychius interpretatur esse, ὅτε ἡ ψυ-
 χὴ ὅλη ἐλλάμπει ὑπὸ τοῦ Θεοῦ i.e. quando
 anima tota illuminatur à Deo.

4 μαίωβρα]

4 [μαῖωσθα] μαῖωσθον τὸ τῇ Μαίᾳ διδόμενον,
i.e. premium quod ob stetrici solvitur,
ἢ καὶ Μαῖα ὁμολογώμενος, καὶ παρὰ τὰς πηλείδας
ἱατρός.

5 ἐγγυήσαι] Particip. aor. i. ab ἐγγυῖω,
spondeo, hoc autem ab ἐγγύη, sponso.

Διάλογ. ιζ. ΙΙ.

Ἑρμῆ καὶ Ἀπόλλωνος.

1. **Τ**ῖς αὐθροπὸς εἶ, ὦ Ἀπόλλον; Ἀπ. Ὅπ,
ὦ Ἑρμῆ, δυσυχῶ ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς.
Ερ. Ἀξίον μὲ λύπης τὸ τοῦτο, αὐτὸς δὲ τῇ
δυσυχῆς; ἢ τὸ καὶ δάφνῳ σε λυπεῖ ἐτι;
Ἀπ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ἐρώμενον περὶ δὲ δά-
φωνα καὶ οἰσάλε. Ερ. Τέθνηκα καὶ εἰπέ μοι
ὁ Τάκωδος; Ἀπ. Καὶ μάλα. Ερ. Πρὸς
τίνος, ὦ Ἀπόλλον; ἢ πρὸς ἕως ἀνέρας
ἦν ὡς ἀποκτεῖναι τὸ καὶ ἐκείνου μετρίμων;
Ἀπ. Αὐτὸς ἐμὲ τὸ ἔργον. Ερ. Οὐκ ἐν ἐμῇ,
ὦ Ἀπόλλον; Ἀπ. Οὐκ, ἀλλὰ δυσύχημά τε
καὶ ἄκυσσαν ἐγένετο. Ερ. Πῶς; ἐδίλω καὶ ἀ-
κῦσαι καὶ λόγον.

2. Ἀπ. Διοκλῆεν ἐμάνθανε, καὶ γὰρ σωε-
διοκλῆαν αὐτῇ, ὁ δὲ καὶ ἀνέμων σπολύμενος

Ζίφους, ἥρα μὲν ἐκ πολλῆς ὅς αὐτὸς, ἀμειλί-
 μος ὅς, καὶ μὴ φέρων ἢ ὑποφίαν, ἐγὼ μὲν
 ἀνέριψα, ὥσπερ ἐάθαι μὲν, τὸν δίσκον ἐς τὸ
 ἄνω, ὃ ὅς ἀπὸ τοῦ ταῦτά τε καταπνεύσας ὅπῃ
 καρδίᾳ τῷ παιδὶ ἐνέσειε φέρων αὐτὸν, ὥστε
 ἀπὸ τῆς πληγῆς αἵματι τε ῥυθῆναι πολὺ, καὶ ἢ
 παῖδα ἐνθὺς ἀποθανεῖν, ἀλλ' ἐγὼ ἢ μὲν Ζήφου-
 σον αὐτίκα ἡμωσάμενον κατὰ τοξεύσας, φεύγοντι
 ὅπως ὁμῶς ἄρχει τοῦ ὄρου, τῷ παιδὶ ὅς καὶ
 τάφον³ ἐχωσάμενον ἐν Ἀμύκλαις ὅπου ὁ δίσκος
 αὐτὸν κατέλαβε, καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος αἰνῶ-
 ἀναδύναι γῆν ἐποίησα ἥδισον, ὃ Ἑρμῆ, καὶ
 ἐυανδρίσσειον ἀνδρίαν ἀπάντων, ἔτι καὶ γράμ-
 ματα ἔχον ἐπαιάζοντα τῷ νεκρῷ. ἄρα σοὶ
 αἰλόγως λήγουσιν οὗτοι δόκω; Εἰς. Ναί, ὃ Ἀπολ-
 λων γὰρ ἢ δεινὸν⁴ πεποιημένος ἦδεις ἢ ἐρώ-
 μέγον, ὥστε μὴ ἄχθῃ ἀποθανόντι.

1 Frequens apud hunc Autorem τοῖς τοῖς
 pro τοῖς τοῖς. vid. Dial. 4. n. 1.

2 ἀκύνειον] διὰ τῆς κατὰ τὸν ἀντὶ τοῦ ἀκύνειον,
 ἀπὸ τοῦ αἵματος μελεῖν καὶ ἐκύνειος, φρον-
 τισμῶς: οὗτο δὲ ἀπὸ τοῦ ἔκων, volens, prae-
 dens, &c.

3 ἐχωσάμενον] aor. i. med. ἀπὸ τοῦ χώννυμι,
 fut. χώσω χῶν, i. e. aggerem duco, χῶς
 autem à χίω.

4 πεποιημένος] passiva forma, sed sensu
 activo, ut in aliis id genus verbis

& participiis accidere solet, Vide infra Dial. 16. n. 8. Interpres rectè reddidit ἡδὲ πεποιημένος, *Noras Te com-
parasse.* πεποιημένος autem respicit σὺ, qui præcedit ἡδὲ. Locutionem haud abfimilem infra habes Dial. 15, n. 6. quam vide, & quæ in eam notavi-
mus.

Διάλογ. 1β'. 12.

Προμήθεως καὶ Διδός.

I. **Λ** ὤσόν με, ὦ Ζεῦ, δεινὰ γὰρ ἦν πρόπον-
τα. Ζεὺς. Λύσω σε 'φης, ὅν
ἐχρῶ βαρυτέρας πένεις ἔχοντα, καὶ τὸ καύ-
κασεν ὅλον ὑπὲρ καρδῆς ὀπκείμενον, ὑπὸ ἐκ-
καίδεκα γυπῶν μὴ μόνον κείρεσθαι τὸ ἦπαρ,
ἀλλὰ καὶ πρὸ ὀρθαλμῶν ἐξορύπτεσθαι, ἀνθ' ὧν
τοιᾶνθ' ἡμῖν ζῶα ἀνθρώπους ἔπλασας, καὶ τὰ
πῦρ ἔκλεψας, καὶ τὰς γυναῖκας ἐδημύεσθαι;
ἀ μὲ γὰρ ἐμὲ ἐξηπάτησας ἐν τῇ θύῃ μὴ ἦν
κρείων, ὅσα πικρὰ κακαλυμμένα μοι παρεσθῆς.
καὶ τὸ ἀμείνω ἦν μοιρῶν στυγερὰ φυλάγων, τίς
χρὴ λέγειν; Προ. Οὐκ ἔνι ἱκανὴν ἦν πῶ
δέλω ἐκρίτικα τοῦτον χεῖρον τὸ καυχάσασθαι

34 Πεσμήθεως καὶ Διὸς Διάλογος.

παρασπασθῆναι, ἥ χάρις αὐτοῖς ὑπολέμενον
ἀεὶ δὲ τῶν τῶν παπ. Ζῶ. Οὐδὲ πολ-
λοσημόριον τῆτο, ὡς σε δεῖ παθεῖν.

2. Περ. Καὶ μὴν ἐκ³ ἀμειδί με λύσεις,
ὦ Ζεῦ, ἀλλὰ σοι μνηύσω πάνυ ἀναγκαῖον.
Ζῶ. Κατασφίζη με. ὦ Πεσμηθεῦ. Περ. Καί
τί πλέον ἔξω; ἐ γὰρ ἀγνοήεις αὐτῆς ἔνθα ὁ
Καὶ σός ἐστιν, ἐδ' ἀπορήεις, δεσμών ἦν π
πυχάζων ἀλίσκομαι. Ζῶ. Εἰπέ σφόδρον ὄν
πνα μισθὸν ἀπολήεις ἀναγκαῖον ἡμῖν ὄντα;
Περ. Ἦν εἴπω ἐρ' ὅ, π βαδίζεις νῦν, ἀξιό-
πης ἐπαινοῖ σοι καὶ πρὸς τῶν ὑπολοίπων μαν-
τλόμα; Ζῶ. Πῶς γὰρ; Περ. Παρὰ
τὴν Θέην, σωεσόμεθα αὐτῇ. Ζῶ. Τετὶ μὲν
ἔγνω, τί δ' ἐν τῷ ὅπ' τέτρω; δοκεῖς γάρ π
ἀληθὲς εἶρην. Περ. Μηδὲν, ὦ Ζεῦ, κοιωνή-
σης πῇ Νηρηΐδι, ἦν γὰρ αὐτῇ⁴ κυοφορήσῃ ἐκ
σῆς, τὸ πυχθὲν ἵπα ἐργάζεσθαι σι, δια καὶ σὺ
ἔδρασαι ἥ Κρόνον. Ζῶ. Τῆτο φῆς, ἐκπεσ-
δαί με ἥ ἀρχῆς; Περ. Μὴ γένοιτο, ὦ Ζεῦ,
πλὴν τοῦτο π ἡ μίξις αὐτῇ ἀπαιεῖ. Ζῶ. Καί-
ρετο ποιηρῶν ἡ Θέης, σὲ γὰρ ὁ⁵ Ἡφαίστος ὅπ'
τύπεις λυσάτω.

1 φῆς] cum Iota subscripto quod pecu-
liare est secundæ personæ verbi φημί,
nam τίθης à τίθημι, ἵσης ab ἵσημι.&c.
scribuntur mera vocali.

2 πολλοσημόριον] verbum verbo multesi-
ma

ma pars, à πολλοῦς, multesimus, μῆλον,
diminutivo à μέρους, *portio vel pars.*

- 3 ἀμῶν] *gratis, vel sine mercede, ab a-*
privandi particula, & μῆδος, merces ;
passim in Græco sermone reperiunda,
ejusmodi adverbia, qualia ἀνὰ μῶν,
sine sanguine ; ἀνὰ ὀρώμην, sine sudore,
&c.
- 4 κυοφορήσῃ] à κυῖος, *fetus, & φέρω, gesto ;*
aor. 1. seu mavis futur. 1. modi Sub-
junctivi, quod licet non agnoscunt
Grammaticorum plerique, esse tamen
fatis patet ubi characteristica futuri
differt ab aoristi. Legimus enim δύνῃ
3. person. in N.T. Joh. 17. v. 2. & Apo-
cal. 13. v. 16. & nonnullibi apud
Theocr. quod nemo opinor conten-
dit aliud esse, quam futur. Subjunct.
nam ab aor. indic. δύνῃ esset δύνῃ, non
δύνῃ.
- 5 ἐξάσῃ αἶσιν] *cum duplici Accusativo*
post verba operandi contra morem
Latinum, qui mavult Dativum.
- 6 Ἡρακλῆς, ἀπὸ τοῦ ἑφῆρ αἰθεῖ, *scilicet quod*
tactum urit.

Διάλογ. ιγ'. 13.

Ἐρωτῶ καὶ Διός.

Ι. Ἄλλ' εἰ καὶ τι ἥμαρτον, σύγγνωθί μοι. παιδίον γάρ εἰμι, καὶ ἔτι ἄφρων. Ζῷς. Σὺ παιδίον, ὦ Ἐρως, ὃς ἀρχαιότερος εἶ πολὺ τοῦ Ἰαπετῆ; ἢ διότι μὴ πύρρον, μηδὲ πολλὰς ἔφουζας, διὰ ταῦτα καὶ βρέξῃς ἀξιοῖς νομίζεσθαι, γέρον καὶ πανῦρτον; Ἐρ. Τί δέ σε ἠδίκησεν ὁ γέρον, ὡς φῆς, ἔγωγε, διότι με καὶ παιδεύσας διανοῆς; Ζ. Σκόπη, ὦ χατάρχῃ, εἰ μικρὰ, ὃς ἐμοὶ μὲν ἕτως ἐν-στυφῆς, ὥστε μηδὲν ἔστιν ὃ μὴ πεποίηχάς με, σάπυρον, ταῦρον, χρυσόν, κύκνον, ἀελόν. ἐμὲ δ' ὅλας ἐδεμίαν ἥλινα ἐρεσθῆναι πεποίηχας, ἐδὲ σωῆκα ἡδύς γυναικὶ διὰ σε μηχανημένῃ. ἀλλὰ με δὲ μαγνανθίσεν ἐπ' αὐτὰς, καὶ κρύπτειν ἐμαυτόν. αἱ δ' ἢ μὲ ταῦρον, ἢ κύκνον φιλοῦσιν, ἐμὲ δ' ἢ ἡν ἰδῶσι, πεδιᾶσιν ὑπὸ τοῦ δέου. Ἐρ. Εἰκότως. ἔγωγε φέρουσιν, ὦ Ζεῦ, διηταίῃς καὶ πρόσψιν.

2. Ζῷς. Πῶς ἔνθ' Ἀπόλλωνος Βερέγχοις, καὶ ὁ Τάκυνθος φιλοῦσιν; Ἐρ. Ἀλλ' ἢ Δάφνη κακῆγον ἔφωγε, καίτοι κομμήτω καὶ ἀγόνιον ὄντα. εἰδὲ ἐδέλφει ἐπέρχοντο, μὴ ἐπίσσει ἢ αἰγίδα, μηδὲ ἢ κεραυνὸν φέρε, ἀλλ' ὡς ἡδίστον ποίει

ποίει σιαυθόν. ἐπατέσθαι καθημένῳ ὁ βορρὺ-
 χης, τῇ μίπτει τέτις ἀνείλημμένῳ, πορφυ-
 εῖδα ἔχει, ὑποδύει χρυσίδας, ὑπὸ αὐλῶ καὶ τυμ-
 πάνοις εὐρυθμαβαίνει, καὶ ὅφη ὅτι πλείους ἀκο-
 λυθήσεται (εἰ σοὶ ὅτι Διονύσου Μαινάδων. Ζαῖς.
 Ἄπαγε, ἐκ αὐτῶν δόξαίμην ἐπέρχεται ἔτι) τοῦτο
 γενόμενος. Ερ. Οὐκῶν, ὦ Ζεῦ, μηδὲ ἐρῶν
 δέλεο, ῥαδίον γὰρ τὸ τό γε. Ζ. Οὐκ. ἀλλ' ἐρῶν
 μὲν, ἀπερσμονέστερον δὲ αὐτῶ ὅτι πύχναίν. ὅτι
 τέτοις αὐτοῖς ἀφίημί σε.

- 1 παυῖντες] ἀπὸ τῶ πάν, omne, & ἔργον,
 opus, qui nihil sibi non licere putat;
 vel ut Hesychius περράζεις, ὁ ὢν πονηρὸς
 παυῖν ἐργαζόμενος.
- 2 ἐν τευφῶς] per delicias illudis à τευφῶ,
 deliciae.
- 3 μαγανδέειν] prestigiū uti, ἀπὸ τῆ μάγ-
 γανον prestige.
- 4 πεδῶσι] per contractionem à πεδῶσαι,
 3.pl. præt. med. ab inusitato πῶω, in
 cuius locum successit πῶω.
- 5 βορρὺχης] βορρυχοί, cincinni, πλόκαμοι,
 Hesych. quid ita dicti nugantur Ety-
 mologistæ, dum sudant ostendere,
 nec operæ pretium videre. Eandem
 vocem vid. Dial. 20. n. 64.
- 6 ὅτι Διονύσου Μαινάδων] ambigua locu-
 tio, potest enim significare quam Me-
 nades

nades Bacchi sequuntur Te, vel, quam sunt Menades, i. e. Comites Bacchi: posterior sensus verior quem satis videbat interpres.

Διάλογ. ιδ'. 14.

Ζεφύρου καὶ Νότου.

Ι. **Ζ**ΕΦ. Οὐ πρόποτε πομπὴν ἐγὼ μεγαλοπρεπέστερον εἶδον ἐν τῇ θαλάττῃ, ἀφ' ἧς εἶμι, καὶ πνέω. σὺ δ' ἐκ εἶδες, ὦ Νότε; ΝΟ. Τίνα ταύτῃ λέγεις, ὅτι Ζεφύρε, καὶ πομπήν; ἢ τίνες οἱ πύμποντες ἦν; Ζ. Ἡδίστην διαμάχην ἀπὸ πλοῦτος, οἷον ἐκ ἄλλοις εἶδεις. Ν. Παρὰ καὶ Ἐρυθρὰν γὰρ θάλασσαν ἐργαζόμενοι ἐπέπνυντο δέ τι καὶ μέγας καὶ Ἰνδικῆς, ὅσα παράλια καὶ χώραι. εἶδεν ἔν οἷσα ὧν λέγεις. Ζ. Ἀλλὰ καὶ Σιθωνίον Ἀγηνόρα εἶδες; Ν. Ναί. καὶ καὶ Ἐυρώπης παλίστα. τί μήν; Ζ. Περί αὐτῆς ἐκείνης διηγήσομαι σοι. Ν. Μὴν ὅτι ὁ Ζεὺς ἐρεσθῆς ὅτι πολλὰ καὶ παιδός; τῆτο γὰρ καὶ πάλαι ἠπασάντων. Ζ. Οὐκ ἔν καὶ ἔρωτα οἷσα. τὰ μὲν ταῦτα δ' ἦδη ἄκουσον.

2. Ἡ

2. Ἡ μὲν Ἑυρώπη κατακλιθεὶς ἐπὶ τῇ
 ἡϊόνα παίζουσα, τὰς ἡλικιώσας παραλα-
 βούσα. ὁ Ζεὺς δὲ ταύρῳ εἰσέλας ἑαυτὴ συνή-
 παιζεν αὐταῖς, χάλλισθε φαινόμενος. Λόγος
 τε γὰρ ἦν ἀκραιφές, καὶ τὰ κέραια εὐεμπής,
 καὶ τὸ βλέμμα ἡμέρις. ἐσχίστα ἦν καὶ αὐτὸς ἐπὶ
 τῇ ἡϊόνῃ, καὶ ἐμυκάτο ἡδιστον, ὥς τ' Ἑυρώπην
 πολυῖσαι καὶ ἀναλῆναι αὐτόν. ὥς δὲ τῆτο
 ἐγένετο, δρομαῖε μὲν ὁ Ζεὺς ὄρμησεν ἐπὶ τῇ
 θάλατταν φέρον αὐτήν, καὶ οἰήχῃτο ἐμπεσόν. Ἡ
 δὲ πάνυ ἐκπλαγεῖσα τῷ φράγματι, τῇ λαίᾳ
 μὲν εἶχετο τὸ κεφάλος, ὥς μὴ ἀπολεσθάνοι.
 τῇ ἑτέρᾳ δὲ ἠνεμωμένον τὸ πῖπλον ξωεῖχε.
 Ν. Ἡδὲ τῆτο δέμας, ὦ Ζεφύρε, οἶδες δὲ
 ἑρωϊκόν, Νηρόμενον τὸ Δία, φέροντα τὸ ἀγα-
 πωμήλιον.

3. Ζεφ. Καὶ μὴν τὰ μὲν ταῦτα ἡδῖον παρα-
 πολὺ, ὦ Νότε. ἢ τε γὰρ θάλαττα εὐδύς ἀνύ-
 μων ἐγένετο, καὶ τὸ γαλήνιον ἐπισπασαμένη λείαν
 παρῆχεν ἑαυτήν. ἡμεῖς δὲ πάντες ἡσυχίαν ἄ-
 γοντες, ἐδὲν ἄλλο, ἢ θαλάττῃ μόνον οἷον γιγνο-
 μέων παρακολουθεῖν. ἑρωτες δὲ πᾶσι πῶ-
 μλοι μικρὸν ὑπὲρ τὸ θάλατταν, ὥς ἐνδοτε ἄ-
 κρεσι πῖσι πορρὶν ἐπιφάσιν τὸ ὕδαλθαι, ἡμ-
 μῶν τὰς δαΐδας φέροντες ἡδὸν ἄμα τὸ ὕ-
 μέναιον. αἱ Νηρήϊδες δὲ ἀναδύσαι παρὲν
 πᾶσιν ἐπὶ τὸ λεοίνων ἐπικροῖν, ἡμίγυμ-
 νοι αἱ πολλαί. Τό τε οἷον Τειτώνων γένος, καὶ
 οἷον ἄλλο μὴ φοβερὸν ἰδοῖν οἷον θοοτάτων,
 ἅπαντα

πάντα περιεχόμενα τῶν παίδων. Ὁ μὲν γὰρ Ποσειδῶν ὁπλισθεὶς ἄρματος, παρ' ἑμὲ ἦν, καὶ τῶν Ἀμφιρίτιω ἔχων περὶ γυναικῶς, ποσειδομένων νηχευόμενος τῶν ἀδελφῶν.

4. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τὴν Ἀφροδίτῃ δὺο Τείωνες ἔρερον, ὅπῃ κόγχῃς κατακειμένῳ, ἀνθ' ἧς πάντῃς ὁππότε τῇ νύμφῃ. Ταῦτα δὲ Φοινίκης ἄλγος τῇ Κρήτης ἐγένετο, ἵνα τῇ ἐπίσῃ τῇ νύμφῃ, ὁ μὲν ταῦτος ἐκ ἑταίρου ἐφαίνετο.
 10 ἐπὶ λαβόμενος δὲ τῇ χερσὶ ὁ Ζεὺς ἀπῆγε τὴν Ἐυρώπῃ ἐς τὸ Δίκταιον ἄντρον ἐρυθρῶν, καὶ κατὰ ὄρεα, ἡπίστατο γὰρ ἦν ἐφ' ὅτι ἀγρίοι. ἡμεῖς δὲ ἐμπεδόντες, ἄλλος ἄλλο τῷ πελάγους μέρος διεκυμαίνομεν. Ν. ὦ μακάριε Ζεφύρε τῇ θέᾳ, ἐγὼ δὲ γυναικί, καὶ ἐλέφας, καὶ μέλανας ἀνδρώπας ἐώρων.

1 ἀπελαίφθης] non male quoad sensum interpretes *carnisti*. Proprie autem significat *relictus*, vel *separatus es*. Eodem redit utrumque qui enim *separatus* ab eo, quod vult, caret.

2 ὦν λέγεις] plena esset oratio si diceret *ἐκείνων ἀ λέγεις*. Sed ejusmodi omissio non infrequens.

3 ἐκ πολλῶν] i. e. ἐκ πολλῶν χρόνων.

4 ἡϊόνᾳ] ἢ ἡϊὼν παραθαλάσσιος τόπος, i. e. *locus maritimus* vel *juxta mare*, ut non nemo exponit. De hujus vocis origine

gine multum sudat Etymologiftia ;
fed, ut nobis videtur, frustra.

- 5 ἡλικιώπιδας] expone *coetaneas*, vel
ejusdem, ac *ipsa* esset, *etatis* virgines.
Nam ἡλικιώπης Adjectivum est scæmi-
nini tantum generis ἀπὸ τῆς ἡλικίας, *etatis*,
cujus masculinum est ἡλικιώτης.

- 6 ἄχελος τῆς κέρειος] nè mireris active
significare κέρειος, & cum Genitivo
construi, nam id perfrequens.

- 7 τῆς πέπλου] ὁ πέπλος καὶ τὸ πέπλον, ἱμάτιον
γυναικῆιον ὡς περὶ ὁ χιτὼν τῶν ἀνδρῶν. Ita
nonnulli; sed ostendit H. Stephanus lo-
co non uno virōrum vestimenta etiam
vocari πέπλος, prius fortasse ea de re
monitus ab Eustathio in Hom. Iliad.
β'. v. 43. &c. tribuitur etiam rebus
inanimis, *currui*, Homer. Iliad. ε'. v. 194.
urnæ, Græc. ἀρέτακι, in qua conduntur
cineres mortui. Iliad. ω'. v. 796. sim-
pliciter igitur, & proprie videtur sig-
nificare, *quodvis velamen tenni &*
molli filo, quo cum sæpe se circum-
volverint mulieres, adeptum est no-
men *vestimenti muliebri*; quod, ἐκ
ἐνεδύοντο ἀλλ' ἐπερονῶντο καὶ πέρηναι ἀρδύ-
σις κατὰ ῥέων ὡς τὸς εἰς τὸ ἔδαρ & φαίνε.].
ut Eustathius loquitur.

- 8 *πείπδοι*] *πείπδεν* proprie super equum *vehi*; atque hinc transfertur in id quodcunque vice est *equi*.
- 9 *προχέμευθ*] interpres reddit *pronubus* perperam opinor. Nam qui *pronubus*, erat in eodem curru intra sponsum & sponsam sedere solebat, ut ex Pausania docemur. Quod nequibat Neptunus: ubi sponsus in tergo ferebat sponsam; exponas igitur potius *juxta* vel à latere *vectus*.
- 10 *ἐπιδέμευθ ἢ χερὸς*] non ἢ *χῆρα*. Ita enim Græci sermonis post ejusmodi verba mos postulat, ut nomen quod partem significat *subjungeretur* in Genitivo; forte ex vi præpositionis *ἐκ* subintellectæ. Nam nonnusquam apud Lucianum dicitur, *ἐκ τῆς λαμβάνειν*.

Διάλογ. εἰ. 15.

Αἰακῷ, Πρωτεσίλαῷ, Μενελάῳ,
 καὶ Πάριδι.

1. Αἰ. **Τ**ὶ ἄγχις, ὦ Πρωτεσίλαε, τὴν
 Ἑλένην παρῶσιν; Πρ. Ὅτε
 διὰ ταύτην, ὦ Αἰακὲ, ἀπέθανον ἡμιτελὴ μὲν
 καὶ δόμον καταλιπὼν, χάραν τὲ καὶ ἰερόταμον γυ-
 ταῖα. Αἰ. Αἰτιῶ τίηνω καὶ Μενέλαον, ὅστις
 ὑμᾶς ὑπὲρ τοιαύτης γυναικὸς ἐπὶ Τροίαν
 ἤγαγεν. Πρ. Εὖ λέγεις. ἐκνήνόν μοι αὐτί-
 ατόν. Μεν. Οὐκ ἐμὲ, ὦ βέλῃστε, ἀλλὰ δι-
 καύτερον καὶ Πάριον, ὃς ἐμὲ καὶ ξένον καὶ γυναικα
 παρὰ πάντα τὰ δίκαια ὤχλησεν ἀρπάξας. ὅσῳ γὰρ
 ἔχῃ ὑπὸ σὺ μόνον, ἀλλ' ὑπὸ πάντων Ἑλλήνων
 καὶ βαρβάρων ἄξιον ἄγχαδς, περὶ τοῖς
 θανάτοις αὐτοῦ γαριημήν. Πρ. Ἀμφὺν
 ἔγω.

2. Σὲ τοιγαρὺν, ὦ Δύσπαρι, ἐκ ἀφῆσαν
 ποτὶ ἀπὸ τοῦ χερσῶν. Παρ. Ἀδίκῃ ποιῶν, ὦ
 Πρωτεσίλαε. Καὶ ταῦτα, ὁμότεχνον ὄντα
 σοι. ἐρωτικὸς γὰρ καὶ αὐτὸς εἶμι, καὶ τῶν αὐτῶν
 θεῶν κατάρχημαι. Οἶδα γὰρ ὡς ἀνέζιον τί ὅτι,
 καὶ τις ἡμᾶς δαίμων ἄγει ἔνθα ἂν ἐδέλῃ. καὶ
 ἀδυνάστον ὅστις ἀντιπύπτεται αὐτῷ.

3 Πρ.

3. Πρῶ. Εὖ λέγεις. Εἶδε ἔν μοι τ' ἔρωτα
 ἐπιδόξαι λαβῆν δωαῖδ' ἥν. Αἰ. Ἐγὼ σοι
 καὶ περὶ τῆς ἔρωτος ὑποκρινέμαι τὰ δίκαια.
 φήσει γὰρ αὐτὸς μὲν, τῆς ἐρώσεως τῷ Πάριδι ἴσως
 γενησῶν αἰτίῃ, τ' θανάτου δέ σοι, ἐδύνα-
 ῖλλον, ὃ Πρωτεσίλαε, ἢ σπαιδόν, ὅς ἐκκα-
 τέρηται τ' νεογάμου γυναικὸς, ἐπεὶ τ' περὶ φέ-
 ρεσσι τῇ Τρωάδι, ἔπειτα φιλοκινδύνως, καὶ ἀπο-
 νενομήτως περὶ πῆδ' ἄλλων, δόξης
 ἐρεσθῆς, δι' ἣν φῶτος ἐν τῇ ἀποβάσει ἀπί-
 δοντες. Πρῶ. Οὐκ ἔν καὶ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ σοι, ὃ
 Αἰακῆ, ὑποκρινέμαι δικαιότερα. ἔγὼ γὰρ ἐγὼ
 τέτων αἰτίῃ, ἀλλ' ἢ Μοῖρα, καὶ τὸ ἐξ ἀρ-
 γῆς ἔπος ὀπκιχλῶν. Αἰ. Ὀρθῶς. τί ἔν
 τέτυς αἰτίῃ;

I Πρωτεσίλαε] Πρωτεσίλαος ἢ φερρό-
 μος φῶτος τε λαὸς καθύλακτο τ' νεῶς, καὶ
 φῶτος πίπρωκε sic Eustath. in Hom.
 Iliad. 2. v. 205. Nomen autem dedu-
 cit ἀπὸ τ' πρωτόν, δόξα, ut sit, Πρω-
 τόςίλαος, primum, καὶ ἀπὸ δ' ἵλαος τὸ ὕ
 Πρωτεσίλαος. Cum eo etiam conve-
 nit Ausonius, Epitaph. 12. in Protefi-
 laum ;

Fatale ascriptum nomen Mibi Protefilao.

Farnabius autem in Ovid. lib. 9 Fab. 3.
 v. 67. dicit nomen postea datum esse
 cum

cum primum vocabatur *Iolaus*, sed hujus sententiæ Autorem laudat neminem. Vide autem quæ annotavimus in Latinam versionem.

- 2 ἡμιπυλὴν ῥ' ἔδμον] respexit locum Homeri Il. lib.2.v.207.

Τῷ δ' ἡ ἀμφιδρυρὴς ἄλοχος φυλακὴ ἐλέλειπτο,
καὶ δόμος ἡμιπυλῆς —————.

Multa hic de voce ἡμιπυλῆς, Eustathius, quæ in pauca contraxit quisquis is est, qui sub nomine Didymi prodit Scholiastes, ἡμιπυλῆς, inquit ille, ἦτοι ἄπικος, ἢ ἀφρημένος ἢ ἐπὶ τῷ δαπνοῦ, ἢ ἀπυλῶς, ἕδος γὰρ ἦν τοῖς γήμασι δάλαμον οἰκοδομηθεῖς.

- 3 ἄγχυς] infin. pass. activum ejus præcessit lin. 1. τί ἄγχυς; est autem ἄγχω proprie *fauces stringo*, id est, *suffoco*. ἀπὸ τ' ἄγω, ὃ γὰρ ἄγχων τ' φάρυγγα σπινδαλει. ut Scholiastes habet, i. e. qui suffocat, fauces, vel guttur constringit.

- 4 Δύπασαι] ita eum vocat Hesiodus, Homer. Il. γ'. v. 39. idem autem v let ac αἰνόπαρι, quod apud Euripidem. De quo sic Eustathius, Οὕτω δ' ἐλένη πλὴν Ἰλιδὸν κακοῦλιον καλεῖ ἔχ' ὅτι δύσρημον. ἢ δυζοιωνίστιον τὸ ὄνομα, ἀλλ' ὅτι φησὶν ἑμοῖ

ἡμοὶ ἔκ ὀνομασίας. i. e. Sic *Helena* vocat *Trojam* κακοῦλιν· non quod nomen *Troja* quicquam ominis mali portabat, sed quod non esset à se nominanda sine dolore.

5 ὁμότεχον] ὁμότεχοι dicuntur artifices qui ejusdem sunt artis; hic autem *amatores*, nam & *ars* est *amandi*, teste Ovidio.

6 φήσει γὰρ αὐτὸς γενῆός αἵτις] sic loqui amant Græci quando omittunt pronomen reciprocum. Vid. Busb. Gr. pag. 177. à quo loquendi more nec abhorrent Latini Ovid. de Trist. lib. 1. El. 1.

Sed vereor tarde causâ fuisse moræ.

i. e. *Me causâ fuisse*; plura hujusmodi videas in supplemento nostro vulgaris Grammaticæ, p. 141.

7 σεσίρετε, i. e. Tu & cæteri Græci.

Διάλογ. ις'. 16.

Πλάτωνος ἑκτὴ Πρωτεσιλάω.

1. Πρω.^α **Ω** Δέσποια, καὶ βασιλεῦ, καὶ ἡμέτερε Ζεῦ, καὶ σὺ Δῆμιος θύγατερ, μὴ ὑπερέδῃτε δήσιν ἐρωτικῶν.
 ΠΛΩ. Σὺ δ' εἴ τινα δὴ παρ' ἡμῶν ἢ τίς ὢν πυγχαίνει; Πρω. Εἰμὶ μὲν Πρωτεσίλαος ὁ² Ἰφίκλου, ³ φυλάκιστος, συστρατιώτης τοῦ Ἀχαιῶν, καὶ πατρὸς ὑποδακτῶν τοῦ Ἰλίου. δέχομαι δ' ἀφειθείς πρὸς ὀλίγον ἀναστῆναι πάλιν. ΠΛΩ. Τύτον μὲν ἐρωτα, ὃ Πρωτεσίλαος, πάντῃς νεκρὸν ἐρῶσι. πλὴν ἐδοὺς αὐτῶν τύχη. Πρω. Ἀλλ' ἐγὼ ζῶν Ἀϊδωνεὺ ἐρῶ ἔρωγε, τὸ γυναικὸς δ' ἣν νεύσαμεν ἔτι ἐν τῷ θαλάμῳ καταλιπὼν, ὡχόμενος ἀποπλέων, εἴτα ὁ κακοδαίμων ἐν τῇ ἀποβάσει ἀπιδανὸν ὑπὸ τοῦ Ἑκτορος, ὁ ἐν ἔρωτι γυναικὸς, ἐμπίως ὑποκρίσθαι με, ὃ δέσποια, καὶ βέλομαι καὶ πατρὸς ὀλίγον ὀρθεὺς αὐτῇ καταστῆναι πάλιν. ΠΛΩ. Οὐκ ἔπιες, ὃ Πρωτεσίλαος, τὸ Λήδης ὕδωρ; Πρω. Καὶ μάλα, ὃ δέσποια. ⁷ τὸ δ' ὁρᾶσμα ὑπέροισκον ἦν; ΠΛΩ. Οὐκ ἔν περὶ μνηστῆρας, ἀφίξει δ' ὅς τις οὐκ ἐν ποτὶ, ἐδὲν σε ἀνυθῆναι δειήσει. Πρω. Ἀλλ' ἐγὼ πῶς διατεισθῆναι, ὃ Πλάτων. ⁸ ἡρώδης δ' καὶ

48 ΠλέτωνΘ· καὶ Πρωτερίλααν ΔιάλογΘ·.

καὶ αὐτὸς ἦδη, καὶ οἶδα ὅτι τὸ ἐρεῖν ὅτιν.

2. ΠΛΩ. Εἴτα, τί σε ὀνήσει μίαν ἡμέραν ἀνασιῶναι, μετ' ὀλίγον τὰ αὐτὰ ὁδυρέμενον ; Πρω. Οἶμαι πείσσειν καὶ κείνῳ ἀκολουθεῖν παρ' ὑμᾶς, ὥς' ἀνθ' ἐνθὺς δύο νεκρὸς λήψῃ μετ' ὀλίγον. ΠΛΩ. Οὐ θέμις γινώσκειν ταῦτα. ἐλὲ ἐγγένητο πάποισι. Πρω. ⁹ ἀγαπήσω σε, ὦ Πλέτων. Ὁρρεῖ γὰρ δὲ αὐτῷ ταύτῳ πῶς αἰτίαν πῶς Εὐριπίδῳ παρέδοις, καὶ τὴν ¹⁰ ὁμοιοῦν μὲν Ἀλκίσιον παρεπίμψαι Ἡρακλεῖ χαριζόμενοι. ΠΛΩ. Θυήσεις ὃ ἔγωγε κρανίον γυμνὸν ὦν, καὶ ἄμορφον τῇ κατὰ σε ἐκείνην εὐμφορᾷ φαῖναι ; πῶς ὃ καὶ κείνη θεωρεῖται σε, ἐλὲ διαγινώσκειν διωαμένη ; φοβήσῃ γὰρ εὖ οἶδα, καὶ φέρεται σε. καὶ μάλιστα ἴση τοσαύτῳ ὁδὸν ἀνεληλυθώς. Πρω. Οὐκ ἔνν, ὦ ἄνερ, σὺ καὶ τέτ' ἴσθαι, καὶ ἢ Ἑρμῆν χιλαῶσον, ἐπειδὴν ἐν τῷ φωτὶ ἦδη ὁ ΠρωτερίλααΘ, ἢ καδινόμενον ¹¹ ἐν τῇ βλάβῃ, νεανίαν ἐνδύς κατὰ ἀπεργασαδὺς αὐτὸν, ὅτις ἦν ἐκ τῶ πατρὸς. ΠΛΩ. ² Ἐπεὶ Περσεφόνη σιωδοῦν, ἀναχαλῶν τέτον αὐτοῖς ποίησον νυμφίον. σὺ ὃ μέμνησο, μίαν λαβὼν ἡμέραν.

1 Πρωτερίλαας] de voce Πρωτερίλαας; vide quæ annotata sunt ad Dialog. 15. Æac. Protefil.&c.

2 ὁ Ἰφίκλῳ] i. e. ὁ ὕψος Ἰφίκλῳ, vid. Hom. Il. β'. v. 213, &c. deducit autem Ἰφίκλῳ

Ἰφικλῶ Eustathius καὶ εὐγκοπήν ἐκ τῆς
Ἰφικλῶς ὅ ἐστι ἰσχυρότης. ab Ἰρι, forti-
ter, & κῶλον, vulgo *membrum*, at pro-
prie, ut ille vult, *pes*.

- 3 φυλάκιον] derivativum patrium ἀπὸ τῆς
φυλάκῃς κειμένης ἐγγὺς Θεῶν ἧς ἐδιω-
πίδων, ut Eustathius loquitur, hoc est
ut Benedictus in Pindar. Isthm. Od. i.
ἀντιστ. κωλ. ζ'. interpretatur à *Phylace*
urbe *Phthiotidis* non procul à Thebis,
quæ tamen inter fines Thessaliæ erat,
unde nonnunquam apud hunc Auto-
rem Θείησις vocatur *Protesilaus*; ea
enim latitudine erat apud veteres
Geographos *Thessalia*, ut præter
Thessaliam stricte sumptam compre-
henderet etiam *Phthiotin Pelasgiam*,
& *Estiaotin*. Vid. Hill. in *Διονυσ. περὶ*.
v. 427.

- 4 Ἐπ' Ἰλίῳ] Ἰλίον propr. Adject. de-
duct. ab Ἰλῶ qui urbem amplifica-
vit & denominavit, inde Pindar. Nem.
Od. 7. ἀντιστ. κωλ. ib. Ἰλὸν πόλιν. Ho-
mer. plerumque ἢ Ἰλίον cum respectu
ad πόλιν, cæteri fere ἄλλω respiciunt, &
dicunt τὸ Ἰλίον. vid. Dial. 19. n. 67.

- 5 Ἀΐδωνος] idem ac Ἀΐδης niger um-
brarum custos, locus, ubi concludun-
tur, consimili nomine vocatur Ἄϊδος,

D

live

sive αἴς. τόπῳ σόπνῳ καὶ γῆν ἀφανῆς
ἀφωειομένην ψυχῆς παρὰ τὸ ἀσπρηλικόν,
καὶ τὸ εἶδω εἶσω τὸ βλέπω, ut Eustathius
habet in Hom. II. α.

6 ἀποκινῶ] valde contristat ἀπὸ prae-
posit. hic auget significationem ut alibi
de eadem notavimus. Vid. Dial. 19.
n. 55.

7 τὸ ὃ ἀπᾶ γυναικὶ] τὸ in hoc loco ἐμφα-
τικόν ἐστὶ. haec res, scilicet uxoris, quod
perpetuo eum urgebat, desiderium.

8 ηἰσθάνω] vox passiva, & activa signi-
ficatio: vid. Dial. 19. n. 36, & 63, &
65.

9 ἀναμνήσκω] supplet hic ἀνὰ locum con-
jugationis Hiphil apud Hebraeos.
μνησάμαι, reminiscor, ἀναμνησάμαι, remi-
nisci facio, i. e. suggero.

10 ὁμοφῶν μὲν ἈλκΗΣΙΝ] Interpretes red-
dunt cognatam meam Alcestin; malo
dicere vicinam seu popularem meam
Alcestin: Angl. my Neighbour, or
Country-woman, Alcestis, quo
sensu σύγγονος vox ejusdem originis
usurpatur apud Sophoclem, ὦ γῆ φε-
ραῖα χάρη, σύγγονον δ' ἕδωρ, i. e. O
terra Pheræa gaude, & vicina live ex
eodem loco orta aqua. Protefilaus e-
nim & Alcestis ambo ex Thessalia,
hæc

hæc ex urbe Pheris, ille è Phylace,
vid. supra n. 3. & ab hoc Authore
ὡς πίνθης vocantur Σιπυλαί, de alia
autem cognatione inter eos nusquam
lego.

11 ἐν τῇ ῥάβδῳ] nonnunquam ἐν præpo-
nitur instrumento. Perfrequens id est
apud N.T. Scriptores, nonnulli volunt
esse Hebraïsmum, at ab hoc He-
braïsmo non abstinēt Atticissimi Au-
tores. Ἐγμὺ δ' ῥόβημα ῥάβδῳ. Eustath.
in Hom. Od. 4. i.e. *Mercurii gestamen
virga*. Hanc autem accepit ab Apol-
line Mercurius factō fœdere post bo-
ves, quos furatus erat, restitutos, *A-
pollodor.* lib. 3. c. 10. s. 2. Primum ut ai-
unt simplicem nec anguibus obvolu-
tam, antequam Mercurius in Arca-
diam veniens, prælium inter duos
angues, quos sorte vidit pugnantes,
interpositâ virgâ diremisset, & tamen
πεπλεγμένη vocatur ab Apolline quan-
do eam daturus erat Mercurio, *Homer.
hymn. in Mercurium*. hæc duo recon-
ciliet cni opera est, & otium; aurea
erat *Apollodori*, loco supra citato,
Hor. Od. lib. 1. 10. virtutes ejus descri-
bit *Homer. Odys. 4. Virg. Æneid. 4.
v. 242, &c. & alii.*

Διάλογ. ιζ'. 17.

Διογένης καὶ Ἡρακλῆς.

1. Διογ. **Ο** Τῆς Ἡρακλῆς ἔτις ὄσιν; ἔ-
 μωρὸν ἄλλ' οὐ μὴ καὶ Ἡρα-
 κλῆα. ¹ τὸ τόξον, ² τὸ ῥόπαλον, ἢ λεοντὴν, τὸ
 μέγεθος, ὅλ' οὐ Ἡρακλῆς ὄσιν. εἴτα τίς τῆς
 Δίδος ὑδρῶν; εἰπέ μοι, ³ ὦ χαλκίονικα, νεκρὸς
 εἶ; ἐγὼ γάρ σοι ἔδυσον ὑπὸ γῆς ὡς Θιδῶ.
 Ηρα. Καὶ ὁρῶς ἔδυσες. αὐτὸς μὲν γὰρ ὁ Ἡρα-
 κλῆς ἐν ὑδατὶ τοῖς θεοῖς σῶσις, ⁴ καὶ ἔχων
 χαλκίον ἐν ἡσέλι. ἐγὼ δ' ἔδωλόν εἰμι
 αὐτῷ. Διο. Πῶς λέγεις εἰδωλόν τῷ θεῷ;
 καὶ δυνάμεν ἔξ ἡμικρείας μὴ τινα θεὸν εἶναι,
 τιθῆναι ἢ τῷ ἡμίονοι; Ηρα. Ναί. ἐγὼ
 ἐκείν' οὐ τίθεισκον, ἀλλ' ἐγὼ ἢ εἰκὼν αὐτοῦ.
 Διο. Μαιδάνει. ἄντανδρόν σε τῷ Πλέτωνα
 παρέδωκεν ἀνθ' ἑαυτοῦ. καὶ σὺ νυνὶ ἀντὶ ἐκείνου
 νεκρὸς εἶ. Ηρα. Τοιοῦτό τι. Διο. Πῶς ἐν
 ἀκρίβει ὢν ὁ Δίακός, ἐκ ἔγνω σε μὴ ὄντα
 ἐκείνον, ἀλλὰ παρεδέξατο ἡ ὑποβολίμῳ Ἡ-
 ρακλῆα ἡ παρ' ἡμῶν; Ηρα. Ὅτι ἐφ' ἑκείνου ἀκρι-
 βῶς. Διο. Ἀληθῆ λέγεις. ἀκριβῶς γὰρ,
⁵ ὅτε αὐτὸς ἐκείν' οὐ τίθει. ⁶ ὅρα γὰρ μὴ τὸ
 εἰσπλήιον ὄσι. σὺ μὲν εἶ ὁ Ἡρακλῆς, τὸ δ' εἰδω-
 λὸν μαρτυρεῖ ὁ ἡσέλις παρὰ τοῖς θεοῖς.

2. Ηρα.

2. Ηρα. Θρασύς εἰ καὶ λέλειπται. καὶ εἰ μὴ
 πᾶσι σκώπτων ἐς ἐμὲ, ἔσθ' αὐτίκα οἷον θεῶν
 ἔδωλόν εἰμι. Διο. Τὸ μὲν τόξον γυμνόν, καὶ
 ἀρχαῖον. ἐγὼ δ' οὐ τί ἂν ἔτι φοβοίμην σε,
 ἀπαξ τιθι ὥς; ἀπὸρ ἔτι μοι πόδες τῆς σφύ-
 ρας; Ηρακλῆς, ὁπότε ἐκῆντο ἔζη, σωτὴς ἀπὸ,
 καὶ τότε εἰδωλόν ὦν; ἢ εἰς μὲν ἦτε πρὸς τὸ βίον
 ἐπειδὴ ἀπεδάνετε διαραδίνας, ὁ μὲν, ἐς θεοὺς
 ἀπέπαισε σὺ δ' ἐπὶ τὸ εἰδωλόν, ὥσπερ εἰκὸς ἦν,
 εἰς σφύρας πάρεσι; Ηρα. Ἐχρῆν μὲν μὴ ἀπο-
 κείνασθαι πόδες ἀνδρᾶ ἐπίπλητες ¹⁰ ἐρεχθεύοντα.
 ὅμως δ' ἐν καὶ τῆς ἀκυσσον. ὁπίσσω μὲν Ἀμ-
 φιβύωντο ἐν τῷ Ἡρακλεῖ ἦν, τῆς τοῦ τίθηναι,
 καὶ εἰμὶ ἐγὼ ὁκείνο πᾶν. ὁ δ' ἦν τῷ Διὶ, ἐν
 ἑταῖρῳ σώσει τοῖς θεοῖς. Διο. Σφόδρα νῦν
 μαρτυρῶν δὺς γὰρ εἶπες ἔπειτα καὶ Ἀλκμήνῃ καὶ
 τὸ αὐτὸ Ἡρακλέα, καὶ μὲν ὑπὸ Ἀμφιβύοντος, καὶ
 δ' παρὰ τῷ Διὶ. ὥστε ἐλγῆσαι διδυμοὶ ὄντες
 ὁμομήτεροι.

3. Ηρα. Οὐκ, ὦ μάταιε. ὁ γὰρ αὐτὸς ἀμφο-
 τῶν. Διο. Οὐκ ἔστι μαθεῖν τῆς τοῦ ῥάβδου, σω-
 ζέτης δὲ ὄντας Ἡρακλέα, ἐκπὺς εἰ μὴ ὥσπερ
 ἰσχυρὸν ταυρὸς τις ἦτε, εἰς ἐν συμπεφυκότις,
 ἀνδρῶπις καὶ θεός. Ηρα. Οὐ γὰρ καὶ πάντες
 ἔπω σοι ὁκείνη συκῆσθαι ἐκ δυνῶν, ψυχῆς καὶ
 σώματος; ὥστε τί τὸ καλὸν ὄσθι, καὶ μὲν ψυχὴν
 ἐν ἑταίρῳ (ἔ); ἢ περ ἦν ἐκ Διός, πρὸς δ' ἀπὸ τοῦ
 ἐμὲ, παρὰ τοῖς νεκροῖς; Διο. Ἀλλ', ὦ βέλ-
 τιστε ¹² Ἀμφιβυονιάδην, χαλῶς ἂν ταύτ' ἔλε-

54 Διογένης κ' Ἡρακλῆς Διάλογος.

γας, εἰ σῶμα ἦεν. νῦν δ' ἀσώματον εἶδωλον εἶ.
 ὥστε κινδυνεύεις τειπεῖν ἥδη ποιῆσαι τ' Ἡρα-
 κλῆα. Ἡρα. Πῶς τειπεῖν; Διο. Ὡς δέ πως.
 εἰ γὰρ ὁ μὲν τις ἐν ἕρμῃ, ὁ δ' παρ' ἡμῖν σὺ τὸ
 εἶδωλον, τὸ δ' σῶμα ἐν Οἴτῃ κόνις ἦδη γειό-
 μονον πρία δ' ταῦτα γίγνεται. κ' σκόπη ὄψιν α
 δὴ παλῖρα πρίπον ὀπινοῦσαι πρὸ σώματι.
 Ἡρα. Θρασυί τις εἶ κ' σφισίς. τίς δ' κ' ἂν
 τυγχάνεις; Διο. Διογένης τῆ συνωπίας εἶδω-
 λον. αὐτὸς δ', ὅ μὰ Δία ¹³ μί' ἀδανάπεισι
 θεοῖσιν, ἀλλὰ τοῖς βελήσοις τεκρῶν σωφίμῳ,
 Ὀμήρῳ κ' τ' πεζαύτῃ ψευδολογίας κατὰ γέ-
 λων.

1 τὸ τόξον] interpres reddit *arcus*, sig-
 nificat etiam, & *telum* live *sagittam*.
 Apollodo us in lib.2. c.3. f. 11. ubi
 numerat *Herculis* insignia, pro πῆξον
 habet πῆξα, quod interpres vult esse
sagittas. locus apud Homer. Ὀδυσσ. λ'.
 quem deridet hic Lucianus utrumque
 nominat γυμνὸν τόξον ἔχων κ' ὀπ' ἑρμῇ-
 φιν οἰσόν. Etymologista derivat à πάττω
 τάξω τάξον κ' τροπή α εἰς ο τόξον. Pul-
 chi è quidem & prout decet nugato-
 rem.

2 ῥόπαλον] alibi apud Autores vocatur
 ξύλον, βάκτρον, & Hesychius interpre-
 tatur βακτηρία ῥάβδος; erat autem ex
 ligno

ligno oleastri, quem sub monte Helicone inveniens radicitus evellit Hercules; ut Theocritus habet εἰδὺλ. καὶ Ἡρακλ. λεον]. v. 207. contra quam affirmat Apollodorus. vid. quæ Annotavimus in Latin. verlionem, n. 1. ῥόπαλον autem deducit Etymolog. ἀπὸ τοῦ εἰς ἑτέρου μέρους ῥόπην, ἢ παρὰ πύλῃ ῥοπήν καὶ τὸ ἀλοιᾶν. *from the sway or strong fall it has in striking.*

3 ὁ Καλλίνικος] sic vocatur Hercules ob multas & præclaras quas adeptus est victorias à καλός, bonus, & νίκη, victoria.

4 καὶ ἔχει καλλίσφουρον Ἡκίω] verba desumpta ex Homer. Ὀδυσσ. λ'. non procul à fine.

5 ἄδωλον] ita vocatur *larva*, sive *speculum* ejus apud Homer. loco supra citato.

6 ἀντάρδρον] Virunius reddidit *virum pro viro* melius opinor Benedictus *sui succedaneum*.

7 ὑποβολιμαῖον] idem ac ἀντάρδρον supra, cui γνήσιον opponitur, παρὲν τα negligit interpres, exponas *qui aderas*.

8 ὥστε αὐτὸς ἐκείνῳ εἶναι] Virunius *ut si ille ipse sis*, melius Benedictus *ut ipsemet ille sis*; putas forte scribi de-

bere αὐτὸν ἐκείνον, nam inter ὥστε & verbum infinitum ut plurimum solet interponi Accusat. sed hic aliud suadet Nominat. σὺ quem respicit αὐτὸς ἐκείνῳ. Mancam enim orationem sic redintegres ἀκείῳς γὰρ σὺ ἰώκεις ἐκείῳ, ὥστε αὐτὸς ἐκείνῳ ἔῃ. similem locutionem ex Plut. in Themistocl. citat. H. Steph. λέγει ἔγωγε κατὰ φρονεῖν εἰς δόξαν ἔῃ, ὥστε ἐκείνῳ ὃν ἐπὶ σύννευς ὁρᾷς τὰ πλεονεξίας ἐαυτῷ &c.

9 ὅρα γυν μὴ τὸ ὀναλίον ὅτι] μὴ, ne, sapissime copulant Græci cum Indicativo, Latinis non licet esse tam difertis.

10 ἐρεχλαῖντα] Etym. ἐρεχλαῖν idem vult esse ac ἀπλάῖν, & vocem deducit ἀπὸ τῆς ἐρεῖν καὶ λέξης, i.e. *amare garrulitatem*; χέλης pro λέξης per methathesin, ut ἀλλόκοι for ἀλλόποκοι.

11 ἰσπκύνταυρῳ] vox composita ab ἰσπος & κύνταυρῳ. ὁ δὲ Κύνταυρῳ, filius erat Ixionis sic dictus quod pater ἐκένιτ' αὐτὸν loco Junonis, ὅς ἰσπας Μαγνησίῳσι μινυῖμυρῳ, genuit biformes centauros, sive Hippocentauros; ut Pindarus habet, Pyth. Od. 2. ἐπὶ δὲ κωλ. 18'.

12 Ἀμφιβουονιάδης] patronymicum, ἀπὸ τῆς Ἀμφιβύωντος, is scilicet mos in formandis patronymicis obtinuit apud Græcos; ubi Genitivus primitivi quovis modo sit longus, interponunt α.

13 μετ' ἀθανάτοισι Θεοῖσιν] verba sunt Homeri loco supra citato.

Διάλογ. ιη'. 18.

Γαλήνης καὶ Παϊόπης.

1. Παι. **Ε**ἶδες, ὦ Γαλήνη, χθὲς οἷα ἐπαί-
 ησιν ἡ Ἐεις παρὰ τὸ δῆπνον
 ἐκ Θεπιδίης, διότι μὴ καὶ αὐτὴ ἐκλήθη εἰς τὸ
² συμπόπον; Γαλ. Οὐ ξυνεσιόμην ἡμῶν ἔ-
 γωγε ὁ γὰρ Ποσειδῶν ἐκέλευσέ με, ὦ ³ Παϊόπη
 αὐτομανθόν ἐν τῷ ἑτάῳ φυλάττειν τὸ πῖλαγρον.
 τί δ' ἐν ἐπίησιν ἡ Ἐεις μὴ παρῆτα; Παι.
 Ἡ ⁴ Θέτις καὶ ὁ Πήλεος ἀπαυλῦθεος εἰς τὸ
 δαλᾶμον ὑπὸ τῷ Ἀμφιβίτης καὶ τῷ Ποσειδῶ-
 ντι παραπεμφθέντες. Ἡ Ἐεις δὲ τὴν τοῦ ἑτά-
 λαθεῖνα πάντας, ἐδωκίθη ὅς ῥα δῖος, καὶ μὴ
 πτόντων, ἐνίων ὅς κροτέντων, ἢ τῶ Ἀπόλλωνι
 κισσερίζοντι, ἢ ταῖς μέλαις ἀδύλαις φασσι-

58 Γαλήνης καὶ Παρόπης Διάλογος.

χόντων ἔνυν, ἐνέβδμεν εἰς τὸ συμπόσιον μῆλόν
 τι πάσι· αὖλον, χρυσὸν ὄλον, ὦ Γαλήνη, ἐπεγέγρα-
 πτο ὅ, Ἡ ΚΑΛΗ ΛΑΒΕΤΩ. Κυλινδρέμυον
 ὅ τὸ τοῦ ὕδατος ἐξεπίτηδες ἦκε ἔνθα Ἡρα-
 τε, καὶ Ἀφροδίτη, καὶ Ἀθῶν κατεκλίνοντο.
 κάπειδὴ ὁ Ἑρμῆς ἀνελδόμενος ἐπαλέξατο τὰ
 γεγραμμένα. αἱ μὲν Νηρηίδες ἀπισσώσασα-
 μιν. Τί γὰρ εἶδει ποιεῖν, ἐκείνων περιζῶν. αἱ
 δ' αἰετοποιεῖντο ἐκάστῃ, καὶ αὐτῆς ἐπὶ τὸ μῆλον
 ἤξιον, καὶ οἱ μὴ γὰρ Ζεὺς διέστησεν αὐτὸς, καὶ
 ἄλλοι χειρῶν ἀνὴρ χάριται τὸ φράγμα.

2. Ἀλλ' ἐκείνη αὐτὸς μὲν κρινῶ, φησὶ,
 ποῦ τέτε, καὶ τοὶ ἐκείναι αὐτὴν διαζῶσαι ἤξ-
 ιον. ἀπὸ δ' εἰς ἥ Ἰδὴν παρὰ τὸν Πειάμυ
 παῖδα, ὅς οἱ δεῖτε διαγνῶναι ἥ καλῖονα φε-
 λόμενος ἂν, καὶ ἐκ αὐτῆς ἐκείνη κείναι κακῶς.
 Γαλ. Τί ἔναι αἱ διαί, ὦ Παρόπη; Παν. Τήμα-
 ρον οἶμαι ἀπίασι φῶδες ἥ Ἰδὴν. Γαλ. Καί τις
 ἤξει μὲν μικρὸν ἀπαγγέλλων ἡμῖν ἥ κελεύει;
 Παν. Ἦδη σοι φημι ἐκ ἄλλῃ κεκληθήσῃ, ἥ Ἀ-
 φροδίτης ἀγωνιζομένης, ἥν μὴ πᾶν οὐδὲ δια-
 τήσῃς ἀμεινωμένη.

I Γαλήνη ἡ εὐρεσις καὶ ἡ συχία ἔξ' ὑδάτων]
 sic Schol. in Hesiodi Dioγ. i. e. *stratena*
 & *quies aquarum*. utilis scilicet &
 prospera navigantibus; quicquid e-
 nim inveniebatur utile per æquora
 iter facientibus ἀποθέωσιν habuit apud
 Poetas.

2 συμπόσιον] convivium, ἀσὸν, & πίνω.
f. πίνω, bibo, vivere Græcis erat bi-
bere.

3 Πανόπη] ἀπὸ τοῦ πᾶν & ὄψομαι ἢ πᾶσι
ὀρωμένη, ut Scholiastes in Hesiod.
Θεογον. exponit; malletem autem ἢ
πάντα ὀρωμένη, nam quæ facta fuerunt
videbat Panope, & Galene narra-
bat.

4 Νείς] una Nereidum. ἢ Νηΐς ὡς ὕδα-
των. Schol. in Hesiod. Θεογ.

5 Ἀμφίβητι] una etiam Nereidum, διὰ
τὸ Ἀμφίβωλον τῷ φέει, ἢ διὰ τὸ περι-
χέειν φέειν, ut suprâ dictus Scholi-
astes habet, quasi esset ab ἀμφί, circum,
& τρέω, tremo; ut Orion apud Fun-
gerum.

6 ὡς ἔξηπίτης] ex composito, vel datâ
operâ; oppositum τῷ αὐτομάτως ἢ δι-
᾿ ἄγχοιαν Angl. dicimus, on set pur-
pose.

7 Νηπιέας, Νηπιέες. τῷ Νηπίω περιχέοντι
& αἰθμόν. Pater autem dictus Νηπίς
διὰ τὸ νέειν, γένει, i. e. propter faculta-
tem natandi. Videatur Schol. in He-
siod. Θεογον. 242.

Θεῶν Κρίσις.

Ι. **Ε**Ρμῆ, λαβὼν τὸ τὸ μῆλον, ἄπει-
 ες ἢ Φρυγίαν παρὰ ἢ Πείραι
 παῖδα ἢ βυκόλον, (νέμερ ἢ ἢ Ἰδης ἐν τῷ Γαρ-
 γάρῳ) καὶ λέγε πρὸς αὐτὸν, ὅπως, ὦ Πάρι, κε-
 λάρις ὁ Ζεὺς, ἐπειδὴ κελός τε αὐτὸς εἶ, καὶ
 σφοδρὸς τὸ ἔρωτηα, ³ δικάζει τὰς Θεαῖς, ἢ τις
 αὐτῶν ἢ καλίστη ὄει. τῷ ἢ ἀγῶνι τὸ ἄθλον ἢ
ΝΙΚΩ ΣΑ ΛΑΒΕΤΩ ΤΟ ΜΗΛΟΝ. ὥρα ἢ
 ἦδεν καὶ ὑμῖν αὐταῖς ἀπείναι πρὸς ἢ δικαστὴν ἐγὼ
 ἢ ἀποθῆμαι ἢ ⁴ δίκαιον, ἐπίσης τε ὑμᾶς ἀγα-
 πῶν, καὶ εἴ γε οἶόν τε ἴω, ἠδέως αὖ ἀπόβας
 νικητῆρας εἶδον· ἢ ἄλλως τε καὶ ἀνάγκη μὲν τὸ
⁶ καλλιστῆρον ἀποδόντα πάντως ἀπὸ χρίσας
 ἢ κρείσσει. διὰ ταῦτα μὲν αὐτὸς ἐκ ἐπιήκειας
 ὑμῖν δικαστὴς· ὁ δὲ νεαῖας αὐτὸς ὁ Φρύξ, ἐρ-
 ῶν ἄπει, βασιλικὸς μὲν ὄει, καὶ Γαυμήδης
 σῦν συστῆμις, τὰλλα ἢ ⁷ ἀρῆγος, καὶ ὄρειος,
 καὶ ἄν τις αὐτὸν ἀπαξιώσει τοιαύτης ⁹ δίκης.
⁸ Ἀφρὶ. Ἐγὼ μὲν, ὦ Ζεῦ, εἰ καὶ ἢ Μῶμον αὐτὸν
 ἐπιστῆσαι ὑμῖν δικαστὴν, παρρησια βαδύνματι
 πρὸς ¹⁰ ἢ ἐπίδειξιν. τί γὰρ αὖ καὶ μωμῶσαι τὸ
 μὲν· καὶ ἢ καὶ ταύτας ἀρείσκειν ἢ ἀνθρώπων.
Παρ. Οὐδὲ ἡμεῖς, ὦ ¹¹ Ἀφροδίτη, διδίαμεν
 εἰδῶ

ἔειπεν ὁ ¹² Ἀρης ὁ σὸς ¹² ὁππότε πῶς δὴ αἰ-
 ταν· ἀλλὰ διεχόμεθα καὶ σῆπεν, ὅστις ἂν ἦ, ἢ
 Πάριον. Ζω. Ἡ καὶ σοὶ ταῦτα, ὦ δύρατερ,
 σωδοκεῖ; τί φῆς; ἀποσφύρη καὶ ἐρυθρίφες;
 ἔστι μὲν ἴδιον τὸ αἰδῆσθαι καὶ τοιαῦτα ὑμῶν
 οὐκ ἐπὶ παρὲν· ὁππότε ὁ ὅμως. ἀπτεῖν, καὶ
 ὅπως μὴ χαλεπήνητε τὴν δικαστῆν αἰνετικῆς,
 μηδὲ κακὸν ἐντρέψαι τὴν νεανίσκην. ὁ δὲ
 δίδόν τε ἐπίσης ἔειπεν καὶ πάλιν.

2. Ερ. Προϊσμεν ¹³ ἐνδὺν ἢ Φρυγίας, ἐγὼ
 μὲν ἠγέμεθα· ὑμεῖς δὲ μὴ βεβαδίως ἀκολου-
 θεῖτε μοι. καὶ θαρσύνετε, οἶδα ἐγὼ ἢ Πάριον,
 νεανίας ὅτι καὶ καὶ, καὶ τὰλλα ἐρωτικὰ, καὶ τὰ
 τοιαῦτα κείναι ἱκανάτα· ἐκ ἂν ἐκείνη
 δικαστῆς κακῶς. Αφρ. Τὴν μὲν ἔπαν ἀγαθόν,
 καὶ πρὸς ἐμὲ λέγεις, τὸ δίκαιον ἡμῖν ἔστι ἢ
 δικαστῆν· πότερα δὲ ἀγαθός ὅστις ὅτι, ἢ καὶ
 γυνή τις αὐτῇ σώσειν; Ερ. Οὐ παντελῶς
 ἀγαθός ὅστις ὦ Ἀφροδίτη. Αφρ. Πῶς λέγεις;
 Ερ. Δοκεῖ τις αὐτῇ σωσικῆν ¹⁴ Ἰδία γυνή,
 ἱκανὴ μὲν, ἀγροικοῖς δὲ καὶ δεινῶς δεινῇ, ἀλλ'
 ὁ σφόδρα περὶ αὐτὴν ἔοικα. τίνος δὲ ὅτι
 ἔπειτα ταῦτα ἐρωτᾷ; Αφρ. ¹⁵ Ἄλλως ἢ ὅτι.
 ΑΘΗ. ¹⁶ Παραφροσύναις. ὦ ὅτι, ἰδία ταύτη
 κοινολογούμεθα. Ερ. Οὐδὲν, ὅτι ἂν Ἀθῶν
 δεινὴ, ὅτι καὶ ὑμῶν. ἀλλ' ¹⁸ ἡρεσίοις, ἢ
 ἀγαθός ὁ Πάριος ὅστις; Αθ. Ὅτι δὲ τῆς αὐτῆς
 πολυπραγμονῆσαι; Ερ. Οὐκ οἶδα. φησὶ δὲ
 ὅτι ¹⁹ ἄλλως ὁ πελιδνός, ἐκ ὅτι πηλιδεύς. ἡρεσίοις
 μι.

με. Αθ. Τί ἔν' ἀγαμός ὄειν ; Ερ. Οὐ δοκέῃ.

Αθ. Τί δ' ἔστ' πολέμικόν ὄειν αὐτῷ ὀπιδυμία,
καὶ φιλόδοξός πε, ἢ τὸ πᾶν βυκόλῃ ; Ερ. Τὸ
μὲν ἀληθές ἐκ ἔχω λέγειν, ²⁰ εἰκόζην δ' ἔχει
νόον ὄντα καὶ τύτων ὀρεγμάτων τυχεῖν, καὶ βέλους
αὐτῷ ὀρώτον αὐτῶν ²¹ καὶ τὰς μάχας. Αφρ.
Ὅραίς ; ἔδεν ἐγὼ μέμφομαι, ἔδεν ὀρεσσεύεσθαι
σοι τὸ πρὸς πύττω ἐδίφ' λαλῆν. μεμψι-
μοίρων γὰρ καὶ ἐκ Ἀφροδίτης τὰ ποσάυτα.
Ερ. Καὶ αὐτῇ χροδὸν ²² τὰ αὐτὰ με ἤρετο, διδ
μὴ χαλεπῶς ἔχε, μηδ' οἷν ²³ μενεκλῆν, εἰ π
καὶ πύττη καὶ τὸ ἀπλὴν ἀπικεινάμην.

3. Ἀλλὰ μεταξὺ λόγων ἦδη πολὺ περὶ
ὄντες ²⁴ ἀπασσάσμεθα ἔστ' ἀστέρων, καὶ χροδὸν
καὶ τὴν φρυγίαν ἐσμέν. ἐγὼ δ' καὶ πύ
ἴδον ὄρῳ, καὶ ²⁵ τὸ Γάρραρον ὄλον ἀκριβῶς, εἰ
δ' μὴ ἔξαπαλῶμαι, καὶ αὐτὸ ὑμῶν δ' δικασθῇ
δ' Πάριν. Ηρα. Ὅπως δὲ ὄειν ; ἔγδ' καμνοί
φαίνετο. Ερ. Ταύτην, ²⁶ ὡς Ἡρα, ²⁷ πρὸς τὰ
λαϊὰ σκόπε, μὴ πρὸς ἀκρῶ πρὸ ὄρει, παρὰ δ' δ'
πλάταν, ἔτ' τὸ ἀνδρῶν, καὶ πύ ἀγίλλω ὄρεας.
Ηρα. Ἀλλ' ἐκ ὄρῳ πύ ἀγίλλω. Ερ. Τί φῆς ;
ἐκ ὄρεας βοῖδισα καὶ δ' ἐμὸν ²⁸ ἐπὶ τῷ δακτυλῷ
ἐκ μέσων ἔστ' πρῶν περὶ χροδὸν, καὶ πύ
ἐκ τῷ σκοπέλῳ καλὰ θέσθαι, ²⁹ καὶ αὐτῶν
ἐκ ὄρει, καὶ ἀνείργεθαι μὴ πρὸς διακρίδιν
πύ ἀγίλλω ; Ηρα. Ὅρα ἰνῶν, εἰ γὰρ ἐκείνός
ὄειν. Ερ. ³⁰ Ἀλλ' ἐκείνῳ. ἐπειδὴ δ' πύ
οἷον ἐσμέν. ὅτι δ' γῆς, εἰ δοκέι, ³¹ κατὰ σάντες
βαδί-

βαδίζωμεν, ἵνα μὴ διαλαρόμεθα αὐτῷ ἀι-
 σεν ὅς ἀραγεῖς καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν. Ἡρα. Εὖ λέγεις,
 καὶ ἔγωγε ποιῶμεν. ἐπεὶ δὲ κατεβέβηκαμεν, ³ ὄρα
 σοι, ὦ Ἀφροδίτη παρῖέναι, καὶ ἡγεῖσθαι ἡμῖν
 τὸ ὅδον. σύ γὰρ ὡς τὸ εἶκος, ἔμπροσθεν εἶ τῷ χωρίῳ,
 πολλάκις ὡς λόγος, κατελθέσθαι πρὸς Ἀγχιόην.
 Αφρ. Οὐ σφόδρα, ὦ Ἡρα, τέτοις ἄχθεσθαι
 πῶς οὐκ ὀκνῶμεν.

4. Ερ. Ἀλλ' ἔγωγε ὑμῖν ἡγήσομαι. καὶ
 γὰρ οὐτὸς ἐνδιδέτρεψα τῇ ἰδίῃ, ὅποτε ὁ Ζεὺς
 ἦρα τῷ μετράκι τῷ Φρυγῶς, καὶ πολλάκις διόρυ-
 ῖλλον ὑπὸ ὀκνῶν καὶ ἀπὸ τῶν εἰς ὁπιοσκόπων
 τῷ παιδὶ. Καὶ ὅποτε ἦδη ἐν τῷ αἵματι ἦν,
 συμπαισθῆναι αὐτῷ, καὶ σωκεύριζον ³² κα-
 λόν. καὶ εἴτε μέμνημαι ἀπὸ ταυτησὶ τὸ πῆμα
 αὐτὸν ἀνῆρπασεν. ὁ μὲν γὰρ τότε ἐπυχεσεί-
 ζων πρὸς τὸ ποίμνιον, καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν ³³ ὅπως
 αὐτῷ ὁ Ζεὺς κέφως μάλα πῶς ὄνυξι περὶ δόκον,
 καὶ τῷ σῶματι πῶς ὅπ' τῇ καρδίῃ πᾶσαν δακύν,
 ἀνέφερε, τὸ πᾶν τετραγυμνόν, καὶ τῷ τρα-
 χήλῳ ἀπεσπασμένῳ ἐς αὐτὸν ³³ ἀποβλέποντα.
 τότε ἔγωγε πῶς σύριγγα ἔλαβον· ἀποβέβλη-
 κει γὰρ αὐτῷ ὑπὸ τῷ δέει. ἀλλὰ γὰρ ³⁴ ὁ Διαι-
 τῆς ἐτορὶ πηλὸν, ὥς περὶ πᾶν αὐ-
 τόν.

5. Χαῖρε, ὦ βυκόλε. Πα. Νὴ καὶ σύ τε,
 ὦ γενοῖσθε. τίς δὲ ὦν διόρυς ³⁵ ἀρῖσαι ὅπως
 ἡμᾶς; ἢ τίνας ταύτας ἄγεις τὰς γυναῖκας;
 Οὐ γὰρ ὁπιοσκόποις ὁρῶσιν ἔγωγε ἔχειν καὶ καλῶ.
 Ερ.

Ερ. Ἄλλ' ἐγὼ ναῖκες εἰσὶν Ἡραν δὲ, ὦ Πάρι,
 καὶ Ἀδμήαν καὶ Ἀρεθιδίτῳ ὄρεας, καὶ μετ' ἃ
³⁰ Ἐρμῆ ἄπεισεν ὁ Ζεύς. ἀλλὰ τί τρίτης
 καὶ ὀχρεῖς; ³⁷ μὴ δέ τι· χαλεπὸν γὰρ εἶναι
 καλεῖται δὲ σε διακτείνω γυναικὶς τῆς χάλλος αὐτῶν.
 ἐπειδὴ γὰρ φησὶ καλὸς τε αὐτὸς εἶ, καὶ σοφὸς
 τὴν ἔρωπιν, σὺ δὲ πῶς γινώσκεις ἐπιτρέπω. τὸ δ'
 ἀγώνισμα ἢ ἄθλον εἴσῃ ἀναγκὰς τὸ μῆλον.
 Πα. Φίρ' ἴδω τί καὶ βέλεται. Ἡ ΚΑΛΗ φησι,
 ΛΑΒΕΤΩ. πῶς ἂν εἴη, ὦ Δίαποτα Ἐρμῆ,
 δυνάμει ἐγὼ θνητὸς αὐτὸς, καὶ ἀγροικῶ
 ὢν, διακτείνω γυναικί ³⁸ παρεδόξεν Δία, καὶ
⁴⁰ μείζοντα ἢ καὶ βελόνην; τὰ γὰρ πεισῶσα
 κείνην ἦν ἄβρων μάλλον καὶ ἀσκήων. τὸ δ'
 ἐμὸν αἶμα μὲν αἰγὸς ὁποτέρῃ ἢ καλέω, καὶ
 δαίματις ἄλλης δαμάλειως, τόχ' ἂν διακτείνω
 καὶ πῶς τήνδω. οὗτοι δὲ πᾶσαι τε ὁμοίως
 καὶ αἰ, καὶ ἐχ' αἶμα ὅπως ἂν περ ἀπὸ τῆς ἐτέρας
 ὅτι ἢ ἐτέραν μεταγέρει ἢ ὅψιν ὑποσπείρει.
 καὶ γὰρ ἐδέχθη ἀριστάδης βραδείως. ἀλλ' ἐνθα ⁴¹ ἂν
 ἀπερίσῃ τὸ πρῶτον, τότε ἔχει, καὶ τὸ παρὸν
 ἔσταιναι· καὶ ἐπ' ἄλλω μεταβῇ, καὶ κείνο χα-
 λὸν ὄρεα καὶ παρεμύει, καὶ ὑπὸ τῆς πληγῆς πα-
 ραλαμβάνει. καὶ οὕτως περικέχληται μοι τὸ
 χάλλος αὐτῶν, καὶ ὅλον περιέλην με, καὶ
 ἄχθομαι, ὅτι μὴ καὶ αὐτὸς, ἄσπερ ὁ ⁴² Ἄρης,
 ὅλω βλέπειν δυνάμει τῷ σώματι.

β. Δεχῶ δ' ἂν μοι χαλῶς διακτείνω, πύ-
 ραις ἀποδίδεις τὸ μῆλον. καὶ γὰρ αὐτὸ καὶ τὸδε
 ταῦτά τε

ταύτῃ μ' εἶ) συμβέβηκε τῷ Διὶ ἀδελφῇ,
 καὶ γυναῖκα ταύτης ἢ θυγατέρα· πῶς ἔν' ἡ
 χαλεπή καὶ ἔτις ἡ κείς; Ερ. Οὐκ εἶδα·
 πάλιν ἐκ εἶν τε ⁴² ἀναδύναμι φρὸς τῷ Διὶ
 κικλιδόμενον. Πα. Ἐν τῷτο, ὦ Εμῇ, πῶ-
 ραι αὐτὰς μὴ χαλεπῶς ἔχῃν μοι τὰς δὴ τὰς
 νενικηφόρας, ἀλλὰ μόνων ἢ ὀφθαλμοῖς ἢ
 γυῖος ἢ διαμῦρται. Ερ. Οὐτω φασὶ ποιήσιν;
 ὥρα δέ σοι ἦδη ⁴³ πρᾶνεν ἢ κείςιν. Πα.
 Πρᾶζόμεθα· τί γὰρ αἱ καὶ παῖδοι περ;

7. Ἐκεῖνο ἢ φρῶτον εἶδιναι βέλομαι, πό-
 τερα ἔξαρχές σκοπεῖν αὐτὰς, ὡς ἔχουσιν, ἢ
 καὶ ἀποδύσαι δέξιν φρὸς τὸ ἀκείβεις ἢ ἔξατά-
 σιαι; Ερ. Τῷτο μ' ⁴⁴ σὺν ἂν εἴη τῷ δικαστῇ·
 καὶ πρῆσταθε ὅτι καὶ θέλεις. Πα. Ὅτι καὶ θέλω;
 γυμναὶ εἶδιν βέλομαι. Ερ. Ἀποδύσε, ὦ αὐταί·
 σὺ δ' ἐποκόπει· ἐγὼ ἢ ⁴⁵ ἀπερράβω. Αφ.
 Κόμω, ὦ Πάει, καὶ πρῶτη γὰρ ἀποδύσομαι, ὅπως
 μάθης ὅτι μὴ μόναι ἔχω τὰς ⁴⁶ ὀλένας λαοκῆς,
 μηδὲ τῷ βοῶπις εἶ) μέγα φρονῶ, ἐπίσης δέ
 εἰμι πᾶσα καὶ ὁμοίως καλή. Αθ. Μὴ πρόπειν
 αὐτῶν ἀποδύση, ὦ Πάει, πρὶν ἂν ἢ ⁴⁷ κείσιν
 ἀπὸ τῆς (φαρμῆς γὰρ ὅτι) μή σε καταροη-
 τήσῃ δι' αὐτῶν καί τοι γὰρ ἔχῃν μηδὲ ἔτι
 κεκαλλωπιμένῃ παρῆναι, μηδὲ τοσαύτα
⁴⁸ ἐπιτεμιμνένῃ χρώματα, καθάπερ ὡς ἀλή-
 θως ἐταῖράν πνα, ἀλλὰ γυμνὴν τὸ κάλλος
 ὀπιδεφύειν. Πα. Εὖ λίγισι τὸ πρὶ τῷ
 κείσιν· καὶ ἀπόθεν. Αφ. Τί εἰ ἐχί καὶ σὺ Ἀ-
 δάμῃ

Ἰώνᾳ ἥ κόρη ἀφελῶσα, ψιλὴν ἥ κερδαῖν
ὀπιδεκνύς, ἀλλ' ὅπρ' αἰεὶς ἥ λόρον, καὶ ἥ
δικαστὴν φοβεῖς; ἢ ⁴⁹ δέδιας μὴ σοι ἐλέγ-
χη; ⁵⁰ τὸ γλαυκὸν ἥ δ' οὐμύπαν ἀνδρὶ τῷ
φοβεῖς βλεπόμενον; Αθ. Ἰδὲ σοι ἡ κόρης
αὐτῇ ἀφῆρηται. Αφ. Ἰδὲ σοι καὶ ὁ κερδός.

8. Ηρ. Ἀλλ' ἀποδυσώμαθα. Πα. ὦ Ζεῦ
τερᾶσσι, ⁵¹ ἥ δέιας, τῷ χόλλας ἥ ἡδονῆς· οἷα
μὴ ἡ παρθένη· ὥς ἡ βασιλικὸν αὐτῇ καὶ συμ-
νὸν ὑπολάμπει, καὶ ἀληθῶς ὄξιον τῷ Διὸς·
ὅρᾳ ἡ ἡδονῆς, καὶ γλαφυρόν π, καὶ φροναγωγὸν
ἐμφιδίασεν. ἀλλ' ἡδὴ μὴ αἷλις ἔχω ἥ ἐυδαι-
μονίᾳ· εἰδοκῇ ἥ, καὶ ἰδία καθ' ἐκφάνει ὅπρ-
δῶν βύλομαι, ὥς νῦν γε ἀμείβομαι ἐμὴ, καὶ
ἐκ οἷα περὶ ὅ, π καὶ ὑποβλέψω, πάντῃ
πῶς ὅφεις φεισώμεθα. Αφ. Οὐτὼ παιᾶν.

9. Πα. Ἀπὸς ἐν αἰδῶ· σὺ ἥ, ὦ Ἡρα,
πείμνεις. Η. Πείμνῳ· καὶ πρὸς αὐτὴν με ἀκει-
ρῶς ἰδῆς, ⁵² ὥρα σοι καὶ πᾶλλα ἡδὴ σκοπεῖν,
οἱ καὶ σοι τὰ δῶρα ἥ νίκης ἥ ἐμῆς. ἦν γὰρ
με, ὦ Πάρι, δικάσῃς ἔῃ καὶ κλην, ἀπάσης ἔσῃ
ἥ Ἀρίας διαπότης. Πα. Οὐκ ὅπρ' αἰδῶς
μὴ τὰ ἡμέτερα· πλὴν ἀλλ' ἀπὸς, περὶ ἔξῃ γὰρ
ἀπερὶ ἀνδρῶν.

10. Σὺ ἥ πρὸς αὐτὴν Ἀθῶν. Αθ. Πα-
ρίσκησόν σοι καὶ πᾶ ἡν με, ὦ Πάρι, δικάσῃς
κλην, ἔπολις ἡπῶν ⁵³ ἀπὸς ἐκ μάχης, ἀλλ' ἀπὸ
κρατῶν· πολέμους ἡν γὰρ σε καὶ νικηφόρον ⁵⁴ ἀ-
ποργάζομαι. Πα. Οὐδὲν Ἀθῶν δέ μοι πο-
λέμους

λέμεν καὶ μάχης· εἰρήνη γὰρ, ὡς ὁρᾷς, παντὶ ἐπιχρῆσθαι Φρυγίαν τε καὶ Λυδίαν, καὶ ἀπολέμῃσι ἡμῖν ἢ τῷ πατρὸς ἀρχῇ. Διάρρει δ', ἔμφοι ἐκλήσεις γὰρ, καὶ μὴ ὅτι δώρεις διαζόμεν. ἀλλ' ἐνδοσι ἦδη, καὶ ἐπὶ πλὴν κόρῳ ικανῶς γὰρ ἔδον· καὶ Ἀφροδίτῳ παρῆναι καιρός.

II. Αφ. Αὐτίσσοι ἐγὼ πλησίον, καὶ σκόπευε καθ' ἐν ἀκρίβει, μηδὲν παρατρέχων· ἀλλ' ἐνδιαβίβων ἐκείνῳ τῷ μελῶν. εἰ δ' εὖ θέλεις, ὦ καὶ καὶ καὶ τὰς μετὰ ἀκουσον. ἐγὼ γὰρ πάλαι ὁρῶσαί σε νέον ὄντα, καὶ καὶ ὅπου ἔκείνη εἶπνα ἔπερον ἢ Φρυγία τρέφει, μακαρίζω μὲν τῷ κάλλει, ἀπαύμαι δ' τὸ μὴ ἀπολιπόντα τὸ σκοπέλει, καὶ ταυτοῖσι τὰς πύδας κατ' ἄστυζεν. ἀλλὰ διαρθεῖν τὸ κάλλος ἐν ἐκείνῳ. Τί μὲν γὰρ σὺ ὑπλάυσεις τῷ ὄρῳ; τί δ' ἂν ἀπόναντο τῷ σὺ κάλλει αἱ βόει; ἔπρεπε δ' ἦδη σε μακαρίζειν μὴ μόνον τοι ἄγλαυκόν πνα, καὶ χωρίτιν, οἷα καὶ πλὴν Ἰδν αἱ γυναῖκες, ἀλλὰ τινὰ ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ἢ Αργεῶν, ἢ ἐκ Κορίνθου, ἢ Λακωνίαν, οἷα τῷ ἢ Ἑλένη ὄντι, ἢ ἐκ καὶ καὶ, καὶ κατ' ἐδὲν ἐλάπων ἐμῶν, καὶ τὸ δὴ μέγιστον, ἐρωτική· ἐμείνη γὰρ εἰ καὶ μόνον δεῖξαι σε, οἷα ἐγὼ πάντα ἀπολιπῶσα, καὶ ὁραχῶσα ἑαυτὴν⁵⁷ ἐκδοῖον, ἔφευ, καὶ σωοικήσει. πάντως δ' καὶ σὺ ἀκήκοας τι τοῦ αὐτοῦ. Πα. Οὐδὲν, ὦ Ἀφροδίτη, νῦν δ' ἡδὲως ἐν⁵⁸ ἀνέβαιμί σε τὰ πάντα διηγούμενης.

12. Αφ. Αὕτη θυγάτηρ μὲν ὄντι Λήδας, οὐκίνης τῆς κολῆς, ἐφ' ἣν ὁ Ζεὺς κατέπευ κύκνῳ γινόμενον. Πα. Ποία δέ τις ἔσθ' ὄψιν; Αφ. Λόκη μὲν, ὅαν εἰδὼς οὐ κύκνον γέγονε, ἀπαλὴ δ' ὥς ὅν ὦν τραεῖσα⁵⁹ γυμνὰ τὰ πολλὰ, καὶ παλαιαίη. Καὶ ὅτω δὴ τι περιπατέουσα, ὥς καὶ πόλεμον αὐτῇ γυμνῶν, τῷ Θησέει⁶⁰ ἄσποντον ἔτι ἀρπάσσεται. καὶ μὴν αἰὲν ἐπιδύπτει εἰς ἀκμὴν κατέστη, πάϊες οἱ ἄριστοι τῶν Ἀχαιῶν ὅππ' ἔμνησθαι ἀπὸν-την, ὡς ἐκρίθη δ' Μενέλαος τῷ Πελοπιδῶν γένει. εἰ δ' εἴης, ἐγὼ σοι καταπερῶμαι ἔργον. Πα. Πῶς φῆς; ἔσθ' ἔργον; Αφ. Νεὸς εἴμι, καὶ ἄγροικος, ἐγὼ δ' οἶδα ὥς χρὴ τὰ τοιαῦτα δρᾶν. Πα. πῶς; ἐδείλω γάρ καὶ αὐτὸς εἰδέναι.

13. Αφ. Σὺ μὲν ἀποδημίσεις⁶¹ ὅππ' εἴαν δὴ τῷ Ἑλλάδι κατέπευ ἀρίστη εἰς τὴν Λακωνίδαίμονα ὀφείλῃ σε ἡ Ἥλένη τ' οὐκ ἐπιδύνει δ' ἐμὸν ἄν εἴη τὸ ἔργον, ὅπως⁶² ἐρῶ δῆσαι σὺ καὶ ἀκολουθήσῃ. Πα. Τὴν αὐτὴν καὶ ἄπειν εἶναι μοι δοκῇ, τὸ ἀπολιπῆναι τῷ ἀνδρὶ. καὶ δεῖναι βαρύνει καὶ ξίφος στυγερόν. Αφ. Θάρρει τέτυκεν ἔνεκα· παῖδες γάρ μοι ἐσὺν δύω κολῶν, Ἰμερὸς καὶ Ἐρως· τέτω σοι παραδώσω ἡγεμόνις τῷ ὁδῷ γεννησόμενον. Καὶ ὁ μὲν Ἐρως ὅλως παρῆναι εἰς αὐτὴν ἀναστασάτω καὶ γυναικα ἐρᾶν· ὁ δ' Ἰμερὸς αὐτῷ σοι σφει-χούης, τῷ δ' ὅπως ὅτιν, ἰμερόν τι δῆλός καὶ ἐρατμίον

ἐράσμιον, καὶ αὐτὴν δὲ συμπαθεῖσα, λήζομαι καὶ ἥδ' ἁρίτων ἀκολυθῆν' ἅπαντες αὐτὴν ἀνα-
πείζομαι. Πα. Ὅπως μὲν τόχα χωρήσει,
ἀδελον, ὃ Ἀφροδίτῃ· πλὴν ἐρῶ γε ἥδη τ'
Ἑλένης, καὶ ἐκ οἶδα ὅπως καὶ ἐρεῖν αὐτὴν οἶο-
μαι. καὶ ⁶³ πλέω ἐνδὺ τ' Ἑλλάδ' ὅ, καὶ τῇ
Σπάρτῃ ἐπιδημῶ καὶ ἐπίνειμι ἔχων τ' γυναικα·
καὶ ἀχθομαι ὅτι μὴ πάντα ταῦτα ἥδη ποιῶ.

14. Αφ. Μὴ πρότερον ⁶⁴ ἐρεῖσθ' ὃ Πάρι,
πεῖν ἐμὲ τ' περιμηστρίαν, καὶ νυμφαγωγὸν ἀ-
μείψασθ' τῇ κρίσει. πρὶν γάρ καμὲ νικηφό-
ρον ὑμῖν συμπαθεῖναι, καὶ ἐορτάζειν ἄμα καὶ τοὺς
γάμους, καὶ τὰ ἐπιίχια. Πάντα γὰρ ἐνεσί σοι,
τ' ἐρωτα, τὸ κάλλ' ὅ, τ' γάμον τέτε τῷ μήλε
πρίασθ'. Πα. Δέδοικα, μή με ἀμειλήσεις μὲν
τ' κρίσιν. Αφ. Βέλ' ἐπομώσομαι; Πα. Μη-
δαμῶς. ἀλλ' ὑπόχευ πάλιν. Αφ. ὑποχυνῶμαι
δὴ σοι τ' Ἑλένῃ παραδώσιν γυναικα, καὶ
ἀκολυθήσιν γε ἐπ' αὐτὴν, καὶ ἀφίξεισθ' παρ'
ὑμᾶς εἰς τ' Ἴλιον, καὶ αὐτὴν παρέσομαι, καὶ συμ-
πράξω τὰ πάντα. Πα. Καὶ τ' Ἑρωτα, καὶ τ'
Ἱμερον, καὶ τὰς χαρίτας ἄξεις; Αφ. Θάρρη,
καὶ τ' Πόδον καὶ τ' Τμέταλον πρὸς τέτοις παρα-
λήψομαι. Πα. Οὐκ ἔν' ὅτι τέτοις δίδωμι τὸ
μῆλον, ὅτι τέτοις λάμβανει.

- 1 ἡ Πριάμῳ] ὁ μὲν Πρίαμος primum vocabatur ποδάρκης, dicebatur autem postea Πρίαμος παρὰ τὸ Πρίαμαι, *ετο*, quia in bello, cum patre Laomedonte, eum, ab Hercule captum, emebat Hecione soror, flammeo aureo à capite in pretium dato. Vide Apollodor. Biblioth. lib. 2. c. 6. f. 4.
- 2 Ὁ Ζεὺς] Ζεὺς πρῶτα θεῶν ὑπαίθε, καὶ ἀριστος, ut Homerus eum vocat Ὀδυσσεύς. παρὰ τὸ ζῶν, καὶ αἰτία τῶν ζῶσι, καὶ ζῆν. *Ετυμολ. μεγ.* i. e. dictus est Ζεὺς à ζάω, *vivo* quia *vita*, & causa *vivendi* est omni, quod *vivit*.
- 3 δικάσαι ἢ θεῶς] ἐλλοίπη δίκην. τὸ γὰρ δικάζω αἰτιατικῇ, Suidas; ut in illo μήτε δίκην δικάσης πρὶν ἀμφοῖν μύθον ἀκούσης.
- 4 ἡ δαίαν] rectè vertit interpres τὴν δαίαν, *arbitrium*. Vox forensis est, & in eadem significatione *usurpata* ab Aristophane, Σφην. Εἰπέ μοι ἢ δ' ἦν τὸ δεῖνα τῇ δαίτῃ μὴ ῥμμένης, i. e. *Dic mihi quid fiet si non arbitrio steteris*. Etymologista deducit à δαίς, δαΐς, δαΐτω, δαΐσα· τὸ δ' δαίς interpretatur ἡ μερις ἢ ἐνοχία· à δαίω, *divido*, τὸ γὰρ ποθαῖον, inquit, δαίνεμον τὰς ἑσπείας, i. e. olim

olim accumbentes diviserunt cibos; ita ut prandia quasi judicia essent, ubi singulis accumbentibus, quæ sua erat portio, distribueretur. Qui mos necdum prorsus desuevit, saltem inter plebem Cantabrigiensis Academiæ, quando ego implevi numerum: ubi cum quatuor ad unam patinam accumbebant, tertii erat, qui inerat cibus in duas partes dividere primi & secundi utram duarum vellent eligere. sit deinde utriusque partis divisio, ubi quarti & secundi erat secare, primi & tertii eligere. *Δίαιτα* igitur vox propria *triclinii*, at ob similitudinem, quam olim convivium habebat ad iudicium, translata ad forum.

5 ἄλλως τε] ἄλλῳ, *alius, ἄλλως, aliter, alias, alioquin*; at ἄλλως τε, *praesertim inprimis*; mirum est quomodo voces aliquot variant à prima origine alicujus particulæ additamento.

6 τὸ κηρύττειν] i. e. τὸ βραβεῖον ἢ ἄθλον τὸ δοθῆν ἐν τῷ περὶ κάλλους ἀγῶνι τοῖς κηρύττοις, ὡς πρὸς ἀριστεῖον τοῖς ἀρίστοις.

7 ἀφής] *interpres reddit simplex, & Lexicographi etiam agnoscunt hanc significationem, malo autem interpretari horridus, hirsutus, rudis, quem sola natura*

natura ornavit, cui ars nec quicquam dedit, nec vel pilam dempsit; lic enim magis conveniet epitheto, quod sequitur, *Montanus*, & Etymologiæ vocabuli. Derivat enim Etymologista παρὶ τὸ μὴ εἶναι ἀφαιρῆσθαι μέρος τῷ σώματι, i.e. quod nulla privetur corporis parte, nè vel pilâ barbæ, & Hesychius exponit ἀρῆς. ὁ μὴτε πλεονάζων μῆτε δίων τι τῷ σώματι.

8 γανυμήδης] Γανυμήδης ὁ ἦρως ὁ εἰνοχόος παρὰ τὸ γάνος μῆδεσσι τῷ Δίῳ, i.e. *Ganymedes Heros erat, qui vinum fundebat*; sic dictus quia ei erat cura, quod Jovi administraret, τὸ γάνος. τὸ γάνος πῖμα ἐστὶ λαμπρόν. *Ετυμολ. μεγ.*

8 ἀπαξώσι:] rectè interpres *indignum putaverit*, ἀπί enim in compositione negat nonnunquam ut alibi notavimus. Vid. Dial. 20. n. 22.

9 δία] cum acuto in priore, ut distinguatur à διας, Genit. à δια, *dea*, rectè reddidit interpretes *cognitione*: habet autem aliquando passivam significationem, & significat idem ac διαμα, id ipsum quod *speciatur*, vel datur *speciatum*, ut infra ὁ Ζεὺς τέρεσσι, & δία. Orta autem est à δίο, quod idem ac διόμαι, ὠμαι, *specio*. 10. πρὸς

10 *ἀπὸ δὲ ἀπὸ δὲ ἐν*] ad verbum ad ostensionem, i. e. ad ostendendum ipsam.

11 *Ἐ' Ἀφροδίτη*] sic vocatur etiam Jovis & Diones filia, quamvis si originem spectes; proprie ad eam Venerem pertinet quæ *σπυγμή* maris orta est, *παρὰ τὸ ἀφρὸς, σπυγμή*, & *δύω* pro *ἐκδύω*, *emergeo, orior*; v enim facile abit in *ι*, ut ab *ὕδαρ*, *ἰδρῶς*; ab *ἵδι* & *δυμῶς*, *ἰδύμω* à *δύω*, *dis*, &c. quemadmodum nos docet Eustathius in Homer. Iliad. γ. p. 313.

12 *ὁ Ἄρης*] derivant *Ἄρης* Etymol. *παρὰ τὸ ἀρεῖν τὸ ἔστι βλάττω τὸ θυομένην ἐν πολέμῳ*, i. e. à damno quod fit ex bello. In communi sermone Genit. est *Ἄρεος*, Dat. *Ἄρει*, & contract. *Ἄρηι*. Accusat. *Ἄρη*, quo usus est, ut aiunt, Aristophanes; contract. ex *Ἄρεα*; sed pro eo usitatius est, *Ἄρῳ*, quod arguit olim fuisse etiam Genitivum *Ἄρου*, nec negare locum possumus etiam *πρὸ Ἄρηος*, ob Patronymicum inde formatum *Ἀρηιζέδης*, quo usus Homerus Od. π'. v. 395. Genit. autem *Ἀρείως* est à Nom. Æolico *Ἀρεῖς*, vide. H. Steph. in voce *Ἄρης*.

12. ἡ Ἄρεσις ὅτις ἐπιτραπὴ τὴν διάλιν]
 - talis locutio, in N. T. 1 Cor. 9. 17.
 οἰκονομίαν περὶ δμαί· vid. etiam Gal.
 2. 7. Tit. 1. 3. qui conatur ad verbum
 reddere Latine, frustra laborat.

13. ἐνδὺ ἡ Φρυγία] ἐνδὺ, sæpe construi-
 - tur cum Genitivo non suā, sed vi præ-
 - positionis ἐν subintellectæ; quæ ali-
 - quando interponitur, ἐνδὺ τὴν ἐπὶ Βα-
 - βυλῶν· ἡμᾶς ἀγε, i. e. *huc nos recte vi-*
 - *am ad Babylonem*, ut citavit H. Ste-
 - phan. ex Xenophon. Pæd. 5. nisi mavis
 subintelligere Substantivum aliquod
 prout res postulat ἀσυ, πόλιν, χώραν,
 ἔδον aut quid tale.

14. Ἰδαία γυνή] τὴν Ἰστὴν ἢ Οἰνῶν ἢ Κερ-
 βῆν· ποταμὺν θυγάτηρ, quam, ut ut
 rem minuit Mercurius, ἔγνω Paris.
 vid. Apollodor. biblioth. lib. 3. c. 10.
 f. 6.

15. ἄλλως ἡρόμην] satis sensum huius vo-
 cabuli [ἄλλως] ἐρμηνεύει, postea ipse
 Ἐρμῆς ἐκ ἐπίτηδες, & ad mentem ejus
 Hesychius ὥς ἐπύχευ. Credo autem o-
 rationem esse maneam, quæ integra
 esset ἄλλως ἐπιτηδύουσα, ἢ ἄλλως ἐπινο-
 οῦσα ἡρόμην, i. e. *alias occupata*, vel
aliud cogitans, rogavi ita; ut non opus
 sit

fit aliam exquirere significationem
τῷ ἄλλως, quam vulgo habet.

16 παραπροσδίδει] παρὰ in compositione
sæpe significat *perperam*, vel *præter id*
quod oportet, ut in παραφρονίῳ, παρακίῳ,
παραλογίζομαι, &c.

17 Ἀδύω, contract. ex Ἀδύωαια eliso.
derivat autem Etymologista παρὰ τὸ
α στερητικόν, καὶ δὴν. τέτ' ἐστὶ ἡ θηλαζουσα
quæ lactat, i. e. mater, ἀμύτωρ γὰρ ἡ
Θεός, ὅν γὰρ εἰ τῷ Διὶ κεφαλῆς φασὶν
αὐτὴν γεγενῆσθαι; cui non placet hæc
Etymologia minus opinor placebit
altera, ut dicta sit, Ἀδύω παρὰ τὸ
ἀδρῆν τὸ βλέπειν, ἀδρήνη τις ἔστω, ὥς
ἦν μιλόντων καὶ λούτων περιβλεπτική.
vid. Eustat. in Hom. Iliad. a. p. 62, lin.
43, &c.

18 εἶρετο] vox ejusdem significationis,
ac, quæ sequitur, ἤρετο. sed non ejus-
dem originis. Est enim εἶρετο ab εἴω-
μαι, ἤρετο autem est ab ἔρομαι.

19 ἄλλως ἐπιλθόν] ne indignantur viri
eruditi si hæc, & verba sequentia pue-
rorum gratiâ singulatim exponamus.
ἄλλως supple. ἰσχυρόν, aliis rebus occu-
pata, vel alii rei intentia, ἤρετο, rogabat,
ἐπιλθόν, quod in mentem venit, ἢ ἐπι-
τιθεῖς, nullo studio vel curâ adhibita.

τὸ ἱπλάδον εἰπεῖν, temere quicquid in
buccam venerit dicere, critica phrasis est
apud Græcos.

20 εἰκάζειν ὁ ἄλλος] alias habet significa-
tiones τὸ εἰκάζειν, at in hoc loco idem
est, ac σπράζειν, conjicere, aliquantulo
ductus argumento credere, opinari: quo
sensu usurpatur à Platone in Epist. ix
εἰκάζων, ἀλλ' ὅς τις εἰδὼς ἀπ' αὐτοῦ.

21 τὰ αὐτὰ] supple ἔστω.

22 μᾶλλον εἶναι] supple εἶναι ad verbum Te
minus habere, i. e. te inferiorem esse;
ut πλεονεξεῖν contrarium, plus habere,
vel priorem esse.

23 ἀποσπασάμενοι δὲ τὸν] supple τὰς
subduximus nos ab altris, i. e. reliqui-
mus; pronomen reciprocum omit-
tunt sæpe non Græci modo, sed &
Latini. Vide Vossii contracti, p. 153.

24 τὸ Γάργανον] dixit τὸ Γάργανον in
Neutro genere. Robertus Stephanus
in Thesaur. habet Gargarus Masc. &
vulgaris Grammatica, alius Gargarus.
Farnabius tamen ait Gargarus in Mas-
culino genere nusquam legi, & sane,
nisi apud eos quorum memini Auto-
res, ego nusquam reperio. Γάργανον
autem in foeminino genere agnoscit
Eustathius, agnoscit & Εὐφραν. μὴ
sed

sed ea πάσις, ἡς ἀκροτήτων.

25 Ἄ' Ἡρα] *Ἥμνο* sic dicta, καὶ ἰαίρω-
σιν ἐκ τῆς αἰρ· ὅπ' ἡ αὐτὴ τῷ αἰρὶ ὄσι.
aut ab ἄραι, *tolere*; quia cum Saturno
mares liberos perdere statuenti osten-
debatur, ἐκείλῳ σιν ἄραι καὶ ἐκβόσκον. οἱ
δὲ Κῆρ τὰ ἄραι ὄσαι φασι καὶ Ἥραν αἰνό-
ματι βλάπτειν. *Επιμολύμην*.

26 ὅρδ' ἐπὶ πλάτ' μὴ ὅρδ' ἀκρὸς] *τρεῖς*, ad,
iussuque deque fert, utrum Dativo an
Accusativo adhæreat.

27 καὶ τὸ ἱκόν' ὑποκί' δακτύλου] *παιονάζει*
πύτωσι. ποπ. *ἐκτοῦ* καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν

28 *ὑποκαίοντες ἔχοντες*] *ὕμν' ὄσι* δὲ βυχαλι-
-πύων ἰαίρω. Dicitur autem baculum
pastorale; sive pedum καλαύς, ἡ *πασα*
πῶς ἰαίρω τὸ καλὸν εἰς ἐκ μέρους, ἐν ᾧ ὄσι
πύων ἰ. ε. ἀ πονδερὲς ligni in ea parte
subcrassius est.

29 Ἀμ' ἐκείνῳ] *Ἰ* *interpres ille vero*;
malotimia ille est.

30 *καὶ τὸ πόντος βαδίζοντες*] *Interpres satis*
ad sensum demissi pedibus iter facia-
mus; ad verbum *sistentes volandi im-*
petum ambulemus. Vox nautica κα-
δίζω apud Homerum, Νῆα κατισσίζον,
Η' Οδυσ. μ. v. 185. nec ideo incongrua
Deabas quæ æthera tranabant pen-
nis.

31 ὥς σοι] Interpres: *tuum est*; ad
verbum *hora tibi*, i. e. *tempus est*
tibi.

32 ἢ καὶ οὐ] supple *καὶ οὐ*, ὅτι ὁ Γανυ-
μήδης.

33 ἀποβελάκη γάρ] sic habent omnia
quæ vidi exemplaria, non ἀποβελάκη
nec id mirum cuiquam videri debet:
Quamvis enim Grammatici præcipi-
ant ut, quotiescunque perfectum inci-
pit à consonante, plusquam-perfecto
præponatur: id tamen subinde o-
mittunt Græci Autores non tantum
qui Attici habentur, sed & nonnulli,
qui communi utuntur dialecto, quem-
admodum nobis observavit Henr. Ste-
phanus in Appendic. de Dial. Attic.
pag. 147. in N. T. nos observavimus
παραίκαζέ, Marc. 15. 7. & παραίκαζέ,
v. 10. & παραίκαζέ, Marc. 14. 44.

34 διατηνός] quem alibi διατηνός appel-
lat hic vocat διατηνός. Vox deducta
à διατην, de qua plus satis diximus su-
prà n. 4.

35 ἀφίστα] 2. pers. præter. perf. ἀφίστα,
urantur sæpe Attici Scriptores voce
passiva, ubi nulla est passio; vid. H.
Steph. Animadv. de Dial. p. 15. &
64.

36 ἡ Ἑρμῆν] Ἑρμῆς ὁ τῷ λόγῳ ἕρως, *i.e.* Mercurius praefes sermonis; ἀπὸ τοῦ εἰς τὸ λέγω. Επὶ μ. μγ.

37 μὴ δέησι] δέησι Imperat. est à δέημι, *cujus* 1. & 2. person. plur. δέησιν & δέητε legi apud Thucididen notavit Constantinus.

38 ὧς δὲ δέξαι] hic δέξαι idem est ac δέξασθαι habuisti in alia significatione prius; vid. n. 9.

39 μείζων ἢ τῆς βυβύλου] recte assuetus est interpretes mentem, *Majoris quam pro bubulci captu; brevius & magis ad verbum dicas, Majoris, quam penes bubulcum.* ἡ enim nonnunquam reddi posse *penes* notavit ex alio Luciani loco Busbæus: καθ' ἡμᾶς ἐγχετο ἡ νίκη, *penes nos erat victoria.*

40 ἐνθα ἂν ἀπρεῖσθ] supple ὅψιν, ubique intixerit oculos; ἀπρεῖσθαι *ἢ ὅψιν ἐς τὸ ἀπνεῖς* Lucian. in ἀναχαρ.

41 Ἀργῶ] ἡ δὲ Ἀργεῖος, ὁ Παρόπης λεγόμενος εἶχε γὰρ τὸν ὀφθαλμὸν ἢ ἐν παλιν τῷ σώματι. Apollodor. lib. 2. c. 1. f. 2. de quo sic Ovid. lib. 1. Metam. fab. 10. v. 625.

E 4. Gen-

Centum luminibus cinctum caput Argos habebat.

Inde suis vicibus capiebant bina quietem.

Cetera servabant, atque in statione manebant.

In priore versu vocat eum Ovidius Arestoriden doctus id ab Asclepiade, qui ait eum filium fuisse Arestoris teste Apollodoro, lib.2. biblioth.c.1. f. 3. Mirum est tam prodigiosi & *πλουμύτης* viri nusquam inveniri nominis Etymologiam, excogitari fortasse potuit aliqua non minus credibilis quam quæ proferri solent, si id esset operæ.

42 ἀναδύαι παρὰ Διδε, &c.] ἀναδύναι aor. 1. Inf. si ab ἀναδύνω, præf. si ab ἀναδύμι. *Ετυμολογ. μαγ.* exponit ἀναδραμῖν, recurrere; Suidas ἀναχωρεῖν, retrocedere. *Mandatum Jovis non potest recurrere, retrocedere, i.e. non progredi, non perfici.* Eustathius in Homer. Il. a. p. 106. dicit τὸ ἀναδύναι, esse τὸ ἀπὸ βάθους ἀνελθεῖν, quod dici potuit de Jovis mandato si in terras, tanquam in profundum, demissum ad se.

re-

rediret incassum. Interpres reddit
ἀναδύου active detrectare; utrum rectè
judicet Lector.

43 παραινεν] idem ac παραιν: prop.
finio, à πείρα, πείλο, finis.

44 οὐν ἂν εἴη τοῦ διαστῆ] talis locutio a-
pud Cicer. Phil. 2. *Tuum Hominis
simplicis pectus vidimus.* Vid. Voss.
Contr. p. 127, & 138. ubi plura ejus-
modi loquendi exempla.

45 ἀποτρέπω] niph. pro hithpacl. a-
vertar pro *avertam me.* Est autem
aor. 2. sed futuri significationis ut aor.
1. apud Aristophan. in *Neos*, act. 3.
sc. 3. τί δὲ εἶπες ἢν τὰ νικηθεὶς ἐμῶ.
i. e. *quid autem dices si in hoc vinceris
à me.*

46 τὰς ὠλένας λαύας, &c.] passim apud
Homerum, ἀδύλακα ἥεν. Βοῶπις
πένια ἥεν. vid. II. E. v. 263, 277.

47 κίσρον] κέσος & κλήσις, ἀλλ' ἔσδιστος ἐστὶ
τοῦ ἱμαῖο. ἥεν Ἀρεσδίστις. δὲ χ' ἰπποκρίτης
ὁμῶ παρθεὶς κέσρον ἱμαῖον ἐν τῷ. sic
Eustath. in *Hóm.* II. E. v. 274. (ubi
multa de hoc cingulo legas) citat.
etiam II. γ. v. 37. ubi *Paridis galeæ
retinaculum vocatur πολυκίς ἱμαῖο.*
Etymologista dicit κίσρον, esse ἐν δυμα
Ἀρεσδίστις, κατὰ χεῖρη καὶ δ' ἔχ' παρ' ἰπποκρίτη.

κῶν φαντασιῶδες ἔνδυμα. Deducit autem à κέντω, *pingo*, f. κένσω, p. κέκεκα, p. pas. κέκεσμαι, κέκεσαι, κέσος. Meminit etiam alterius etymi, ut sit κέσος pro καςός, à καζῶ τὸ κοσμῶ, i. e. *orno*. Est enim κεκοσμημένος, & διαπαικισμένος, & διακεκνημένος, ut ille loquitur.

48 ἐνπτεμμένῳ χῶματα] *fucus* solet infricari genis, atque hinc *fucate* mulieres dici ἐνπτεμμέναι, & *fucus* sive *cerussa*, ἐνπτεμμα, ab ἐρίβῳ quod est *infresco*.

49 δέδια] præter. med. non à δέδω, sed à δέω, *timeo*, quo usus est Homer. Il. i. v. 566. οἷ' ὃ δέω ποιμῶνι κείνῳ, & Il. i. v. 433. οἷ' ὃ δέω θυγῖν' Ἀχαιῶν.

50 τὸ γλαυκὸν τῶν ὀφθαλμῶν] *Γλαυκῶπις* ἐπίδρατ' Ἀδελφῶν, passim apud Homer. vid. Il. i. v. 719, 773, & 825.

51 ἢ δία] vid. n. 9. & 39.

52 ὡς σοι] prius, n. 32.

53 ἀπὸ] *abscedet*, enallage temporis, præsentis pro futuro.

54 ἀπεργάσμαι] plus est quam simplex ἐργάσμαι. Vide Dial. 16. 6.

55 μένονε κλήσεις] prius, n. 23.

56 ἀπο-

56 ἀπόναντο] ab ἀπὸ & ὄνημι, *prosum*; ἀπὸνημι, *juro*, vel *fructum do*: ἀπὸναμαι, *fructus vel fructum accipio*.

57 παραχῆσαι ἑαυτὴν ἔκδοτον] ἔκδοτος vox satis frequens apud Græcos, cum significare volunt aliquid tradi in potestatem alterius. Copulat eam cum αἰχμαλώτης, Herod. lib. 5. H. Steph. Edit. p. 117. ὥστε γὰρ μάχεσθαι ἡ δέλον ὑπὲρ τῆ μη παρόντος, παραδόναι δὲ αὐτὴν ὁκλύτες καὶ αἰχμαλώτους ἡδύνοντο.

58 ἀνέβαιμι σε τὰ πάντα διηγνύμενος] hæc verba ad ea referenda sunt quæ prius dixerat Venus εἰ δὲ θέλεις, ὦ καλέ, καὶ τὰς με ἀκκοῦν, τὰς με ἐκπρὸς quæ ego habeo dicere; τὰ σε, quæ tu.

59 γυμνὰς τὰ πολλὰ] γυμνὰς ὅτι ἀνεμασκή. ἢς γυμνὴ γυμνὰς. παρὰ τὸ γυμνάζω, *exerceo*. Hoc autem à γυμνός, *nudus*, quia olim οἱ γυμνάζοντες, γυμνοὶ ἦσαν νύζοντο.

60 ἄωρον] i. e. *crudam*, nondum viro, maturam, ab α priv. & ὦρον ætas nubile sive tempus florentis ætatis. Unde puella dicitur ὦρον (sive ἑώρα), quando adulta est, sive ad istam horam pervenit. ἄωρος quando impubes est, & nondum attigit. ἑώρα

live.

sive *ἐξέρωε* quando exoleta est, & præterivit.

61 *ἐκ' ἑσπέρης*] vid. n.9,39,& 52.ubi hanc vocem reperias, sed diversa significatione; hic exponas *ad lustrationem, spectatum, i.e. spectandi, vel lustrandi gratia.*

62 *ἐξελθὲς*] iterum vox passiva ubi actio significatur. Vid.n.36.

63 *ἐκ' ἑσπέρης*] vid. supra, n.13.

64 *ἐκ' ἑσπέρης*] aor.1.pass. sed activæ significationis, ut supra *ἐξελθὲς*, n.62. vid. etiam Dial.20.n.33.

65 *ἐκ' ἑσπέρης*] vox altera declarat alteram, hic enim *ἐκ' ἑσπέρης* eadem est ac *ἐκ' ἑσπέρης*, quæ *nuptiarum* est *conciliatrix*: alias autem *ἐκ' ἑσπέρης* est vir ille, qui secundas contrahenti nuptias, quo ipsi pertinere nectas, ē patris ædibus ducit sponsam. Sin autem tunc primum contrahit, ipsi sponso licet inde petere, sed amico aliquo sibi, in eo obcundo munere, assumpto, qui ideo *ἐκ' ἑσπέρης* aut *ἐκ' ἑσπέρης* dicebatur. Vide de hac re, H. Steph. Suidam, & alios.

66 *ἐκ' ἑσπέρης*] vulgo *ἐκ' ἑσπέρης*, & ita semel Hom. Iliad.6. v.71. sed semel tantum

tantum, ut notavit in hunc versum
Eustathius; alias enim *Θηλυκῶς ἐκείνην*
Ὅμηρος περιέειπεν ἢ Ἰλίου ut idem Au-
tor loquitur, in *Iliad. D. v. 416.* quem
imitati sunt Latinorum nonnulli. O-
vid. *Epistol Penelop.*

— *vestris disiecta latertis,*

Ilios —.

& *Metamorph. fab. 10.*

— *Postquam alta cremata est.*

Ilios —.

& *Horat. lib. 4. Od. 9.*

— *Non semel Ilios Vexata.*

67 ἢ Ἐρωτα καὶ ἢ Ἰμεγρον] hos duos paulo
ante Venus vocavit παῖδά, quod malo
reddere *servos* aut *ministros*, quam *li-*
beros; nam Ἐρως major natus erat Ve-
nere, si fides habenda sit *Theogon.*
Hesiod. v. 120. neque usquam lego
Ἰμεγρον fuisse ejus filium. *Ministros* au-
tem semper ei praesto fuisse utrumque,
tradidit *Hesiod. Theogon. v. 201.*

Τῇ δ' Ἐρῶς ἀμείψεται, καὶ Ἰμερῶς. ἑκαστὸς
καλὸς, &c.

& in raptu *Helena* utrumque sibi ad-
fuisse affirmat *Paris* in suo cum ea ser-
mone apud *Homerum. Iliad. γ. v. 442,*
&c.

68 καὶ τὰς χεῖρας] χεῖς deducit ὁ Ἐν-
μολογίστης παρὰ τὸ χαίρειν, ita ut gene-
raliter χεῖς dici possit, quicquid placet
aut gaudere facit. χεῖρες autem
quas secum ducere promisit Venus,
quid aliud sunt? quam quas dixit
Hesiodus eam

Λιλοῦσθαι ἐν ἀνδράποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
viz.

Παρθένοι τ' ὄαροι, μεδμήματα τ' ὄξυπάται
Τέρψις τε γλυκερή, φιλότης, καὶ μελιχίη τε.

Theog. v. 206. quæ ideo

— παρὰ τῇ Ἀφροδίτῃ

Πλάπονται καὶ ὑπὸνέουσι —

atque ut nonnulli tradunt,

Θυγατέρες. ἐτέραι δ' παρὰ τὰς πρῆς αἰς ἐν τῇ
Θεογονίᾳ. v. 909.

συνόντες ὁ αὐτὸς Ἡρόδοτος. vid. Eustath.
in Homer. Il. 6. v. 338.

69 καὶ ὁ Πάριον] prius promisit se Paridi
allaturam Venus Ἐραστὰ καὶ Ἰμερον· il-
lum qui cogat sceminam amare, hunc
qui reddat ipsum amabilem, nunc ad-
dit πάριον tertium, quo neuter alterius
ferre possit absentiam. Πάριον γὰρ ὁ
ἀπόντων· Eustath. in Hom. Od. λ. v.
Ἀλλὰ με σὺς τε Πάριος, &c.

70 καὶ ὁ Ὑμναῖον] dicitur Ὑμναῖος, &
 Deus, & cantus Nuptialis. Γίνεσθαι δὲ
 ἢ λέξις, ut Eustathius loquitur in
 Hom. II. C. v. 494. ἢ παρὰ τὸ ὕμνην, ὡς
 διον Ὑμναῖος πρ, ἢ παρὰ τὸ ὁμῆ ναιην
 ποὺ θυμῶν, ἢ (quod verisimilius est)
 παρὰ τὸ παρδίν(ον) ὕμνα· verum utrum
 talis sit *hymen*, aut *membrana virgi-*
nalis nondum convenit inter Medi-
 cos, dum alii aiunt se scire, alii se
 nunquam vidisse; id igitur iis ulte-
 rius explorandum relinquimus: Satis
 ad etymologiam nominis facit, si vul-
 go creditur esse.

Διάλογ.

Διάλογ. ικ'. 20.

Μίκυλλ' ἔχ' Ἀλεκίρυων.

1. **Α**ΛΛὰ σὺ ὡς χάρισε Ἀλεκίρυων, ὃ Ζεὺς
 αὐτὸς ὀππείψῃς, φθονέρον ἔγω,
 καὶ ὀξύφοιτον ὄντα, ὅς με πλεῖντα, καὶ ἡδύς
 οἰείω ζυῶντα, καὶ θυμῷ καὶ ἐνδομῶνίαν
 ἐνδομῶν ἔνθα, ἴδια πρὸς π καὶ γήρωνδ' ἀνα-
 βοήσας, ἐπύρρις ὡς μηδὲ νύκτωρ γέν' πλὴν
 πολὺ³ σὺ μαιεστέρα πνίαν διαφύρομι.
 καί τοι εἴη καὶ τεχμαίρεσθαι, τῇ τε ἡσυχίᾳ
 πολλῇ ἔπ' ἔση, καὶ τῷ κρύει, μηδέ ποτε με τὸ
 ὀρθρινὸν, ὡς περ εἶπες, ἀποκναδόντι (γνώμων
 γὰρ ὅτι ἀφ' ἀδελφῶς μοι περὶ σελαιέσσης ἡμέρας)
 ἐδέπω μέλαι νύκτες εἶσιν. ὃ δ' αὖ πν⁴ ὅτι,
 ὡς περ τὸ χρυσεὺν ἐκείνο⁴ κώδιον φυλάττων,
 εἴθ' ἐσπέραις οὐδὺς ἦδη κέκραγεν. ἀλλ' ἔπ'
 χαίρων γε, ἀμυνῶμαι γὰρ οὐδὺς σε, ἦν μόνον
 ἡμέρα γένῃ, σωβρίζων τῇ βακλειᾷ, νῦν γάρ
 μοι πρὸς ματα παρέξοις, ἀναπνέων ἐν τῷ σκό-
 τῳ. Αλεκ. Μίκυλλε δέσποια, ὡμῶν π χα-
 ειῶναι σοι, φθάνων δ' νυκλὶς ὀπρόν διωαί-
 μιν, ὡς ἔχοις ὀρθρὰ ὀμνυ⁵ διανύειν τὰ πολ-
 λὰ σὺ ἔσρων. ἦν γὰρ ὅτι ἀναλίσσει ἡλίον
 μία κρηπίδα ἐργάσιοι, ὡς οὐδ' ἔση σῆτο ἐς
 τὰ ἄλφιστα πεπονηκώς. εἰ δέ σοι καὶ δίδειν
 ἡδύον,

ἥδιον, ἐγὼ μὲν ἡσυχάζομαι σοι, καὶ πολὺ ἀφω-
ρότερος εἶσθαι ἢ ἐχθύν.

2. Σὺ δὲ ὅρα ὅπως μὴ ὄναρ πλητῆς, λι-
μώπης ἀνεγθῶμεν. Μικ. ὦ Ζεὺς τράστε,
καὶ Ἡράκλεις ἀλεξίκακος, τί τὸ κακὸν τῷ τῷ ὄντι
ἀνθρωπίνῳ; ἐλάλησεν ὁ ἀλεκτροῦν. Αλεκ. Ἰ-
τά σοι τέρας ἐστὶ δοκῇ τὸ ἐπιτεῖτον, εἰ ὁμόρῳ-
ν ὑμῖν εἶμι; Μικ. Πῶς γὰρ εἰ τέρας; ἀλλ'
ἀποτρέπετε, ὦ θεοί, τὸ δεινὸν ἀφ' ἡμῶν.
Αλεκ. Σὺ μοι δοκῆς, ὦ Μίκυλλε, κομιδῇ
ἀπαίδωτος ἐστὶ, μηδὲ ἀνεγνωσκῆναι τὰ Ὀ-
μήρου ποιήματα, ἐν οἷς ὁ τῷ Ἀχιλλέως ἱππὸς
ὁ Ζάνδος, μακρὰ χαίρην φεράσας τῇ χρεμα-
τίζῃ, ἐσκεν ἐν μέσῳ τῇ πολέμῳ διαλεγο-
μένῳ, ἐπὶ ὅλα ῥαίφρων, ἕχ ὥσπερ ἐγὼ
νῦν, ἀνδρὶ ἡμῶν μέτρων, ἀλλὰ καὶ ἐμηνίατο
δοκῆν, καὶ τὰ μέλλοντα προεθέαπε. καὶ εἴν-
τι παράδοξον ἐδόκει ποιεῖν, εἰ δὲ ὁ ἀκέρων
ἐπεκλήετο, ὥσπερ σὺ καὶ ἀλεξίκακος, ἀποτρο-
παιὸν ἡγήσασθαι τὸ ἄκρομα. Καίτοι τί αὖ
ἐποίησας, εἰ σοι ἢ τῷ Ἀργεῖ πρότερον ἐλά-
λησεν, ὥσπερ πρὶν ἢ Φηγὸς ἐν Δαδῶν
συντόρων ἐμηνίατο; ἢ εἰ βύρας εἶδες
ἐπέρας, καὶ βούων κρέα μυκώμενα, ἡμίσητα
καὶ ἐξοὰ, περὶ παρῶν τοῖς ὀφειλοῖς; ἐγὼ δὲ,
Ἐρμῆ πείσομαι ὦν, ληισαίτε καὶ λομαπάτε
θεῶν πάντων, καὶ τὰ ἄλλα ὁμοδίαλτο ὑμῖν,
καὶ σὺν ἔσομαι, ἢ χαλεπῶς ἐμῶν ἀμα-
θήσεως καὶ ἀνθρωπίνῳ φασγίν.

90 ΜΙΚΥΛΛΘ ΚΥ ΑΛΕΚΤΡΥΩΝ ΔΙΑΛΟΓΘ.

3. Εἰ δ', ἐχευθήσιν ὑποχρὶό μοι, ἐκ αὐτοῦ
 οὐκ ἔλθωμι σοι ἢ ἀληθεύσας κτίαν εἰπὼν ἢ
 πρὸς ὑμᾶς ὁμοφωνίας, καὶ ὅθεν ὑπάρχει μοι
 ἔτι λαθεῖν. Μικ. Ἀλλὰ μὴ ὄνεις καὶ ταύ-
 τὰ ὅτιν, Ἀλεκτρυὼν ἔτι πρὸς ἐμὲ διδηγό-
 μωθ; εἰπέ δ' ἔν πρὸς τῷ Ἑρμῇ, ὃ βέλ-
 πισε, ὅ, π καὶ ἄλλο σοι ἢ φωνῇ; αἶπον. ¹³ ὡς
 ἢ σὺ πῆλζομαι, καὶ πρὸς ἐδένει ἐρῶ, τί σε χρὴ
 διεδέναι; πρὸς γὰρ αὐτὸν πρὸς καὶ μοι, εἴ πνε
 διηγρὶ μὲν ὡς Ἀλεκτρυὼν αὐτὰ εἰπὼν
 ἀκηκοώς; Αλεκ. ἄκουε τοίνυν παραδοξό-
 τῳ σοι λόγον, εἴ δ' ἴδ' ὅπ λέγω, ὃ Μικυλλε.
 ἔτι γὰρ ὁ νῦν σοι Ἀλεκτρυὼν φανόμωθ, ἢ
 πρὸ πολλῶ ἀνθρώπῳ ἦν.

4. Μικ. Ἦκουσά π καὶ πάλα τοῖτον ¹⁴ ἀ-
 ρέλει πρὸς ὑμῶν, ὡς Ἀλεκτρυὼν πρὸς νεανί-
 σκῳ, οἷον γένοιτο τῷ Ἀρῇ, καὶ συμπίνου
 τῷ Θεῷ, καὶ συγκαμᾶσαι, καὶ κοιτωνοίη ἡμῶν
 ἐρωτικῶν, ὅποτε γέν ἀπίοι παρὰ τῷ Ἀφρο-
 δίτῳ μοι χάσων ὁ Ἀρῆς, ἐπὶ καὶ καὶ ἢ Ἀ-
 λεκτρυὼν, καὶ ἐπειδήπερ μάστιγα ἢ Ἥλιον
 ὑπερῶτο, μὴ καπνῶν ἐξείπῃ πρὸς ἢ Ἥ-
 φαισιν, ἔξω πρὸς ἢ Δύραις ὑπολείπειν αὐτὸν ἢ
 νεανίσκον, μὲν ὅτε φαίνοι ὁ Ἥλιος,
 εἴτα πρὸς κατὰ κοίμῃ μὲν ἢ Ἀλεκτρυὼν,
 καὶ πρὸς τῷ ὀρεγῶν ἄκοντα. ἢ ἢ Ἥλιον
 λαθόντα, ἐπὶ τῇ Ἀφροδίτῃ, καὶ τῷ
 Ἀρῇ ἀφροδίτῃ ἀναπαυαμένῳ, διὰ τὸ πρὸς
 ἢ Ἀλεκτρυὼν μὲν ὅτε φαίνοι, εἴ πρὸς ἐπίει, καὶ
 ἔτι

ἔγωγε ἥρως παρ' Ἡλίου μάθοντα, συλλαβὴν αὐτοῦ, φειδόμεντα, καὶ σαυηνόζοντα πῆς δισημοῖς, καὶ πάλαι μεμνημένον ἐπ' αὐτῶν. ἀφ' ὧν ταῦτα, ὡς ἀρεῖται, καὶ Ἀρίων ἀγαπητῆσαι καὶ τῷ Ἀλεξυῶν, καὶ μεταβῶν αὐτὸν εἰς τὴν τὸ ὄρεον αἰτοῖς ὄπλοις, ὡς αὐτὸν ἔκρινεν καὶ λόρον ἔχον ἰδίῳ τῇ κεφαλῇ. διὰ ταῦτα ὑμῶν ὑπολογισμοὺς πρὸς Ἀρεῖ, ὅτι ἐλὼν ὁφείλει, ἐπειδὴ πάλαι ἀναλίσκοντα καὶ Ἡλίον, καὶ πολλὰ βοῶν, ἐπσημανομένους καὶ ἀνατολὴν αὐτῶν.

5. Αλεξ. Φαῖδ' ἢ καὶ ταῦτα, ὦ Μίκυλλε, τὸ καὶ ἐμὸν ἐπερωτῶν πείχεσθαι, καὶ πάλιν ἔναγχος εἰς Ἀλεξυῶνα σε μεταβῆναι. Μικ. Πῶς; ἐδέλω ὅτι τὰ μέγιστα εἶναι. Αλεξ. Οἶδα ἄρα καὶ Πυθαγόραν Μνηστάρχην Σάμιον; Μικ. Τὸν σοφίστην λίγους; καὶ ἀλαζύνει; ὅς ἐνομοθέτη μήτε κρεῶν γάλατος, μήτε κνήμες ἰδίῳ, ἢ ἡδίστον ἐμοὶ γυνὴ ὄψον, ἐκβάλλει, ἀποκτον ἀποφαινόμενος; ἔπειτα καὶ πείδων τοὺς ἀνθρώπους εἰς πάντα ἔτι μὴ διαλέγεσθαι. Αλεξ. Ἰδίῳ δὴ καὶ κέκεντο, αἷς καὶ τῷ Πυθαγόρῃ, Εὐχόμενος γίγναι. Μικ. Τόπως φαῖδ' καὶ περὶ νεγδὸν καὶ ἀνδρωπον, ὦ Ἀλεξυῶν. Αλεξ. Ἐκείνη αὐτὸς ἐγὼ σε εἰμὶ καὶ Πυθαγόρας. ὥστε παῖν, ὦ ἀγαθὲ, λοιδορήσομαι σοι, καὶ ταῦτα, ἐπειδὴ δίδες πρὸς ἡμᾶς καὶ τρέπον. Μικ. Τὺτ' αὖ μακρὸν ἐκένυ περὶ τοῦδ' ἵστερον, Ἀλεξυῶν φιλόζορος.

6. Εἰπέ ὁ ὄρων, ὦ Μνησάρχῃ παῖ, ὅπως ἤμῃν ἀντὶ τοῦ ἀνδράπευ, ὄρνις, ἀντὶ τῆς Σαρμείας, Ταναγραῖος ἀναπέφηναι; ὁ πύσανα γὰρ ταῦτα, ἐδὲ πανύπερ εἶναι ῥάστα, ἐπεὶ καὶ οὐκ ἦδῃ μοι τετηρημέναι δοκῶ πάνυ ἀλλότρια εἶναι σοὶ τῷ Πυδαγῶρι. Ἀλεξ. Τὰ ποῖα; Μικ. Ἐν μὲν, ὅππῃ αἶλος εἶ, καὶ καρχήλιος. ὁ δὲ σὺν παντὶ εἰς πύλην ὅλα εἶπαι, παρήναι, ἔτι ῥόν; καὶ παρὶ τῶν παρανομοῦν. καὶ γὰρ ἔχων ὁ, πρὸς τοὺς παραβάτους, κυάμους χθές, οὕτως οὐδὲν ἔχων ἦκον, καὶ σὺ ἐδὲν μελλήσαι, αἰελεξάμενός. ὥστε ἡ ἐπιφύλαξις ἀνάσκει, καὶ ἄλλῃ εἶ, ἢ Πυδαγῶρι ὅτι παρανομοῦνται. καὶ τὸ ἔδωκεν ἡ τελευτή καὶ καὶ φάγοντα, οὕτως ἐν εἰς τὴν καρχήλην τῷ πατρὶος ἐπιφύλαξις.

7. Ἀλεξ. Οὐ γὰρ οἶδα, ὦ Μίκυλλε, ἥτις αἰτία τούτων, ἐδὲ τὰ πρόσφορα ἐκείνῳ βίω. ἐγὼ δὲ πότε μὲν, ἢ ἐκ ἡδίων ἢ κυάμων, ἐπιλοσόφῃ γὰρ, νυνὶ δὲ, φάγοιμι ἄν, ὀρνιθικὴ γὰρ καὶ ἐκ ἀπὸρρητῆος ἡμῖν ἡ ὕλη. ἀλλὰ εἴ σοι φίλος, ἄλλος, πῶς ἐκ Πυδαγῶρι σὺ το νυνὶ εἶμι, καὶ ἐν ὅροις πρότερον ἐβιότατα βίοις, καὶ ἀπὸ τῆς μεταβολῆς ἀπολέσθαι ἐκείνους. Μικ. Λύγροις ἄν, οὕτως ἐμοί γε ὑπερήθισον ἂν τὸ ἀκνῶμα γένοιτο. ὥστε εἴ τις ἔρεσιν ἐρεθίσῃ, πότερον μᾶλλον ἐθέλω ἀκνῶν τὰ τοιαῦτα διακινῶν, ἢ τὰ παρὰ δαίμονα ὄντα ἐκκινῶν αὐτῶν ὅταν τὸ μικρὸν ἐμπεσῇ, ἐκ οἷδα ὅποτερον ἂν

ἀνελομένῳ, ἔτι καὶ ἀδελφὴ ἤρχεμαι τὰ σὰ πῆς
ἡδίστοις φανείσι, καὶ ἐν ἰσθμῷ ἡμῶν ἔργα, σὲ τε,
καὶ τὸ πολυλίμενον ἐνύπτιον.

Δ. Ἀλεκ. Ἐπεὶ γὰρ ἐν²³ ἀναπνεύσας τὸν
ὕπνου, ὅστις πολλὰ ὁ φανεί, σοι ἦν, καὶ πῖνα
²⁴ ἰνδαλμαῖα μάταια διαφυλάτεις, κινῶν,
καὶ ὡς ὁ ποιητικὸς λόγος, ²⁵ ἀμνηστὴν πῖνα
εὐδαιμονίαν τῷ μνήμῃ μελετώσαν; Μικ.
Ἀλλ' οὐδ' ὀπλίσσεται πατε, ὦ Ἀλεξυῶν,
εἰ μὴ, ἢ ὅπως ἐκείνη. ἔτι μοι πολλὸν τὸ
μέλι ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁ ὄντος κατὰ λι-
πὸν, ὅχλο, ὡς μόγις ἀνοίγειν τὰ βλέφαρα
ὥστε εἰς ὕπνον αὖτις κατὰ πῶμα, ὅιον
ἐν ὄντοισι ὡς τὰ πέρα ἐργάζομαι σπρόμα,
τοῦτον ²⁶ μέγαλον παρέρχεται μοι τὰ ὀφθαλμοῖς.
Ἀλεκ. Ἡράκλεις, δεινὸν πῖνα, εἰς τὸν ἔρωτα
τὸ ἐνύπτιον, ἦμα πῖνος ὦν, ὡς φασί, καὶ ὄραν
ἔχον τὴν πῖπας τὸν ὕπνον, ὥστε τὰ ἐσκαμ-
μῶνα ἦδη πῖνα, καὶ ἐνδιαλείπει ἀνεωγῶσι τοῖς
ὀφθαλμοῖς, μελεχθεῖς ἔτι, καὶ ²⁷ ἐνεργὴς
φαιδόμενος.

Ζ. Ἐθίλω γὰρ ἀκῆσαι διὰ τίς ὅτιν ἔτι
σοι ²⁸ πεπότηθη ὦν. Μικ. ²⁹ Ἐτοιμὸς λέ-
γειν· ἦ δὲ γὰρ τὸ μεμῆσθαι καὶ διεξίναί π
ὥστε αὐτῷ, σὺ δ' ὁπλίσσεται, ὦ Πυθαγόρα,
δινυγῆσαι τὰ πῖνα πῖν μελετῶσαν; Ἀλεκ. Ἐ-
πειδὴ σὺ, ὦ Μίκυλλε, παρρη ἀνεγνώπων, καὶ
ὑποψήσῃ ἀπὸ τῶν βλεφάρων τὸ μέλι; τὸ γὰρ
δὲ, πρὸς τὸ πῖνα, ὅς μάλιστ' ἦν διὰ τῶν
ἰλι-

94 Μίκυλλε καὶ Ἀλέξανδρον Διάλογος.

ἐλευθερίων πωλῶν, εἴτε διὰ τῆς κεραλίων
σοι ὁ ὄφρ' ἦκε πρίσμερος. Μικ. Οὐδὲ
δ' ἐτέραι τύπων, ὦ Πυθαγόρα. Αλεξ. Καὶ
μὴν Ὀμήρου δύο ταῦτα μόναι λέγει. Μικ.
Ἐα χαίρειν τὸν λῆρον ἐκείνον ποιητῶν, ὃς δὲ
εἶδεν ὄντων πῖσι. οἱ πάντες ἴσως ὄντες
διὰ τῆς τοιούτων ἐφοιτῶσιν, οἷος ἐκεῖνος ἑώρα,
ὃς πάντες σαφῶς, τυφλὸς αὐτὸς ὢν, ἐμοὶ δ'
διὰ χρυζῶν πωλῶν πωλῶν ὁ πῖσος ἀρίστος,
χρυζῆς καὶ αὐτὸς, καὶ χρυσὴ πάντα περιβεβλη-
μένος, καὶ πολὺ ἐπαγόμενος χρυζίον.

10. Αλεξ. Παῦε, ὦ Μίδα βέλπτε, χρυ-
σολογῶν. ³¹ Ἀπαιτῶς γὰρ ὅτι ἐκεῖνος σοι ἐν-
χῆς τὸ ἐνύπνιον, καὶ μέταλλα ὅλα χρυζί-
³² κεκομίδας μοι δοκεῖς. Μικ. Πολὺ, ὦ Πυ-
θαγόρα, χρυζίον εἶδον, πολὺ, πῶς οἶς, χα-
λόν; οἷαν δ' αὖτις ἀπαστράπτον; τί ποιεῖ ὁ
Πίνδαρος φησὶ περὶ αὐτῶν ἐπαινῶν; ἀνὰ μνη-
σὲν γάρ με, εἴπερ οἶδα, ὅποτε ὕδωρ αἰετοῦ
εἰπὼν, εἴτα τὸ χρυζίον θαυμάζει, εὖ ποιεῶν,
ὅτι ἀρχὴ ἐδούς ἐστι χαλκὸς τῶν ἀσμάτων ἀπέν-
των. Αλεξ. Μὲν ἐκεῖνο ζητεῖς, ³⁴ αἰετοῦ
μὲν ὕδωρ, ὃ δ' χρυζὸς αἰδομένην πῦρ αἴτε δια-
πρήπτει νυκτὶ, μέγανός τε (ἔξοχα πάντων)
Μικ. Νὴ Διὰ, αὐτὸς ἦν. ὅστις γὰρ τὸ μὲν
ἐνύπνιον ἰδὼν ὁ Πίνδαρος, ἔτως ἐπαινεῖ τὸ
χρυζίον.

11. Ὡς δ' ἦδη μάθης οἶόν τι ἦν, ἀνέρον;

ὦ σπράταίε Ἀλεξάνδρων. ὅπ μ' ἔκ³⁵ αἰκόρι-
 τος ἦν χθές, αἶψα. Εὐκράτης γάρ³⁶ με ὁ
 πέλειος ἐντυχὼν ἐν ἀγορᾷ, λυσάμενον ἤκειν
 ἐκέλευε φέρον ὅτι τὸ δειπνον. Ἀλεξ. Οἶδα
 πάνυ τὺτο, πένεσσαι παρ' ὀλίγω ἢ ἡμέραν,
 ἄχει μοι, βαθείας ἤδη ἱσπίδας, ἦκας ὑπερ-
 βρεῖς μύθος, τοὺς πόντες ἐκείνους κυάμους κομί-
 ζων ἔπ' αὖτο σαφιλές τὸ δειπνον Ἀλεξάνδρων
 ἀθλητῇ παρὶ γενομένη, καὶ Ὀλύμπια ἔκ α-
 φαιῶς ἀγωνισμένη. Μικ. Ἐπεὶ δ' εἰπ-
 νύσαι ἐπαγγέλλον, ἐκάθιστον εὐθύς, τοὺς
 κυάμους σοι παραδόντων, ἥ τι μοι χεῖρ ἢ Ὀμη-
 ρον ἀμβροσίω δια γύγλα θωός περ ὡς ἀλη-
 θῶς³⁷ ὀνειρόσσει. Ἀλεξ. Τὰ παρὰ τῷ
 Εὐκράτει πρότερον, ὦ Μίκυλλε, διήγησαι,
 καὶ τὸ δειπνον, ὅιον ἐγένετο, καὶ τὰ ἐν τῷ
 συμποσίῳ πάντα, καλὴ γὰρ ἔστι αὐτῷ, σὺ
 δειπνῇς, ὥσπερ ὀνειρόν πνα σὺ δειπνῇς ἐκείνους
 θεωροῖς, καὶ³⁸ ἀναμνησκόμενον τῇ μνήμῃ
 τὰ βεβρωμένα.

12. Μικ. ὦ μιν ἐνοχλήσειν, καὶ ταῦτα
 διηγέμεν. ἐπεὶ δ' σὺ θεωροῖς, καὶ δὴ λέ-
 γω. ἔ πρότερον, ὦ Πυθαγόρα, παρὰ πλοσίῳ
 τινὶ δειπνῇς ἐν ἀπαρὶ τῷ βίῳ, πύχη
 τινὶ ἀγαθῇ ἐντυχάνω χθές τῷ Εὐκράτει,
 καὶ ἐγὼ μὲν θεωροῦν αὐτόν, ὥσπερ εἰσάγει,
 διαπτόν, ἀπὸ πολλοῦ ὡς μὴ καταλεί-
 νωμι αὐτόν, ἐν πνιχρῷ τῷ τρέφει συμπα-
 ρομένη. ὁ δ' Μίκυλλος, φησὶ, θυγατὶς τῆς

96 Μικυλλοῦ καὶ Ἀπερβυῶν Διάλογος.

ρον ἐστὶν ἡρόθλια, καὶ περιχάλεσα ἥδ' φίλων
μάλα πολλές· εἰπὼν δὲ τινὰ φαζὶν αὐτῷ
μαλακῶς ἔχοντα ἔχ'· δίδόν τε ἔδ' ξυωδῆσιν
μὲν ἡμῶν, οὐ ἀντ' ἐκείνῃ ἡκαλυσαμένῃ· ἢ
μὴ ὄγε κληθῆς αὐτὸς, εἴπῃ κίριξεν· ⁴⁰ ὥς
νῦν γε ἀμφίβολός ἐστι.

13. Τῦτο ἀκέρας ἐγὼ, περισπωμένης, ἀ-
πῆσιν εὐχόμενος· ἀπασι θεοῖς ἡπίδμεν τινὰ,
ἢ πνεῦσιν, ἢ ποδάγραν ὀπιπύμψαι πρὸ μα-
λακίζοντων ἐκείνων, ἢ ἔρεδρ' ἐγὼ, καὶ ἀν-
τίδρ' ἐγὼ, καὶ διάδοχ' ἐκεκλήμην, καὶ τὸ
ἄχει λυβῶ, αἰῶνα μήκιστον ⁴² ἐτιθέμεν, σωσι-
χὲς ὀπισκοπῶν ὀποσάπεν τὸ ⁴³ σοιχῆον εἶναι,
καὶ πνίκα ἢδ' ἀγῆσθαι δέοι. καὶ πιδῆ ποιεὶ ὁ
καιρὸς ἀφίκετο πρὸς τάχος ἐμαυτὸν ὑπερ-
ρίψας, ἀπέρχομαι, κοσμίως μάλα ἐχρηματι-
σμένος, ἀνιγρέψας τὸ πειδώνιον, ⁴⁴ ὥς ὅτι τὸ
καθαρωτέρως γένοιτο ἢ ἀναβολή· κατалаμ-
βάνω τ' ⁴⁵ πρὸς ἡδύταις ἄλλας τ' πολλές, καὶ
δὴ κακῆνον, φεράδην ὑπὸ πεπλάσων κεκομι-
σμένον, ὅ με ⁴⁶ ὑποδῆπνεν ἔδει, ἢ νοζὼν λε-
γόμενον, καὶ ἐδήλε ὃ πορῆρας ἔχων, ὑπέστει-
γῆν, καὶ ὑπέβητε, καὶ ἐνεχρέμπτειο ⁴⁷ μύ-
χον τι, καὶ ⁴⁸ δυαπρόδοδον, ὡχρὸς ὢν ὅλος,
καὶ διωδπῶς. ἀμφὶ τὰ ἐξέκοιτα ἔτι χιδόν.
ἐλέγχο ὃ φιλόσοφος τις ἔδ' ἥδ' πρὸς τὰ με-
γάλα φλυαρέντων. ὁ γῆν πῶγων μάλα πρ-
αγικὸς ἦν, ἐς ὑπεβολὴν ⁴⁹ κνειῶν, καὶ αἰτιωμένη
ἢ Ἀρχεβίου τῷ ἰαβῶ.

14. Δι-

14. Διότι ἔτις ἔχων ἀφίκατο, τὰ κεθή-
 κοντα, ἔφη, ἔχει⁵⁰ περιθιόναι, καὶ τὰ τὰ
 Φιλόσοφον ἀνδρα, καὶ μνείαι νόμοι ἔμ-
 ποδῶν ἰσῶν. ἡ γὰρ τὴν Εὐκλείδης ὑπερ-
 βῆται ἀπὸς ἡμῶν. ἔμμενεν ἴσον ἐγὼ, ἀλλ'
 ἐπαινήσειαί σε, ἦν οἱκοι παρὰ σταυτῶν μάλλον
 ἀποδανεῖν ἐνέλοις, ἢ περ ἐν τῶ συμπορίῳ
 σωμαναρχεμ-λάμβανος καὶ ψυχὴν καὶ τὴν φλόγ-
 μαί. ὁκείν⁵¹ μὲν ἔν ὑπὸ μεγαλοφροσύνης,
⁵² ἔπεσσεποιεῖτο ἀκηκέναι τῆ σκώμμαι. ὁ-
 κείσαι καὶ μὲν μακρὸν ὁ Εὐκλείδης λελεμῶν,
 καὶ ἰδὼν καὶ δισημόπολιν (τῆ το γὰρ ὁ φιλόσοφος
 ἐκδηγεῖτο) Διδάσκοντες φησιν, εὖ μὲν ἐποίησας
 αὐτὸς ἡκων ἀπὸς ἡμᾶς. ἔμμενεν δ' ἂν τί
 σε ἐγὼ ἐνέλο, καὶ ἀπένει γὰρ ὁ παρὶα ἐξῆς ἐπί-
 σταλῶ δ' ἂν, καὶ ἀμα λέγων, εἰρήνῃ χεῖρας ὁρε-
 γων αὐτῶ ἐπερὶ δὲ δὲ καὶ τοῖς οἰκέταις.
 Ἐγὼ μὲν ἔν ἀπέναι παρὸς ἀζόμῳ. ὁ καὶ
 ὁκίσαφεις, καὶ ὁκίπολιν ἐνδιδάσκει, ἐπὶ μα-
 πένει σκυθρῶν ἐῖδε. Πάει, ἔφη, καὶ σὺ,
 ὦ Μίκυλλε, καὶ σωμαδέπνῃ μὲν ἡμῶν. καὶ ὑπὸ
 γὰρ ἐγὼ καλῶσω ἐν τῇ γυναικωνίπῃ καὶ καὶ
 μῆδ' ἐσταδῶναι, ὡς σὺ χάσαν ἔχης.
⁵³ εἰρήνῃ ἔν μάτῳ λυκῶ χανὼν παρὰ μι-
 κρὸν ἀνδρὸς μῆν, ὅτι ἐδόκεν ὅτι ἐληλαχέ-
 ναι τῆ συμπορίῳ τὸ παιδίον τῆ Εὐκλεί-
 δης.

15. Καὶ πρὸς δὴ κατακλίνεσθαι παρδὲς ἦν, ὡπὼν μὲν ἀράμμοι, ἀνέθεντο δὲ Θεσμοπολίην, ἐκ ἀφραγμώνος, νῆ Δία, πάντα, εἶμαι, νεανίσκοι ἐυμεγέθεις, ὑπαυχίνια ⁵ πειβύσαντες αὐτῷ πάνταθεν, ὡς διαμύμοι ἐν τῷ ῥήματι, καὶ ὅτι πολὺ καρτερῶν δυνάμιο. εἴτα μηδὲνδὲς ἀνεχόμενοι πλησίον κατακλίνεσθαι αὐτῷ, ἐμὲ κατακλίνουσι φέροντες, ὡς ὁμοτράπεζοι εἰημεν. τινώτευσεν ἐδιδιγμένον, ὃ Πυθαγόρου, πολυόφον π, καὶ πικίλον δειπνον, ὅτι χρυσῷ πολλῷ, καὶ ἀργύρῳ. Καὶ ἐκ πόματα ἦν χρυσῶ. καὶ διάκονοι ὡραῖοι, καὶ μελινεῖ, καὶ γλωσσοποιοί· καὶ ὅλως, ἡδύση τις ἦν ἡ διατειβή· πλὴν ἀλλὰ ἐν με ἐλύπη, καὶ μερίως, ὁ Θεσμοπόλις ἐνοχλῶν, καὶ ἀρετῶν τινα πρὸς με διεξιὼν, καὶ διδάσκων, ὡς αἱ δύο ἀποφάσεις μίαν κατάφασιν ὑποτιλῶσι, καὶ ὡς εἰ ἡμέτερα ὅδ, νύξ ἐκ ἔστιν. Ἐνίοτε δὲ, καὶ κέραια ἔφασκεν ἔτι μοι· καὶ τοιαῦτα πολλὰ ἐδὲν διομύω περὶ φιλοζωῶν σωείας, καὶ ὑπερίμενοι δὲ ἐυρεοζώων, ἐκ ἐὼν ἀκύνον ὅτι πιδαειζόντων, ἢ ῥάδοντων.

16. Τὸτο μὲν σοι, ὃ Ἀλεξάνδρων, τὸ δειπνον. Ἀλεκ. Οὐχ ἡδίστον, ὃ Μίκυλλε, καὶ μάλιστα ἐπὶ ⁵⁵ σωμακληρωδῆς τῷ λήρῳ ἐκείνῳ γέροντι. Μικ. Ἄκκε δὴ καὶ τὸ ἐνύπνιον, ὅμω γὰρ τὸν Εὐκράτην αὐτὸν ἀπαιδαῶντα, ἐκ διδῶ ὅπως ἀποδηήσκειν, εἴτα περὶ καλῶς ἀντά με, καὶ διαθήκας θάμνον, ἐν αἷς

οὗτος δὲ κληρονομ. ἦν ἀπάντων ἐγὼ, μικρὸν
 ὀπιχόλια, ὑποδοχὴν ἑμαυτὸν ὃ παρῆνεν
 ἐν τῷ ἑαίῳ, τὸ μὲν χρυσίον, καὶ τὸ ἀργύριον,
 ὕδατα ἑνὶ σάραϊς τοῖς μεγάλοις, ἀνάγει τε
 καὶ πολὺ ὀπιρρέον· τὸ δὲ ἄλλα, ὃ ἐν ἡται,
 καὶ τραπέζας, καὶ ἐκπώματα, καὶ διακόνες,
 πῶλα ἑμαυτὸν, ὡς τὸ εἶκος, 17. Εἴτα 18 ὕψι-
 λωνον ὅτι λακὺ ζάγυς ὕψιπιάζων, πεί-
 βλεπ. ἅπανσι τοῖς ὀρωρί, καὶ ἐπιδιδόν.
 Καὶ οὐδέτιον πολλοὶ, καὶ οὐδέτιον, καὶ
 εἰπόντο παύεις. ἐγὼ δὲ, ὃ ἐν ἡται τῷ ἐκείνῳ
 ἔχων, καὶ διακίλυκας βαρεῖς, ὅσον ἐκκαίδια,
 17 ὕψιμμένους ἢ διακίλυκων, ὁκείλδον ἐπὶ σάν
 τινε λαμπρὸν 18 ἐν τρεπιδῆναι ἐς ὑποδοχὴν
 τὴν φίλων.

17. Οἱ δὲ, ὡς ἐν ὀνείρω εἶκος, ἦδη παρῆνεν,
 καὶ τὸ δειπνον ἄρτι σωμακομίζετο, καὶ 19 ὁ πότις
 σωμακομίζετο, ἐν τῷ τῷ ἡνία μα, καὶ 60 φιλο-
 τητίας οὐκ ἐπὶ νοῖα ἐν χρυσαῖς φιάλαις ἐκείνῳ
 ἢ παρόντων, ἦδη τὸ πωλακύν. 61 ἐκκομ-
 ζομένη, ἀναδοήσας ἀκαίρως, σωματέριας
 μὲν ἡμῖν τὸ συμπόσιον, ἀνέσχεσας ὃ τὰς
 τραπέζας, τὸν δὲ πᾶντον ἐκείνον διασκε-
 δάσας 62 ὑψηλὸν φέρεσθαι παρὰ σκῆ-
 ρας.

18. Ἐγὼ σοι ἀλόγως ἀγανακτῆσαι καὶ σὺ δοκῶ, ὡς τειέσπερον ἂν ἡδέως ἔτι ἔϊδον τὸν ὄνηρόν μοι γινόμενον· Ἀλεξ. Οὐτὼ φιλόχρυσος, καὶ φιλόπληθος, ὦ Μίκυλλε, καὶ μόνον τῷτο ἔξ' ἀπανθιστοῦ δαυμάζεις, καὶ ἡγῶ ἀδαιμονεῖν πολὺ κακίῃδης χρυζίον· Μικ. Οὐκ ἐγὼ μόνος, ὦ Πυθαγόρα, τῷτο, ἀλλὰ καὶ σὺ αὐτὸς, ὅποτε Εὐφορὸς ἦν, χρυζὸν καὶ ἄργυρον⁶³ ἐξημμένον ἦν⁶⁴ βοσρύχων, ἔτω ἐξήεις πολεμήσων τοῖς Ἀχαιοῖς, καὶ ἐν τῷ πολέμῳ ἔνθα σιδηροφορεῖν μάλλον ἢ χρυσοφορεῖν ἄμεινον ἦν. Σὺ δ' καὶ τότε⁶⁵ ἡξίεις χρυζῶ διαδεδεμένους τὸν πλοχόμενος ἔχων, διακινδυνώειν καὶ μοι δοκεῖ Ὀμηρος διὰ τῷτο⁶⁶ καλέτεσιν ὁμοίαις εἰπεῖν σε τὰς κόμας, ὅτι χρυζῶ τε, καὶ ἀργύρῳ⁶⁷ ἐσφῆκαντο, μακρῶ γὰρ ἀμείνους δηλαδὴ, καὶ ἐρασιμώτερας ἐφαίνοντο, σωσαναπεπλεγμέναι τὰ χρυζία, καὶ σωσπολάμπυραι μετ' αὐτῶν⁶⁸ καίτοι τὰ μέγιστα, ὦ χρυσοκόμη, μέγιστα εἰ Πάνδου υἱὸς ὢν, ἐτίμας τὸ χρυζίον·⁶⁹ ὁ δ' πάντων θεῶν πατὴρ, καὶ ἀνδρῶν, ὁ Κρόνος καὶ Ῥέας, ὅποτε⁷⁰ ἡγάδη τ' Ἀργολικῆς ἐκείνης μείρακτος, ἐκ ἔχων οἷς ὁ, πᾶσι μείρακτον αὐτὸν μεταβάλοι, ἐδὲ ὅπως ἂν διαφθείρει τῷ Ἀπριζίῳ⁷¹ φρεσὶν, αἰεὶς ἦδη περὶ χρυζίον ἐγίνετο, καὶ ῥυεῖς διὰ τῷ τέγες, σωτὴν τῇ ἀγαπώμενῃ.

19. Ὡς τί ἂν σοι τὸ ὅτι τέταρτον ἐπι-
λέγοιμι, ὅσαι μὲν χρεῖαι παρέχουσι ὁ χρυσὸς,
ὡς ἡ οὖν ἂν παρῇ, καλὰς τε αὐτὰς καὶ σα-
φεῖς καὶ ἰσχυρὰς ἀπεργάζουσι, τιμὴν καὶ ἄξιαν
σωμάτων, καὶ ἄξιαν ἀφανῶν, καὶ ἀδύτων, ἐνίοτε
φειδέπεις καὶ αἰοιδίμους ἐν βραχέϊ πύθισι
καὶ γείτονα γυναικὶ καὶ ἐμότηχον οἶδα, καὶ
Σίμωνα, ὃς πρὸ πολλῷ δειπνήσαντα παρ'
ἐμοῖ, ὅτε τὸ ἔτυμον ἦσαν τοῖς Κερνίκαις δύο
τίμης τῆς ἑκατάτης ἐμβολῶν. Ἀλεξ. Οἶδα,
καὶ σιμὸν, καὶ βραχύν, ὃς τὸ ἑκατάτης πύ-
θιον ὑπελόμην. ὥς τοι ὑπὸ μάλης ἔχων,
μὲν τὸ δειπνόν, ὃ μόνον ἡμῖν ὑπῆρχεν, εἶδαν
καὶ αὐτὸς, ὡς Μίκυλλε. Μικ. Ὁὐκ ἔν-
κῃς αὐτὸ κλέψας, εἶτα ἑπομότατα
δίδως τοῖς ἑτέροις. ἀλλὰ τί ἐκ ἐμήνους, καὶ ἐβόας
τότε, ὡς Ἀλεξβυὼν, ἀπὸ ζομφύας ἡμᾶς ὁρῶν;
Ἀλεξ. Ἐπὶ κκυζόν, ὃ μόνον μοι τότε δυ-
νατὸν ἦν.

20. Τί δ' ἐν ὁ Σίμων; ἐώκειν γάρ τι
περὶ αὐτῷ εἶναι. Μικ. Ἀνέψιδες ἦν αὐτῷ
πλὴσιον ἐς ὑπερβολὴν, Δειμύλος τῆνομα,
ὅσα ζῶν μὲν ἐδὲ ὁβολὸν ἔδωκε τῷ Σίμωνι,
πῶς καὶ, ὃς ἐδὲ αὐτὸς ἠπείλο τῷ χρηματῶν;
ἐπὶ ἡ ἀπέδανε πρῶτον, ἀπάντα ὁκνεῖν καὶ
τὸ νόμισμα, Σίμων ὁ τὸ πρῶτον τὰ πένναρα,
ὃ τὸ πρῶτον φειδέχων, ἄσμενον ἔξε-
λαύνει, ἁλουργὴ καὶ ὑπὸ τρινοβαφῇ ἀμπι-
χόμην, οἰκέτας, καὶ ζεύγη, καὶ χρυσὰ ἐκ-
πώματα,

πώματα, καὶ ἐλεφαντόποδας τεραπέζας ἔχων,
 ὅς ᾤ πάντων περισυνέμελλεν, ἐδὲ περισβλί-
 πων ἔτι ἡμᾶς, ἵνα γὰρ γυνὴ ἐγὼ μὲν ἰδὼν
 προσόντα, χαῖρε, ἔβην, ὦ Σίμων, ὃ ᾧ
 ἀνακλήσας, ⁸⁰ Εἶπατε, ἔφη, πῶς πῶχον,
 μὴ κατασμικρύνειν με τένομα, ἐγὼ ⁸¹ Σί-
 μων, ἀλλὰ Σιμωνίδης ὀνομάζομαι, τὸ ᾧ
 μέγιστον, ὅτι καὶ ἐρῶσιν αὐτῷ καὶ αἱ γυναῖκες,
 ὃ ᾧ ⁸² Ὀρύπηθ' καὶ πρὸς ταύτας, καὶ ὑπερφύει καὶ
 τὰς μὲν περὶ αὐτῶν, καὶ ἰλεῶς ὄσιν, αἱ δὲ, ἀπει-
 λῶσιν ἀνέγειν αὐτὰς, ἀμυγέμεται. Ὁρῶς ἔσων
 ὠγαδῶν ὃ χρυσὸς αὐτίκα, εἴη καὶ μεταποιεῖ
 πρὸς ἀμορφίερας, καὶ ἐρρομίνες ἀπεργάζεθ',
 ὥσπερ ὃ ποιητικὸς ἐκείνην καὶ κείνην, ἀκέραια δὲ καὶ
 ἥν' ποιητῶν λεγόντων.

⁸³ Ω χρυσὸς διεξίωμα κάλλιστον κλέρας. καὶ,
 χρυσὸς γάρ ὄσιν, ὅς βροτῶν ἔχει κράτη.

21. Ἀλλὰ τί μετὰ ἐγὼ λέλασας, ὦ Ἀ-
 λεξάνδρον; Ἀλεξ. Ὅτι ὑπὸ ἀγνοίας, ὅ
 Μίκυλλε, καὶ σὺ τὰ ὅμοια τοῖς πολλοῖς ὕψι-
 πάτησαι πρὸς ἥν' πλεόντων, οἷον, ⁸⁴ εὖ ἴδω,
 πολὺ ἀθλιώτερον ὑμῶν ἢ βιδὸν βιδῶσι, λίγαν
 δέ σοι, καὶ πένης, καὶ πλεῖστον πολλὰς γε-
 νόμηναι, καὶ ἀπαντῶν βίᾳ πεπιεσμένον, μᾶ-
 κροθὲν δὲ καὶ αὐτὸς εἴη ἔλαστα. Μικ. Νὴ
 Δία, κακὸς γυνὴ ἦδη καὶ σὲ εἰπεῖν ὅπως ἡλ-
 λας, καὶ ⁸⁵ ἂν σώσιδά πῶς βίῳ ἐλάσθω.
 Ἀλεξ. Ἀκούε, τοσούτον γε περιεῖδες, μηδὲν α

με σοὶ ὑδαιμονέστερον βιῶντι ζωεσκέναί.
 Μικ. Ἐμὲ, ὦ Ἀλεκίρυον; ὅτω σοι γένοιτο,
⁸⁷ ὡς ἴγῃς γάρ με λοιδορεῖσθαι σοι, ἀλλὰ
 εἰπὲ ἀπὸ Εὐφόρῃς ἀρξάμενθαι, ὅπως ἐς
 Πυθαγόραν μετεβλήθης, εἴτα ἐξῆς ἄχει τῷ
 Ἀλεκίρῳ, εἰκὸς γάρ σε ποικίλα καὶ
 ἰδίῃν, καὶ παθεῖν ἐν πολυφθέσι τοῖς βί-
 οισι.

22. Αλεκ. ὦς μὲν ἔξ Ἀπόλλωνος τὸ
 πρῶτον ἡ ψυχὴ μοι καταπαμένη ἐς πύ-
 λην εἶδεν ἐς ἀνθρώπου σῶμα, ἦν τινα πύ-
 λιν ἀδίκῃ ἐντελῆσα, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν,
 ἄλλως τε, ἔπε ὅσιον ἔτε ἐμοὶ εἰπεῖν, ἔτε σοὶ
 ἀκέρῃ παύσασθαι, ⁸⁸ ἐπεὶ δὲ Εὐφόρῃς ἐρῶ-
 μῶν. Αλεκ. Ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ τοῦτο, ὦ Εὐφώ-
 ρισ, τίς ἦν, τὸτό μοι πρότερον εἰπὲ, ἡ
 καὶ γὰρ ποῦ ἠλλάγην ὥστε σύ. Αλεκ. Καὶ
 μάλα. Μικ. Τίς ἔν ἦν, εἴ τι ἔχεις εἰπεῖν;
 εἴθελον γὰρ τὰτα εἰδέναι. Αλεκ. Σὺ μύρμηξ
 Ἰνδικὸς, τὸ χρυσοῦν ἀγορευόντων. Μικ.
 Εἴτα ὄκνον δὲ κακοδαίμων ⁸⁹ ὄλιγον τὸ ψυ-
 μάτων ἦκεν ἐς τὸ βίον, ἔξ ἐκείνου δὴ σπλῖ-
 σμένθαι; ἀλλὰ καὶ τί μὲν τῷτο ἔσομαι, εἴπῃ.
 εἰκὸς γὰρ εἰδέναι σε εἰ γὰρ τι ἀγαθὸν εἴη, ἀ-
 πύγξομαι ὅδῃ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς πατρίδος, ⁹⁰ ἵνα
 εἴ σου ἔσκηαι. Αλεκ. Οὐκ ἂν μάθοις τὰτα
 ἡδεμιᾶ μηχανῇ.

23. Πλὴν ἀλλὰ ἐπεὶ τὸ Εὐφροσύνης ἐγὼ ὀ-
 μίω (ἐπὶ νῆμι γὰρ ἐπ' ἐκείνῃ) ἐμαχόμενος ἐν
 Ἰλίου, καὶ ἀποθανὼν ὑπὸ Μενελάῳ, χρόνῳ
 ὕστερον εἰς Πυθαγόραν ἦκον. τότε δὲ πεινέμε-
 νον αἰοικέσθαι ἐς ὧς, ἄχει δὴ ὁ Μηνίσσαρχος
 ἀξεργάσθαι μοι τὸ δίκον. Μικ. Ἀσπὶς ὦν,
 ὦ τῶν, καὶ ἀπορίῃ; Αλεξ. Καὶ μάλα, ἔδωκε
 γὰρ ἔδωκε τέτων, ἢ μόνον τὰ σώματι. Μικ. Οὐ-
 κὲν τὰ ἐν Ἰλίου φρότερόν μοι εἰπέ. Τοιαῦτα
 ἦν διὰ φησὶν Ὀμηρος γλυκεῖς αὐτά; Αλεξ.
 Πόθεν ἐκείνῃ ἠπίστατο, ὦ Μίκυλλε, οἱ
 μηχανιστῶν ἐκείνων, καὶ μὴ ἐν Βάκχῳ ἦν;
 ἐγὼ δὲ περὶ τὸν σοὶ φημι ὑπερφύεως μὴδὲ
 γλυκεῖς τίτε, μήτε τὴν Αἰατῶνα ἔγωγε μέγαν.
 μήτε τὴν Ἑλένην αὐτὴν ἔγωγε καλὴν, ὥς
 οἰοίται, εἶδον γὰρ λακκὴν μετὰ πνα, καὶ ὀπι-
 μήκη τὴν πλάγῳ, ὥς εἰσάγειν κύκλῳ θυγα-
 τέρα. τῇ δὲ τῶν, πάντῃ φρεσβύπνῃ, ἡλι-
 κώτερον χροῖον τὴν Ἑλένην, ἢν γε Θεοὺς φε-
 ρόντων ἀρπάσαι, ἐν Ἀφιδναῖς ἔχε, καὶ τὴν
 Ἑρεκλίαν γλυκόμενον. ὁ δὲ Ἑρεκλῆς πρὸ-
 τερον εἶλε Τροίαν καὶ τὸν πατέρα ἡμῶν,
 τὸν τίτε μάλιστ'. διηγήτο γὰρ μοι ὁ
 Πάνδης ταῦτα, κομίδῃ μερόσιον ὦν, ἐπε-
 κίνει λέγων τὴν Ἑρεκλίαν.

Μίκυλλος καὶ Ἀλεξυῶν Διάλογος. 105

24. Μικ. Τί γ', ὁ Ἀχιλλεύς τοιοῦτος ἦν αἰεὶς τὰ πάντα, ἢ μῦθος ἄλλος καὶ ταῦτα; Αλεκ. Ἐκείνῳ μὲν ἔδ⁹⁵ σωπ-
ρέχθην, ὃ Μίκυλλε, ἐδ⁹⁶ ἂν ἔχοιμί σοι ἔτιως ἀκρεβῶς τὰ ὅσα τοῖς ἀχαιοῖς λέγειν. Πό-
θεν γὰρ πολέμῳ ὦν; καὶ μέντοι ἐταῖρον αὐτοῦ
καὶ Πάριον ἐχαλεπῶς ἀπέκλινε, διελάζας
τὸ δόρατι. Μικ. Εἰπά σε ὁ Μενέλαος
μακροῦ ἐυχέρεστερον. ἀλλὰ ταῦτα μὴ ἰκανῶς.
τὰ Πυθαγόρου γ' ἦδη λέγε.

25. Αλεκ. Τὸ μὲν ὅλον, ὃ Μίκυλλε, σο-
φιστὴς ἀνδρῶν ἦν, χρηὸν γὰρ οἶμαι, τάλανθ' ἡ-
λέγειν, ἄλλως γ' ἐκ ἀπαίδευσ⁹⁷τος, ἐδ⁹⁸ ἀμα-
λήπῃς καὶ καλίστων μαθημάτων, ἀπεδή-
μῃς γ' εἰς Αἴγυπτον, ὡς συγγενοίμην τοῖς
περφήταις ὅτι σοφία, καὶ ἐς τὰ ἄδύτα
καπιλῶν, ἐξέμαθον τὰς βίβλους τὰς Ὀρε
καὶ Ἰσιδος. καὶ αὖτις εἰς Ἰθάκην ἐκπαύσας,
ἔτι δέ τινα τῶν καλῶν ὀκνήσας ἑλθῶν.
ὅς με δὲν ἦδόν με. Μικ. Ἦκουσά ταῦτα, καὶ
ὡς δόξας ἀναβεβωκίνας ἀποθανόν, καὶ ὡς
χρυσοῦ καὶ μὲν ὅτι δειξάμενος ποιεῖ αὐτοῖς.
ἐκείνο δέ μοι εἰπὲ, τί σοι ἐπύλας νόμον πε-
ρήσας μήτε κρεῶν, μήτε κυσίων ἐδίηκας;
Αλεκ. Μὴ ἀνάκεινε τὰ τοιαῦτα, ὃ Μίκυλλε.
Μικ. Διὰ τί, ὃ Ἀλεξυῶν; Αλεκ. Ὅτι
αἰχμῶμαι λέγειν πρὸς σε καὶ ἀλήθειαν ἔσθ' ἂν
αὐτῷ. Μικ. Καὶ μὴν ἐδὲν ὀκνῶν ἐχρῆν
λέγειν πρὸς αἰδοῦσαν συνοικον, καὶ φίλον.

106 Μίκυλλο καὶ Ἀλεξάνδρων Διάλογος.

Δεσπότις γὰρ ἐκ αὐτῶν ἔπειμι ἔτι.

26. Αλεξ. Οὐδὲν ὕμεις, ἐπεὶ σοφὸν ἦν.
ἀλλ' ἐγὼν ὅτι εἰ μὴ τὰ σωήδη, καὶ ταῦτα
τοῖς πολλοῖς νομίζοιμι, ἥκιστα ὁπασσόμεθα
τὰς ἀνθρώπους εἰς τὸ δαύμα· ὅσῳ δ' αὖ
ξενίζοιμι, τοσούτω καὶ νότιοι ὁμῶς αὐτοῖς
ἔσονται. Διὰ τοῦτο καὶ νοσοῦν εἰλόμην, ἀπὸ
ρήσιν ποικιλοῦσθαι αἰτίαν, ὡς εἰχόμενοι
ἄλλοι ἄλλως, ἀπαίτες ἐκπλήτην, καὶ ἀ-
πὲρ ἐν τοῖς ἀσφαρίσι καὶ χρησμῶν. Μικ.
Ὅρασι καὶ ἀσφαρίαις μὲν καὶ σὺ ἐν τῷ μέρει
τοσούτον, ὅσον Κροτωνιαστῶν, καὶ Μελαπον-
τίων, καὶ Ταραινίων, καὶ τῶν ἄλλων ἀφώνων
σοὶ ἐπομένων, καὶ περὶ σκηνῶν τὰ ἴκη, αὐ-
τὸν παρὰ ἀπολιμπάνεις. Ὑποδυσάμην δ' ἢ
Πυθαγόραν, πῶς μὴ μετὰ αὐτόν;
Αλεξ. Ἀσπασίαν τὴν ἐκ Μιλήτου ἑταῖραν.
Μικ. Φεῖ δὲ λόγῳ, καὶ γὰρ ὅτι ἐγένετο, ἐν
τοῖς ἄλλοις, ὁ Πυθαγόρας καὶ ἦν ποτε χρό-
νος, ὅτε καὶ σὺ ὡς πᾶσι, ὁ Ἀλεξάνδρων γυ-
ναῖκα, καὶ σωῆδα Περικλῆς Ἀσπασία
ἔλας καὶ ἐκίς ἀπ' αὐτῶν καὶ ἔειπα ἔξαινες, καὶ
κρόκῳ κατῆγες, καὶ ἐγὼνακίζεις εἰς τὸ ἐται-
ερόν; Αλεξ. Πάντα ταῦτα ἐποίησα, ἐμὸν
ἔστι, ἀλλὰ καὶ Τηρεσίας πρὸς ἐμὴν, καὶ ὁ Ἑλάτις
παῖς ὁ Κανὼς. ὥστε ὅποια αὐτὴν ἀποσκόψης εἰς
ἐμὴν, καὶ εἰς ἐκείνην ἀποσκόψης ἔστι.

Μίκυλλοι καὶ Ἀλεκτριῶν Διάλογοι. 107

27. Μικ. Τί ἐν, πότερ' ὁ βί' ἡδίων
σοι ἦν, ὅτε ἀνὴρ ἦς, ἢ ὅτε σὺ ὁ Περικλῆς
ᾧ πυνεν; Αλεκ. Οἶδας, ὅιον τῆτο ἡρώτη-
σαι, ἐδὲ τῷ Τερρεζία⁸ σωενεγκῶ⁹ τὴν ἀπό-
κεισιν; Μικ. Ἀλλὰ καὶ σὺ μὴ εἴπης.
⁹ ἰκανῶς ὁ Εὐειπίδης δέκρινε τὸ τιῦτον,
εἰπὼν, ὡς ἱεὶς ἂν δέλοι παρ' ἀσπίδα σῆναι,
ἢ ἄπαξ τεκῆν. Αλεκ. Καὶ μὴν ἀναμνήσω σε,
ὦ Μίκυλλε, ἐκ εἰς μακρὸν ὠδίνου¹⁰. ἔση γάρ
ποτε γυνὴ καὶ σὺ¹⁰ ἐν πολλῇ τῇ σελόδιρ πολ-
λάκις. Μικ. Ἦ οὐκ ἀπάγξῃ, ὦ Ἀλεκτρι-
ῶν, ἀπαλας οἰόμενοι Μιλεζίας, ἢ Σαμῖος
εἶ; σὲ ἐν φασι, καὶ Πυθαγόραν ὄντα¹² τὴν
ᾧσαν λαμωρὸν πολλάκις, Ἀσπαζίαν γε-
νέας τῷ περὶν¹¹. Τίς δὲ μὲν¹¹ Ἀσπαζίαν
ἀνὴρ, ἢ γυνὴ αὖτις ἀναράνης; Αλεκ. Ὁ
Κωϊκὸς Κεράτης. Μικ. ὦ¹³ Διοσκόρων¹²
ἀνομοιότη¹³, ἔξ ἑταίρας φιλόσοφ¹⁴; Αλεκ.
Εἴτα βασιλεὺς, εἴτα πόνης, καὶ μετ' ὀλίγον
Σατράπης, εἴτα ἵππ¹⁵, καὶ κολοῖδες, καὶ
βάτραχοι, καὶ ἄλλα μυρία. μακρὸν δ' ἂν
γένοιτο καταμνήσασθαι ἕκαστα, τὰ περὶ τῶν
ᾧ, Ἀλεκτριῶν πολλάκις. ἦθις γὰρ¹⁴ πᾶ
βίῳ.

28. Καὶ περὶ πολλοῖς ἄλλοις δαδύσαι
βασιλεῦσι, καὶ πόνησι, καὶ πλεσίοις, τὰ
περὶ τῶν, καὶ σοὶ νῦν σύνεμι, κατὰ γὰρ
ἰσημέραι σὺ¹⁵ πολινωδός, καὶ οἰμώζοντι¹⁶ ὅτι
τῇ πενία, καὶ τῶν πλεσίους θάμνιζοντι¹⁷,
ἔσθ¹⁸

ὅτι ἀγνοίᾳ ἢ ἐκείνοις προσόντων κακῶν.
 εἰ γὰρ ἤδεις τὰς φροντίδας αὐτῶν, αἷς ἔχουσιν,
 ἐγίλασας ἂν ὅτι σ' αὐτῶν ὥρων οἰκθύνῃς
 ὑπερδιδαιμονεῖν αἰεὶ καὶ πλείον. Μικ. Οὐκ ἔν,
 ὦ Πυθαγόρα, ¹⁶ ἢ ὅ, π μάλιστα χαίρεις καὶ ἐμ-
 μῆτο, ὡς μὴ ὀπιφάποιαι καὶ λόγον, ἀλλοίε
 ἄλλον καὶ ὄν. Αλεκ. Διοίσει μ' ἔδεν, ἦν
 τε Εὐφορβον, ἦν τε Πυθαγόραν, ἦν τε
 Ἀσπασίαν καὶ ἄλλους, ¹⁷ ἢ Κρατήρα, πάντα γὰρ
 ἐγὼ ταῦτά εἰμι, πλὴν τὸ νῦν ὀρώμενον ἦτο,
 Ἀλεκτρῶνα ὀνομάζων ἄμεινον ἂν ποιοῖς,
 ὡς μὴ ἀπμάζοις ¹⁸ εὐτελὲς ἔσθ' ὁκῶν τὸ
 ὄρειον, καὶ ταῦτα, ποσά ταῦτα ἐν αὐτῷ ψυχὰς
 ἔχον.

29. Μικ. Οὐκ ἔν, ὦ Ἀλεκτρῶν, ἐπεὶ δὴ
 ἀπάντων χρεὶν ἦδη τ' βίω ἐπιτρέφεις, καὶ
 πάντα οἶδα, λέγεις ἂν ἦδη σαφῶς, ¹⁹ ἰδίᾳ
 μ' ἐπὶ τῇ πλεσίῳ, ὅπως βιῶσιν, ἰδίᾳ δὲ τὰ
 πτωχὰ, ὡς μάθω εἰ ἀληθῆ ταῦτα εἴς,
 εὐδαιμονέστερον ἀπορᾶν με τῇ πλεσίῳ.
 Αλεκ. Ἰδὲ δὴ ἔπος ἐπίσχεψαι, ὦ Μίκυλ-
 λε, σοὶ μ' ἔτε πολέμους πολὺς λόγους, ἦν
 λόγῳ, ὡς οἱ πολέμοι ²¹ ἐπελαύνουσιν, ἐπὶ
 φροντίζεις, μὴ καὶ ²⁰ ἀρετὴν τέμωσιν ²¹ ἐμ-
 βολόντες, καὶ κατὰ κράτος ἐξυμπαίησωσιν,
 καὶ τὰς ἀμπέλους διώσωσιν, ἀλλὰ τ' σάλ-
 πηγγος ἀκῶν μόνον, ἔπερ ἄρα, περὶ λέπεις
 τὸ καὶ σπῆλδον, οἱ τραπῆμενον καὶ σπῆλδον,
 καὶ τ' κινδύον διαφυγῆν· οἱ δὲ ἐνλαβὼν
 μ'

μὲ καὶ ἀμφοῖν αὐτοῖς, ἀνιῶνθ' ὅς, ὁρῶντες ἀπὸ
τῶν τεχνῶν ἀγόμενα καὶ φερόμενα ὅσα εἶχον ἐν
τοῖς ἀγροῖς. καὶ ἦν τε²² εἰσφέρειν δέη, μόνοι
καθῆνθ', ἦν τε ἐπιξίειναι, περικινδυνάσει
σφαληγῆντες, ἢ ἰσπαρχῆντες, σὺ δ' οἰστί-
νῳ ἀσπίδα ἔχων, ἐυσταθής, καὶ κῆφος οἷς
σπαπείαν, ἔτοιμος ἐστῶς τὰ ἐπινίκια, ἐπι-
δὲν δὴν ὁ σφαληγὸς νενικηκώς.

30. Ἐν οἷήνθ' τὸ αὖ σὺ μὲν τῆς δύμης
ὦν, ἀναβὰς εἰς ἐκκλησίαν, τυραννεῖς ἥμῃ
πλευσίαν· οἱ δ' φείψουσι, καὶ ὑποπλήσονται, καὶ
διανομαῖς ἰλάσονται σε· λυσιὰ μὲν γὰρ ὡς
ἔχοις, καὶ ἀγῶνας, καὶ θανάμια, καὶ τὰλλα δι-
αρκῆ, ἀπαντα ἐκείνοι πονῶσι. Σὺ δ' ὁξείαςθης
καὶ²³ δοκιμασθῇς πικρὸς ὥσπερ διαπόθης, ἐδὲ
λόγῳ μελαδιδὺς ἐνίοσις, καὶ σοὶ δοκῇ, κατε-
χαιλάζοντας αὐτῶν²⁴ ἀρδόνες τὸς λίθους, ἢ
τὰς ἐσίας αὐτῶν²⁵ ἐδήμῳσαι, ἔτε δ'
²⁶ συκοφάντιν δέδιδας αὐτὸς, ἔτε ληστὴν,
μὴ ὑφέληθ' τὸ χρυσίον.²⁷ ὑπερβὰς τὸ θρι-
κίον, ἢ διορύξας τὸ τοῖχον· ἔτε πράγματι
ἔχεις²⁸ λογιζόμενος, ἢ ἀπαιτῇ, ἢ τοῖς
καταράτοις οἰκονόμοις διαπυκνῶν, καὶ
²⁹ ὅς τοσαύτας φροντίδας λογιζόμε-
νΘ.

31. Ἀλλὰ κρηπίδα σωτέλεσας, ἐπὶ αὐτῇ
ὁβολὸς τὸ μισθὸν ἔχων, ἐπαιασὶς περὶ δει-
λῶν ὀψίαν, λυσόμενος, ἢ δόκῃ, σαπέρδην
πνὰ, ἢ μαινίδας, ἢ κρομμύων καφθῆδας

ὀλίγας περιάμειν, εὐφραίνεις σπυλὸν, ἄδων
τὰ πολλὰ, καὶ τῇ βυγίᾳ πενίᾳ φροσφιλο-
φῶν· ὥς τε διὰ πάντα, ὑγιαίνει τὸ, καὶ
ἔρρωται τὸ σῶμα, καὶ διακαρτερῶς ὁρᾷ τὸ
κρῦθ, οἱ πῖνοι γάρ σε παραθήζοντες ἐκ
ἐκταφροσύνης ἀνταγωνιστὴν ἀποφαίνουσι ὁρᾷ
τὴν δεικνύσαντα τοῖς ἄλλοις ἄμαχα εἶναι, ὥς τε ὑδὲν
σοι ἦν χαλεπὸν τέτων νοσημάτων ὀπι-
λάει, ἀλλ' ἦν ποτε κῦρθ πυρετὸς ὀπλά-
σει, ³⁰ ὁρᾷ ὀλίγον ὑπερβίβειν αὐτῷ ἀνε-
σπύδιον ἐνδύς, ὑποσησάμενος τῇ ἀσπίδι·
ὅς ᾧ, φάσει αὐτόκα φρονήσεις σε, ψυχρὸν τε
ὁρῶν ἐμπορεύμενον, καὶ μακρὸν οἰμώζειν λεί-
ποντα ἢ ἰατρικᾶς περὶ ὁδοῖς.

32. Οἱ δ' ὅτε ἀεραζία ἀθλοῖσι τί ἦν
κακῶν ἐκ ἔχουσι, ποδάρας, καὶ φδόας, καὶ
περιπιδμονίας, καὶ ὑδέρους· πάντα γὰρ ἦν
πολυτελῶν ἐκόντων δειπνῶν ἀπόρροια. τρι-
γάρων οἱ μὲν αὐτῶν, ὥσπερ ὁ Ἰκαρὸς, ὅτι-
πολὺ ἀεραζίας αὐτοῦ καὶ πλησάσαντες τῷ ἡ-
λίῳ, ἐκ εἰδότες ὅτι κηρῶ ἦρμεστο αὐτοῖς ἡ
πίερωσις, μέγαν ἐνόστοις τὸ πάταρον ἐποίησεν,
ὅτι κερδὴν ἐς πέλαιρος ἐμπέσσειας. ὅσοι
δ' ἔπειτα τὸ Διδόδορον μὴ πᾶν μετέωρα μηδὲ
ὑψηλὰ ἐφρόνησεν, ἀλλὰ πρὸς στείαν, ὡς νοτί-
ζειν ἐνόστοις τῇ ἄλμυρᾳ κηρὸν, ³¹ ὡς τὸ πολὺ
ἔτοι ὁσφρῶς διέπλησεν. Μικ. Ἐπὶ κείναις πρὸς
καὶ σωεπὸς λίγαις.

33. Αλεξ. Τῶν μέντοι τε ἄλλων, ὡς
Μί-

Μίκυλλε, τὸς ναυαγίας πάνυ ἀνθρώποις ἴδιος
 ἂν, ὅταν ὁ Κερῖλος περὶ τὴν ἡμέραν τὰ πρὶν
 εἰς γὰλῳα παρέχη Πέρσαις, ἀναβαίνων ὅπῃ
 τὴν πυρὰν, ἢ ³² Διονύσιος καταλάβεις τὴν τυ-
 ραννίδα ἐν Κορίνθῳ γράμματι διδασκῇ,
 μὴ πηλικαίῳ ἀρχὴν παιδία συλλαβίζων
 ἀναστρέφων. Μικ. Εἰπέ μοι, ὦ Ἀλεξάν-
 δρων, σὺ τὴν ὅποτε βασιλεὺς ἦν (φῆς γὰρ καὶ
 βασιλεύσαι) ποῖον πνός ³³ ἐπιδράτης ἐκείνου
 τὸ βίει; ἢ περὶ παιδιδάμων ἦν, τὸ κατὰ
 λαὸν ὅ, πρὸς ὅτι ἦν ἀγαθὸν ἀπάντων
 ἔχων. Αλεξ. Μὴ τὴν ἀναμνήσης με, ὦ Μί-
 κυλλε, ἔγωγε τεισάθην ἦν τότε, τοῖς καὶ
 ἔξω πᾶσιν, ὅπῃ ἐφηδα, παιδιδάμων ἦν
 δοκῶν, ἐνδον τὴν, μύσαις ἀνίσαις σιωπῶν.
 Μικ. Τίς ταύταις; παράδοξα γὰρ καὶ ἡ
 πάνυ πρὸς φῆς. Αλεξ. Ἦρχον μὲν, ἐκ ὁ-
 λίγης χώρας, ὦ Μίκυλλε, παμφόρου πνός,
 καὶ πλήθους ἀνθρώπων, καὶ πολλῆς ἡ πόλεως
 ἐν τῇ μάλιστα λαυμάζεσθαι ἀξίας, ποταμοῖς
 τε ναυσιμόροις κατὰ ῥέομαίης, καὶ θαλάσῃ
 εὐόρμῳ χρωμένης.

34. Καὶ στρατὸς ἦν πολλὸς, καὶ ³⁴ ἱστία
 σφαιροειδής, καὶ δρυφοειδὲς ἐκ ὀλίγων,
 καὶ τειήρεις, καὶ χηνμάτων πλῆθος ἀνά-
 ειθμων, καὶ ³⁵ χερυτὸς ὁ κοῖλος πάμπαν, καὶ
 ἡ ἄλλη τὴν ἀρχὴν τραγωδία πᾶσα, ὅς ἔπαρ-
 βολῶν ³⁶ ἔξω χρωμένη, ὥστε ὅποτε περὶ τοῖς
 οἱ μὲν πολλοὶ περὶ σκάνων, καὶ δεῖν τινὰ

112 Μίκυλλος καὶ Ἀλεξίφρων Διάλογος.

ὁρῶν ὥντο. καὶ ἄλλοι ἐπ' ἄλλους σωίδιον
 ὁφόμενοι με, εἰς ἧ καὶ ὅτι τὰ τέγῃ ἀνιόντες, ³⁷ ἐν
 μεγάλα ἐπιδεντο ἀκρίβως ἐωρακῆναι τὸ ζεύγος,
 τὸ ἐφειδίδα, τὸ δαδῆμα, τὰς περὶ ἐμπορίας,
 τοὺς ἐπομῶντες· ἐγὼ δ' οἶδ' ὅσα με ³⁸ ἦντα καὶ
 ἔσπεφεν, ἐκείνοις μὲν τέτοις τὴν ἀγνοίας σω-
 τήριον, ἐμαυτὸν δ' ἠλέην, ὁμοιον ὄντα
 τοῖς μεγάλοις ἐκείνοις Κολοασοῖς, οἷος ἢ
 Φειδίας, ἢ Μύρων, ἢ Περικλῆους ἐποίησιν·
 ἐκείνων γὰρ ἔχαστος τὰ ἐκείνης, ὁ μὲν Προμηθεὺς,
 ἢ Ζεὺς ὅς τε πάσχαλα, ³⁹ ἐν χερσὶ καὶ ἐλέ-
 φαντι ξυφρασιμένῳ, κεραυνὸν, ἢ ἀστρα-
 πὴν, ἢ τείαναν ἔχων τῇ δεξιᾷ· ἦν δ'
 ὑποκύψας ἰδὼς τὰ ἐνδοθεν, ὅφιν μοχλὺς
 πνας καὶ γόμφους, καὶ ἥλυσ ⁴⁰ διαμπαῆς πεπε-
 νημένους, καὶ κορμὺς, καὶ πύλον, καὶ σφῆτας, καὶ
⁴¹ πίπταν, καὶ τοιαύτῳ πινὰ πολλὰν ἀμορφίαν
⁴² ὑποκυρῶν· εἰ δὲ λέγειν μετ' ὧν πληθὺς, ἢ
 μυριαδῶν ἐμπολιόφωτον αὐτοῖς ἐνίστει·
 τοιοῦτόν τι καὶ βασιλεία ὄσιν.

35. Μικ. Οὐδέ τι εἶπα ἔφηδα τὴν πύλον, καὶ
 τὰς γόμφους, καὶ μοχλὺς, οἱ πινες εἶεν τὴν
 ἀρχὴς· εἰ δὲ τὰ ἀμορφίαν ἐκείνῳ τὴν πολ-
 λὴν, ἥ τις ὄσιν· ὡς τόγα ⁴³ ἐξυμνῶν ⁴³ ἀπο-
 βλεπόμενον, καὶ τοῦτων ἀρχοῖα, καὶ περὶ
 κινώμενον δαιμοσίως, ἔοικεν ὅπως Κολοασίῳ
 παρὰ δειγμάτι, δεσπότην γὰρ τι καὶ εἶπε.
 Σὺ δ' καὶ τὰ ἐνδοθὲν ἦδ' ὅτι Κολοασὺς λέγει.
 Αλεξ. Τί πρῶτον εἶπα σοι, ὦ Μίκυλλε,
 τὸς

τὸς φόβους καὶ τὰ δῆγματα, καὶ ὑποψίας, καὶ
μῆ^ς τὸ παρὰ τοῦ σωόντων, καὶ ὀπθυλίας,
καὶ διὰ πάντα, ὕπνον τε ὀλίγον, ⁴⁴ ὀπιπλόαιον
κακύνον, καὶ παραχρῆς μετὰ ὀνείρατα, καὶ ὀνοϊας
πολυπλόκους, καὶ ἐλπίδας αἰὲς πονηράς; ἢ τὸ
ἀσχολίαν, καὶ ⁴⁵ χρηματισμούς, καὶ δίχας, καὶ
ἐκτραλίας, καὶ προστάγματα, καὶ σωθήματα, καὶ
λογισμούς; ὅφ' ὧν ἐλὲ ὄναρ ὑπολαῦσαι τινος
ἢ δὲ ἐγγίγει, ἀλλὰ ἀνάγκη ὑπερ᾽ ἀπάτων
μόνον διασκοπεῖν, καὶ μυρία ἔχην πράγματα.

⁴⁶ Οὐδὲ γὰρ Ἀγείδω Ἀγαμίμωνα,

Τῆ^ς ἔχε γλυκερός, πολλὰ φρεσὶν
ὀρμαίνοντα,

Καὶ πάντα, ῥεῖσόντων Ἀχαιῶν ἀπάντων.

36. Λυπηὶ δὲ μὲν Λυδὸν, ὃς κωφὸς ὢν,
τὸ Πέρσῃ δὲ, Κλέαρχος ⁴⁷ Κύρῳ ξενολογῶν.
ἄλλον δὲ Δίῳ, φρὸς ὅς ποσι τοῦ Συνακρίων
κινολογέμενος, καὶ ἄλλον Περμενίων ἐπαι-
νέμενος, καὶ Περδίκκην Πτολεμαῖον, καὶ Πτο-
λεμαῖον Σέλευκος. ἀλλὰ κακύνει λυπηὶ, ὃ
ἐρωμενὸς πρὸς ἀνθρώπῳ ξυνῶν, καὶ παλλα-
κὴς ἄλλω χαίρουσα. καὶ ἀποστήσασθαι πρὸς λε-
γόμενος, καὶ δὴ ἢ τίπποτε τὸ δορυζόων
πρὸς ἀλλήλους διαψιδνεύοντες, τὸ δὲ μέγιστον,
ὅφ' ὧν δὲ τὸς φιλότατες μάλιστα, καὶ ἔξ
ἐκείνων αἰὲς πὲρ δίδον ἦξεν ⁴⁸ ἐλπίζον, ὃ μὲν
γὰρ ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἀπιδάειν ἐκ φαρμακῶν,
ὃ δὲ καὶ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ ἐρωμένου. τὸ δὲ ἄλλον ἴσως
ὁμοιότατον δάνατος κατέλαβον.

Μικ.

37. Μικ. Ἀπαγε, δὴνὰ ταῦτα φῆς, ὃ Ἀλεξβυῶν. ἐμοὶ γὰρ πολὺ ἀσφαλέστερον σκυλοιομῆν ὅππεκυφῶτα, ἢ πίνειν ἀπὸ χρυσῆς φιάλης κωνεῖν καὶ ἀκονίτην σωμανακραθεῖν ⁴⁰ φιλοησιῶν. ὃ δὲ κίνδυνος ἐμοὶ μὲν παρὰ λισσὴν τὸ ⁵⁰ σμιλίον, καὶ ἀμάρτοις τὴν τομῆς τὴν ἐπὶ ἐνδὺ, ὀλίγον πρὶν αἰμάξαι τῷ δακτύλῳ ἐντεμόνῳ· οἱ δὲ, ὡς φῆς, θανάσιμα ἐνὸς χυνοῦ, καὶ ταῦτα, μυεῖσις κακοῖς σωθόντες, ἢ τ' ἐπειδὴν πίσωσιν, ὅμοιοι μαλιστα φαίνοιντο τοῖς τραγικοῖς ὑποκρίταις, ὧν πολλὰς ἰδεῖν ὄναι, τίως μὴ κίεσθαι δῆθεν ὄναι, ἢ Σισύφους, ἢ Τηλέφους, διαδήματ' ἐχούσαι, καὶ ξίφη ἐλεφαντίνωκα, καὶ ἐπὶ χρυσὸν κάμιν, καὶ χλαμύδα χρυσοῦσαν· ἢ καὶ, διὰ πολλὰ γίγνεται, ⁵² περικρύσας τις αὐτῶν ὃν μίση τῇ σκηνῇ καλαπείη, γέλωτα δηλαδὴ παρέχει τοῖς διαταῖς, τῷ προσωποῦ μὴ σωπειθέντος ⁵³ αὐτῷ διαδήματι, ⁵⁴ ἡμαρμένης δὲ τὴν ἀληθῆς κερμῆς τῷ ὑποκρίτῃ, καὶ τὴν σκελῶν ὅππολὺ γυμνιμένων, ὡς τὴν τὴν ἰδιότητος τὰ ἐδιδόναι φαίμεθα ῥάκις, δύσθηα ὄντα καὶ τὴν ἐμείδων τὴν ὑπόλυσιν ἀμορφοτάτως, καὶ ἐχίχρ' λόγον τῷ πεδός.

38. Ὅρας ὅπως με καὶ εἰσάξεν ἰδιδάξας ἦδη, ὃ βεβλήκει Ἀλεξβυῶν; ἀλλὰ τυραννίς μὲν, τοιούτων πρὸς ἄνθρωπον ἔσται ἵππος δὲ καὶ ἰκίων, ἢ ἰχθύος ἢ βαρφαχός ὁπότε γένοιο, πῶς ἔρεγες ἐκείνῳ τὴν διατειδῆν. Αλεξ.

Ma-

Μακρὸν οὗτον ἀνακινεῖς τὸ λόγον, καὶ ἔτι παρὲν ἡ καὶ εὖ, πῶς τὸν κατὰ λαίον, ⁵⁵ ἔ-
δεις ὅστις ἐκ ἀπαρξιομένης τῆς βίῃς ἔδωξέ
μοι τῆς ἀνδρωπείας, μόναις τῆς φυσικαῖς ὁπ-
θυμίαις καὶ χρεῖαις ἐμμεμεβημένῃ. τολώνῃ
τῇ ἰσχυρῇ, ἢ συκοφαντικῇ βάρβαρον, ἢ συ-
φοιστὴν καλοῖον, ἢ ὁλοποιὸν κώϊον, ἢ
κύναιδον Ἀλεξάνδρον, καὶ ἄλλα, ⁵⁰ ὅτε
ὕμεις ὁπτιπιδεῖτε, ἐκ αὐτῶν ἰδοὺς ἐν ἐκεί-
νοις. Μικ. Ἀληθῆς ταῦτα ἴσως, ὁ Ἀλεξ-
ανδρῶν.

39. Ἐγὼ τῇ ὁρῇ πέπονθα, ἐκ αἰχλύνουμαι
πρὸς σὲ λέγειν. ἔδωκε δὲ μοι ἀπομαθεῖν
τὴν ὁπθυμίαν, ἣν ¹⁷ ἐκ παιδῶν ἔχον παρὰ
μενέας. ἀλλὰ μοι καὶ τοῦτύπινον ἔτι πρὸς τῇ
ὁρῇ λαμβάνειν ὁπθυμύμενον τὸ χρυσοῖον
καὶ μάστιγα ἐπὶ τῇ κατὰ Σίμωνι ¹⁸ ἀπο-
πνίγεται, τρυφῶντι ἐν ἀγαθοῖς τοσέτοις.
Αλεξ. Ἐγὼ σε ἰάτομαι, ὁ Μίκυλλε, καὶ
ἐπεὶ ἔτι νύξ ὄσιν, ὅπως αὐτὸς ἔπε μοι,
ἀπᾶξ γάρ σε πρὸς αὐτὸν ἐκείνον τὸ Σίμωνα,
καὶ εἰς τὰς τῶν ἄλλων πλεονεξίας, ὡς ἰδοὺς
ὁιαυτὰ παρ' αὐτοῖς ὄσιν.

40. Μικ. Πῶς οὗτο ⁵⁰ κεκλησμένων τῶν
δυῶν; καὶ μὴν τοιχωρυχεῖν με σωμασαστά-
ζης; Αλεξ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ὁ Ἐρμῆς,
⁶⁰ ἔπερ ἱερὸς ἔμμε, ὅπως αἰρεῖται ἔλκε μοι τὸτο,
⁶¹ ἣν περ τὸ ὑπὸν πρὸς τὸ μήκιστον, ὁ δὲ
ἀπαλότῃα ὁπθυμίες ὄσιν. Μικ. Δύο δὲ
ἔσιν

116 Μίκυλλος καὶ Ἀλεξίφρων Διάλογος.

ἔσι σοι τοιαῦτα. Αλεξ. Τὸ δεξιὸν τοίνυν,
ὅτω ἂν ἐγὼ ὑπαπάσκει παρίχω ἔχειν, ἐς
ὅσον ἂν βέλομαι, ἀγοίρειν τε ὁ τοιούτῳ
πάντα δύσιν δυνάμει, καὶ ὁρᾶν τὰ πάντα,
⁶² ἔχον ὁρώμενος αὐτὸς. Μικ. Ἐλγῆθης με,
⁶³ ὦ Ἀλεξίφρων, καὶ σὺ γόης ὦν· ἐμοὶ δ'
ὅτι ἦν τοῦτο ἅπαξ παράχης, ὅφει τὰ Σίμωνος
πάντα ἐν βραχὺ δεῦρο μετινηνεῖσθαι· με-
τοίσω γὰρ αὐτὰ παρῃδών. ὁ δὲ, αὐδὺς φει-
γρώξετο, ⁶⁴ ὑπὸ πίνων τὰ καλὺμαλα. Αλεξ.
Οὐδέ μιν ἡμῶν τοῦτο, παρήγγελε γὰρ ὁ
Ἑρμῆς, ἦν τοιούτῳ πᾶσι ἐργάσθαι ὁ ἔχων
τὸ πῆλόν, ἀνακοήσκειν δὲ με ⁶⁵ χαλαρῶσαι
αὐτόν.

41. Μικ. Ἀπίθανον λέγεις, κλέπτειν
καὶ Ἑρμῆν αὐτὸν ὄντα, ⁶⁶ τοῖς ἄλλοις φθο-
νῆν τοιούτῳ. ἀπώομαι δ' ὅμως· ἀρίξομαι
γὰρ ⁶⁷ ὡς χρυσεῖα, ἦν δυνώμαι. Αλεξ. ἀπό-
πλον, ὦ Μίκυλλε, πρότερον τὸ πῆλον, τί
τοῦτο; ἄμφω ἀπέπλαι; Μικ. Ἀσφαλίσει-
ται ἔτι, ὦ Ἀλεξίφρων, καὶ σὺ ἢ πλον
ἄμορφον τὸ πρᾶγμα ἂν εἴη. ὡς μὴ χωλῶσις
διὰ δαίτερον καὶ ὑγῆς μέρους. Αλεξ. Εἴεν.
ὅτι καὶ Σίμωνα πρῶτον ἄπμιν, ἢ παρ'
ἄλλον πρὸς τὴν πλυσίαν; Μικ. Οὐ μὲν
ἀλλὰ ⁶⁸ ἐπὶ καὶ Σίμωνα, ὅς ἐστιν ἀντὶ διαφυλάττειν
παρασύλλαβον ἥδη πλεονέχειν ἢ ἡξιοῖ, καὶ
δὴ πάρεσμεν ἐπὶ τὰς δύο, τί ἔτι ποιῶ τὸ
μῦθόν τοῦτο;

42. Αλεξ.

42. Αλεξ. Ἐπίθεις τὸ πρὸν ἐπὶ τὸ κατῆ-
 ϑεν. Μικ. Ἰδὲ δὴ, ὦ Ἡράκλεις, ἀνα-
 πέπυσται ὡς περ κλειδί η̄ δύρα. Αλεξ. Ἡ-
 γὺ ἐς τὸ πρόδιον. ὁρᾷς αὐτὸν ἀγρυπνεῖντα, καὶ
 λογιζόμενον; Μικ. Ὅρῳ, νῆ Δία, πρὸς
 ἀμαυράν γε καὶ διψῶντι τὸ θρυμνίσκῃ, καὶ ὁ-
 χρὸς δὲ ἔστιν ἐκ τοῦτο ὁ πρόδιον, ὦ ἀλεξ-
 ἱφρών, καὶ ὅτι ἐπέσκηκεν ἄλθ', ἐκλεπκῶς
 ὑπὸ φροντίδων διαλαδὴ, καὶ γὰρ νοσῆν ἀλ-
 λως ἐλέγχετο. Αλεξ. Ἀναλῶν ἃ φησιν,
 εἴση γὰρ ὅτι ἐπὶ ἔχει. Σι. ἐκὺν τάλαντα
 μὲν ἐξοδημένηα ἐκείνη πένυ ἀσφοδῶς ὑπὸ τῇ
 κλινῇ κειμένη εὐρεται, καὶ ἐδὴς ὅλως εἶδε, τὰ
 δὲ ἐκκαίειν, εἶδε Σωσύλθ' ὁ ἱπποκόμθ'
 ὑπὸ τῇ φάτνῃ κειμένη πονίᾳ μὲν ὅλως γυν
 φεῖ τὸ ἱππῶν ὅτιν ἐπένυ ἐπὶ μύτης, ἀλλως
 τ' ἐδὲ φιλόπονθ' ὦν. εἰκὸς δὲ διηρησῆς
 πολλῶν πλείων τέτων, ἢ πρόδιον γὰρ ὁ Τίβιος
 τάριχον αὐτῷ ἔτω μέγαν ὠφώνηκεν ἐχθὺς;
 ἐλέγχετο δὲ τῇ γυναικὶ ἐλλόβιον ἐπὶ ἡδὺς φέροντι
 δραχμῇ, ὅλως γὰρ τὰ μὲν ἔτοι παθῶσι τῷ
 κλειδίμονος. ἀλλ' ἐδὲ τὰ ἐκπώματα ἐν
 ἀσφοδῇ μοι ἀπόκειται, τοσαύτα ὄντα, τίδνα
 γυν μή τις ὑπορύξας τὸ τοῖχον, ὑφέλθῃται
 ταῦτα. πολλοὶ φθονεῖσι, καὶ ἐπιβελούσι μοι,
 καὶ μέλιστα ὁ γείτων Μίκυλλος.

43. Μικ. Νὸ Δία, σοὶ γὰρ ὅμοιός ἐγώ
καὶ τὰ τεύβλια ὑπὸ μέλης ἀπὸ ἐχον.
Αλεξ. Σιώπιζον, ὦ Μίκυλλε, μὴ⁷¹ καλαφω-
ράσῃ παρόντας ὑμᾶς. Σι. Ἄριστον γὰρ ἄ-
γρευον αὐτὸν φυλάττειν. Ἀπαφ. πείμῃ
διαναστῆς ἐν κίχλῳ ἢ οἰκίᾳ, τίς ὧσ' ὅρῳ
σὲ ἢ, ὦ τειχάρυχε. μὰ Δία, ἐπεὶ κίων γι-
ὼν πυγχαίνης, εὖ ἔχει, ἀριθμήσω αὐτὸς ἀνο-
ρεξας τὸ χρυζίον, ⁷² μὴ τί με φράσω δίο-
λαδιν, ἰδὲ πάλιν ἐφάρκῃ τις ἐπ' ἐμὸν,
δηλαδὴ πολιορκεῖμαι, καὶ ἐπιβυλάομαι πρὸς
ἀπάντων, πῶς με τὸ ξιφίδιον; ἀν λαβὼ
πνέ. ἀπῆλθον αὐτὸς τὸ χρυζίον.

44. Αλεξ. Τοιαῦτα μὲν σοι, ὦ Μίκυλλε,
τὰ Σίμωνος. ἀπῶμεν ἢ καὶ παρ' ⁷³ ἄλλον
πνέ, ἕως ἔπ' ὀλίγον ἢ κυκλὶς λοιπὸν ὅστιν.
Μικ. Ὁ κακοδαίμων διον βιοῖ ἢ βίον.
ἐχθροῖς ἔγωγε πάλιν γένοιτο· καὶ κέρρης γὰρ
παλάξας αὐτὸν ἀπελθεῖν βέλομαι. Σι. Τίς
ἐπατάξῃ με; λησθῶμαι ὁ δυσυχής. Μικ.
Οἴμωζε, καὶ διασρύπνῃ, καὶ ὅμοιός γίγνῃ
τὸ χρεῶμα πρὸ χρεσῶ, προστέλῃ καὶ αὐτῷ.

45. Ἡμεῖς ἢ, οἱ δὲ κοῖ, Γνίφωνα τὸν δα-
νείσῃν ἴδωμεν, ἢ μακρὰν ἢ καὶ ὧσ' οἰκῇ,
ἀνέφκλαι αὐτῇ ἡμῖν ἢ δύεα. Αλεξ. Ὁρᾷς
ἐταστυπνῶντα καὶ σῦτον ἐπὶ φροντίδων, ἀνα-
λομζόμενον τὰς τόκους, καὶ τὰς δακτύλους
κατεσπληκῶτα, ὃν δὴ (ῥ) μετ' ὀλίγον πάντα
ταῦτα λιπὼντα, ⁷⁴ σίλω, ἢ ἐμπόδα, ἢ

ἡ κωδύμην γαίαν; Μικ. Ὁρῶ κακοδαί-
μονα, καὶ ἀνέηλον ἀνδρῶπων, ὅτε νῦν πολὺ
τ' εἴλης, ἢ ἐμπρόσθε ἀμείνον βίοντα, ὥς ὃ
καὶ ἔκτεπεν ὅλη ὑπὸ τοῦ λόγου
μῆν.

46. Ἐπ' ἄλλον ἀπίσμων, Αλεξ. Παρὰ
τὸν σὸν Εὐκράτην, εἰ δοκεῖ καὶ ἰδὲ ῥ' ἀνίσταται
καὶ αὐτὴ ἡ δύρεα, ὥς ἐκείσμεν. Μι. Ἀπύρτα
ταῦτα μικρὸν ἐμπροσθεν ἐμὰ ἦν. Αλ. Ἐτι
ῥ' οὐδ' οὐκ ἐροπολῆς τὸν πῦτον; ὁρᾷ γὰρ τὸν
Εὐκράτην αὐτὸν μὲν ὑπὸ τοῦ οἰκίτου πρεσβύ-
του ἀνδρῶπων. Μι. Ὁρῶ, νῆ Δία, τὸ χαλ-
απυρῶν ἦν τινὰ, καὶ ταχυπαρόν, καὶ ἀσέλ-
γητα ἐκ ἀνδρωπίνων, τ' γυναικαὶ τ' ἐτέρωδι
ὑπὸ τοῦ μαγίρε μοιχαλόμενον καὶ αὐτὸν.
Αλ. Τί ἐν ἐθέλοις αὐτὸ καὶ τέτων κληρονομεῖν,
ὦ Μίκυλλε, καὶ πάντα ἔχον τὰ Εὐκράτες;
Μι. Μηδαμῶς, ὦ Ἀλεξίφρων λιμῶ, πρέπι-
ρον ἀπολοίμην, ἢ τοιούτων π' εἴσωμαι. Χαί-
ρετω τὸ χρυσίον, καὶ τὰ δῆπνα, δὲ ὁδοῖοι
ἐμοὶ γὰρ πλεόντες ὄντι μάλλον, ἢ τοιχαυχῶντες
πρὸς τ' οἰκιστῶν. Αλ. Ἀλλὰ νῦν, ἡμέτερον ῥ'
ἦδη ἀμφὶ τὸ λυκαυγὲς αὐτὸ, ἀπίσμεν
οἰκαδε παρ' ἡμᾶς, τὰ λοιπὰ δ', οἰκαδὲς ὅψι,
ὦ Μίκυλλε.

- 1 **διάνοιον**] ἀπὸ τῆς διάνου, καὶ πείρω, *tero vel cerebro*, *cujus. præf. m. est τέτο-
ρα.*
- 2 **γῆγνός**] particip. præf. Med. à γινώω
per Metathesin pro γέγνωα, significat
autem γινώω γινώσκω βοῶν, hoc est,
ita clamare ut audiat vox clamantis.
Τὸ γῆγνός conjunctum cum ἀναβο-
ήσας, ὅστιν πλεονάζει τὸ δὲ λέγειν.
- 3 **εὖ**] non amittit accentum post πάλυ,
ut regulæ, quas tradunt Grammatici,
exigunt, ob majorem scilicet emphā-
sin, sensus enim vult ut ista vocula εὖ
præcipue audiat.
- 4 **κώδιον**] Etymologici Magni Autor
aque cum secutus H. Steph. scribi
volunt cum iota subscripto κώδιον
contractum scilicet ex κώιδιον, di-
minutivo à κῶς, quod à verbo κῶ, i-
dem ac κοιμῶμαι σημαίνει τὸ ὅτι προ-
βάτων δέσμα, παρὰ τὸ ἐπ' αὐτῶν κοι-
μᾶσθαι. Etym. magn. i. e. significat
autem *ovium pellis*, sic dictum quod
in illas dormitur. Hesychius & Sui-
das non subscribunt iota. Edit. Pari-
siensis An. 1615. habet κώιδιον.

5. *προσὶ*] vox composita ex *πρὸς*, & *ἰδίῳ*, quod Stephanus etiam legit *divisim* *πρὸς ἰδίῳ*, & conjunctum cum *πρόμας* vel *ἰμ* interpretatur *progre-
dior, paratus sum*: vix occurrat Latina
vox, cui in hoc loco apte respondeat.
Anglicè dicas *onward, besorchand*.
*προσὶ τοῦ ἔτι πρὸς τὸ ἄλγιστον πρὸς τὰς
you shall be thus far onward to-
wards the earning or getting
your head.*

6. *πρὸς*] cave hic putes errorem esse
pro *πρὸς*, quod solum probant Gram-
maticorum nonnulli, nam & *πρὸς*
& *πρὸς* in Neut.gen. legas apud At-
ticissimos Autores, Sophoclem, Ari-
stophanem, & alios. Vjd. Dial. 4. n. 1.
& Dial. 11. n. 1.

7. *κομῶν*] interpretatur Hesychius *ἄσας*,
πίνυ, *σπέρδα*, *πυλῶς*. videtur Dati-
vus fuisse à *κομῶν*, *cura*; quoniam
quicquid agimus *cura*, valde agi-
mus.

8. *ἀπερρώσων τὸ ἄκουσμα*] quoniam dixit
Micyll. *ἀπερρώσων*, & *ἀκούω*. Tale enim est
ἀπερρώσων τὸ ἄκουσμα, quale cum au-
dimus, ut a verruncet Dii, precamur,
& interpretari licet *res auditu terri-
bilis*.

9 **Ἀργὴ**] Genit. à Nominat. Ἀργὴ, 2
 quod nomine appellatur navis illa, quæ
 vexit Jasonem, dum per mare aureum
 petebat vellus; de cuius nominis ra-
 tione hic **ἡ Ἀργὴ** **ἡ Ἀργὴ** **ἡ Ἀργὴ** **ἡ Ἀργὴ**
ἡ Ἀργὴ **ἡ Ἀργὴ** **ἡ Ἀργὴ** **ἡ Ἀργὴ**
ἡ Ἀργὴ **ἡ Ἀργὴ** **ἡ Ἀργὴ** **ἡ Ἀργὴ**
ἡ Ἀργὴ **ἡ Ἀργὴ** **ἡ Ἀργὴ** **ἡ Ἀργὴ**
 volunt omnia deducunt ab una
 texunt

10 **ἡ Ἀργὴ**] cuius Genit. **ἡ Ἀργὴ** vel **ἡ Ἀργὴ**
ἡ Ἀργὴ **ἡ Ἀργὴ** **ἡ Ἀργὴ** **ἡ Ἀργὴ**, Helych.
 origo latet. H. Steph. vid. quæ anno-
 tavimus ad Latinam versionem.

11 **ἐν Δωδώνῃ**] Sophocles in Trachiniis
 v. 176. habet **Δωδών**, quasi esset à
 Nominat. **Δωδών**, ut **Βακυλόν**, **Σίσυρον**,
 & similia; quem etiam agnoscit
 Eustathius in Dionysium, **Ἐλυσίων**
 & **Δωδών** **Δουλλάων**. Et iisdem verbis
 in Homeri Iliad. β. v. 257. nomen
 autem duxit **ἀπὸ Δωδώνης** **ἡ Διδὸς** &
εὐρώπης, **ἡ ἐκ ποταμῶν Δωδώνος**, ut Eu-
 stathius habet, prius nūcupata **Ἐλυσίων**
Ἐλυσίων & **Ἐλυσίων** **ἀπὸ τῆς Ἐλυσίων**, &
Ἐλυσίων, sive **Σαλλών**, **ἡ πάλαι ἐκείνη**.
 Vid. Scholiast. in Sophocle Trachin. v.
 1175. & Eustath. in Hom. Il. v. v. 233,
 234. & quæ annotavimus ad Lat.

ver-

version. n. 6. licet Ἑλλοπία potius fluere videatur ἀπὸ τοῦ Ἑλλοπτο, cuius meminit Eustath. in Il. β. est autem Δωδώνη & regio, & urbs.

11 φηγός] vocalis arbor nonnunquam δρύς vocatur, nonnunquam φηγός. Nec id mirum, species enim ἡ δρύς ἢ φηγός si Pausaniæ credamus. Sic enim ille in Arcadicis, Ἀρχαίων δ' ἐν τοῖς δρυμοῖς εἰσιν αἱ δρύς διαφόροι, καὶ τὰς μὲν πλατυφύλλας αὐτῶν, τὰς δὲ φηγὰς καλῶσι. Vide annotat. in Latin. vers. n. 7.

12 ὃ καὶ πρός ἑμὲ γλῶσσιν ἐκμάθησις] ad verbum non difficulter futurus eram, vel non egre cunctabar discere.

13 ὥς δὲ σιωπῶσμαι] ὥς ut sæpe apud Atticos cum Indicativo.

14 ἀμείλει] adverb. factum ex Imperat. secundâ persona ἄμαλῶ, q. d. ne cures, hic recte exponitur profecto.

15 ἔναγχος] adverb. paulo ante, nuper, modo. Hesychius exponit πρῶτον, πρὸς φάτος, πρὸ μικρῷ, ὥς νῦν, &c. ab ἐν & ἄγχῃ, quod idem ac ἐγγύς, prope, πάντῃ ἔναγχος, exponas hic admodum nuper, nuperissime.

16 ἥδιστον ἐμοὶ γυνὴ ὄψον, ἐκλεμπέζον, ἄπρον ἀποφαίνων] videtur esse hyperb-

τον προ ἡδιστον ἐμοὶ γυν ἔχον, καὶ ἀπονον,
ἀπορραίων ὀκλήμαζον, i.e. suavissimum
edulium, & quod sine labore paratur,
præcipiens non esse mensæ imponen-
dum.

17 ἴδι] pro ἴσδι, scito per synco-
pen.

18 ἄλλω ἦ] sic habet Bourdelotii edi-
tio Lutetiæ Pariliorum, 1615. alia
autem exemplaria habent ἄλλω ἦ.

19 φαγόντα] non φαγόντα cum respectu
scilicet ad infinitivum ἡσικνεύειν.

20 ἐδιδόκα] pl. perf. ab ἔδω, edo : quod
sic deducas ἔδω perf. ἦκα, Attice
ἔδουκα, & p leonasmō τῷ δὲ ἐδιδόκα.

21 ἐκ ἡδιστον ὅψ' χυάμων] supple τὶ, vel
πιάς. Alias enim ἐδίω regit Accu-
sat.

22 ἀπόρρητος] vetitus, interdictus per
synecdochen scilicet, nam proprie sig-
nificat *vetitus dici*, vel *non dicendus*,
à præpositione ἀπό, quæ in compositi-
one frequenter negat, & ρημί, dico.
Vid. Dial. 19. n. 8.

23 ἀναπιμπάζει] ἀναπιμπάζειν, τὸ ἀνα-
μύσειν, καὶ ἀνδραγίσκειν, proprie καὶ πιν-
τῖδας, ἢ καὶ πίντι τὸ δακτύλις. πῆμπε
ᾧ οἱ Αἰελεῖς τὰ πίντι φασί.

24 ἱνδαλμα] ἱνδαλμα simulachrum ab ἱνδαλλομαι, idem quod εἰδαλλομαι similis sum.

25 ἀμνηνήν] deducit Eustathius ἀμνη-
νός ἀπὸ τῆς αὐτοῦ στερητικῆς μεριδίας καὶ μένθου,
robur, παρὰ τὸν αὐτὸν scilicet τῆς γῆς. proprie
significat imbecillia, virium expers,
Homerus Οδυσσ. τ. tribuit somnio,
Δοῖαί γάρ τε πύλαι ἀμνηνηνῶν εἰσιν ὄνειρων.
at tunc eustathius exponi debet ut &
hic. Nam ποιητικὸς λόγος respicit,
opinor, illud carmen Homericum.

26 γάρβαλον] γάρβαλον pro γαρβαλισμός, ἀ γαρβαλίζω, titillo, ut placet Stephano.

27 ἐναργής] Hesychius exponit ἐναλός,
φανερὸς. Etymol. Magn. σαφής, καὶ πρὸς
ὁρδαλῶν. H. Stephanus ponit inter
themata, sive προσωπίς: at forte de-
ducitur ἀαργός, albus, quia, quæ alba
sunt, facilius oculis percipiuntur.

28 περιόδη] exemplar. Edit. à Jo-
hanne Benedicto, habet περιόδη-
τον.

29 ἱτοιμος λέγειν] supplē σίμῃ.

30 πηλίκα] vox usurpata ab Atticis
scriptoribus, pro quo usitatius dicitur
πρότερον.

31 ἀπὲρ] ἀπὲρ ἢ ἀπερής, τέτ' ἐστὶ ἀ-
 δολα. τέρην γὰρ ὁ δόλα, ut Etymo-
 logicon habet, circumflexum expo-
 nitur ἀληθώς, σαφώς, &c. at penacu-
 tum ἀμαθώς, ἀπὲρ ἢ ἀτερ.

32 μέτρημα] μέτρησιν σημαίνει ἢ πόσον, ἐν
 ᾧ ὁ χρυσὸς πικρῆται. Etym. ideoque non
 malè exponitur *venas*.

33 κακομίδης] præter. pass. & tamen activæ
 significationis, si rectè interpretatus
 est Erasmus *duxisse*: quod Atticis
 tribuit è Grammaticis non nemo.
 Vid. Dial. 19. n. 35. 62, & 64.

34 Ἄεισιν, &c.] lic scripti sunt versus
 apud Pindarum, Ode prima,

Ἄεισιν μὲν ὕδωρ ὁ
 χρυσὸς αἰσθητόν πῦρ
 ἄτε διαπρέπει νυ-
 κτὶ μέγανος ἕξοχα πύτυ.

Quorum primus est ἀνταρστικός δι-
 μέτρης Γλυκῶνης, ita dictus ἀπὲρ ἢ
 Γλυκῶν ἢ δ' ὀνί, constans ex an-
 tispasto & diambo. Secundus tro-
 chaicus dimeter brachycatalectus,
 qui dicitur etiam ἰσοφθικός, constans
 ex ditrochæo & amphibracho. Ter-
 tius choriambicus dimeter catalecti-
 cus, constans ex choriambo & amphi-
 bracho. Quartus anapaesticus dimeter
 cata-

catalecticis, constans ex diantidactylo, & Pæone tertio.

35 ἀνὰ δόμῳ] vox composita ab δόμας, domus, & αἶψα, cibus, sed variae significationis; Hesychius interpretatur ὁ ἐαυτὸν τρέφων, μισθός apud Lucianum in somnio suo significat, qui patris domi adhuc alitur; atque hinc fortasse ortum est nostrum vocabulum a coſſit: in hoc loco conjuncta cum τὸ nihil aliud est, quam domi edebam.

36 Εὐχεσθῆς γὰρ με ὁ μέστος ἐντυχὼν ἐν ἀρχῇ, &c.] ita legunt omnes quæ vidi exemplaria sine distinctione, sed malletm distinguere post μέστος, & legere ἐντυχὼν ἐν ἀρχῇ quasi in parenthesis, ita enim facilius patebit ὅ, quo debet, referri ad ἐκείνους, nam ad ἐντυχὼν si referretur, esset casus Dativi.

37 ἀνέστης ὁππότε] locuturus esset plura Micyllus, sed interrumpit sermonem Gallus.

38 ἀναμνησκόμενον] particip. ab ἀναμνησάμαι. Etymologicon deducit à μνησκόν, quod significare ait τὸ ἐν βάθος ἀρπύεσθαι, ἢ εἰς μικρὰ κόπην, i. e. è profundo haurire, & in minuta con-

cidere, quod faciunt pecudes, quæ
ruminant.

39 ἀπαλατίζω] imperf. ab ἀπαλατίζωμαι,
 quod significat *abeo, discedo, &c.* &
 hic, & alibi apud probatissimos au-
 tores.

40 ὡς τότ, &c.] ὡς expone *nam*, sæpe
 enim ita significat apud Articos scri-
 ptores.

41 ἱερὸς] vox est militaris, & tribui-
 tur ei, qui integris viribus defesso ali-
 cui pugnanti succedit, Anglice dici-
 mus a *second*, ab ὅτ, *in*, & ἵστα,
sedes, qui *in sedem*, vel *locum* alte-
 rius venit.

42 ἐπιτίμω] imperfect. ἀτίμωμαι, quod
 recte redditur *judicabam*. Sic enim
 apud alios locupletissimos autores
 significat.

43 σολῶν] recte emendavit Erasmi
 versionem Benedictus, qui pro *litera*
 posuit *umbra solaris*, ita enim τὸ σολ-
 ῶν hoc in loco reddendum est. vide
 quæ diximus ad Lat. vers. n. 32.

44 ὡς ὅτ' ἔκαθεν ὡς ἱερὸς γένεσθαι ἢ ἀναβα-
 λῆ] ad verbum ut *amicus appareret*
in puriore (supple) *parte.*

45 πρὸς τὸ δύπαι] πρὸς cum Dat. *ad*,
 non infrequens apud Autores, li-
 cet

cet de eo taceat Vulgaris Grammatica.

46 ὃ μὲν ὑποδυναμῶν ἔστι] Non agnoscunt, quos vidi, Lexicographi ὑποδυναμῶν, quod componitur ex ὑπο, *sub*, & δυναμῶν, *cæno*; at divisim exponas ὑπὸ ὃ ἔστι μὲν δυναμῶν, hoc est, *sub quo*, vel *sub cuius titulo*, *nomine*, *jure*, oportebat me *cænare*.

47 μυχόν π, τῷ τ' ἐκ τῷ μυχῷ] i. e. *ex profundo*, *ex abdito*; μυχός γάρ, live μυχός (δύτορον γάρ ἐστι) ἢ ἐνδύτορος τῶντος, ut exponit Suidas.

48 δυσπρόσδοκον] refer etiam ad τῆς Erasmi exposuit quod *egre graderetur*, Benedictus aliquantulum emendavit, quod *egre egrederetur*; neuter autem vim verbi satis affecutus est. Significat enim δυσπρόσδοκον, quod ita in profundo peccatoris latet, ut ad id vis creatus non nisi multo labore pervenire queat.

49 κλειῶν] part. præf. ἀπὸ τῷ κλειῶν, ᾧ, tonsuram appeto, vel postulo, i. e. *egeo*, ἀ κλειῶ, *tonsura*; hoc autem ἀπὸ τῷ κλειῶ, *tondeo*.

50 προσδίδου] si partes compositi spectas significat *ante dare*; junctum autem cum Accusat. ut hic cum

καθέκοντα significat *deserere, deesse,*
&c.

51 ἐμποδών] i.e. ἐν τοῖς ποσὶ, *in pedibus*
aut, quod inde est, *impedimento.*

52 ἔωσεν ποιεῖτο ἀκηκοῦναι] conjunge ἔ
cum ἀκηκοῦναι, *simulabat se non au-*
diſſe; quod idem est, ac diſſimulabat
se audiſſe, ut interpres habet.

53 εἰς ἡν ἔν, &c.] ad verbum sic ex-
ponas, *ingressus igitur eram pene*
lupus frustra inbians, pudesactus,
&c.

54 περιβύπνιες] à ποῖ, *circum,* & βύω,
farsio, infercio, constipo.

55 συνεκληρώθης] expone sorte conjun-
ctus eras.

56 ἐξήλαυον] ἐλαύω proprie significat
agito, currum scilicet vel equum; at
omisso Accusativo reddendum est ve-
hor, vector, ut hic recte.

57 ἐξημμένους καὶ δακτύλων] quo magis
videas vim præpositionis & rationem
Genitivi casus, *exponas digitis suspen-*
ſos, vel de digitis pendentis; satis
sensum affecutus est Interpres, digitis
insertos.

58 εὐπρεπῶσαι] aor. 1. pas. Infin. ab εὐ-
πρεπίζομαι, hoc autem ab εὐπρεπής,
promptus, paratus, ab εὖ, bene, & τρέ-
πω,

αυ, *verto*; quasi sit *ἐντελεγευμένος* τρεῖς
τὸ ἔργον τι.

59 ἀ πῶτος *πυκνεύεται*] citat hunc lo-
cum; sed obscure exponit Budæus;
nisi quid rectius occurrit, sic inter-
preteris, potius quasi complosis mani-
bus laudatur, & ut bibatur circum-
fertur. *κρίσω* enim est plando, ἀ κρό-
τος, pulsus, quod ἀ κέρω] præterperf.
ἀ κέρω, pulso; planius hunc sensum
innuit in Nigri^{no} Lucianus, ἡ δὲ κρὸν ἐν
τοῖς συμποσίοις καὶ κρότων τῇ ἀρωμά-
των ἐαχέοντα, i. e. vinum in conviviiis
cum plausibus & odoribus effundentes.

Aliam significationem videas hujus
vocabuli, n. 134.

60 φιλοπρία] ἀ φιλοπρία; amicitia; hic
autem significat, ut Budæus exponit,
invitationuncula ad bibendum. Suidas
tradit φιλοπρία *πρωτίην* esse, ἡ δὲ πρία
ἐν ἀρίστῳ ἀπὸ τῆς φιλοπρίας; ἀπὸ φιλοπρίας πρῶν,
κρίσει τὰ λοιπὰ πρῶτον πρία καὶ πρῶ-
τον φιλοπρία χαριστήριος; i. e. quando quis
in prandio de phiala ipsi data, post-
quam hausit partem, reliquum amico
simul & phialam largitur sui amoris
declarandi causa. Vid. Erasmi Adag.
Philotesius crater. Vid. etiam eandem
vocem infra, n. 149.

61 ἐκπομπζομένη] ita legunt tria quæ habeo mecum exemplaria, Basiliense, 1563. Aldi Venetiis 1522. & Bourdelotii Parisiis 1615. Benedictus autem in libro suo edito Salmurii 1619. pro ἐκπομπζομένη habet διοκομζομένη, idem forsitan secutus exemplar quod habuit interpres; nam ille exponit *cum jam inferrentur bellaria*, quæ lectio etsi admitti possit, altera tamen pluribus nixa suffragiis minime rejicienda. ἥδη τὴν μακρὴν ἐκπομπζομένη, *cum jam efferretur placenta*, non è cœnatione sed promptuario: *cum elata jam esset in itinere*. Angl. *When the Cart was fetched out, and upon its march towards us,* &c. ingratissimum quidem tempus finiendi epulas. Placenta enim adeo in deliciis erat plerisque, ut Bion feratur dixisse, ἀδυνάτωρ τῇ τοῖς πολλοῖς ἀπόλαυσι, εἰ μὴ μακρὰ γὰρ μύρον ἢ θαύσου, i.e. *Thasium vinum*.

62 ἐάντιμον] vox composita ab ἐάν, *sub*, & ἀνέμῳ, *ventus*, q. d. *subventaneum*, i.e. *sub venti arbitrio*, quod à vento facile agitur, *leve, evanidum*. Satis hujus periodi sensum affecutus est interpres; at ut cujuscumque verbi vim

vim facilius videas, sic, si libet, exponas, & divitias illas dissipans, ad venti arbitrium agitatores fecisti auferri.

63. *ἔξωμίνον* & *βόρυχον*] vide quæ diximus ad *ἔξωμίνους* & *δυσίπλυνον*, n. 57.

64. *βόρυχον*] *βόρυχος* ὁ *πίνυμος* & *περχύς*, i. e. *cincinnus*, *παρα* δ' *βόρυχον*, *βόρυχος* & *βόρυχ*, ὁ *βοτρυδής*, *μυρμήκων* & *βοτρυδής ἀπὸρμη*. Nam ad figuram racemi componitur. Etymol. mag. satis quidem Etymologice.

65. *ἔξωμίνον*, &c.] ad verbum exponas rem equam, vel Te dignam esse censebas auro redimitos capillos habens periculis Te exponere.

66. *χαίρει*] opinor Lucianum scripsisse *χαίρειναι*, versus enim Homeri, quem respicit, sic se habet,

Αἰμώλῃ δὲ δ' ὄντο κῆρυαι χαίρειναι ὁμοῖα.

Iliad. lib. 17. r. v. 51.

67. *ἰσφύκωντο*] integer versus sic est, *Πλοχμοὶ θ' οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἰσφύκωντο.* *Iliad. v. 55. libri 17.*

Est autem *ἰσφύκωντο* pl. perf. ἀσφύκω, ex lato, ad figuram vesper, in arcum contrahens. Est enim σφῆξ, σφύκεις, vesper.

68. καὶ

68 καίτοι τὰ μὴ οὐ μύθῃ] satis affecutus
est sensum; Interpres: at verba sonant,
Quamvis vel verum Tu modesta sunt,
i.e. quæ Tu fecisti, non alia sunt
quam, quæ solent Homines face-
re.

69 ὁ δὲ πάντων, &c.] hic δὲ ponitur pro
γὰρ, quod annotaverunt alibi Lexi-
cographi. Vocis passivæ, at activæ sig-
nificationis, ut supra annotavimus
in voce κακομίδου, n. 33. Vide etiam
infra, n. 133.

71 ἢ ἀλλὰ νίθ] utrum sic scribendum,
an ἀλλὰ νίθ, quasi contractum ex
ἀλλὰ νίθ, incertum reliquerunt Au-
tores.

72 καραμῶν] nonnulla exemplaria ha-
bent, καραμῶν, quod etiam agnoscit
H. Stephanus, nec non δὲ καραμῶν ἀ
καρμῶν, terra figularis.

73 οὐκ ἔστιν ἐκείνῃ, ὅτι] οὐκ ἔστιν non negat,
licet connexam negationem habeat,
sed significat ut qui. Sic H. Stephanus
ex Budæo.

74 ἐπὶ πᾶσι τοῖς θεοῖς σέβεται]. nempe ἐαυτῇ
ἐκείνῃ καὶ λαοῖς, nila maius, admittere
in forensi significatione, quam
habet apud Scholiam in Aristoph. Plut.

scilicet ἀποδιδόναι αἰτίαν (γόνον διλαρῆν,
ἢ π. τοιῦτον) δι' ἧν ὁ μέλλων ἡπῆσθαι ἐχ
ὑπαντᾷ τῷ δίκῳ, hoc est, reddere
causam (morbum scilicet, aut quid
tale) quare, qui causæ diffidebat, non
veniebat ad iudicium. Eamque, opi-
nor, juramento confirmare esse ve-
ram, alias enim quid rei habet cum
ἐπομύσεν?

75. κοκκύζον] κοκκύζα ἀπὸ τοῦ κόκκυ φωνῆν à sonitu vocis, quam non solum
cuculus sed & Gallus edit, re nempe
aliqua ex improvise motus.

76. ὁ τὰ ἐρίκια τὰ πίναρα] sic habent
pleraque, quæ vidi, exemplaria, at
Benedicti πίναρα simplice v, & re-
ctius opinor, ortum enim est à πίνος,
sordes. Ille autem nequicquam ex-
ponit hæc verba, Erasmus autem, si
recte judico, nequiter; qui suâ solius,
quantum novi, autoritate fretus, ἐρίκια
reddit coria, & construit cum πει-
λίχων. Malo apponere τὸν Σίμων, &
sic vertere, Simon ille cento sordidus,
quasi nihil esset Hominis, sed merus
cento, that mere bundle of dirty
raggs. ut vir ille Arist. v. p. a. i. p. 5.
κέντρων. Cui hæc displicent, ἀμπέχο-
μος, περιβηδόμος, aut aliquid tale
intelligat.

77 αἰνυγῆ] Accusat. pl. ab αἰνυγῆς, *purpureus*, ὅκ τῷ αἵε, αἵε, καὶ τῷ ἔργον, ὅ ἀπὸ θαλασσίης καὶ χαλκῆς γινώσκου, καὶ ἐργαζόμενος. Etymol. magn.

78 ὕσγινοβαρῆ] Ac. pl. ab ὕσγινοβαρῆς. id autem ἀπὸ τῷ βάπτω, *tingo*, & ὕσγιον, *plantæ genus*, cuius succus violaceum vel purpureum tradit colorem, qualis autem ea sit, utrum hyacinthus, an vaccinium, an coccus, an glastum, non convenit inter Autores. sunt, qui dicunt ὕσγιον esse plantam, & ὕσγιον, quæ exinde fit, tincturam; eamque non purpuream sed rubram esse, magis congruè fortasse huic loco, nam differunt, opinor, inter se τὰ αἰνυγῆς, καὶ τὰ ὕσγινοβαρῆς.

79 ἀμπερχόμενος] part. pr. ab ἀμπερχόμενος, hoc autem ab ἀμπί, & ἔχομαι; π. posito pro φ, quia verbum incipit à tenui, ut vice versa fit, quando incipit ab aspirata.

80 εἴπατε] alloquitur, qui secuti sunt eum, clientes aut servos, at in plurali numero, sicut decet virum divitem, & superbum, ut scilicet pateret, neminem eius verba audire non esse paratissimum.

81 ὁ Σίμων, ἀλλὰ Σιμωνίδης] Σιμωνίδης
 quasi Patronymicum sonat ἀπὸ τοῦ Σί-
 μωνος, quo mallet appellari hic vir
 novus, ut scilicet videatur esse saltem
 à patre notus, & non merus terræ
 filius. Meminit hujus loci in *reli-*
quiis suis nostras Cambdenus, & *Si-*
monem vult esse nomen plebeium,
Simoniden patricium, quod magis
 probo, quam quod paulo ante affir-
 mat de *Thoma Magnus*, quem vult
 ignotis parentibus à Novarcae incol-
 lis vocari *Thomam among-us*, i. e.
inter nos, at postea factum locuple-
 tem mutasse *among-us* in *Magnus*.
 Nam in chirographo quodam, quo
 idem *Thomas* tradit latifundia quæ-
 dam Novarcanis Civibus, meminit
 & *Patris Johannis*, & *Matris Alicia*
 statuitque, ut Ludimagister, qui ex
 eorum redditibus sustentandus esset,
 statutis diebus pro illorum animabus
 oraret: Pareet huic digressioni, qui
 novit quid mihi aliquando cum hoc
Thoma, quid cum Novarca.

82 ἀπὸ τῆς] ὡς ταύτας] i. e. eas simula-
 ta fronte à se repellit, & pascit se in-
 de deliciis, quando videt, quam ægre
 à se ferunt repulsam.

83 εὖ καὶ δεξιῶν, &c.] δεξιῶν, id
quod comiter accipimus à δεξιόμαι,
comiter & porrectâ dextrâ accipio.
Versus autem est Euripidis; ita affir-
mat H. Stephanus, ita Constantinus,
sed in Euripidis operibus nusquam
reperio.

84 εὖ ἰδὲ] ad verbum bene scito.

85 καὶ οὐ] retinet accentum οὐ, ob eam
quam in hoc loco habere debet ἔμφρα-
σις. Vid. supr. n. 3. & infra n. 102.

86 ἀσυνείδητα καὶ βίῳ ἰκασα] Attica: el-
lipsis, suppl. ὄν.

87 πρὸς αὐτὸν γὰρ με λαίδηρεϊν αὐτὸν] satis
supine Erasmus, Nam videre me Tibi
ridendum proponere. At nec satis at-
tente Benedictus, Qui me Tibi ad
convitiandum impellit. Non enim
Micyllus convitiatur Gallo, cum op-
tat ei viam, qualis erat sua, increpat
potius, & reprehendit ob cœcum
de rebus iudicium: Ideo qui me-
cum sentit, sic exponat, Nam Me
impellit Te reprehendere, vel incre-
pare.

88 ἐπεὶ δ' Εὐφοροῦ ἐκρύβην] plura locu-
turi Galli interrumpit sermonem Mi-
cyllus, ut supra, n. 37. Micylli Gal-
lus.

89 ὁλίγον ἢ ἡμίματον ἢ κεν ἐς τὸ βίον] ut plenus & integer sit sermo, post ἢ κεν supple participium ἄγων aut φέρων. Cum his enim in hac significatione nonnunquam construitur ἢ κεν.

90 ἐφ' ὃ οὐ ἔστηκα] ad verbum *super quam tu stetisti*. Non tamen male Interpreter, in *qua nunc stas*. Quia et si diu super istam perticam stetetit Gallus, nondum tamen cessaverat stare. Vid. annotat. in Lat. vet. n. 52.

91 ὑπερφύσις] proprie sonat *quod naturæ modum accedit*. Si vocabulo pure Græco barbarum Latinum licuerit accommodare, exponerem *supernaturale*. Totum autem comma sic reddas, *Ego autem dico Tibi, nihil tam supra modum naturæ tuæ temporis fuisse*.

91 πρὸς τὸν σοὶ φημί] si cui novum videtur, quod φημί non inclinat ac centrum suum in σοί, videat quid de Syneccliticis in Gram. sua observavit Buxtorf.

92 ἐν Ἀφιδναῖς] Diodorus Siculus habet in singulari Ἀφιδνα; sic enim ille in Bibliothecæ Histor. lib. 4. de Helena & Theseo, Φοβηθεὶς ὁ Θησεύς

Ἰστέξιδος ἢ Ἐλβίω εἰς Ἀρίδραν ἢ
Ἀθηναίων πάλαιον. Vid. annot. in Lat.
vers. n. 54.

93 καὶ ἢ Ἡρακλῆα ἡρόμεν] hic ^{us} nihil aliud denotat quam tempus aut
ætatem Herculis; ut infra καὶ πῶς
πατέρας ἡμῶν, i. e. in tempore Patrum
nostrorum: loci alter alteri lucem
præbent.

94 πῶς πότε μάλιστα] loquendi modus
qualis haud sæpe occurrit, consentiunt
Erasmus & Benedictus reddere, qui
per id temporis maxime florebant; ni-
si minus placeat brevius exponas,
qui tunc erant Maximi. Sic enim
tradunt qui callent Græcè, ὃ præfixus
Adverbio dat illi nominis Adjectivi
significationem: Angl. dicas, then at
their best, or in the prime of their
pouth.

95 σιωννήχθω] aor. 1. ἀσυνέεσμα re-
cte redditur congressus sum; in præ-
lio scilicet, quo vires ejus quantæ ef-
fent experirer.

96 ὅτι σφία] propter sapientiam; sic
enim sæpissime reddenda est ὅτι,
quādo construitur cum Dativo.

97 τὰ ἄδύτα] *loca secretiora Templi*, ad quæ soli sacerdoti aditus patet, ab a priv. & δύω vel δδμ, *subeo*.

98 κατ' ἐκείνα] *Erasmus, juxta ea quæ in Ægyptum didici*: longe aliter Benedictus, *ejus temporis*. Ut Lectori abunde sit conjecturæ. nos dicimus *in iis locis*, quasi τὸ ἔλλοιμα esset τὰ χωρία. ut Aristoph. nub. act. 2. sc. 1. ἢ ἔστ' ἔξω τὰυτ' ἄλλα. ubi Interpres, *Non alia sunt præter hæc loca*.

99 ὅτε διδὼν ἦδόν με] ὅτε cum Indicativo nt sæpe alibi.

1 μήτε κρείων] hic subaudi τί. aliter enim ἐδίω regit Accus. casum.

2 ὁρὸς σέ] encliticon cum accentu. vid. n. 85.

3 ἀπὸ ῥήτων ποιησάμενος * αἰτίας] verbum verbo, faciens causam non dicendam; de voce autem ἀπὸ ῥήτων. vid. supr. n. 22.

4 ἐν τῷ μέρει] similis locurio est apud Aristophan. Ran. act. 1. sc. 1. ubi Scholiastes exponit ἐν τῷ ἴσῳ μέρει, i. e. *equa portione vel parte*. Interpretes prorsus negligunt, neque quidem multum valet ad sensum, facit tamen ut magis turgeat Oratio, ἐν τῷ μέρει τοῦτον,

τοῦτον, *aqua portione tantum*, Angl. *full as much*. Eadem phrasi utitur rursus Aristoph. Ran. act. 2. sc. 1. & Vesp. in Fam. Chor. ubi exponi posse videtur ἐν τῷ ἐτέρῳ μέρει, i.e. *ex altera parte vel vicissim*.

5 μεταμφοῖσθαι] 2 person. aor. 1. med. à μεταμφοῖσθαι idem quod μεταμφοῖν-
νυμι, ex μφ, ἀμφι, & ἔννυμι, *induo*.

6 καὶ ἐγὼ καί τις ἐς τὸ ἐταεικόν] & *femina fiebas in Meretricium questum*.

7 ὅππεν] ita habent omnia, quæ vidi, exemplaria; & tamen monent Lexicographi, Hesychius, Stephanus, &c. ut scriberetur ὅππεν, vox non inhoneste significationis. Hesychius exponit ἑγάμεν.

8 σωπεργαῖς] Aldus habet cum acuto σωπεργαῖς. significat autem *quæ expediebat*, à συμφέρει, *expedit*, ut vim uniuscujusque verbi facilius videas, totam periodum sic reddas, *Nosti hoc quod exquiris? responsum, scilicet, quod neque Tiresiæ expediebat*.

9 ἰκιδῶς ὁ Εὐγενίδης, &c.] vid. quæ annotavimus ad Lat. vers. n. 80.

10 ἐν πολλῇ περὶ ὁδῷ. ἡλείπει χρόνων] ad verbum, *in multo temporum circuitu*.

11 *ἀπαγγέλλω* [ἀπαγγέλλω] i. e. *aggere strangulabis*,
aut *suffocabis teipsum* & sic plerum-
que significat in media voce, est au-
tem ἀπαγγέλλω, fut. vel aor. med. subjunct.
ab ἀπὸ & ἄγω ἄγω autem ποῦ σὺ
ἄγω πλεονάζω σὺ χ, ἔστιν γὰρ ὅτι ἄλλο
τὸ ἄγω, ἄλλ' ἢ ἄγω, τὸ πλεονάζω
συνάγω, πείρω, ut Etymologista expo-
nit.

12 *ὄρεα λαμπρόν*] non male interpre-
tes, *formā venustā decorum*. ὄρεα enim
præter satis notam, quam habet, sig-
nificationem, significat etiam pul-
chritudinem & venustatem oris, tam
præsertim, opinor, quam ἢ ὄρεα
τὴν ἡλικίαν, i. e. *flos ætatis afferre*
solet.

13 *Διοσκόρω*] ἀπὸ *Διός*, Jovis, & *κέρω*,
duo pueri; ita per excellentiam vo-
cantur *Castor & Pollux, Jovis & Lede*
filii.

14 *πὸ βίω*] emphasin egregiam habet
hic articulus πὸ, *hæc vitâ & hæc præ-*
cipue.

15 *πρὸς τὸν κύριον*] *πρὸς τὸν κύριον*, ὁ κύριος, signifi-
cat proprie *cum lachrymis oro*; *κύριον*
(i. e. *venerandum Dominum*) ap-
pellans; Angl. dicas, *creping Good*
pour worship Sir.

- 16 ἂν, π μάλιστ' χαίρεις κἀνέμο[?]] quod maxime gaudes appellari; sic etiam & Benedictus, planius dicas, aut quocunque alio nomine appellari gaudes.
- 17 ἂν Κεῖται] Erasmi. sive Cratesem. Benedict. sive Cratem. Neuter improbandus; nam ut à Chremes, Chremetis, & Chremis; sic à Crates, Cratesis, & Cratis.
- 18 εὐπλῆς] ab εὖ (quæ particula in compositis facilitatem non raro denotat), & πλῆς, sumptus, quasi dicas avis facilis sumptus, hoc est, quæ facile emi possit, parvi pretii, vilis. Totam autem periodum sic redde, Ne asperneris avem quasi visam esse vilem.
- 19 ἰδίᾳ μὲν] exponas seorsim, separatim.
- 20 τ' ἀγρον τέμνωσι] ἀγρον τέμνειν dicitur hostis, cum succilis segetibus vastat & populatur, H. Steph.
- 21 ἐμπαρόντες] particip. activum, post quod si subaudias ἑαυτῆς, vel ἑαυτῶν, exponas injicientes, vel inferentes se, vel pedem suum; ingredientes, incursantes: post ἐπαρόντες autem in Superiore commate supple

ple ἵππους vel ἄρματα, *agitant equos*
vel *currus*, i. e. *adventant*, vel ut
H. Steph. *infesto cursu feruntur*. Vid.
supra, n. 56.

22 ἢν τι εἰσφέρειν δέη] locutio manca,
supple *χρήματα εἰς τὸν πόλεμον ἀπὸ τοῦ*
ἑστέων τοῦ πολέμου, ut Plutarchus in ca-
su non ablimili; non inusitatum ta-
men est pro *tributum solvere* solum
dicere *εἰσφέρειν* sine ulla adjectione,
atque hinc est quod *εἰσφορά* sit idem ac
τίλομα, *tributum*.

23 καὶ δακμασῆς] vox ejusdem significa-
tionis ac quæ præcessit *ἐξουσίης*. *ex-*
pensor, vertit Erasmus, nec non
& Benedictus; vox autem ea nova
est, & *cinclis non exaudita Cethegis*,
vice cujus malo dicere *judex* vel *ar-*
biter.

24 ἀφδόνεις] ἀφδόνειος, *copiosus, multus,*
largus, ἀπὸ τοῦ ἀ στερητικῆς μενδῆς καὶ φδό-
νιος, *invidia*, quia quæ supra nostrum
modulum sunt magna, & extra spem
posita, non solemus aliis invidere.
Sunt autem quibus placet ut ἀφδόνειος
sit idem ac πολλὴ φδόνειος ἀξίος, nam
neque parva videntur, quæ cuiquam
alii invidemus; at tum α est αὐξή-
τικος.

25 ἐδήμωσα] i. e. fecisti iuri esse τῷ δήμῳ, publicasti, proseripsisti: Anglus diceret, **confiscate his goods to the use of the Common-weal.**

26. συκοφάντιον] ἀπὸ τῷ σῶλον, ficus, & φάινω, indico; proprie qui indicabat eos, qui ficus ex Atticâ exportaverant (id enim vetitum ab Atheniensibus,) quod cum multi ex invidia moti falsò fecerunt, accidebat, ut quivis alius ψάδωληγος appelletur συκοφάντης.

27 ὑπερὰς τὸ θεῖον] ἐριχίον, quæ vidi Lexica, non agnoscunt; haud vero dubium est, quin diminutivum sit ἀπὸ τῷ ἐριχός, quod Etymologista derivat ἀπὸ τῷ ἐρίξω, & dicit esse τὸ ἀνώτατον τῷ πέλχε οἰκοδομήσις. H. Stephanus interpretatur *pinnam, coronam, murorum, & quasi capillum;* iis scilicet assentiens, qui deducunt à ἐρίξ.

28 λογίζεσθαι] particip. vice verbi infiniti λογίζεσθαι ἢ πράγματι ἔχεις λογίζεσθαι, nihil negotii habes supputare, vel in supputando.

29 ὅς τοι αὐτὸς φρονίμως λογίζομαι] sic Bourdelotii exemplar Edit. Parisiis 1615. alii, quos consului libris, habent

habent *αὐτὸς τὰς φρονήδας*. aliter autem hic interpreteris *λογίζομαι*, ac in superiore commate, scilicet *attributus, traditus*: aut si quid aliud invenias aptius aut huic loco, aut verbi ingenio.

30 *πρὸς ὀλίγον χρόνον ἦν αὐτῷ*] verbum verbo, *ad exiguum tempus ei ministrans*.

31 *ὥς τὸ πολὺ*] *multoties, plerumque*. Ubi *ὥς* videtur poni pro *eis* vel *ἐπὶ*, (quod non infrequens apud Atticos) nisi quod legitur etiam *ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ*.

32 *Διονύσιος καὶ θυγατέρας*] Bourdelot. exemplar. habet *καταδουλείας*.

33 *ἐπεφύκει*] vocis passivæ sed activæ significationis, ut supra n. 33. & n. 70.

34 *ἱσταντο συνεκκεχυμένον*] ad verbum exponas, *consentiens, quasi in unum esset conflatus, equitatus*; seu mavis, *compactius, coagmentatus equitatus*; à *συνκροίω*, *conflo*, more eorum qui fundunt Metalla, *compingo, coagmento, &c.* aliam significationem hujus vocabuli videas, supra n. 59.

- 35 χρυσός ὁ κοῖλον] ad verbum sonat
aurum cavum, i. e. aurum in vasa red-
actum; ea enim, ut, quod impona-
tur, contineant, cava sunt facta:
- 36 ἔξοχαμένη] turgida, inflata, ab ἔχ-
κος, tumor.
- 37 ἐν μεγάλῳ ἐπίδειξο] verbatim in
magno ponebant, i. e. rem magnam ha-
bebant.
- 38 ἡνία] Imperf. ab ἀνιάω, molestia affi-
cio.
- 39 ἐκ χρυσῷ] secuti sumus supra dicti
Bourdelotii exemplar: nam in aliis
deest ἐκ.
- 40 διαμπαῖς πεπερονημένους] introrsum pro-
minentes: melius Benedict. per uni-
versum infixos. πεπερονημένους enim
ortum est à πέρωνη, quæ vox, et si
vulgo fibula sonet, si tamen Etymo-
logiam spectes (ducta enim est à
πείρω, transfigo) significare potest
omne id, quod cuiusvis rei alteram
partem alteri figit.
- 41 πῖπλαν καὶ πιλόν] sic noster, quem se-
cuti sumus, Liber. alia exemplaria
pro καὶ πιλόν habent ὑπόπλανον, quam
vocem non agnoscunt Lexicographi.

- 42 *νοικοκυρῶσαν*] proprie *domum custodientem*, ab οἶκος, *domus*, & κῦρος, *custodio*.
- 43 *ἔξυαίνεν ἀποβλεπόμενον*] quid *ἔξυαίνον* proprie significat prius monstravi n. 56. *ἀποβλεπόμενον* autem exprone non simpliciter *spectatum*, sed *unice & cum admiratione spectatum*, abruptis scilicet ab eo, quod prius spectabant, oculis; in compositis negat plerumque præpositio ἀπό, ut notavimus supra in ἀπόφηνι n. 22. at hic accidit, ut adaugeat verbi sui significationem, quod annotavit etiam fieri Grammaticorum non nemo in ἀποβίβω, ἀποβιάζομαι, ἀποδύχυναι.
- 44 *ὀππόλαιον*] proprie *superficiarius*, ἀπό τῆς ὀπιπλῆς, *in superficie*; hujus contrarium est βάθυσ, *profundus*.
- 45 *χρηματομύς*] Erasmus reddit *occupationes*, Benedictus, *postulationes*; ad differentem significationem verbi *χρηματίζομαι*, neuter male.
- 46 *ὃ δὲ γὰρ Ἀργείδω, &c.*] ex Homer. *Iliad.* x. v. 3, & 4.
- 47 *Κύρω ξενολογῶν*] Erasmi versionem recte emendavit Benedictus, *Cyromilites peregrinos conscribens*; descivit quidem ad *Cyrum Clearchus*,
H 3 quando

quando ei conscripfit milites, & tamen aliud est *desciscere*, aliud *ξενολογῆν*. Si vis autem scire quis hic Persa erat quem adeo tristavit Clearchi defectio, vide Annot. in Lat. vers. n.98.

48 ἐλπίζεν] non infrequens apud Græcos Autores ἐλπίζεν ponere pro *παραδοῦν*, & ita exponit Hesychius. Virgilius etiam sic usurpat *spere*, Æneid. I.v.547. & 4.v.419. Suidas de participio ἐλπίζας· ὁ μόνον ἐπ' ἀγαθῷ, ἀλλ' ἀπὸς ὅπ' τῇ τῷ μέλλοντι ἐμβαίνει λίαν παρὰ Ἀπικοῖς. Et Aristoteles in Rhetor. c. 5. ubi agit de animi affectibus, opponit *δυσχερὲς τὸ φόβος*, non ἐλπίς.

49 φιλοποσίαν] de hac voce vide supra n.60.

50 τὸ σμιλίον] *Scalpelium sutorium*, diminutivum ἀπὸ σμίλη, *scalper incisori*.

51 αἱμάξαι τὸ δακτύλου ἐντεμόντα] i. e. ἐκ μέρης τὸ δακτύλου, *cruentare me secantem ex parte digiti*. Licet enim non ignoremus Grammaticos nobis observasse, *partem* rei alicujus subungi verbis in Genit. vid. Possel. de Syntaxi verbor. cum obliq. reg.2. Bush.

Gr.

Gr. p. 157. id tamen fieri opinamur ex vi præpositionis aut substantivi allicujus subintellecti.

52 προσκείμε[ας] exponas neutraliter *offendens, titubans.*

53 αὐτῷ διαδήμα[τι] plena esset oratio, si diceres σὺ τὸ διαδήμα[τι].

54 ἡμαρμέν[ος] particip. præter. pass. ab αἰμάω, *cruento*; hoc autem ab αἷμα, *crur* vel *sanguis.*

55 ἔδει, ὅτι; ἐκ ἀπερσμονίης; &c.] hyperbaton. ordine debito sic legas, ἔδει, ὅτι; ἦν, ἥ βίω ἐκ ἔδοξέ μοι ἀπερσμονίης τῆ ἀνδρωπείᾳ.

56 ὅτι ὑμεῖς ὅτι μάθετε] i. e. *quæ vos esse studeatis.* τὸ δὲ ὅτι τῆ δόξα, ut exponit Suidas, τὴ βίῃ ἢ διαγωγῇ.

57 ἐκ παίδων] licuit etiam dixisse ἐκ παιδός, ut Latini à puero, & à pueris, pro à puerili etate.

58 ἀποπνίξομαι] proprie *suffocor*, i. e. præ indignatione *disrumpor* ob hunc exgrandum Simonem inter tantas opes *delicias*, & *luxui indulgentem.*

59 κεκλησμένων ἥδ' θυρῶν] i. e. *jam obseratis foribus.* Similis locutio in SS. literis, Joh. 20. 19, & 26. ubi interpres nescio quis hypercriticus vult κεκλησμένων θυρῶν significare *quando*

clausæ fuerant janua. clausæ fuerant januæ, sed tunc temporis, ὅταν ἐρχέσθαι ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔσῃ εἰς τὸ μέσον, potuerunt esse apertæ; quæ interpretatio quam aliena sit à communi verborum usu, hic locus (opinor) possit ostendere.

60 ἔσθ' ἱερός ἐμῇ] sic loqui amant Græci in Genit. quasi ἱερός esset substantivum: κύκλῳ ἱερός Ἀπόλλωνος, δράκων Ἀθηνᾶς. aliter autem Latini, *Cygnus sacer Apollini, draco Minervæ.*

61 ἢν πε τὸ ἐξαῖον, &c.] postulat Nominativus τίς ut verbum aliquod sequatur; dicturus erat (opinor) ἔχῃ, aut quid tale Gallus, sed impedit Mycillus.

62 ἐχ' ὁρώμενος αὐτός] ad verbum *ipse non visus.* Simile quoddam de Gygis annulo refert Tullius Offic. lib.3.

63 ἦ Ἀλεξάνδρῳ] Vocativ. similis Nominat. quia est ὁξύπνονος, nam in Gravitonis in ὦν, quæ flectuntur per ὦν in Genit. Vocat. exit in ὦν.

64 ἀποπίων τὰ κατήματα] ita omnia, quæ vidi, exemplaria; Lexicographi autem non agnoscunt ἀποπίων, neque satis scio quid esset ἀποπίων κατήματα: περὶ τῶν μὲν κατήματα cerdo, dum ad iustam mensuram extendit dentibus; at nescio quid inde biberet interea. Suspicor igitur pro ἀποπίων legi debere ἀποπίων, *delapsus, decedens*, ut sensus sit, *ille autem in veterem conditionem decedens iterum rodet soleas*. Sic enim κατήματα significat, vox contracta à κατ, *sub*, & πῶν, *suo*, (quæ calceo, scilicet, *subsuntur*) de qua si plura, Vide Schol. in Aristoph.

65 καταφωρᾶσαι αὐτόν] καταφωρᾶν, Hesy chius reddit ἐρδνᾶν, ἐπιζητεῖν. Suidas ἐλέσχεον, neuter ad hunc locum congruenter; recte interpretes *prodere vel indicare ipsum esse furem*: quasi vox ducta esset ἀπὸ τῆς φῶρ, *fur*, & κατ, *contra*. Vid. eandem vocem iuxta p. 171.

66 τοῖς ἄλλοις φθάνειν τῷ πλείεστε] ita mos Græcis φθονῶ cum Genit. rei. Dat. personæ: aliquando tamen more Latino efferunt rem in Accusat. vid. Busb. Gr. p. 149. *non invidere aliis*

tale, vel idem, i.e. furtum. De furto autem Mercurii videas Lucian. Dialog. Apollinis & Vulcani, Philostrati Ἐρμῦ γονάς. furatus est Apollinis boves, &, dum ille ea de re queritur Maiæ Matri, ponè venit & spoliavit etiam arcu.

67 ἀφίξομαι ἢ χερ[ι] ἐλλείπει ἢ, ut supr. n. 100.

68 ἐπὶ ἢ Σίμωνα] Basilienf. & Parisienf. edit. habent περὶ, sed magis placuit sequi Benedictum, qui legit ἐπὶ.

69 καλίσκηκε] ἀπὸ ἢ σκλέω vel σκληῖμι, exaresco, per sync. nempe à σκαλέω, sicco.

70 τὰ μὲν ἔτοι παρῶσι ἢ κακοδαίμονες] refer κακοδαίμονες ad Genit. ἐμὲ inclusum in τὸ ἐμά. similis apud Latinos locutio, nostros vidisti flentis ocellos. παρῶσι autem deducitur à παράδι, quod, ut Etymologista interpretatur, est ὑφαντικὸν ἐργαλεῖον, i. e. radius textoris, Angl. a Weavers Shuttle. τὰ μὲν ἔτοι παρῶσι, Hiopes meas dissipant, i. e. faciunt eas dextrorsum, sinistrorsum volare, ut textor radium.

71 μὴ καταφασγῆσαι, &c.] *ne deprē-*
bendat; eandem vocem, sed di-
 versæ significationis habes supra n.
 165.

72 μὴ τί με δέλαδεν] Græcæ particulæ
 μὴ respondet Latina *ne*; sed cum
ne semper post se postulat aut Im-
 perativum aut subjunctivum, non in-
 frequens est Græcis conjunctioni μὴ
 postponere verbum Indicativum.

73 ἄλλον πνᾶ] dictio enclitica πνᾶ, post
 ἄλλον non amittat accentum, ut de
 omnibus encliticis præter hæc præci-
 pit Vulgaris Grammatica (cui, ut
 aiunt, Autor est Cambdenus no-
 stras) nimis incaute, opinor; nam
 de dissyllabis encliticis alia est ratio,
 ac de monosyllabis. Vid. Dial. Δορ.
 & Εμ. Busb. Gram. p. 232. & in
 hoc Dialogo paulo prius, ἂν λάβω
 πνᾶ. & paulo inferius καταπυροσύλω
 πνᾶ.

74 Σίλζω] i. e. *blattam*.

75 κυνόμην] sic Bourdelotius scribit;
 at cæteri, quos vidi, simpliciter
 μῦν.

76 κατα

76 κλῆπυρ [αὐτὸν παχνημασιδὸν καὶ ἀσέλ-
γειαν] turpia vocabula, quæ, ut non
libuit interpreti, ita nec fas mihi esse
arbitror, explicare.

Διάλογ. κα. 21.

I. ΖΕΥΣ. Σὺ μὲν διαπίθῃ τὰ βάρβα,
 καὶ παρακαλᾷς τὸν τόπον τοῖς ἀφικ-
 νημένοις. σὺ δὲ εἶπες ἐξῆς παρακαλῶν τὸν
 βίους. ἀλλὰ κοσμήσας πρότερον, ὡς ἐν-
 περὶ σωπὶ φαίνεται, καὶ ὅτι πλείους ἐπὶ ζῶνται.
 σὺ δὲ, ὡς Ἐρμῆ κήρυξες, καὶ συγχάλας ἄγα-
 θῇ τύχῃ τὸν ἀνθρώπου ἔδωκε παρῶναι ὅπως τὸ
 πωλητήριον. ἀποκαρῶζομεν δὲ βίους φιλο-
 σόφους παλῶς εἶδους, καὶ προσωπίστων ποιη-
 λων. οἱ δὲ περὶ ἐκ τῆς παρρησίας τ' ἀρ-
 γύριον¹⁰ καταβλήδης, εἰς¹¹ νέω¹² ὀκτίζον,
 καὶ παρῶν¹³ ἐργασίῳ. Εἰς. Πολλοὶ¹⁴ συ-
 νίασιν. ὡς καὶ μὴ διαλείβουν, μὴ δὲ κατ' ἐ-
 χον αὐτοὺς. Ζ. Πωλῶν μὲν ἔν. Εἰς. Τίνα
 θέλεις ὡς τὸν¹⁶ παρακαλῶν; Ζ. Τυτο-
 νί τ' καμῆτιν τ' ἰωνικόν, ἐπεὶ καὶ σιμῶς
 περὶ φαίνεται. Εἰς. Οὐτὸς ὁ Πυθα-
 γορείδης κατέβηκε καὶ παρέχεσθαι¹⁹ ἀνα-
 δεικνύν τῶς²⁰ σιωπῆς ἡμέρας. Ζ. Κήρυξες
 εἶναι. Εἰς. Τὸν εἰς τὸν βίον παλῶν, τ' σιμῶ-
 τῶν τῶς ἀνθρώπου; τίς ἄνθρωπον εἶναι
 βύβηται; τίς²¹ εἶδέναι τ' τὸ παλῶς ἀρμο-
 νίας, καὶ²² ἀναβιῶναι πάλιν; Αἰσ. Τὸ μὲν
 εἶδος

ἡδ' ὅ, ἐκ ἀγῆς. τί δ' ἄλιστα εἶδεν;
 Ερ. ²³ Λειθμηλικὴν, ἀστρονομίαν, πρᾶξιαν,
 γεωμησίαν, μουσικὴν, γρησίαν. μάντιν ἄκρον
 βλέπης. Αἰρ. Ἐξέστιν αὐτῷ ²⁴ ἀνακείνην;
 Ερ. Ἀνακείνη ²⁵ ἀγαθὴ τύχη.

2. Αἰρ. Ποδαπὸς εἰ σὺ; Πυθα. Σά-
 μιθ. Αἰρ. Πῶς ἐπαυδαῖς; Πυ. Ἐν
 Αἰγυπτῷ, παρὰ τοῖς ἐκεί σοφοῖς. Αἰρ. Φέρε
 δὴ, ἦν φράσαι σε, τί με διδάξεις; Πυ. Δι-
 δάξω μὲ ἐλὶν, * ἀναμνήσω δέ. Αἰρ. Πῶς
 ἀναμνήσεις; Πυ. Καθαράν φρόνησιν πᾶν
 ψυχὴν ἐργασάμενθ', καὶ τὸ ἐπ' αὐτῇ ²⁶ φρό-
 νον ἐκκλύζαι. Αἰρ. Καὶ δὴ νόμισες ἦδη
 καθαράθαι με. τίς ἐγρότῃ τ' ἀναμνήσας;
 Πυ. Τὸ μὲν φῶτον, ²⁷ ἡσυχίᾳ μακρῇ καὶ ἀναι-
 νίᾳ, καὶ πέντε ὅλων ²⁸ ὅτεων ²⁹ λήϊον με-
 λιν. Αἰρ. Ὡρα σοι, ὦ βέλτε, τὸ Κροίσει
 παῖδα παιδεύειν. ἐγὼ δ' ἄλλῃ, ἐκ ἀν-
 δριάς εἴη βύλομαι. * Τί δ' ἔτι τὸ σπουδαιώ-
 δμως καὶ τὸ πικρῆται; Πυ. Μυζυγίᾳ καὶ
 γωμερίᾳ ³⁰ ἐνασχόληται. Αἰρ. Καρίην λέ-
 γεις, εἰ φρότερον καθαρωδὲν γυμνάσιον καὶ πα-
 εἶν σοφὸν γῆν. Πυ. Εἴτ' ὅτι ³¹ τήλοισιν,
 αἰεθμῶν. Αἰρ. Οἶδα καὶ ἰδὼν αἰεθμῶν.
 Πυ. Πῶς αἰεθμῶν; Αἰρ. Ἐν δούρειᾳ
 τέλει. Πυ. Ὅρα, καὶ σὺ δούρειας τέλει,
 ταῦτα δὲ εἰσὶ, καὶ ³² πρὶν ἔσθαι ἐκπλεῖν, καὶ
 ἡμῶν ὄρεον; Αἰρ. Οὐδ' ³³ μὰ τὸ μέγιστον
 πύκνω ὄρεον τὰ τέλει, ὅτε ποτε δμοφύεις
 λόγους

λόγους ἔκκερα, ἐδὲ μάλλον ἱερέες.

3. Πυ. Μετὰ τῷ, ὃ ξείνῳ, αἵσται γῆς τε
πίει, καὶ ἐνέσθῃ, καὶ ὑδατῷ, καὶ πυρὸς, ἥπε
αὐτέοισιν ἡ φορὴ, καὶ ³⁴ ὁκοῖα ἐόντα μορφῶν,
καὶ ὅπως κινέοντο. Αγο. Μορφὴν γὰρ ἔχει
τὸ πῦρ ἢ ἀήρ ἢ ὑδωρ; Πυ. Καὶ μάλα
ἐμφανῆ. ἐ γὰρ διὰ τὴν ἀμορρίην, καὶ ἀρημο-
ζωὴν κινέεται. Καὶ ὅπῃ τολοιοι τὸ γινώσκειν
τὸ θεὸν ἀειθμὸν ἐόντα, καὶ ἀρμονίαν. Αγο.
Θαυμάσια λέγεις. Πυ. Πρὸς τῷ ³⁵ τοῖσδε
τοῖσιν ἐρημώοις, καὶ ³⁶ σπουδὴν ἔνα δοκί-
οντα, καὶ ἄλλον ὁρεόμενον, καὶ ἄλλον ἐόντα
ἔσται. Αγο. Τί φῆς; ἀλλῷ οἱμὶ, καὶ ἐχ-
ῶν, ὅπως νῦν πρὸς σὲ διηέγομαι; Πυ.
Νῦν μὲν ἔσται, πάλαι δὲ ἐν ἄλλῳ σώματι, καὶ
ἐν ἄλλῳ ὀνόματι ³⁷ ἐραντάζω. χρίνῃ δὲ αὐ-
τὸς ἐς ἄλλο μεταστήσεται. Αγο. Τῷτο φῆς
ἀθάνατον ἔσσεσθαι με ἀλλαπρόμονον ἐς μορφὰς
πλείονας; ἀλλὰ τάδε μὲν ἔχοντες. Τὰ δὲ
ἀμφὶ δίαψαν, ὁποῖός τις εἶ;

4. Πυ. ³⁸ Ψυχὴν μὲν ἐδὲν πείθεσθαι.
τὰ δὲ ἄλλα πλὴν κυάμων. Αγο. Τίνῃ
εἴνεκα ³⁹ μυσάτῃ τοὺς κυάμους; Πυ. Οὐκ.
ἀλλ' ἐξ ἐξεί εἰσι. καὶ θαυμαστὴ αὐτῶν ἡ φύσις.
Πρῶτον μὲν γὰρ τὸ πᾶν ⁴⁰ γονὴ εἶς. καὶ ἦν
ὑποδύσης κυάμων ἐπὶ χλωρὸν ἐόντα, ὅψαι πε-
σον ἀνδρείοις μορίοις ⁴¹ ἐμπερίαν τὴν φύσιν.
ἐφθέντα δὲ ἦν ⁴² ἐπαφῆς, ἐς τὴν ⁴³ σκληραίνω
τυξὶ μιμητηριώδησιν αἶμα ποιήσεις. τὸ δὲ
μῆζον

μῆζον, Ἀθλωαίοις νόμοι καὶ αἰρέσει. Ἀγο. Κόλως πάντα ἔρης
 καὶ ἰεροπρεπώς. ἀλλ' ἀπόδιδι, καὶ γυμνὸν γάρ
 σε ἰδοῖν βύλομαι. ὦ Ηράκλεις, χεῦζες αὐτῷ
 ὁ μηρός ὄει. θεὸς ἔβελός πε ἱδ' φαίνεται.
 ὥς ἐσ' ὠνήσεται πάντως αὐτόν. πόθεν τῦτον
 ἀποκηρύττεις; Ερ. Δίχα μιν. Ἀγο. Ἐχά-
 τοζύτῃ λαβών. Ζ. Γράφει τῷ ὠνηταμῶν
⁴⁴ τούνομα, καὶ ὅθεν ὄειν. Ερ. ⁴⁵ Ἰταλι-
 ῶτης, ὦ Ζεῦ, δοκῇ πε ἱδ', ἥδ' ἀμφὶ Κρότωνος
 καὶ ⁴⁶ Τάραντα, ⁴⁷ καὶ τ' αὐτῇ Ἑλλάδα. Καίτοι
 ἔχῃς, ἀλλὰ τειακῶσι χεῖδ' ἰδ' ⁴⁸ ἰώνω
 καὶ κοινὸν αὐτόν. Ζ. Ἐπαγέτωρ.

5. Ἄλλον παρεγάρωμον. Ερ. Βύλῃ τ'
 αὐχμῶντα ἐκείνον τ' ⁴⁹ πονηκόν; Ζ. Πάνυ
 μ' ἔν. Ερ. ⁵⁰ ὁ τ' πήραν ὀξησημένον,
⁵¹ ὁ ὄξωμίας, ἐλθέ, καὶ πεύϊδι ἐν κύκλῳ
 τὸ στωέριον. βίον ἀνδρικόν, πωλῶ· βίον
 ἀεισον, καὶ γυνικόν· βίον ἐλεύθερον. Τίς
 ὠνήσεται; Ἀγο. Ὁ κῆρυξ, πῶς ἔστι;
 πωλεῖς τ' ἐλεύθερον; Ερ. Ἐγώ γε. Ἀγο.
⁵² Εἴπα ἔδιδας, μή σοι ⁵³ διχάσεται ἀν-
 δραποδισμῷ, ἢ καὶ περὶ κλέσται σε εἰς Ἄρπον
 πάγον; Ερ. Σύδιν αὐτῷ μέλει τ' πρῶ-
 ζεως, ὅτις τ' ἱδ' πάντα παρὶν ἐλεύθερος.
 Ἀγο. Τί δ' ἂν πε αὐτῷ χεῖζαίῳ, ἥντινα
 καὶ ἔτω χακοδαμόνως διακείμενῳ; πῶς ἂν
 μὴ σκαπαγία γε καὶ ὑδρεφόρον αὐτόν ⁵⁴ ἀπα-
 ρηκίον. Ερ. Οὐ μάγον, ἀλλὰ καὶ, ἥντι-
 να-

θυρωρεῖν αὐτὸν ὁπισθῆς, πολὺ περισσεύει
 χρῆμα ἢ κινῶν. ⁵⁵ ἀμίλην, κύνων αὐτῷ καὶ
 τένομα. Αἰσ. Ποδαπὸς δὲ ὅθ. καὶ τίνα
 τὴν ἀσκησιν ἐπαγγέλλεται; Εἰς. Αὐτὸν
 ἐρεῖ. Βάλλισον γὰρ ἔταπειν. Αἰσ. Δίδωμι τὸ
 σκυθρωπὸν αὐτῷ, καὶ ⁵⁶ κατηφές; μή με ⁵⁷ ὑ-
 λακλήσῃ προσελθόντα, ἢ καὶ τὴν δία δάκη
 γυνὴ ὅς ὃς ὡς διήρκατο τὸ ξύλον; καὶ σωῖσθαι
 τὰς ἐφευδῆς, καὶ ⁵⁸ ἀπληθύνειν π, καὶ χαλῶσαι
 ὑποβλέπει; Εἰς. ⁵⁹ Μὴ δίδωμι. ⁶⁰ ποδαπὸς
 γὰρ ὅθι.

6. Αἰσ. Τὸ πρῶτον, ὃ βέλῃσι, ⁶¹ πο-
 दाπὸς ἢ; Διογ. Πανποδαπὸς. Αἰσ. Πῶς
 λέγεις; Διο. Τὸ κόσμον πολιτῶν ὅς ὃς.
 Αἰσ. Ζηλοῖς ὃ τίνα; Διο. Τὸν Ἡρόκλεια.
 Αἰσ. Τί ἔν ἐχὶ καὶ λεοντῶν ἀμπέχῃ; τὸ
 μὲ καὶ ξύλον ἔοικας αὐτῷ. Διο. ⁶² Τυτὶ μοι
 λεοντῇ ⁶³ τὸ τεισάνιον. τραχύνεται ὃ ὥστε
 ἐκείνῳ ὅτι τὰς ἡδονὰς ἐκιδύσας ἀλλ'
 ἐκείνῳ, ἐκιδύσας τὸ βίον προσεβέβηκε.
 Αἰσ. Εὖ καὶ τὸ προσεβέβηκε, ἀλλὰ τί μά-
 λιστα ἡδοναὶ σε φῶμι; ἢ ⁶⁴ τίνα τὸ πῦρ
 ἔχει; Διο. Ἐλπίσας τῆς εἰμῆς ἢ ἀν-
 θρώπων, καὶ ἰατρὸς ἢ παῖδων· τὸ δὲ ὅλον,
 ἀληθείας καὶ παρρησίας προσφύκει τῷ βύλο-
 μαί. Αἰσ. Ἀν, ὃ προσφύκει, ἢν ὃ πρίωμαι
 σε. ⁶⁴ τίνα με τὸ πῦρ διασκήσεις; Διο.
 Πρῶτον μὲ παρελαβὼν σε, καὶ ἀποδύσαι τὴν
 πρυφὴν. καὶ ἀπορίᾳ σωχτακλήσαι, τεισώ-

νιον ἀειδῶν. μὲν δὲ ποιῆν καὶ χάμην κατα-
νασχέσω, χαμαὶ ἐκδιύδοντα, καὶ ὕδωρ πί-
νοντα, καὶ ⁶⁵ ὧν ἔπυχε πημπλάμην. τὰ δὲ
χρήματα, ἣν ἔχης, ἐμοὶ πτόμαιτο, ἐς τὸ
θάλαπταν φέρων ἐμδούεις. ⁶⁶ γάμον δὲ ἀμι-
λῆεις, καὶ παίδων, καὶ πατρίδος; Καὶ πάντα
σολῆροί σε. Καὶ τὸ παρῶν οἰκίαν ἀπο-
λιπὼν, ἢ τάφον οἰκῆς, ἢ πυργίον ἐρημον,
ἢ καὶ πίδον. Ἡ πέρεξ δὲ σοι δέσμων ἔσαι
μασῆ, καὶ ⁶⁷ ὁπδογέφυρον βιβλίω. Καὶ ἔτι
ἔχων, ⁶⁸ ἐσθλαιομόνειςτο ἢ φήεις σὺ με-
γάλη βασιλείως. ἢ μασιγοῖ δὲ πε, ἢ φε-
λοῖ, τέτων ὑδὲν ἀνταρὲν ἠγήση. Αἶσα.
Πῶς τῷτο φῆς τὸ μὴ ἀλγῆν μασιγέμενον;
ἢ γὰρ χαλῶντες ἢ ἰσθῶντες τὸ δέσμα ἀειδέεσθαι-
μαι. Διο. ⁶⁹ Τὸ Εὐριπίδου ἐκείνο ζηλώ-
σης, μυχὸν ἐνδιδάξαι. Αἶσα. Τὸ ποῖον;
Διο. Ἡ φρήν σοι ἀλγῆσθαι, ἢ δὲ γλῶσσα ἔσαι
ἀνάλγητο.

7. Ἄ δὲ μάλιστα δεῖν φερεῖναι, τὰ πάντα
δοῖν. ⁷⁰ ἰταμόν χρὴ ἢ, καὶ θρασυῶν, καὶ λοι-
δορῶν πᾶσιν ἐξῆς, καὶ βασιλευσὶ καὶ ἰδι-
ώταις. ἔτι γὰρ ⁷¹ ἀποβλέψονταί σε καὶ ἀνδρεῖον
ὑπολήποντο. Βίβλατο δὲ ἢ ἢ φοιτῶν ἔσαι, καὶ
τὸ ἀπυχεῖς τὸ φθίσιμα, καὶ ἀπεχθῶς ὁμοιον
κωί. Καὶ φερόμενον δὲ ἐν τετραμήνῳ, καὶ βά-
δισμα πέντε φερόμενον πέντε. καὶ ὅλως,
θρησῶν τὰ πάντα καὶ ἄγρια. αἰδῶς δὲ, καὶ
⁷² ἐπείκεια, καὶ μετῴτης ἀπίστα καὶ τὸ ἐρυ-
θρίον

θρίαν ἀπόξουσιν τῷ περισώπῃ παντελῶς. δίνω-
 κε δὲ τὰ πολυανδρόποτα ἢ χωρίων. Καὶ ἐν
 αὐτοῖς τέτοις μόνον καὶ ἀκοινώνητον ἔν-
 δέλε, μὴ φίλον μὴ ξένον προσέμενον. κα-
 τάλυσις γὰρ τὰ τοιαῦτα τ' ἀρχῆς· ἐν ὅφῃ
 ἢ πάντων, ἢ μὴ δ' ἰδίᾳ ποιήσκειν ἄν τις
 διαρρῶν, ποίει· καὶ ἢ ἀφροδιζίων αἰς τὰ
 γελοίοτατα. καὶ τέλῃ, ἢν σοὶ δοκῇ πολύπο-
 σα ὦμον, ἢ σπείαν φαγῶν ἀπόθανε· ταύτῃ
 σοὶ τ' εὐδαιμονίαν ⁷³ προξενῆμεν.

8. Αἰ. Ἀπαρ, μαρεθὲ γὰρ, καὶ ἐκ αἰ-
 θρώπινᾳ λέγει. Διο. Ἀλλὰ ῥᾶσα γ, ὡς
 ὅτι, καὶ παρὶν εὐχερῇ ⁷⁴ μετελθῆν. ὅ γάρ σοι
 δέχεται παιδείας, καὶ λόγων καὶ λήρων, ἀλλ'
 ἐπίτομον αὕτη σοὶ πρὸς δόξαν ἢ ὁδόν. καὶ
 ἰδιώτης γὰρ ἂν ᾖ, ἥτοι σκυλοδέψης, ἢ τρι-
 χοπώλης, ἢ τέκλων, ἢ τεραπιζίτης, ἐδὲν σε
 κωλύει θαυμάσιον εἶναι. Ἦν μόνον ἢ ἀνεί-
 ρηα, καὶ τὸ θράσος παρῇ, καὶ λοιδορεῖσθαι κα-
 λῶς ἐκμαίθη. Αἰ. Πρὸς ταῦτα γὰρ ὅτι δέ-
 μαί σε. Ναύτης δ' ἂν ἴσως, ἢ ⁷⁵ κηπουρὸς
 ἐν καιρῷ γένετο. καὶ ταῦτα. Ἦν ἐδέλῃ σε
⁷⁵ ἀποδέσθαι ἐτορὶ τὸ μέγιστον δὲ ὀβολῶν. Εἰ.
 Ἐχέλαδων. καὶ γὰρ ⁷⁶ ἄσμενοι ἀπαθροζόμεθα
 ἐνοχλῶντες αὐτῷ, καὶ βοῶντες, καὶ ἀπαντας
 ἀπαξοπλῶς ὑβρίζοντες καὶ ἀγορεύοντες κα-
 κῶς.

9. Ζ. Ἄλλον καὶ τ' ⁷⁷ Κυρηναῖον τ' ἐν
 τῇ πορφυρίδι τ' ἐσεφαινωμένον. Εἰ. Ἀγα-
 θῆ

δὴ πρότερον παρ' αὐτοῦ. πολυτελεῖς τὸ γένος, καὶ
 πλεονεξίαν διδόντες. βίβλ' αὐτῶν ἡδύς. βίβλ'
 τρισμακάρις. Τίς ὁπιδυμεῖ πρυφῆς; τίς
 ὠνεῖται τὸ ἀβρόπιον; Αἰσ. Ἐλθὲ σὺ καὶ
 λέγε ἅπαντας οἰδῶς τυγχάνεις, ὡνήσομαι γάρ σε
 ἢν ὠφέλιμος ᾖς. Εἰ. Μὴ ἐνόχλησεν αὐτόν,
 ὃ βέλεπε, μήδ' ἄν' ἀνάκρινε, μεθύει γὰρ, ὥστε
 ἐκ αὐτοῦ ἀποκρίναί σοι, τὸ γλῶτται ὡς ὁρᾷς
 διολιθαίνων. Αἰσ. Καὶ τίς αὖν εὖ φρο-
 νῶν, πρίαιτο διεφθαρμένον ἔτι καὶ ἄκω-
 λαστον ὀνδρέποδον; ὅσων τὸ ἀπὸ τοῦ μύθου;
 ὡς τὸ καὶ σφαιρὸν βαδίζει, καὶ παρόροισι
 ἀλλὰ καὶ σὺ, ὃ Ερμῆ, λέγε ὅποια πρότερον
 αὐτῷ, καὶ ἃ ⁸⁰ μετὰ τὴν τυγχάνεις. Εἰ. Τὸ μὲν
 ὅλον, συμμίσθωναι διξίδες, καὶ συμπεῖν ἱκανδές,
 καὶ ⁸¹ κομᾶσαι μετὰ αὐλητρίδ' ὀπτιύδ' ὅτι,
 ἐρῶντι καὶ ⁸² ἀσώτῳ διασώτη. τὰλλα τὸ πρῶ-
 μῶντων ὀπτιύμων καὶ ὀπτιύων ἐμπειρότατοι.
 καὶ ὅλως σοφιστῆς ἡδύπαθός. ἐπαυδύει μὲν
 ἔν Αἰδωῶσιν. ἐδύλυνσε τὸ, καὶ ⁸³ πρὸ Σικελί-
 ας πῆς τυγχάνοις, καὶ σφοδρῶς ἡνδοκίμῃ
 παρ' αὐτοῖς. τὸ τὸ κεφάλαιον τὸ προσωρί-
 σιως, ἀπάντων χαλαροῖεν, ἀπαρὶ χερσὶν,
 παντὰ ἄρ' ἐξ ἐξενίξει τὴν πύλιν ἡδονήν. Αἰσ.
 Ὡς σοι ἄλλον πρὸς ἀνέστην ἢ πλεονεξίαν τέ-
 των, καὶ πολυχευμάτων. ἐγὼ τὸ ἐκ ὀπτιύ-
 δ' ἱλαρὸν ὠνεῖται βίον. Εἰ. * Ἀπείλ' ὅτι
 ἔοικεν, ὃ Ζεὺς, αὐτῶν ἔμιν μὲν. Ζ. Με-
 πείσῃς.

10. Ἄλλον παράγχε, μάλλον ὅ τὸ δὴ
 τέτω ἢ γλῶντα ἢ ⁸⁵ Ἀδμεύειν, καὶ τὸν
 κλαίοντα, ἢ ⁸⁶ ἔξ Εφείν. ἄμα γὰρ αὐτὸ
 περᾶν βύλειον. Ερ. Κατάστητον ἐς τὸ
 μέσον. τὸ αἰεὶ βίω πωλῶ. τὸ σωφράτω
 πάντων ἀποκρυπτόμαι. Αρ. ὦ Ζεῦ, ἢ
 ἐναγίστη. ὁ μὲν ἐδιδάκει γλῶν. ὁ δὲ
 πρὸ τοῦ κλαίοντος. Δακρυῖν γὰρ περᾶν
 τί ταῦτ', ὃ ὅτι; τί γλῶσσι; Δημόκριτ.
 Ἐρωτᾷ; ὅπ μοι γλῶσσι πάντα ⁸⁷ δοκίει τὰ
 κρήματα ὑμῶν, καὶ αὐτὸ ὑμεῖς. Αρ.
 Πῶς λέγεις; καταγλῶσσι ἡμῶν ἀπάντων, καὶ
 παρ' ἐδὴν τίθεται τὰ ἡμέτερα κρήματα;
 Δημο. ⁸⁸ ὦ Ζεῦ, ἀπεδῶν γὰρ ἐν αὐτέ-
 οισιν ἐδὴν, κινὰ ὅ τὸ πάντα καὶ ἀτόμων φερὴν,
 καὶ * ἀπνερίη. Αρ. Οὐ μόνον, ἀλλὰ σὺ
 κινὸς ὡς ἀληθῶς καὶ ἀπνερίη. ὃ δὲ ὑβρίεις, ἐ
 παύση γλῶν;

11. Σὺ δὲ τί κλάεις, ὃ βέλῃσι; πολὺ
 γὰρ οἶμαι κάλλιον σοὶ προσλαβεῖν. Ἡράκλει.
 Ἡγίωμα γὰρ, ὃ ξένη, τὰ ἀνθρώπινα κρή-
 ματα ⁸⁹ οἷζυρα, καὶ δακρυώδη καὶ ἐδὴν
⁹⁰ αὐτίκων ὅπ μὴ ⁹¹ ὀπκύνειον. ⁹² τὰ δὲ
 οἰκτεῖρω τε σφῆαι καὶ ὀδύρομαι. τὰ μὲν παρίον-
 τα ἐδιδάσκω μεγάλα. τὰ δὲ ὑπὲρ ἐσόμενα
 πάμπαν ἀνιερᾶ. λέγω δὲ τὰς ἀκρυώσας,
 καὶ ὅ τὸ ὅλα συμφορὴν. ταῦτ' ὀδύρομαι. καὶ
 ὅπ ἐμπιδόν ἐδὴν, ⁹³ ἀλλάχως εἰς ⁹⁴ κυκα-
 ῶνα πάντα ⁹⁵ σωφλίσσεται καὶ ἔστι τούτῳ τέ-
 ψας

ψις ἀπεψήν. γνώσις ἀγνοῖν. μίχα μικρόν. ἄνω χέτω φειχρόδοντα, καὶ ἀμειβομένα ἐν τῇ τῷ αἰῶνι παιδίῃ. Ἀρ. Τί γὰρ αἰὼν ἐστίν; Ηγε. Πᾶς, παίζων, ⁹⁶ πεισδών, ⁹⁷ διαφερόμενος. Ἀρ. Τί δαί οἱ ἀνθρώποι; Ηγε. Θεοὶ ὀνητοί. Ἀρ. Τί δαί οἱ θεοί; Ηγε. Ἀνθρώποι ἀθάνατοι. Ἀρ. Αἰνέσμεθα λίγεις, ὧς ὧς, ἢ ⁹⁸ γείφεις σωλίσθεις; ἀπὸ γὰρ γὰρ ὧς οὐδὲν ⁹⁹ Λοξίας ἐδὲν ὑποσαφές. Ηγε. Οὐδὲν γάρ μοι μέλη ὑμέων. ποιηαὶ ἔδὲ ὠνήσιαι σε τίς εὖ φρονῶν. Ηγε. Ἐγὼ δὲ κίνομαι παῖσιν ¹⁰⁰ ἡβηδὸν οἰμαζέον, πῖσιν ὠνεομένησιν, καὶ πῖσιν ἐκ ὠνεομένησιν. Ἀρ. Τὸ τί τὸ χακὸν ἐπὶ ῥῶ μὴ αἰσχρότης ἐστίν, ἐδὲ ἔπεσον ἔγωγε αἰτῶν ὠνέσμαι. Ερ. Ἄπρατοι καὶ ἔτοι μόνον.

12. Ζ. Ἄλλον ἀποκήρυξτε. Ερ. Βέλει δὲ Ἀδύωαῖον ἐκκῆνον τὸν ἱερὸν; Ζ. Πάνυ μὲν οὐ. Ερ. Δεδῶκεν ἔλθε σύ. βίον ἀγαθόν, καὶ σωεῖδον ἀπακηρύττεται. τίς ὠνέται τὸν ἱερὸν; Ἀρ. Εἰπέ μοι, τί μάλιστα εἰδὼς τυγχάνεις; Σωκράτης. Παιδραστήσειμι, καὶ σοφὸς τὸ ἐρεσθίον. Ἀρ. Πῶς ἔν ἐγὼ πείνομαι σε; παιδραγωγὸς γὰρ ἐδὲ μὲν τὸ παιδί καλῶς ὄντι μοι. Σω. Τίς δὲ ἂν ὀπτηθῆναι ἐμὴ γέννησι σωθῆναι καλῶς; καὶ γὰρ ἐστὶ σωματικὴν ἱερασίαν εἶμι, τὴν ψυχὴν δὲ ἡγῶμαι καλῆν. ἀμείν, καὶ ὑπὸ ταύτῃ ἐμάπην μοι ἡγεακίαντα, ἀκέρως

ἀκρόσῃ αὐτῶν λεγόντων μηδὲν ἕω' ἰμὲ δὴ-
 γόν παθῆν. Ἀγ. Ἄπειτα λέγεις τὸ πα-
 ριγενῆν ὄντα, μὴ πρὶν ἢ ψυχῆς π πολυ-
 προσηνεῖν. καὶ ταῦτα, ἕω' ἐξουσίας ἐν τῷ
 αὐτῷ ἱμασίῳ κατακείμενον. Σω. Καὶ μὴν
 ὁ μὲν γὰρ σοι ἢ κῆρα, καὶ ἢ πλάτανον ἔτω
 ταῦτ' ἔχον. Ἀγ. Ἡρόκλητος ἢ ἀποπίας
 ἦν διῶν. Σω. Τί σὺ λέγεις; ἐ δόκῃ σοι
 ὁ κῆρον ἔῃ διός; ἐχ' ὁρᾷς τὸν Ἄγκυρον ἐν
 Ἀγκυρῇ, ὅσοι, καὶ τὴν ἐν ἑρατῷ σείειον,
 καὶ τὴν παρὰ τοῖς κέτω Κέρκερον; Ἀγ. Εὖ
 λέγεις ἐγὼ ἢ διημάριον.

13. Ἀλλὰ τίνα βιοῖς πικρότερον; Σω.
 Οἰκῶ μ' ἐμαυτῷ πικρὰ πόλιν ἀναπλάσας, χρῶ-
 μαί ἢ πολυτελείᾳ ξένη, καὶ νόμους νομίζω τοῦ
 ἑμῆς. Ἀγ. Ἐν ἐκτελόμενῳ ἀκῶσαι ἦν
 δογματῶν. Σω. Ἀκῶς ἢ τὸ μέγιστον ὁ πρὶ
 ἦν γυναικῶν μοι δοκεῖ. Δοκεῖ μινδερμίαν
 αὐτῶν μινδερὸς ἔῃ μόνος, πάντῃ ἢ μελῆναι τῷ
 βυκομάδῳ τῷ ὀλίγῳ. Ἀγ. Τί σὺ το φῆς;
 ἀνερῆδαι τῷ πρὶ μοιχείας νόμους; Σω. Νὴ
 Δία, καὶ ἀπλῶς γὰρ πᾶσαν τὴν πρὶ τὰ τοι-
 αῦτα μικρολογίαν. Ἀγ. Τί ἢ πρὶ ἦν
 ἐν ὧρα παίδων σοι δοκεῖ; Σω. Καὶ ἔτοι
 ἔστιν ὅ τοις ἀρίστοις ἄθλον φιλησας λαμπερόν
 π, καὶ ἢ νεανικὸν ἐργασαμένῳ. Ἀγ. Βα-
 ρυκαί ἢ φιλοδοξίας. ἢ ἢ σορίας, π' σοι τὸ
 κεφάλαιον; Σω. Αἰὶδῆται, καὶ τὰ ἦν ὄν-
 των παροδύγμια. ὅποσα γὰρ δὴ ὁρᾷς, τὴν
 γῆν,

γῆν, τὰ πτὶ γῆς, τὸν ὑρανόν, τὰν θάλατταν,
ἀπάντων πύτων εἰκότες ἀφανῆς ἱσῶσιν ἴξω
ᾧ ὅλων. Ἀγο. Πῦ ᾧ ἱσῶσιν; Σω. Οὐ-
δαμῦ. εἰ γὰρ πῦ εἶεν, ἐκ αὐτοῦ εἶεν. Ἀγο. Οὐχ
ὅρῳ ταύθ' ἄπειρ λέγεις τὰ παραδείγματα.
Σω. Εἰκότως· πολλοὶ γάρ εἰ τ' ψυχῆς τὸν
ὀφθαλμὸν, ἐγὰρ ᾧ πάντων ὅρῳ εἰκόνας καὶ
οἱ ἀφανῆ, καὶ μὲν ἄλλοι καὶ ὅλοι διπλᾶ πάντα.

14. Ἀγο. Τοιγαρὺν ὠνησίῃ εἰ, σοφίᾳ,
καὶ ὀξυδερκείᾳ τις ὦν. Φέρ' ἴδω τί καὶ πρᾶ-
ξις αἰ ὑπὸ αὐτῇ σύ; Ερ. Δὲ δύο τά-
λαττα. Ἀγο. Ὀνησάμην ὅσον φῆς. Τέρ-
γυσιον μένοι; ἔς αὐτοῦ καλᾶσθῶ. Ερ. Τί
ἐν σοι τένομα; Ἀγο. ¹² Δίῳν Συρράκῃ-
σι. Ερ. Ἄγε λαβὼν ἀγαθὴν ψυχῇ τὸν
ὀφθαλμὸν οἱ ἡδὺ καλῶ. τίς ὠνῶται τέτονος;
ἔστι μὲν τῷ γλῶσσι ἐκείνου μαθητῆς, καὶ τῷ
μαθούσι, ὅς μικρῶν πρῶτον ἀπεκηρύχθησαν.
ἐν ᾧ πάλιν οἶδεν αὐτῶν. παρὸς αὐτοῖς
εἰς πυγμῆς. τὰ δ' ἄλλα, ἡδὺς, καὶ ¹³ λιχ-
νεία φίλῃ. Ἀγο. Τίς ἡ τιμή; Ερ. Δύο
μοῖαι. Ἀγο. Λάμβανε. ¹⁴ τὸ δῶνα ᾧ ὅπως
ἴδω, τίσι χαίρει ᾧ ἰδισμάτων; Ερ. ¹⁵ Τὰ
γλυκῆα σιῶνται καὶ μελιπόδη. καὶ μάλιστα τὰς
¹⁶ ἰχθυῖδας. Ἀγο. Χρησθῶν μὲν ἔδεν. ὠνή-
σεται γὰρ αὐτῶν ¹⁷ πλάσας ᾧ ¹⁸ καρικῶν.
Ζ. Ἄλλον κάλῃ. τὸν ¹⁹ ἐν χρῶν κυρίαν ἐκείνον
τὸν σκυθρωπὸν, τὸν ἀπὸ τ' σῶας. Ερ. Εὖ
λέγεις. εἰκότως δ' ἐν πολὺτι πᾶσι αὐτὸν

πειμένον ²⁰ τ̃ πει̃ τ̃ ἀρετὰν ἀπληροκότων.
αὐτῷ τ̃ ἀρετῶν πολλῶν. τὸν βίον τ̃ πληρότα-
τον. τίς πάντα μόνῳ εἰδέναι θέλει; Αγο.
Πῶς τῦτο εἴς; Ερ. Ὅπ μόνῳ ὁ σοφός.
Μόνῳ καλός. μόνῳ δίκαιος. ἀνδρῆς. βα-
σιλεύς. ῥήτωρ. πλέστις. νομοθέτης. καὶ τὰ λ-
λα ὅποσα δεῖν. Αγο. Οὐκ ἔν, ὦ γὰρ θε, καὶ
μάγειρος μόνῳ, καὶ νῆ Δία γε ²¹ σκυλοδέφης
καὶ τέκτων, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ερ. Ἐοικαν.

15. Αγο. Ἐλθέ, ὦ γὰρ θε, καὶ λέγε μοι τ̃
ἀνθρώπῳ ἐμὲ ποῖός πε εἶ, καὶ ἑαυτὸν εἰ ἐκ ἀχθῆ
παρασχομένη καὶ δῦλῳ ὦν. Χρύστωπ. Οὐ-
δαμῶς. ἐ γὰρ ²² ἐφ' ἡμῖν ταῦτά δεῖν, ὅσα ἔ-
κ ἐφ' ἡμῖν, ἀδιάφορα εἶναι συμβέβηκεν.
Αγο. Οὐ μανθάω ²³ ἢ λέγεις. Χρυ. Τί
εἴς, ἐ μανθάνεις ὅπ τῶν ποιέτων τὰ μὲν δεῖ
παρασχεμένα, τὰ δ' ἐμπλην ²⁴ ἀποπαρασχεμένα.
Αγο. Οὐδὲ νῦν μανθάω; Χρυ. Εἰκότως.
ἐ γὰρ εἰ σωήθης ποῖς ἡμετέρας ὀνόμασιν, ἐδὲ
καταλήπτικὴν φαντασίαν ἔχεις. ὅ τ' ἀπυ-
δῶν ὁ τ̃ λογικὴν θεωρίαν ἐκμαθὼν, ἐ μόνον
ταῦτ' οἶδεν, ἀλλὰ καὶ ²⁵ σύμβαια, καὶ ²⁵ πα-
ρασύμβαμα, ²⁶ ὁποῖον καὶ ὁπόσων ἀλλήλων
διαφέρει. Αγο. Πρὸς τ̃ φιλοσοφίας, μὴ
φρονήσης καὶν τῦτο εἰπεῖν ὅ, π σύμβαμα καὶ
τὶ παρασύμβαμα. Καὶ γὰρ ἐκ οὗτο εἰ-
πήν γινωσκὼν τὸν ῥυθμὸν τῶν ὀνομάτων. Χρυ.
Ἄλλ' ἐδὲς εἰδόνῳ. ἢν γὰρ π. χωρὶς ὦν,
αὐτῷ ἐκείνῳ τὰ χωρὶς ποδὶ παρασπαιλάς λεί-
πῃ.

ἴδω, τραδύμα ἔξ ἀρανῶς λάβη, ὁ ποῖτ' ἔ-
 ἵχε μὲθ' ὁππὺ σύμβημα πλὴν χολείαν, τὸ
 τραδύμα ὃ παρὰ σύμβημα προσέλαβεν.

16. Αγο. ὦ τ' ἀγχινοῖαι. τί δ' ἄλλο
 μάλιστα σῆς εἰδέναι; Χρυ. Τῶν λόγων ²⁷ πεκ-
 τήνας, αἷς συμποδίζω τοὺς προσμιλῶντας, καὶ
²⁸ ἀποφροσπῶ, καὶ σωπᾶν ποιῶ, φημὸν ἀτεχνῶς
 αὐτοῖς περὶ τοῖς. ὄνομα ὃ τῇ δωαδέκῃ ταύτῃ,
 ὁ ἀόιδιμος συλλογισμός. Αγο. Ἡρόκλης,
²⁹ ἄμαχόν πνα καὶ βίαιον λέγεις. Χρυ. Σκό-
 πη γυν. ἔστι σοι παιδίον; Αγο. Τί μήν;
 Χρυ. Τῆτο. ἦν πως κερκόδελος ἀρπάζῃ
 πλησίον ποταμῷ πλαζόμενον ἄρῶν, κατὰ σοι
 ἀποδύσσειν ὑποχρεῖται αὐτὸ, ἦν εἴπῃς τῇ λη-
 δὲ, ὅ, π δέδοκ' περὶ τ' ὑποδοσιως τῆ βρέφους,
 τί φήσεις αὐτὸν ³⁰ ἐγνωκέναι; Αγο. Δυσσ-
 πόκειτον ἐρωτᾷς. ἀπορῶ γὰρ ὁπότερον ἡπῶν,
 ἀπολάβοιμι. ἀλλὰ σὺ φῶς Διὸς ὑποκρινά-
 μιντο ἀνάσωζαί μοι τὸ παιδίον, ³ μὴ καὶ
 φθασῇ αὐτὸ καταπάν.

17. Χρυ. Θάρρει. καὶ ἄλλα γάρ σε διδάξομαι
 θαυμασιώτερα. Αγο. Τὰ ποῖα; Χρυ. ³² Τὸν
 δεύζοντα, καὶ τ' κυριόοντα, καὶ ὅπ' πᾶσι τ' Ἡ-
 λέκτραν, καὶ τ' ἐγκραλυμμένον. Αγο. Τίνα τ' ἔστιν
 ἐγκραλυμμένον, ἢ τίνα τ' Ἡλέκτραν λέγεις; Χρυ.
 Ἡλέκτραν μὲ ἐκείνῳ τ' πάντ' Ἄγαμέμνονος,
 ἢ τὰ αὐτὰ οἰδέ τε ἄμα, καὶ ἐκ οἰδέ. περὶ τῶν
 γὰρ αὐτῇ τῆς Ὀρέης ἐπ' ἀγῶντος οἰδέ μὲθ'
 Ὀρέως, ὅπ' ἀδελφὸς αὐτῆς, ὅπ' ὃ αὐτῇ Ὀ-
 ρέως

ρέσεις ἀγνοεῖ. τὸν δὲ αὖ ἐγκυκαλυμμένον, καὶ πάνυ θαυμαστὸν ἀκρίβη λόγον. Ἀποκρίναι γάρ μοι, καὶ πατέρειά διδάσκει καὶ σὺ αὐτῷ; Ἀγ. Ναί. Χρ. Τί ἐν, ἥν σοι ᾤσασθαι πρὸς ἐγκυκαλυμμένον ἔρωμαι, σὺ τὸν διδάσκει; τί φήσεις; Ἀγ. Δηλαδὴ ἀγνοεῖν. Χρ. Ἀλλὰ μὴν αὐτὸς ὁ αὐτὸς ἦν ὁ πατήρ ὁ σὺς. ὥστε εἰ σὺ τὸν ἀγνοεῖς, δηλαδὴ εἰ καὶ πατέρειά καὶ σὸν ἀγνοῶν. Ἀγ. Οὐ μὲν. ἀλλ' ἀποκαλύψας αὐτὸν, εἴσονται καὶ ἀλήθειαν.

18. Ὅμως δὲ ἐν τί σοι καὶ σοφία τὸ τέλει. ἢ τί προέξεις πρὸς τὸ ἀκρότατον καὶ ἀρετῆς ἀφικόμενον; Χρ. Περὶ τὰ φῶτα καὶ φύσιν ³³ καταγινώσκωμαι, λέγω καὶ πλεόν, ὑγίαν καὶ τὰ τριτάτα. ἄλλοτερον καὶ ἀνάγκη πολλὰ προσηνέσκει, λεπτογράφοις βιβλίοις παραδίδοντα καὶ ὅψιν, καὶ χόλια σωμαγνήσθη, καὶ ³⁴ σολοικισμῶν ἐμπλάμψων, καὶ ἀπίπων ῥημάτων. Καὶ τὸ κεφάλαιον. ἔτι δέ μοι γινώσκαι σοφόν, ³⁵ ἥν μὴ πρὸς ἐφεξῆς ³⁵ τῷ ἐλλείποντι πῆλιν. Ἀγ. Γενναῖά σε τὰτα, καὶ δεινὸς ἀνδρικός. τὸ καὶ ³⁷ γινώσκοντα εἶ, καὶ περὶ γλυκὺν, καὶ γὰρ τὰτα ὁρῶ σοι προσόντα. τί φῶμαι αἰδέσθαι ἥδη πεπωκένον ³⁸ καὶ ἐλλείποντα, καὶ πελεῖν πρὸς ἀρετήν; Χρ. Ναί. μόνον ἐν τὸ δεινέσειν ἀρετῆς. ἀν τὰ σοφῶν. ἐπεὶ γὰρ ἴδωμεν αὐτῶν συλλογίζεσθαι, τὸ δεινέσειν καὶ, καὶ λογίζεσθαι πρὸς πῆλιν πλησίον εἶ, ὅθεν τῷ συλλογίζεσθαι, μόνον ἀν εἶη τῷ ἀρετῆς καὶ ἀρετῆς ὅθεν

κὺ τῦτο· κὺ ἔ μόνον γὰ ἀπλῶς ὥσπερ οἱ ἄλλοι
τοῦ τίκτες, ἀλλὰ κὺ³⁹ τέτων ἑτέρους τόκους
λαμβάνειν. ἢ γὰρ ἀγνοῶς ὅπ' ἤν' τόκων οἱ μὲν
εἰσι πρῶτοι πινές, οἱ δ' ἡ δόττει, καὶ δάττ'
αὐτῶν ἐκείνων ἀπόγονοι. ὁρῶς δ' ἡ ἡτα κὺ τὸν
συλλογισμόν, ὅπ' ἰά φησιν, οἱ δ' πρῶτον τό-
κον λήψαι, κὺ δ' ἡ δόττειν ἀλλὰ μὲν κὺ δ' ἡ
τὸν λήψαι, ἀρα κὺ τὸν δόττειν.

19. Αἶρ. Οὐκὲν κὺ⁴⁰ μωδῶν πῖει τὰ
αὐτὰ φῶμυ, ἔς σὺ λαμβάνεις ὅπ' τῇ σοφίᾳ
παρὰ ἤν' νέων, κὺ ἡ ἡλον ὅπ' μόνον ὁ παρὰ δῶ-
μωδῶν ὅπ' τῇ ἀρετῇ λήψαι; Χρυ. Μαι-
δαίεις. ἔ γὰρ ἐμαυτὲ εἴνεκα λαμβάνω, δ' ἡ
διδόντ' αὐτῷ χάριν. ἐπεὶ γάρ ὅστις ὁ μὲν πρὶ
ἐκχύτης, ὁ δ' ὡς ἐκκλινῶς, ἐμαυτὸν μὲν ἀσπῶ
ἐν ὡς ἐκκλινῶν, τὸν δ' ἡ μαδελῶν ἐκχύτῳ.
Αἶρ. Καὶ μὴν τέναρτίον ἔτης, τὸν νέον μὲν
ἐν περιεκτικῶν, σὲ δ' τὸν μόνον πλεῖστον ἐκ-
χύτῳ. Χρυ. Σκώπεις, ὦ ὅστις. ἀλλ' ὅρα
μή σε ἀπολεξεύσω⁴¹ ἀναποδείκτω συλλογισμῶ.
Αἶρ. Καὶ τί δεινὸν ἀπὸ δ' βέλους; Χρυ. Ἀ-
ποδεία κὺ σιωπῇ, κὺ διασφαῖναι δ' διάνοιαν·
ὁ δ' ἡ μέγιστον ἔν ἐδέλω τάχιστα σε ἀποδείξω
λίθον. Αἶρ. Πῶς λίθον; ἔ γὰρ Περσίδης,
ὦ βέλπυς, ἐν' μοι δοκεῖς. Χρυ.⁴² Ὡς
πας. ὁ λίθον σῶμα δ' αἶ; Αἶρ. Ναί. Χρυ.
Τί δ' τὸ ζῶον ἐ σῶμα; Αἶρ. Ναί. Χρυ.
Σὺ δ' Ζῶον; Αἶρ. Ἐοικα γὰρ. Χρυ. Λί-
θον ἀρα εἶ, σῶμα αἶν. Αἶρ. Μηδαμῶς.
ἀλλ'

ἀλλ' ἀνάλυσόν με πρὸς τὸ Δίδε, καὶ ⁴³ ὅς
 ὑπαρχῆς ποίησον ἄνθρωπον. Χρυ. Οὐ χα-
 λειπὸν, ἀλλ' ἐμπαλιν ἴδι ἄνθρωπῳ. εἰπὲ γάρ
 μοι πᾶν σῶμα ζῶν; Αγο. Οὐ. Χρυ. Τί ἦ, λί-
 θῷ ζῶν; Αγο. Οὐ. Χρυ. Σὺ ἦ σῶμα εἶ;
 Αγο. Ναί. Χρυ. Σῶμα ἦ ὦν, ζῶν εἶ; Αγο.
 Ναί. Χρυ. Οὐκ ἄρα λίθῳ εἶ. ζῶν γε ὦν.

20. Αγο. Εὖ γὰρ ποίησαι, ὡς ἦδη με τὰ
 σέληνη καὶ ἀπὲρ τὸ Νιόβης ἀπεφύχαιο. καὶ ⁴⁴ πά-
 ρις ἦν. ἀλλὰ ὠνήσομαι γε σὲ. πόσον ὑπὲρ
 αὐτῆς καταβλήω; Ερ. Μιᾶς δώδεκα. Αγο.
 Λέμβανε. Ερ. Μόνῳ δ' αὐτὸν ⁴⁵ ἐώνη-
 ραι; Αγο. Μὰ Δί', ἀλλ' ἔτι πάντες, ἔς
 ὄρας. Ερ. Ποιοί γε καὶ τὰ ὅμους καρτεροί,
 καὶ ⁴⁶ πῶς διερίζοντο λόγοις ἄξιοι. Ζ. Μὴ διά-
 τειβες, ἄλλον κλέλει. Ερ. Τὸν περὶ πατηρικὸν σε-
 φημὶ, τὸν πλέκτον. ἄρα δὴ, ὠνήσαδε τὸν
 σωσιπώταλον, τὸν πάντα ὅλως ὀπιστάωμον.
 Αγο. Ποῖῳ δὲ περὶ; Ερ. Μάτερι,
 ὀπισθενί, ⁴⁸ ἀρμόδιῳ πρὸ βίῳ, τὸ ἦ μέ-
 γιστον διπλῆς. Αγο. Πῶς λέγεις; Ερ. Ἀλλῷ
 μὲν ὁ ἐκφοδὸν φανόμεν, ἄλλῳ ἦ ὁ ἐκφοδὸν ἐν
 δοκῇ ὥστε ἦν πείη αὐτὸν μέμνησο τῆς ἐσωπει-
 κόν, ἢ ἦ ὕψωπεικὸν καμῶν. Αγο. Τί ἦ γνώσκε
 μάστιγα; Ερ. Τρία ἐν τῇ ἀγαθῇ ἐν ψυχῇ,
 ἐν σώματι ἐν τοῖς ἐκλῶς. Αγο. Ἀνθρώπινα
 φρονεῖ. πόσα δὲ βεῖν; Ερ. Εἴκοσι μύων.
 Αγο. Πολὺ λέγεις. Ερ. Οἶκ, ὃ μακάρι.
 καὶ γὰρ αὐτὸς ἔχεν τι ἀργύριον δοκεῖ. ὥστε ἐκ

ἐν ⁴⁹ φθάνοις ὠνέμευθ. ἔτι δ' εἴρη αὐτίκα
 μάλα παρ' αὐτῷ πόρον μὲν ὁ κῶνωψ βίῳ τὸν
 χεῖρον. ἐρ' ὅσον δὲ βάρυθ ἢ δάλασσα ὑπὸ
 τοῦ ἡλίου καταλάμπει, καὶ ὁποῖά περ ὅσιν ἡ
 ψυχὴ τοῦ ὁσρέων. Αἰγ. Ἡράκλεις δ' ἀκεί-
 βολογίας. Εἰ. Τί δ' εἰ ἀκέχοις ἄλλα πολ-
 λὰ τέτων ὀξυδεγκίεσσα γονῆς τε πῖει, καὶ
 γυῖπεις, καὶ δ' ἐν τῇ μήτραις ⁵⁰ τοῦ ἐμβρυῶν
 πλαστικῆς; καὶ ὡς ἀνδρῶν μὲν γλαστικόν, ὀ-
 νῶν δ' ἡ γυασικόν, ἐδὲ ⁵¹ τεκταινόμενον, ἐδὲ
⁵² πλατίζόμενον; Αἰγ. Πάνσεμνα φῆς, καὶ
 ὀνησιφόρα τὰ μαθήματα. ἄσε ὠνέμαι αὐτὸν
 εἰκοσιν. Εἰ. Εἶεν.

21. Τίς λοιπὸς ἡμῖν καταλέλειπεν; ὁ σκε-
 πτικός ⁵³ οὐδ' ὁ πυρρίας πρῶσιδι, καὶ ὑπεκ-
 ρύτῃ καὶ τὰ χῶ. ἦδη μὲν ὑπορρέουσιν οἱ πολ-
 λοι, καὶ ἐν ὀλίγοις ἢ περὶ τοῖς ἔξαι. ὅμως δ', τίς
 καὶ τῆτον ὠνέται; Αἰγ. Ἐγώ γε. ἀλλ' ἐν
 πρῶτον εἰπέ μοι οὐ τί ἐπίσταται; Φιλόσοφ.
 Οὐδέν. Αἰγ. Πῶς τῆτ' ἔρηδα; Φι. Ὅτι
 ἐδὲν ὅλως ἔτι μοι δοκεῖ. Αἰγ. Οὐδὲ ἡμῖς
 ἄρα ἐσμεν τινές; Φι. Οὐδὲ τῆτο διδα.
 Αἰγ. Οὐδ' ὅτι σὺ τίς ὦν πυγχανής; Φι.
 Πολὺ μᾶλλον ἔτι τῆτ' ἀγνοῶ. Αἰγ. Ὡς
 ἀπορίας τί δαί σοι τὰ σάθια ταυτὶ βέλει;
 Φι. Ζυγοςαπῶ ἐν αὐτοῖς τοῦ λόγου, καὶ
 πρὸς τὸ ἴσον ⁵⁴ ἀπὸ δύναω. καὶ ἐπειδὴν ἀκρι-
 βῶς ὁμοίως τε καὶ ἰσοβαρεῖς ἴδω, τότε δὴ
 ἀγνοῶ δ' ἀληθέστερον. Αἰγ. Τῶν ἄλλων δ',
 τί

τί ἂν προήτοις ἐμελῶς ; Φι. Τὰ πάντα πλὴν
⁵⁵ δραπέτῳ ⁵⁶ μελαδιώκην. Αγο. Τί δαί ;
 τὸτό σοι ἀδωχίον ; Φι. Ὅτι, ὦ ῥαθεῖ,
 ἔκκαταμασάνω. Αγο. Εἰκότως. βραδύς
 γὰρ καὶ ⁵⁷ γωθὴς τις εἴη δοκῆς. ἀλλὰ τί σοι
 τὸ τέλθ ⁵⁸ ἡ δὴσάσις ; Φι. Ἡ ἀμαθία,
 καὶ τὸ μήτε ἀκύνειν μήτε ὀρᾶν. Αγο. ⁵⁹ οὐ-
 κύν καὶ κωφὸς ἅμα καὶ τυφλὸς εἴη λέγεις.
 Φι. Καὶ ⁶⁰ ἀκριβὸς γε περσέτι, καὶ ἀναίδηθ,
 καὶ ὅλως ἡ σκώληκθ ἔδεν διαφύων. Αγο.
 Ὡνηίθ εἰ δὲ ταῦτα.

22. Πόρε τὸτον ἄξιον χεῖ φάναι ; Ερ.
 Μῆας Ἀπικῆς. Αγο. Λάμβανε. τί φῆς,
 ὦ σῶτ, ἐπειράμην σε ; Φι. Ἀθῆλον. Αγο.
 Μηδαμῶς. ἐώνημαι, γὰρ καὶ τὰργύριον κατέ-
 βδον. Φι. ⁶¹ Ἐπέχω περὶ τέτε, καὶ διασκέ-
 τομαι. Αγο. Καὶ μὴν ἀκολέθει μοι κατὰ περ
 χεῖ ἐμὸν οἰκέτῳ. Φι. Τίς οἶδεν εἰ ἀληθῆ
 ταῦτα φῆς ; Αγο. Ὁ κῆρυξ, καὶ ἡ μνῆ, καὶ εἰ
 παρόντες. Φι. Πάρετε γὰρ ἡμῖν τινες ;
 Αγο. Ἀλλ' ἔρωτό σε ἡδὺ ἐμβλαδὸν εἰς ἡ-
 λωνα πείτω ⁶² ἡ δαυότης καὶ ⁶³ χείρω λό-
 γον. Φι. Ἐπέχω περὶ τέτε. Αγο. Μὰ Δι',
 ἀλλ' ἡδὺ γε ἀπερηνάμην. Ερ. Σὺ μὲ παύ-
 ραι ἀνιττεινων, καὶ ἀκολέθει τὰ πειραμῶφ. Ὑ-
 μάς δ' ἐς αὐριον παρκαθῆμην. ἀπεκηρύξεν
 γὰρ τὰς ⁶⁴ ἰδιώτας, καὶ ⁶⁵ βαυαύρας, καὶ ⁶⁶ ἀγοραῖας
 βίους μέλλομεν.

- 1 Διαλίθει] Attice pro διαλίδετι, abjecto τ, tanquam à τιθίω.
- 2 βάδρα] vox deducta à βάινω, gradior; unde Hesych. exponit βάδρον, βῆμα, i. e. gradus: at significat etiam scamnum, sedes subsellium. τὰ βάδρα ἀποσγίζων καὶ τὸ παιδαγωγεῖον χορῶν, i. e. Scamna sive subsellia abstergens, & verrens Scholam; ut Hen. Stephan. citat ex Demosth. περὶ σερ.
- 3 ὡς ἐνπρέσσωποι φανῶ] præcipit Vulgar. Grammat. ut ὡς sequatur aut Subjunctivus aut Infinitivus: at hic aliter.
- 4 ὅτι πλείους] ὅτι hic αὐξητικὸν μερίδιον ἔσθ'. auget significationem sequentis vocis πλείους, quod & ὡς non raro. Benedictus legit conjunctim ὅτι πλείους.
- 5 Ἑρμῆ, ὑποκρίσας τὰ Ἑρμῆ] nomen enim ὁλοπαθές. N. ὁ Ἑρμῆς, ἥς. G. Ἑρμῆς, ῶ &c.
- 6 ἀγαθῇ τύχῃ] Præpositione omisâ pro σὺν ἀγαθῇ τύχῃ, quod non raro fit apud Scriptores Atticos. Vide si libet H. Stephan. in Appendice ad Dialect. Attic.

- 7 πωληήριον] τὸ πωληήριον καλεῖται ὁ τόπος ἔνθα συνεδρᾷ οἱ πωλητοί, i.e. locus ille ubi confident venditores vocatur πωληήριον, ad eandem scilicet formam, qua δειπνήριον, δικασήριον, φροντισήριον, &c.
- 8 τοπαραιήκα] ἐκ παρὰ, & αὐτός. τὸ ἐν τῷ ἐνεσῶτι χρόνῳ, i.e. præsens, conjunctim τοπαραιήκα ut τοπαρέπαν infra, num. 86, & 87.
- 9 τάργυριον] Attica crasis pro τὸ ἀργύριον, in Gen. τάργυρις. Aristoph. Νεφ. act. 4. sc. 5. vid. intra, n. 44.
- 10 καλαβδήεις] i.e. πρὸς τὸ καλαβδήεις· vox Nundinalis, infra habes iterum, n. 111.
- 11 εἰς νέωτα] νέωτα τὸ ὅπῃ ἐστι, ἢ τὸ μέλλον, παρὰ τὸ ἐν, ὃ σημαίνει τὸν ἐπαιώνον, γίνεσθαι ἔνεστα, καὶ ἀποβολῇ τῆς σέξουτα, καὶ ἐκτάσει τῆς ο εἰς ω καὶ ὑπερθέσει τῆς ν νέωτα· sic nugatur Ἐπυμολογίης ὁ μέγας. At hoc modo quid non quidlibet ex quolibet? minus forte nugari videbitur, qui format νέωτα παρὰ τὸ νεόω, ὥσω, renovo; hinc verbum rusticum νέωτα, agrorum renovatio, & εἰς νέωτα, proximo anno, i.e. ad tempus quando renovantur omnia.

12 ἐκτίθει] ab ἐκ & τίω solvo.

13 ἐγγυήτης] ὁ ἐγγυήτης, *fidejussor, pres.*
 παρὰ τὸ ἐγγύη ut Etymol. exponit,
 ἢ ἐπ' ἀσφαλείᾳ πίσις, *sponsio, fidejussio*,
 quemadmodum ille vult ἀπὸ τῆς γῆς,
 ὅθεν γίνεθ' γῆν καὶ ἐγγύην, ἢ ἀσφαλείης καὶ
 ἐσπειρωμένη δόσις. δοκεῖ γὰρ ἡ γῆ τῶν ἄλλων
 στοιχείων σαφελέστερα εἶναι. H. Steph. dedu-
 cit ἀ γῆον, quali ἐν γῆοις, sive χερσὶ
 πθεῖσα τὸ ἐγγυηθὲν πρᾶγμα πρὸ διχο-
 μύου, καὶ ὅπως ὀχυρὸν ποιῶσα τὸ σωάλασ-
 μα.

14 συνίασι] Grammatici una voce ai-
 unt simplex ἴασι esse Ionicum; at in
 compositione nusquam, quod scio, al-
 iter Scriptores Attici.

15 παλαῖμεν] deest prima pers. plur.
 Imperativi apud Græcos, cujus vice
 usurpatur Subjunctivi præsens: nec
 nisi inde habent Latini *amemus, doce-*
amus, &c.

16 παραγάγωμεν] Attica ἔλατμε pro ἵνα
 παραγάγωμεν, quam Latini etiam ad-
 mittunt, *fac venis, quid vis faciam?*
 &c.

17 Ἰωνικόν] nomen patrium ἀπὸ τῆς Ἰω-
 νίας, nam Samos, ubi natus Pytha-
 goras, insula est in Mari, quod ἀ
 proximâ terrâ dicitur *Ionium*; atque
 hinc

hinc est etiam quod Pythagoras usus sit *Ionicâ Dialecto*.

18 *ἔτθ' Πυθαγόρεικθ'*] Nominat. pro Vocat. Attice, sic *ἔτθ'* pro *heus Tu*, quo nihil frequentius.

19 *ἀναδεικνύν*] plus quam *δεικνύν'* ἀνά hic adauget significationem duplicando, *spectandum & respiciendum*. Græcismus autem est pro *ἀναδεικνύν*. similis locutio in Aristoph. nub. act. 1. sc. 4. *ἐνεκεν τέτων ὅτι χαλκὸν παρέχοιμ' ἄν*, propter hæc possum me præbere tanquam ferrum in incidem formandum. Et act. 1. sc. 5. *τοῖ τὸ γ' ἐμὸν σῶμ' αὐτοῖσι παρέχω τύπην*. vide etiam in N. T. Johan. 6. 31.

20 *σωηλεσμένοις*] pro *συμλεσμένοις*, Attice.

21 *εἰδέναι*] διὰ τ' *σωκοπῆς*, ἀντὶ τ' *εἰδέναι*.

22 *ἀναβιβῶναι*] ἀπὸ τ' *ἐνεστῶτθ' ἀναβίωμι*. ἀορ. β. *ἀναβιών*, ὅθεν ἐν ἀπαρεμφάτῳ *ἀναβιβῶναι*. ὡς ἀπὸ τ' *ἔγνων*, *γνῶναι*. καίτοι ἔδων, παρὰ τὸ *δίδωμι*, *χρηματίζεσθαι*.

23 *ἀειθμηλικήν*] Adject. ut & *μυζικήν*, & respicit *τέχνην*, *artem*.

24 *ἀνακείνεν*] mirum est quantum valent præpositiones in transmutando.

verborum significationes κρίνεν, *judicare*, ἀνακρίνεν, *interrogare*, & ἀποκρίνεσθαι, *respondere*.

25 ἀγαθὴ τύχη] vid.n.6.

* ἀναμνήσω] *malofaciam reminisci*, quam ut Interpres *commonefaciam*: hic etenim deridetur eorum sententia, qui μάθησιν tantum ἀνάμνησιν esse putant; earum scilicet rerum quas, ut nonnulli opinati sunt, antequam ullum ingressa est corpus norit anima, aut quemadmodum sensit Pythagoras, dum in alio vixit corpore, edocta fuit. Potuit enim Pythagoras ἀναμνήσκειν πόλιν & πρότερον βίον, ὃν αὐτῶν ἢ ψυχὴ πρὸ τῆς τοῦ σώματος ἐνδεδυῖαι πάλαι ποτὶ ἐβίωσε. Jambl. cap.14.

26 ῥύπον] ῥύπον proprie sordes, quæ contrahitur in extremis digitis, intra carnes, & quod prominet unguium: per synecdochen autem quamvis sorditiem significat.

27 ἡσυχίᾳ μακρῇ] pro ἡσυχία μακρά, Pythagoras qui supra n.17. vocatur Ionicus, in responsis suis nusquam non utitur Ionica Dialecto.

28 ἐτίων] pro ἐτίω, Ionic.

29 λαγείν] pro λαγῆν, Ionic.

* τί ὃ μὲν τὴν σιωπὴν ὁμῶς, καὶ τὴν πνύλασιαν] malo cum Basiliensi libro ante καὶ distinguere, & conjunctum ὁμῶς cum præcedente δὲ exponere *veruntamen*, ut in illo ex Platon. Timo. citat. ab. H. Steph. ἐστὶ δὲ ὁμῶς ἐδὲν, &c. *veruntamen nihil est*, &c. & Διδγ. 19. n. 13. ὁπνεύς δὲ ὁμῶς. Σιωπὴν καὶ πνύλασιαν, *silentium & quinquennium*. ἐν δὲ δὲ οὖν pro σιωπὴν πνύλασι, *silentium quinquenne, seu quinquennale*.

30 ἀνασχῆσαι] pro ἀνασχῆσαι, Ionicé.

31 τετρίοις] pro τέτοις, Ion.

32 τρίγωνον] ideo dicit τρίγωνον, quia 1, 2, 3, 4. ter conjuncta, & quasi in tribus angulis se tangencia faciunt decem, scilicet 1 & 2, 3. 3 & 3, 6. 6 & 4, 10.

33 ἐμὰ δὲ μέγιστον τόνω ὄρκον τὰ τέσσαρα] in Pythag. aur. carm. καὶ μὰ τὸν πετρακτὸν, &c. quod nonnulli idem haberi volunt ac πετραγαμματον ΠΙΠΙ, apud Hebræos, cui conjecturæ quicquid adversari videtur; hoc certe nihil contra facit quod jungitur cum παραδόντα. Ista enim vox licet Masculina esse videatur, potest tamen feminina esse: & æqua ratione à Pythag. dici παραδόντα πετρακτῶ, ac ab Hesiod

Hesiod. κεφαλὰς ἀνέχμεν. Θεοῖς. v. 826.
 ab Homer. πληγῇς cum respectu ad
 Deas. Junonem & Minervam. Aut si
 concederetur παραδόντα, non alius
 esse ac Masculini generis, nec voce
 congruere posse cum τετρακτώ: sensu
 tamen potest, cum respectu, scilicet
 ad θεὸν σημαίνοντα.

34 ὁκοῖα ἐόντα] Ionic. pro ὁποῖα ὄντα,
 ut & postea ὅκως pro ὅπως.

35 τοῖςδεσι] Caninius scribit τοῖςδεσι
 cum duplici σ, & videtur præcipere
 ita semper scribendum; sed reclama-
 mat & hic locus, & Homer. Ὀδυσ. φ.
 ἐ γάρ τις μὲν τοῖςδε ἀνὴρ ἐν τοῖςδεσι πᾶσι,
 vox in utroque loco (contrà quam
 statuunt Grammatici) circumflectitur
 in antepenultima: de quo sic Eusta-
 thius. Οὐκ ἂν παρεξωθεῖν εὐλό-
 γως διὰ τὸ πρὸς δύο συλλαβῶν ἔχον τὸν
 τόνον· ἐ γὰρ ἂν ἢ ἐπέκτασις ἀλλοιωσῇ τὸ
 τόνωσιν τῷ ἄρδρε τὸ δολικῆς. Ἰωνικόν esse
 & hic locus exigit, & idem etiam
 testatur Eustathius Ὀδυσ. β. Edit.
 Basil. p. 79. lin. 29. licet Caninius vi-
 deatur id tribuere Æolibus & Poe-
 tis.

36 σιώντων] pro σιώντων, Ionic.

37 ἐφωιδάζεο] pro ἐφαντάζε, proprium est Ionum ut contractiones fugere, ita & diphthongos dissolvere.

38 ψυχίον] citat hunc locum & H. Steph. & Constantin. quasi hæc vox nusquam alias esset reperiunda, ἐν ᾧ ἀπαξ, ut aiunt, λεγούτων, pro ea vulgo dicitur ἑμψυχον.

39 μυσάπην] μυσάπιδαι Hesych. exponit δυσχεραίνειν graviter & ægrè ferre. De Etym. Lexicographi variant; dum alii derivant ἀπὸ τῆς μύω, μύω, oculis conniteo, ut sit quasi oculos claudendo. detestari aliquid. Alii à μυκτῆρ, μυκτῆρ, Naris, ex fastidio, vel nausea alicujus rei nares crissare.

40 γονή] vocem γονή satis exponunt quæ sequuntur ἀνδρεία μόβεια, τυτίς αἰδοῖα, ea scilicet significatione, qua dicit Galenus 3. περὶ τοῦ ἀρθρων habere Hippocratem, ut H. Steph. & Constant. observant. γονή εἰσι, intellige distributivè: ut singula faba sit γονή sive ὄρχις.

41 ἐμπερία] i. e. ὁμολίω. ἀπὸ τῆς ἐν, καὶ φέρω, quæ figuram ejus rei, quam repræsentat, in se gerit.

- 42 ἐπαφῆς] ab ἐπ', ἀπό, & ἰήμι, ἐπαφίημι· cuius aor. 2.us est ἐπέφλω unde in Subjunct. ἐπαρῶ, ῆς, &c.
- 43 εἰς τὸ σὺνναίλω] Ionice, pro συλληναίαν, dicitur etiam συλήνη, ut Ἀδωαία & Ἀδωή. vid. Dial. 19. n. 37. vox autem deducta est à σίλας, jubar, & νέον, novum.
- 44 τ'ένομα] pro τὸ ὄνομα, sic enim voces amant Attici contrahere. vid. n. 9.
- 45 Ἰταλιώτης] nomen patrium ἀπὸ τῆς Ἰταλίας; ut Σικυιώτης, *Siculus*, vel *incola Siciliae*, ἀπὸ τῆς Σικυίας.
- 46 Τάραντα] Accusat. à Nominat. Τάρας, Latini vocant *Tarentum*, oppidum in Italia, ut ἀκράγας, *Agrigentum*.
- 47 καὶ τὴ ταύτῃ Ἑλλάδα] i.e. *Græciam quæ ibi est*; pars enim Italiæ olim vocabatur *Magna Græcia*. *Itala* nam *tellus Græcia Major* erat. Ovid. Fast. lib. 4. v. 64.
- 48 ἐώνλω] præter. pass. ab ὄνεομαι, Atticè pro ὄνλω, passivæ quidem formæ, sed activæ significationis. Vid. Dial. 11. n. 4. & Dial. 16. n. 8. & Διαλ. κ. n. 33, & n. 70.

49 Πονηικόν] τῦτ' ἔστι δὲ Πόντις, Διογένης
 ὁ Σιωπύς, ut Lærtius scribit, i. e.
 Diogenes erat Siopensis, Siops autem
 urbs Ponti.

50 ὁ ὕψωμας] Interpres exponit ex hu-
 meris; an recte dubito, vox deducta
 est ab ὕξ & ὦμας, τῦτ' ἔστι ὁ μέγας
 ὤμος ἔχων, ut Hesychius habet: atque
 ideo H. Steph. interpretatur qui altis
 est humeris, melius forte, *cujus humerus
 altior est vestimento, vel pallio exerit-
 ur*: certe pallium, quo quis ita in-
 duitur vocatur ὕψωμας, & ὕψωμιζεν
 ἔπειρον βραχίονα, in Aristoph. Ἑκκλ'
 est ἄξει τ' ὤμῳ γυμνῶν, i. e. eo usque
 denudare brachium ut *humerus* ap-
 pareat.

51 εἴτε] exponas *num*, sæpe enim εἴτε
 interrogativa particula.

52 Διότι καὶ περὶ μέση] futuræ signi-
 ficationis, neque errabis si cogites
 esse etiam futuri temporis; nam esse
 futurum in Subj. docuimus prius,
 Dial. 12. n. 4. & ulterius liquet quod
 Aristopst. in Ἀχαρν. dixit ἀφ᾽ ὧν ἡ
 quod non potest alius esse tempo-
 ris.

- 53 ἀνδραποδισμῷ] ab ἀνδραποδίζω, hoc autem παρὰ τὸ ἀνδρα ἀποδίδωμι τε-
πέσι πωλῶν, n. 75. ἢ ἔδελε ἀποδίδωμι.
- 54 ἀποδιδκλέον] ἀποδιδκνύω præter alias significationes aliquando significat fa-
cio, creo, ut ἀποδιδκνύω σπάτηγον, creare
ducem, εκπονas, igitur ἀποδιδκλέον,
necesse sit creare.
- 55 ἀμέλις] adverbialiter sumitur; sed
revera est Imper. ab ἀμελίω, ne sis
sollicitus, Angl. ne're fear, I'll
warrant you.
- 56 χατηφίς] ἀπὸ τῆς χάτω τὰ φάν βαλλῶν
τὸν ὀφθαλμὸν, ἢ λυπευόμενος, ut Ety-
mol. habet, i.e. à deijiciendis oculis,
quod illi faciunt quos tristitia aut
opprobrium movet.
- 57 μή με ὑλακλήσῃ] ὑλακλήσῃ cum Ac-
cusat. ut prius σάινεσι, Dial. 5. n. 7.
- 58 ἀπληπκόν π καὶ χολῶδες ὑποβλέπει]
purus Græcismus, quem sic reddas
ὑποβλέπει, limis & dejectis oculis præ
se fert, ἀπληπκόν π, minax aliquid,
καὶ χολῶδες & iracundum, i.e. minax &
iracundiam, talis constructio est, Di-
al. 19. S. 8. γλαρυεάνῃ καὶ προσωγόν
ἐμειδίασεν.
- 59 μὴ δίδωμι] prius Dial. 19. n. 37.

60 πῶσός] ἡμερῶ, i.e. *mansuetus*, *cicur*.

61 πόδαπῶ] i.e. ποῖς ἔδους, ποίας χάρας, Suid.

62 τῆ] pro τῷτο, Atticé.

63 τεῖλώνιον] deminit. à τεῖλων, breve & tritum pallium, quo ita obvolutus erat Diogenes, ut Hercules leonina pelle, altero scilicet humero exerto, atque inde ἑξωμίας vocatur, supra n.50.

64 τίνα ἢ τέχῃ] ut & paulo post τίνα ἢ πρόπον, articulus abundat.

65 ὦν ἔπυχε πμ.πλάμῃον] integra esset oratio, si diceres ἐκείων, ὦν ἔπυχε, πμ.πλάμῃον, similis constructio, Dial. 14. n.2.

66 ὁπισθόγραφων βιβλίων] ὁπισθόγραφα βιβλία sunt *libelli utraque pagella*, & *adversa et averfa*, tumultuatim plerumque scripti minutis literis, & lituris pleni, quales inter lupinas esse decet. Vid. quæ citat ex Hermol. Barb. H. Steph. in voce ὁπισθόγραφῶ, quæ idem sonat ac à tergo scriptus.

67 εὐδαιμονέστερῶ ἢ φήσεις] talis locutio supra, Dial. 15. n.6.

68 τὸ 'Ευειπίδου] locus notus in Hippolyto Eurip. ἢ γλῶσ' ὁμώμοχ' ἢ ὃ φρὴν ὁμώμο]ϙ.

69 ἱταμόν] ἱταμός, ἀναιδής, σκληρός, ὀμός. Suid. παρὰ τὸ εἶδαι, ὃ ὄρε δρυῶν, τοῦτοι γὰρ οἱ ἀναιδῆς, Etymol.

70 ὑποβλέψον] plusquam simplex βλέψον. Vide prius Dial. 19. n. 54. Dial. 16. n. 16. & Διαλ. κ. n. 143.

71 ἀπυχός] κυρίως τὸ σκληρόν καὶ ψαδές, δύσφορον, ἀηδές, ἐχθρόν. ὃ καὶ ἢ ἦχον ἀποσρεφόμεθα, ab ἀπὸ & ἦχ]ϙ sonus; alia est ac in priore verbo ἀπὸ, ibi auget, hic minuit, aut saltem vitiat. Vid. Dial. n. 8.

72 ἐπείκη] ab ἐπικής, quod Suidas exponit ὡρᾶ]ϙ, μέτρι]ϙ, Etymol. g. deducit παρὰ τὸ εἶκιν, καὶ ὑποχωρεῖν, καὶ γὰρ οἱ πράξεις ὑποχωρεῖσι, καὶ ἔκ ἀντιλήψεσι.

73 προξενῶμι] προξένος ἐκάλουν τὸν τεταγμένον εἰς τὸ ὑποδέχεσθαι τὸν ξένον, τὸς δὲ ἄλλων πόλεων ἡκον]ας, Suid. atque inde verbum προξενέομαι proprie ξένους, i. e. advenis, ac synecdochice cuiusvis homini præparo, procuro.

74 μετελθεῖν] μετὰ hic in compositione idem valet ac ad, ut extra compositionem

tionem nonnunquam, ἥλθον ἄπ' Ὀ-
λύμποιο μὲν πρῶτα καὶ Ἀχαιῆς, Hom. II.
η. vers. 35. vid. infra n. 80.

75 κηπυρός] Attic. vulgo κηπυρός, ἐκ
κηπτοῦ, hortus, καὶ τῶ ἐρῶ, τῷ φυλάττω, i. e.
custodio, ὡς δοκευός, janitor, domi cu-
stor.

76 ἄσμεν] χαίρων, Hesych. Ετυμολ.
derivat παρὰ τὸ ἦδω τὸ εὐρραίνω, cujus
præter. pas. est ἦσμαι, particip. ἠσμένος,
καὶ συσολὴν τὴν ἀρχέσσης ἄσμεν, καὶ ἅμα
τῇ συσολῇ ἀναβίβαζε τὸν τόνον καὶ προπα-
ροξύνεται.

77 Κυρηνάιον] derivat. patrium, ἀπὸ τῆς
Κυρήνης, quæ civitas est Libyæ, &
patria Aristippi, quem hic deridet
Lucianus.

78 ἀνάκεινε] supra n. 4.

79 ἀκόλας] κυρίως ὁ ἀπαίδετος. πα-
ρὰ τὸ μὴ κολάσσει πεφυκέναι, τῶν
παιδείας. ὅτι δὲ κατωφερεῖ, παρὰ τὸ μὴ
κολάζει τὸν ὀπιδυμία, Ετυμ. μ. γ. i. e.
proprie indoctus, non castigatus,
qui non affecutus est castigationem.
dicitur autem de incontinente & li-
bidinoso viro, qui εἰς κατὰ φύσιν, quia
suas libidines non castigat, i. e. co-
hibet.

80 *μελιών*] *μελιῶναι* Hesych. exponit προσήκον, *μῦ* enim non raro idem ac *πρός*. Vid. supra n. 74.

81 *κωμάσαι*] ἀπὸ τοῦ *κῶμος*. *κῶμος* vero ut Suidas exponit ὅτι μεθυστικὸς αὐτὸς ἐγχερόνιστος. ἦ οἶνε ἐρεθίζων τὴν ἡδονήθειαν, καὶ δέχων ἄχρμον ποίων τὸ συμπόσιον κυμβάλοις τιλῶν, καὶ ὀργάνοις καδάλων τὰς δαυμονίας, i. e. *κῶμος* est tibia ad ebrietatem conciliandum apta, potatione diutius producta, voluptatis illecebras irritans, & faciens convivium turpe theatrum, cymbalis quibusdam & instrumentis convivas demulcens.

82 *ἀσώτῳ*] *ἄσωτος*, παρὰ τὸ ἀσερηνικόν & σῶζω. Etym. ὁ σῶζεσθαι μὴ ὀρεΐλων. ὁ ὀζώλης, i. e. perditus.

83 *ὡς Σικελίαν*] construe *ὡς Σικελίαν* cum τοῖς τυράννοις, non ἐδύλασε. Nam τυράννοι *ὡς Σικελίαν* sunt tyranni Sicilienses, ut οἱ περὶ Πλάτωνα, Platonici.

84 *ἐρανίζεσθαι*] συλλέγειν, Hesych. est autem ἀπὸ ἧς *ἐρανός*, ἡ ἐκ κοινῆς ὀρέασις, commune convivium, ut Suidas exponit, ad quod celebrandum unusquisque conviva suam symbolam conferebat. *ἐρανίζεσθαι* igitur proprie est has symbolas colligere. * ἀπρά-

* ἀπραγῶ] penes lectorem sit utrum
 legat, ut nos mutavimus, ἀπραγῶ.
 an, ut libri omnes quos vidi habent,
 ἀπρακῶ: Nam licet nemo (quod
 scio) Lexicographorum agnoscat ἀ-
 πρακῶ in hoc sensu; si tamen confi-
 deretur quam significationem infra
 habet πρᾶξις n. 110. nempe quod i-
 dem sit ac *postulo*, aut *dare facio*,
 admitti potest ut ἀπρακῶ idem sit,
 ac ἀπραγῶ, qui vendibilis non sit,
 ἀπρακῶ, qui nihil in se habet quod
 postulat ab emptore quicquam, aut
 facit, i.e. illicit emptorem ut pro se
 det quicquam, frustra πρᾶξις pretium
 mercedis venditor: nisi etiam πρᾶξις
 merces ipsa, & quæ non πρᾶξις vo-
 cari potest ἀπρακῶ, ut qui non κείνῃ
 ἀκείῃ, n. 159.

85 Ἀβδηρίτης] i.e. ex *Abdera* oppido
 Thraciæ patria Democriti. Δημόκρι-
 τῶ Ἀβδηρίτης ἐκ Θράκης φιλόσοφος,
 Suid.

86 Ἐφέζῃ] Ἐφέζος, ἡ πόλις τῆς Ἰω-
 νίας.

87 Θράξ, ὑμῶν, ὑμεῖς] Thrax Philoso-
 phus utitur Ionica dialecto, licet lon-
 ge distent Thracia & Ionia, illa cis Æ-
 geum mare, hæc trans.

88 ὦλε ἔχει] pro ἔπει, ἔχει, in eodem significatu habes ὦλε, intra n. 142. alias autem significat *hic, huc, &c.*

* ἀπερίη] Ionicè pro ἀπερία, haud male Bolerus reddidit *infinittum quiddam*: eandem vocem & in eodem sensu habet Cicer. in lib. 1. de Finib. *infinittio ipsa, quam ἀπερίαν vocant, tota ab illo est, i. e. Democrito. deducitur ab ἀπερος ἀπερία, ut ἀ φίλος φιλία. Ἀπερος autem ἀπο' τ' α σερήπικῃ καὶ πείρας vel πῆρας, idem ac πείρας, finis: παρὰ τὸ μὴ ἔχειν πείρας, Etymol. Reperitur etiam ἀπερος pro ἀμαθής, ὁ μὴ ἔχων πῆραν; atque inde ἀπερία pro ἀμαθία, quod nec ignoravit ὁ Ἀρροῦζων qui, audita voce ἀπερία, statim subjungit, ἄλλα σὺ κινὸς καὶ ἀπερῶ.*

89 οἰζυρά] οἰζυρός, ἐπίπονος, ἀθλιός, ταλαίπωρος, χαλεπός, ἀπυχής. οἱ γὰρ ὅτι ἐπὶ ῥῆμα σχελιαστικόν ἢ θρηνητικόν καὶ ἐκ τούτου γίνεσθαι οἰζώ, οἰζύω, οἰζυρός, ut ab αἰαίζω, ἀβόιμοι, οἰμώζω, &c.

90 αὐτίων; σφάας, &c.] Ἰωνίζει καὶ Ἡράκλειτος ἄρα ὅτι Ἰωνίας. Vid. supra n. 86.

91 ὀπικύριον] παρὰ τὸ κῆρ, κηρός, *fatum*.

92 τὸ δὴ] pro ὅτι τὸ δὴ, propter hoc igitur, ἕλκεται Ἀπικύ.

93 ἀλλήπως] ἀντὶ τοῦ ἀλλὰ πως. Ἰωνικῶς.

94 κυκίῳ] κυκίων proprie ἔξ ὄντος, καὶ μέλιθ, καὶ ὕδαθ, καὶ ἀλείπων ἀναμιμυμῶσιν πόμα. Hesych. generaliter vero quarumvis rerum confusio. à κυκίω, sive κυκίω, misceo.

95 πάντε στωλέιον] non semper neutra pluralia gaudent verbo singulari.

96 παρδ'ων] παίζων τῆς παροῖς, i. e. ludens talis vel calculis.

97 διαφερόμεθ] μαχόμεθ, Hesych. ἐρίζον, φιλονεικῶν, Suid.

98 χέρις] γείρεθ τὸ δίκτυον. λέγεται ὅ καὶ ὁ δύσκολος, καὶ ὁ συμπελεσμένος λόγος, ὁ ἔχων πῖδος ἐν ἑαυτῷ μὴ φανερὸν, Suid. rete proprie, at μεταφορικῶς, Sermo implicitus, sive αἰνισματώδης, quasi, reti qui, implicat audientem.

99 Λοξία] ὁ Ἀπόλλων, ἀπὸ τῆς λοξῆς ἔχων πλὴν ἰαν, τυτίσι τῆς φωνῆς. Ἐτυμ. i. e. quia obscuram habet vocem. In vaticiniis scilicet, ἢ παρὰ τὸ λοξῶς εἶναι τὸν ἥλιον διὰ τῆς ζωδιακῆς.

100 ἡβηδόν] à pueris Interpres, an recte ipse videat. ὁ Ἐπικωλογίσις, & post eum Suidas reddit ἄδρουν, i. e. confertim, sine discrimine. juvenum scilicet more: est enim ab ἡβη, juvenis.

- * ἀσφαῖοι] habes ante inter n. 84, & 85.
- 1 στυμόλον] i. e. ἡ λαλον. πιθανολόγον. εὐ-
στράτηλον τῷ λόγῳ.
- 2 πῶς ἐν] suspicor mendum esse pro
πῶς ἔκ, quidni; πῶς ἔκ ἐγὼ κρίνομαι σι,
& c. quidni Te etiam?
- 3 κατὰ κίων] præf. Subj. ἀκατὰ κίωνται pro
quo vulgo κατὰ κίωνται.
- 4 ὁμύω ἢ κύνει] line præposit. sic a-
pud Aristoph. ἐν ὄρνισι. legas ὄρνι-
θας. ὄρνιθας. ὄρνιθας. ὄρνιθας. &
Nesq. act. 1. sc. 3. ὁμύμαι πρὸς θεός. πρὸς
θεός, ὁμύμαι σὺ; dicitur & cum Dat.
τῷ ὁμύμῃ; per quem juratis? ibid.
- 5 Σείειον] Σείειον ὁ ἀσπῶν κύνων. Suidas.
nugatur de hujus vocis origine ὁ Ἐπυ-
μολογίστης, quem non semper libet sequi
- 6 ἡ γάμος] i. e. γυναικὸς γαμικῆς, nu-
pta mulieris. Ut apud Plutarchum
dicitur γάμον Τάσιας ἔλαβε, Tatias ac-
cepit nuptias, i. e. uxorem.
- 7 ἐν ὥρῃ] ad verbum in hora, i. e. in æ-
tatis flore. Vide plura de hac voce, &
ejus prosapia, Dial. 19. n. 60.
- 8 νεανικόν] ἀ νεανίας, juvenis, quale ju-
venes in ætatis robore facere solent.
- 9 ἡ φιλοδωρία] proprie donandi amor;
significat etiam & munus ex amore
profectum. ἡ μὲν φιλοδωρία δωρεά, Suid.

lufum ex hoc vocabulo facit Lucian.
quia φιλημα erat δωρεα.

10 τίς ἐξ ἐμοῦ, &c.] recte redditur
ab Interprete; *quid à me exiges.* Nam
πρότιω aliquando idem ac αἰτώ, & du-
plicem regit Accusat. ut verba ro-
gandi apud Latinos; quod & πρό-
τιμαι. μισθὸν διννα αὖν πρότιμι, ὁμῶμαι
καταδίσκων τὸν δῖος, Aristoph. Nesp. act.
1. sc. 3. Vide etiam in N. T. Luc. 19. 23.

11 ἐς αὐτὸς καλαβήω] id scilicet initio
auctionis concedebatur, ἅπερ ἐκ τῆς τὸ
παραβήω τὸν γύριον καλαβήω, &c.

12 Συρακῆς] i. e. è Syracensis urbe
Siciliæ. Ubi vixit Dion Platonis au-
dītor & discipulus, cujus suasa dedit
Philoláo Pythagoréo pro tribus libris
centum minas, ut tradit Jamblicus in
vita Pythagoræ.

13 λιχία] Hesychius scribit monoph-
thongo λιχία, & interpretatur λιμ-
βία, ἀπλῆσις.

14 τὸ δῆνα] quoddam, aliquid, quasi
tunc temporis non occurrebat quid,
statim autem dicit.

15 τὴν γλυκίαν σιτίσται] σιτίσμαι cum Ac-
cusat. ut apud Latinos pascor. Pas-
cuntur vero sylvas, & summa Lyæi.
Virg. Georg. 3. v. 314.

- 16 ἰχάδας] τὰ λεπυιδύντα σῆμα, ἐν τῷ
ξηραίνεσθαι, παρὰ τὸ ἰχναῖον, ὦ, idem ac
ξηραίνω, sicco, quasi esset ἰχναῖος.
- 17 παλάδας] παλάσαι. μάζαι σῆκων, i. e.
sicumt massa, Suid. Etymologiam
autem ex Hesychio habes, παλάθη ἢ
σῆμα σῆκων ἐπάλληλα θείσεις.
- 18 σῆμα χεικῶν] i. e. ἰχάδων, quo nomine
πάντα τραγῆματα ἐκάλουν. Suid.
- 19 ἐν χρωκυρίας] i. e. εἰς χρωκυρία κακρυμμένον,
ad cutem rasum. ἐν Ἑτυμ. μεγ. ὑπ' ἐν
εἰρη] in Nominat. ἐν χρωκυρίας, & ex-
ponitur πλησίον τῷ δερματι τὰς τρί-
χας ἐξυρημνῶ. Scribitur autem & ἐν
χρω ab Attico N. χρωῖς, G. χρωῖ, D. χρωῖ, &
ἐν χρωῖ. sine i subscript. per apocop. pro
ἐν χρωῖ. κυρίας vero est à κυρίω, præ-
med. κύκω, à quo κύρεα, tonsura, &
κυρίας, tonsus.
- 20 σῆμα περὶ τὸ ἀρετὴν ἀπηντηκόπων] qui sibi
invicem occurrerunt emendi causa, ἢ
ἀρετὰ aliquando idem ac τὸ ἀρετὰ ὁ-
μῶν πρᾶγμα. αὐτὸν περιμένειν, i. e.
circa eum manere; ut solent emptores
circa bonas merces.
- 21 σκυλοδείξαι] δερματομαχίας, Hesych.
- 22 ἐφ' ἡμῖν] satis intelligit, quid hic il-
ludit Lucianus, qui legit Epicteti en-
chiridion.

23 ἡ] articulus est Dativ. casus, & respicit ἀντία aut aliquid tale. Adverbialiter autem hic sumitur & exponas *quo* vel *quorsum*: ἡ μετὰ τὸν ἡ λέγεις, sup. τοῦτα, non intelligo *quorsum* *hec* dicis: habes eandem particulam Dial. 6. n. 5. nonnulli autem in hoc loco pro ἡ legunt ὅτι καί.

24 ὑποπνευστρία] ἀπὸ in compositione nonnunquam negare prius notavimus, Dial. 19. n. 28. & Dial. 20. n. 22.

25 σύμβαμα.] Verbale à βαίνο, βῆμι, sive ut Etymol. vocat βίβημι, πορεύομαι, *evado*: recte opinor reddidit Interpres in hoc loco *accidens*, propter ea quæ sequuntur; licet apud Grammaticos & Stoicos aliam habere significationem notaverit nobis Suidas.

26 ὁπίων καὶ ὁπόσων] magis probo alteram lectionem, quam è quodam apud Anglos, ut ait, codice observavit nobis Bourdelotus, (viz.) ὁποῖα καὶ ὁπόσα.

27 πλεκτάναι] propria *retia* à πλέκω, *plico*. Hic autem argumentandi modos quibus incautus auditor tanquam piscis reti implicatur.

28 ἀποφράσσω] auget hic ἀπὸ, ut prius animadversum, n. 70. & alibi.

29 ἀμαχον] ἀαπαμάχλον. ἀαπαγώνισον,
Hesych. non qui non pugnat, sed
contra quem non est pugnandum.

30 ἐγχαλέναι] recte decrevisse, ἄλλα
ἔγχαλε πει ἐμῷ. ὁ ζεύς. Lucian. in Pro-
meth. 31.

31 μὴ φθάσῃ καταπών] ἐναλλαγὴ haud
infrequens pro μὴ φθάσας καταπίῃ, i.e.
nè dum ego bareo, & dubito quid re-
sponderem, ille praecurans devoret
puerulum. Vid. infra n. 49.

32 ἡ δειζόντα, &c. multas habuit Chry-
sippus argumenti formulas, quas
commemorat Diog. Laert. in vita
Zenonis. Lucianus tantum quatuor
meminit.

33 κατὰ λήξιν] κατὰ adauget signifi-
cationem verbi addendo continuati-
onem. γίνομαι, sum, κατὰ γίνομαι, diu
sum, habito, versor.

34 Σολοικισμῶν] Σολοικισμοί ab Anti-
quis Latinis vocabatur *Stribligo*, A-
gellius de hac voce dubitat. cap. 5.
lib. 20. & pro ea monet potius dicen-
dum *Solæum*; improbat plane ἑ-
πιμ. μιγ. δεῖ λέγειν Σολοικισμῶν καὶ
Βαρβαρισμῶν. Σολοικισμοὶ καὶ Βαρβα-
ρισμοὶ δὲ δεῖ λέγειν. & tamen ipse Gel-
lius usus est, lib. 1. c. 7. & H. Steph.
nobis

nobis observavit præter Autorem nostrum in locis aliis, Plutarchum etiam non semel tantum usurpasse. Deducitur autem vox à Σόλοικοι qui cum Attici, essent & habitarent Solis Ciliciæ urbe, ἡ ἐν αὐτῇ παρεκβύζαν Ἀττικὴν γλῶττιαν, καὶ ὁ ἑξῆς οὐκ ἐκείνησαν διὰ τὸν ἐν Σόλοις οἰκισμὸν. ut Eustath. loquitur in Dionys. de orbis situ, i.e. *amiserunt sermonem vere Atticum, propter Solis commemorationem.* Ἐπομ. μαγ. dicit, Σολοικίζειν περὶ σωτήξιν ἀμαρτανῶν. βαρβαρίζειν περὶ λέξιν; atque hinc Suidas Σολοικισμός ἐστι λόγος ἀνασταλάτως σωτήξιν ἀμαρτανῶν; sed Autores negligunt hanc differentiam & generaliter appellant Solœcismum quicquid in Sermone perperam fit.

35 εἰ μὴ σφῆς] suspicor legi debere πρὶς; quod innuit etiam Bourdelotius in notis suis.

36 πῶς ἐλλέσθην πρὶς] quando pars alicujus rei significatur subit Genitivus Accusativi locum, qui respiciat τί, aut ἐκ; infra autem dicitur πεποκτός τὸν ἐλλέσθην, n. 38.

37 γνίφωνα] Γνίφων est nomen cujusdam δαγείου, Διδμ. κ. hic autem sumitur κρινῶς pro δαγείω.

38 ἢ ἐλλέβορον] prius dixit ἢ ἐλλέβορον,
n. 36.

39 ἀλλὰ καὶ τέτων] τετέσι τόκων.

40 μιδῶν πέρι] ἀντὶ τοῦ περὶ μιδῶν. ἀνα-
στροφή.

41 ἀναποδείκω] non ab ἀνά, sed ab α
privandi particula & ἀποδείκνυμι, v
interposito tantum ut impleatur hia-
tus, quod fit in ἀνόμοις, & similibus,
qui nihil docere aut demonstrare po-
test, sed qui implicat magis, inferen-
do aἴτιο ἀπορίαι, & linguae σιωπῆν.
qualis supra vocatur παλιάνη, n. 27.
vox autem ejusdem ingenii est, ac
ἀκεῖ, n. 55.

42 ὧδέ πως] ὧδε significare idem ac ὧτως
prius notavimus n. 88. τὸ δὲ πῶς πα-
ράλκην.

43 ἐξ ὑπαρχῆς] ἢ ὑφ' ἐν, ut nonnullibi
legitur, ἐξυπαρχῆς. ὑπ' ἀρχῆς, ab ini-
tuo, denuo, de novo.

44 πῆμα] solida, fixa, à πηγνυμι, figo.

45 ἐώνη[αι] 2. pers. pr. pas. ab ὀνίσταμαι.
solent enim Attici verbis incipienti-
bus ab ω proponere & in præt. ut no-
tum pueris, passivæ vocis sed activæ
significationis ut prius sæpe notavi-
mus. Dial. 19. n. 36, & 62.

46 τοῦ διεγίζον[το] vid. n. 33.

47 ὁπαικῆς] vide supra n. 69.

48 ἀρμόδιος] ab ἄρω, αρτο, fit ἄρμος, compago, articulus; atque hinc ἀρμόδιος, qui congruit, sicut inter se articuli.

49 ἐκ. ἀν. φ. δάνοις ἀνύμωτος] reddidit interpretes non nimis cito emeris; tanquam esset ἐναλλαγή, qualis n. 31. felicius fortasse reddi potest, non possis quin emas: in eo enim sensu invenio apud Aristophan. Plus. act. 2. sc. 4. ἐκ. ἀν. φ. δάνοις τοῦτο πράττεις, quod sic reddit Interpres, causam baud possitis dicere, quin faciat hoc.

50 ἦν ἐμβρύων] ἔμβρυον, νεογνόν, βρέφος, τὸ ἐν γαστρὶ γυναικὸς ὄν. Hesych. ἀπὸ τῆς βρύειν, ὅ ὅτι αὐξάνει.

51 τεκταίνοντα] idem ac τεκταίνοντα, fabricantem, fabrum.

52 πλωίζομενον] πλώω, πλίοω, καὶ πλώω, ὁμοίως, i. e. omnia ejusdem significationis. Suid. Ετυμ. sic derivat, ὡς ἀπὸ τῆς λέγω λόγος. ἕως ἀπὸ τῆς πλέω, πλόος. ὅθεν καὶ πλώω, καὶ κατ' ἐκτελέω τὸ ὅς ἐστι τὸ πλώω, &c ejusdem significationis πλώομαι.

53 ὁ Πυρρίδας] nomen Sceptici Philosophi quem Diogen. Laert. vocat Πυρρίαν, qui fertur ab Agellio, lib. 11. c. 5.

his solere usum fuisse verbis, ἢ μάλλον ἢ πως ἔχει τὸ δε, ἢ ἐκείνους, ἢ ὑδ' ἑτέρους. ab hoc magistro ejus sectæ Philosophi vocabantur *Pyrrhonii*, Gr. Πυρρώνειοι, qui & ἐρετικοί, & ἀπορητικοί dicuntur, ut idem Autor tradit.

54 ἀπαδύνω] *dirigo*, vel ut interpretes *redigo*, proprie *pænis*. Vox enim judicialis est, & è foro desumpta, fluxit ob ἑυδύς, *reddus*, & ἀπὲς præposit. quæ adauget significationem ut supra notavimus n.70.

55 δραπέτω] δραπέτης εὐγὰς. παρὰ τὸ δρῶ τὸ ὑπερετῶ, καὶ μὲν τῷ πέτω (σιμαίνε τὸ ἀφ' ἡλᾶμαι) γίγναι δραπέτης. ὁ ἀποπῆας, καὶ ἀποστὰς τῆς ὑπερετῆς Ἑπὺμ. μγ.

56 μιλαδιόκην] μιλαδιόκην nihil aliud significat, quam *insequi*, quod noluit Scepticus Philosophus, cujus dogma erat se nihil posse comprehendere: ideo neque servum transfugam. ex μλ, *ad*, & διώκην, vid. n. 74 & 80.

57 ιωθῆς] παρὰ τὸ ιω σερεθῆκεν, καὶ τὸ θίω τὸ πείλω γίνεσθαι ιωθῆς. Ἑπὺμ. μγ.

58 ἐκὺν] ἐκ conjunctum cum ὕν circumflexo nusquam negat. Vd. Dial.20. n.73. alii aliud est ὕκυν, *penoscitum*.

59 ἀχρ-

59 ἀνελθὲ καὶ ἀναΐδωθι] passivæ originis, sed quæ hîc capi debent active, qui nec judicare, nec sentire potest; ut prius συλλογισμὸς ἀναπόδηνκθ, qui non demonstrare potest: sic apud Latinos, causa vincibilis, est quæ vincere potest, telum penetrabile quod penetrare potest.

60 ἐπίχα πρὶ τῆτι] ἐπίχα verbum è Philosophorum Scholis de sumptum. Laert. de Platone, ὁ Πλάτων πρὶ μὲν οὐ κατελείπει διαπραΐναι· τὰ δὲ ψεύδη διελέγχει· πρὶ δὲ τῶν ἀδύνατον ἐπίχει, i.e. Plato de iis quæ comprehendebat pronunciat: falsa redarguit: de incertis dubitat. Atque hinc est quod Philosophi, οἱ περὶ πάντων ἐπίχειρες vocantur ἐπειρητικοί. vid. supra n. 53, ut sermo autem sit integer supple γνῶμῳ, i.e. de hac re sententiam intra animum teneo.

61 κατὰ χεῖρα λόγον] alludit ad Socratis κρείττονα, καὶ ἥττονα λόγον. quem deridet Aristophanes. Νεφεύ, ἀστ. i. sc. i. χεῖρα κατὰ, ὁ κατὰ χεῖρα ἥτων. qui inferior est manu, vel manibus.

61 ἰδιώται] ἰδιώται, ἀγροῦμαθ, Suidas. ab ἰδωθ, proprius, suus, qui ultra quod propria mens sibi suggerit, nihil novit.

vit. opponitur Philosopho, qui multum debet libris & præceptoribus, & ex alieno plus quam suo sapit ingenio.

63 βαυαύ[us] [C]άγου[us] κυρίως πᾶς τεχνίτης διὰ πωρὰς ἐργαζόμενος. εἰρηλατὴ πωρὰ τὰς βαύνας αὐτῶν. τυτσίς τὰς καμίνας καίειν, μεταβέβηκε δὲ ἡ λέξις εἰς παντὶ χειρὶ ἔχων. Ἐπρ. μεγ.

64 ἀγορεύς [C]ἀγορεύ[us], ὁ ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀναστρέφμενος ἄνθρωπος, Suid. i. e. homo qui in foro versatur emendi scilicet aut vendendi causa.

Dialog.

Dialog. r.

Menippi ac Mercurii.

T ubinam formosi illi
sunt ac formosæ, Mer-
curi. Ducito me do-
cetóque, utpote^r re-
cens huc profectum
hospitem. MER. Haud
mihi licet per otium,
Menippe, quin tú istuc ipso è loco dex-
trorsum oculos deflecte. Illic &² Hia-
cynthus est, &³ Narcissus ille, &⁴ Ni-
reus, &⁵ Achilles, &⁶ Tyro, & Helena,
&⁷ Leda, breviter quicquid est veterum
formarum. ME. Equidem præter ossa
nihil video,⁸ calvariásque carnibus de-
nudatas, inter quæ omnia nihil sit om-
nino discriminis. MER. Atqui hæc sunt
quæ Poetæ cuncti mirantur ac celebrant,
ossa

ossa scilicet, quæ tu videris contemnere. ME. At Helenam saltem mihi commonstra: nam ipse quidem haud queam dignoscere. MER. Hæc calvaria Helena est. ME. Et hujus scilicet ossis gratia mille naves ex universa Græcia adto delectu sunt impletæ, tot Græci & barbari ceciderunt, tot urbes sunt eversæ? MER. Cæterum Menippe, non vidisti mulierem hanc vivam, quod si fecisses, forsitan diceres tu quoque vitio dandum non esse pro tali muliere diu tolerare labores. Alioqui si quis flores etiam affectos marcidósque contempletur, posteaquam coloris decus abjecerint, deformes nimium videantur. At iidem, donec florent colorémque obtinent, sunt speciosissimi. ME. Proinde illud jam demiror Mercuri, si Græci non intellexerunt, sese pro re usque adeo momentanea, quæque tam facile emarcesceret, elaborare. MER. Haud mihi vacat tecum Philosophari, quare delecto loco ubicunque velis prosterne temet ac recumbe. Mihi jam aliæ sunt reducendæ umbræ.

1. Recens, id est recenter, nomen pro Adverbio. *Virg. Sole recens orto.*
2. Hiacyntus puer fuit formosissimus, ab Apol-

Apolline adamatus, quem cum ille imprudens disco necasset, in florem rubrum vertit, qui etiam vocatur Hiacynthus.

- 3 Narcissus Cephisi fluminis ex Lyriope Nympha filius fuit admodum formosus qui cum à multis nymphis amaretur, & omnes superbè contemneret, tandem cum se in fonte conspiciatus esset, sua ipsius forma captus contabuit, & in florem purpureum mutatus est.
- 4 Nirea formissimum esse eorum, qui ad Trojam venerunt, tradit Hom. β.
- 5 Achilles Pelei & Thetidis nymphae filius robore & forma præter ceteros Græcos insignis.
- 6 Tyro pater fuit Didonis secundum Justinum. Vide potius quæ annotata sunt ad Græcum textum.
- 7 Leda fuit Tyndari regis conjunx, cum qua Jupiter in forma cygni concubuit, & illa duo ova protulit, ex quorum uno nati sunt Pollux & Helena, ex altero Castor & Clytemnestra.
- 8 Calvaria, caput mortui carne nudatum.
- 9 Deligere] est magis idoneum ad rem agendam secernere, sed eligere refertur vel ad nostrum, vel illius, qui eligitur dig-

*dignitatem; & dicimus ago delectum,
& habeo delectum.*

10 Alioqui] *sine n. literâ scribendum
esse præcipit Caper grammaticus dili-
gentissimus, & significat interdum ali-
ter, interdum præterea.*

Dialog. 2.

Simyli ac Polystрати.

1. **V**Enisti tandem, & tu Polystrate ad
nos, quum annos vixeris haud
multo pauciores centum opinor. *PO.*
Nonaginta octo Simyle. *S.* Sed quânam
triginta istos annos egisti, quibus mihi
fueras superstes? Nam ipse perii te ferme
septuagenario. *P.* Quam suavissime pro-
fecto, etiamsi hoc mirum tibi videbitur.
S. Mirum vero, siquidem tibi primum
seni, deinde invalido, postremo etiam
orbo, quicquam poterat esse in vita sua-
ve. *PO.* Principio nihil erat quod non
possem, præterea pueri formosi complu-
res aderant, tum mulieres nitidissimæ,
unguenta, vinum mire fragrans, postre-
mo mensæ vel *scenlis* istis lautiores.

SL

SI. Nova narras; nam ego te plane sordidum ac parcissimum esse sciebam.

PO. Atqui vir præclare, ex alienis arcis opes mihi subscatebant. Tum diluculo protinus quam plurimi mortales ad fores meas ventitabant, simulque ex omni rerum genere, quæ terrarum ubivis pulcherrimæ reperiuntur, munera deportabantur. *S.* Num me defuncto regnum gessisti? *PO.* Minime, verum amantes

habebam innumeros. *S.* Non possum non ridere, Tunc amantes, tantus² *natus* quum esses, vixque tibi dentes superessent quatuor? *PO.* Habebam, per Jovem optimates civitatis, Quumque² essem tum senex, tum calvus sicuti vides. Præterea lippiens etiam ac senio coecutiens, postremo naribus³ *mucosis*, tamen cupidissime mihi inserviebant; adeo ut is felix videretur, quemcunque vel aspexissem modo. *S.* Num tu quoque,

quemadmodum⁴ *Phaon* ille, Venerem aliquam è? *Chio* transvexisti, ut ob id optanti tibi illa dederit rursus ad juventutem redire, ac denuo formosum atque amabilem fieri? *PO.* Haudquaquam.

Quin magis, quum talis essem qualem dixi, tum supra modum adamabar.

S. Ænigmata narras? *PO.* Atqui notissimus

simus est hic amor, quum vulgo fit frequens, nempe erga senes orbos ac divites.

2. *S.* Nunc tua forma unde tibi profecta fuerit intelligo, vir egregie, nimirum ab aurea illa Venere. *PO.* Verum tum non parum multas commoditates ab amantibus tuli Simyle, propemodum etiam adoratus ab illis. Porro sæpius etiam quasi ⁶ *procax* illis illudebam, excludens interdum nonnullos eorum. Interim illi inter sese decertabant, & in ambiendis primis apud me partibus alium alius anteire nitebatur. *SI.* Sed age de facultatibus tuis quid tandem statueras? *PO.* Palam quidem affirmabam me unumquemque illorum relicturum hæredem. Idque illi cum crediderunt futurum, certatim se quisque obsequentio-rem atque adulantio-rem præbebat. Cæterum alteras illas veras tabulas quas apud me servaveram, reliqui, in quibus omnes illos plorare jussi. *SI.* At postrema illæ tabulæ quem pronunciabant hæredem? num è cognatis quempiam? *PO.* Non per Jovem, imo novitium quendam ex formosis illis adolescentulis natione ⁷ *Phrygem*. *SI.* Quot annos natum Polystrate? *PO.* Viginti ferme. *SI.*

SI. Jam intelligo quibus obsequiis ille te^s demeruit. PO. Attamen multo illis dignior, qui scriberetur hæres, etiam si barbarus erat ac⁹ perditus. Quem jam ipsi etiam optimates colunt captantque. Is igitur mihi extitit hæres. Jamque inter¹⁰ Patricios numeratur, subraso mento, barbaroque cultu ac lingua. Quin eum¹¹ Codro generosior, Nireo formosior, Ulysse prudentior esse prædicant. SI. Non laboro vel totius Græciæ sit Imperator, si libet, modo ne illi potiantur hæreditate.

- 1 Sicula mensa] *præstanta atque opipara dicebatur. Unde Plato de Repub. lib. 3. Syracusanam, amico, mensam & siculam in opsoniis varietatem non videris approbare: ita D. Erasmus Centuria ii. Chiliadis ii.*
- 2 Natu] *id est, nativitate & ætate, ablativus solus in usu est teste Servio.*
- 3 Muccus] *est Narium immundities, inde mucosus mucco plenus & oblitus.*
- 4 Phaon] *trajiciendis viatoribus de ripa in ripam victum sibi queritavit, cumque semel Venerem nulla promissa mercede transvexisset, ignorans quod Dea esset, ab ea Alabastrum unguento plenum*

plenum mercedis loco accepit, quo cum se perunxisset. formosissimus omnium mortalium apparuit, atque à Sappho poetria celeberrima adamat, post tanquam mæchus interfectus est.

5 Chios] insula est in mari Ægeò Lesbò vicina, quæ parvo freto ab Asia dividitur.

6 Procax] id est, protervus & contumeliosus, Procari veteres petere dicebant. Unde procax impudens in petendo & lascivus sive libidinosus: & quia impudicæ mulieris ne verbis quidem turpibus & mordacibus abstinere; procacia contumelia dicitur, & procax contumeliosus & protervus.

7 Phryx, gis] vir ex Phrygia. Est autem Phrygia regio minoris Asiæ, & ea est Troja, provincia, cujus caput olim Ilium fuit regia Priami. Fæmina vero dicitur Phrygia. Virg. O veræ Phrygiæ.

8 Demeruerit] devinxerit & de te bene merenda obligaverit, nam demereri, est meritis obligare. Quintil. Ut pleniori obsequio demererer amantissimos mei. Nec capitur demereri pro malefacere, ut vulgus putat; sed commemur mala, meremur bona, ut vult Donat.

9 Per-

9 Perditus] dicitur qui in omne scelus est traditus teste Valla. Nam per in compositione aliquando capitur in malum. Juve. Satyr. 8. Libera si dentur populo suffragia, quis tam Perditus ut dubitei Senecam præferre Neroni?

10 Inter patricios] Patricii dicuntur progenies senatorum, qui patres vel ab ætate vel à cura similitudine appellabantur. Plebei autem Patriciis opponebantur.

11 Codrus] Atheniensium dux cum bellum esset cum latronibus, extaretque oraculum illos posse vincere quorum dux in bello caderet, sumpta humili veste juxta hostilia castra iurgio hostes sic lacecessit, ut incognitus necaretur. hæc Servius. Unde hostes cognito Codri corpore per annulum quem gestabat, sine prælio discesserunt. Hinc cum quempiam generosissimum significare volumus, dicimus Codro generosior.

Dialog.

Dialog. 3.

Veneris & Cupidinis.

Quid tandem rei est ¹ *Cupido*? reli-
 quos Deos omnes expugnasti
² *Jovem* ipsum, *Neptunum*, ³ *Apollinem*,
Junonem, me denique matrem, à solâ
 vero ⁴ *Minervâ* abstines, & adversus hanc
 nullum habet incendium tua fax; &
 jaculis vacua est ⁵ *Phaetra*, tum & ipse
 arcu cares, neque jaculari nosti? *CUP.*
 Equidem hanc metuo, mater, est enim
 formidabilis truculentoque aspectu, ac
 ferocitate quadam supra modum virili.
 Proinde, si quando tenso arcu petam il-
 lam, galeæ cristam quatiens expavescit
 me, & intremisco, & arma mihi è mani-
 bus excidunt. *VE.* Atqui Mars an non
 erat hac formidabilior? Et tamen eum
 superatum exarmaſti. *CUP.* Imo ille
 cupide me recipit, atque ultro etiam in-
 vitat. Verum *Minerva* adductis ⁶ *super-*
ciliis semper observat. Quin aliquando
⁷ *temere* ad illam advolavi facem propius
 admovens. At illa siquidem ad me ac-
 cesseris inquit, per parentem *Jovem*, aut
 lanceate transfigens, aut pedibus arripi-
 ens,

ens, & in ⁸ *tartara* præcipitem dans, aut ipsa te discerpens perdam. Plurima item id genus comminabatur. Ad hæc acribus obtuetur oculis, postremo & in pectore faciem quandam gestat horrendam viperis, capillorum vice, comatam: Hanc nimirum maximopere formido. Territat enim me, fugioque quoties eam aspicio.

2. *VE.* Esto sane Minervam metuis ut ais, atque hujus gestamen gorgona reformidas, idque cum Jovis ipsius fulmen non formidaveris. Cæterum ⁹ *Muse* quam ob causam abs te non feriuntur, atque à tuis jaculis tutæ agunt? Num & hæc cristas quatiunt aut gorgonas prætendunt? *CV.* Has quidem revereor mater. Sunt enim vultu pudico ac reverendo, præterea semper aliquo tenentur studio, semper cantionibus animum intentum gerunt. Quin ipse etiam non raro illis assisto carminis suavitate delinitus. *VE.* Mitte has, propterea quod sint reverendæ. At ¹⁰ *Dianam* quâ tandem gratia non vulneras? *CV.* Ut breviter dicam, hanc ne deprehendere quidem unquam sum potis, quippe perpetuo per montes fugitantem. Ad hæc alterius cujusdam sui cupidinis illa tenetur cupidine. *VE.* Cujus ô gnate? *CV.* Nempe venatu

venatu cervorum & hinnulorum, quos infectatur ut capiat, ac jaculo figat. Ac prorsum tota rerum hujusmodi studio tenetur. " *Tametsi fratrem ejus qui nimirum arcu valet & ipse, feritque eminus. VE. Teneo gnate, cum sæpenumero sagitta vulnerasti.*

- 1 Cupido Martis & Veneris fuit filius, quem delusi Veteres ingentis potentie amoris esse Deum voluerunt. Pingebatur puer imberbis, cæcus, alatus, facem gestans & sagittas, quarum una cuspide auratâ vulneratos ad amorem, altera plumbeâ ad odium impellit, quorum omnium rationem pulcherri-
mis versibus Pius pontifex & Marul-
lus ingeniosissime complexi sunt.
- 2 Jupiter] Jupiter, Neptunus, & Pluto, Saturni & Opis filii fuerant. Verum Jupiter Junonem sororem suam eodem secum partu editam uxorem duxit, & cum Plutone Neptunoque regnum par-
titus, Olympum sibi reservans habita-
vit. Quam insignis stupris & adul-
teriis fuerit, non ipse tantum; sed &
religiosa gentiliū caterva poetarum
carmine personant, & numerosa ex
variis mulieribus suscepta soboles do-
cet.

- 3 Apollo] Jovis & Latonia filius à Poetis dicitur medicine artis repertor, divinationis Deus, & Musarum præses.
- 4 Minerva] Sapientie, & omnium bonarum artium Dea appellatur. Hanc dicunt poetæ Jovis filiam sine Matre; cum enim Jupiter videret Junonem uxorem suam non ferentem liberos percussio capite armatam Minervam emisit. Ovid. in 3. Fastorum,

An quia de capitis tertur sine matre paterni

Vertice cum clypeo profiluisse suo. Eadem dicitur belli inventrix & princeps hanc torvam oculis, & armis insignem, longamque bastam cum crystallino clypeo in quo erat caput Medusæ ferre dicunt Poetæ. De qua re talem fingunt Poetæ fabulam, Medusa una gorgonum, cum à Neptuno in templo Minervæ stuprata esset, irata Dea, ne tantum crimen inultum maneret, crines ejus, quibus Neptuno placuerat, in angues vertit, deditque ut eam afficientes in saxa verterentur. Hanc postea Perseus Jovis & Danaes filius, deceptis talaribus & falcato ense Mercurii, item scuto Palladis, Medusam unico idem interemit. Unde Pallas

Dialog. 3.

Veneris & Cupidinis.

Quid tandem rei est ¹ *Cupido*? reli-
 quos Deos omnes expugnavisti
² *Jovem* ipsum, *Neptunum*, ³ *Apollinem*,
Junonem, me denique matrem, à solâ
 vero ⁴ *Minervâ* abstines, & adversus hanc
 nullum habet incendium tua fax; &
 jaculis vacua est ⁵ *Phaetra*, tum & ipse
 arcu cares, neque jaculari nosti? *CUP.*
 Equidem hanc metuo, mater, est enim
 formidabilis truculentoque aspectu, ac
 ferocitate quadam supra modum virili.
 Proinde, si quando tenso arcu petam il-
 lam, galeæ cristam quatiens expavescit
 me, & intremisco, & arma mihi è mani-
 bus excidunt. *VE.* Atqui Mars an non
 erat hac formidabilior? Et tamen cum
 superatum exarmasti. *CUP.* Imo ille
 cupide me recipit, atque ultro etiam in-
 vitat. Verum *Minerva* adductis ⁶ *super-*
ciliis semper observat. Quin aliquando
⁷ *temere* ad illam ad volavi facem propius
 admovent. At illa siquidem ad me ac-
 cesseris inquit, per parentem *Jovem*, aut
 lanceate transfigens, aut pedibus arripi-
 ens,

ens, & in ^o *tartara* præcipitem dans, aut ipsa te discerpens perdam. Plurima item id genus comminabatur. Ad hæc acribus obtuetur oculis, postremo & in pectore faciem quandam gestat horrendam viperis, capillorum vice, comatam: Hanc nimirum maximopere formido. Territat enim me, fugioque quoties eam aspicio.

2. *VE.* Esto sane Minervam metuis ut ais, atque hujus gestamen gorgona reformidas, idque cum Jovis ipsius fulmen non formidaveris. Cæterum ^o *Muse* quam ob causam abs te non feriuntur, atque à tuis jaculis tutæ agunt? Num & hæc cristas quatiunt aut gorgonas prætendunt? *CV.* Has quidem revereor mater. Sunt enim vultu pudico ac reverendo, præterea semper aliquo tenentur studio, semper cantionibus animum intentum gerunt. Quin ipse etiam non raro illis assisto carminis suavitate delinitus. *VE.* Mitte has, propterea quod sint reverendæ. At ^{io} *Dianam* quâ tandem gratia non vulneras? *CV.* Ut breviter dicam, hanc ne deprehendere quidem unquam sum potis, quippe perpetuo per montes fugitantem. Ad hæc alterius cujusdam sui cupidinis illa tenetur cupidine. *VE.* Cujus ô gnate? *CV.* Nempe venatu

venatu cervorum & hinnulorum, quos insectatur ut capiat, ac jaculo figat. Ac prorsum tota rerum hujusmodi studio tenetur. " *Tametsi* fratrem ejus qui nimirum arcu valet & ipse, feritque eminus. *VE.* Teneo gnate, cum sæpenumero sagitta vulnerasti.

- 1 Cupido Martis & Veneris fuit filius, quem delusi Veteres ingentis potentie amoris esse Deum voluerunt. Pingebatur puer imberbis, cecus, alatus, faciem gestans & sagittas, quarum una cuspide aurata vulneratos ad amorem, altera plumbea ad odium impellit, quorum omnium rationem pulcherrimis versibus Pius pontifex & Marullus ingeniosissime complexi sunt.
- 2 Jupiter] Jupiter, Neptunus, & Pluto, Saturni & Opis filii fuerant. Verum Jupiter Junonem sororem suam eodem secum partu editam uxorem duxit, & cum Plutone Neptunoque regnum partitus, Olympum sibi reservans habitavit. Quam insignis stupris & adulteriis fuerit, non ipse tantum; sed & reliqua gentilium caterva poetarum carmine personant, & numerosa ex variis mulieribus suscepta soboles docet.

- 3 Apollo] Jovis & Latonæ filius à Poetis dicitur medicinae artis repertor, divinationis Deus, & Musarum præses.
- 4 Minerva] Sapientie, & omnium bonarum artium Dea appellatur. Hanc dicunt poetæ Jovis filiam sine Matre; cum enim Jupiter videret Junonem uxorem suam non ferentem liberos percussio capite armatam Minervam emisit. Ovid. in 3. Fastorum,

An quia de capitis tertur sine matre paterni

Vertice cum clypeo profuuisse suo. Eadem dicitur belli inventrix & princeps hanc torvam oculis, & armis insignem, longamque bastam cum crystallino clypeo in quo erat caput Medusæ ferre dicunt Poetæ. De qua re talem fingunt Poetæ fabulam, Medusa una gorgonum, cum à Neptuno in templo Minervæ stuprata esset, irata Dea, ne tantum crimen inultum maneret, crines ejus, quibus Neptuno placuerat, in angues vertit, deditque ut eam afficientes in saxa verterentur. Hanc postea Perseus Jovis & Danaes filius, acceptis talaribus & falcato ense Mercurii, item scuto Palladis, Medusam unico ictu interemit. Unde Pallas us

L

ter-

terribilior hostibus videretur, Gorgonis
caput in suo clypeo gestavit. Ovid.

Gorgonium crinem turpes mutavit in
hydros, &

Nunc quoque, ut attonitos formidine
terreat hostes,

Pectore in adverso, quos fecit, sustinet
angues.

5 Pharetra] theca sagittarum. Inde Cu-
pido Pharetratus dicitur.

6 Superciliis] Cilium est superius oculi
operimentum. Inde supercilium infi-
ma pars frontis quæ præeminet oculo;
& quoniam illo multis modis animum
indicamus, ponitur pro gravitate, &
etiam superbia.

7 Temerè] adverbium est qualitatis sig-
nificans tulerè, inconsideratè, sive sine
caussa. Senec. in Oeta.

Nihil in propinquos temerè constitui de-
bet.

Qui post Ciceronem nati sunt temerè
pro fere acceperunt, teste Valla.

8 Tartarus] est proprie locus infimus
infernorum.

9 Musæ] ut dicit Hesiodus ex Jove &
Mnemofynâ, hoc est memoriâ, nate sunt;
& sunt novem, quarum nomina & in-
venta sic percurrit Virg. Clio Historias
invenit.

juvenit. Melpomene Tragædias. Thalia Comædias. Euterpe Tibias. Terpsichore Psalterium. Erato Geometriam. Calliope Literas. Urania Astrologiam. Polymnia Rhetoricam.

10 Diana] *Jovis filia ex Latona eodem partu cum Apolline nata dicitur, quæ virginitatis studio hominum consortia fugiens sylvas incolebat venationi intenta, quare cum arcu & Pharetra illam incessisse, scribunt Poetæ. Virg. illa Pharetram fert humero.*

11 Tametsi fratrem ejus] *subaudi serio jaculis amoris, est enim Apopsiopêsis.*

Dialog. 4.

Mercurii & Maia.

1. **E**ST vero, mater, Deus quisquam in cœlo me miserior? *MA.* Cave ne quid istiusmodi dixeris Mercuri. *MER.* Quid non dicam? qui quidem tantum negotiorum solus sustineam, quibus defassor in tam multa ministeria distractus? Nam mane² protinus surgendum est mihi, etiamque verrendum

³ coenaculum, ubi Dii compotant. Tum ubi curiam, in qua consultant, undique stravero, ac singula ita ut oportet composuero, Jovi necessum est assistere, ac perferendis illius mandatis toto die sursum ac deorsum cursitare: Insuper quum redeo, pulverulentus adhuc, ⁴ ambrosiam opponere cogor. Porro priusquam novitius iste ⁵ pocillator advenisset, ego nectar etiam administrabam. Quodque est omnium indignissimum, soli omnium ne noctu quidem agere quietem licet, verum id quoque temporis necesse habeo defunctorum animas ad Plutonium deducere, maniumque gregi me ducem præbere, tum autem & tribunalibus assistere. Neque enim mihi sufficiebant scilicet diurna negotia, dum versor in ⁶ palæstris, dum ⁷ in concionibus ⁸ præconis vices ago, dum oratores instruo: ni hæc quoque provincia accedat, ut simul etiam umbrarum res disponam.

2. Atqui ⁹ Ledaë filii alternis inter ipsos vicibus apud superos atque inferos agitant: mihi necesse est quotidie tum hoc, tum illud pariter agere. Deinde ¹⁰ duo illi Alcmena ac Semele miseris prognati mulieribus, otiosi in conviviis accumbunt: At ego Maia Atlantide pro-

progenitus, illis ministro scilicet. Et nunc quum recens ¹¹ Sidone à Cadmi filia reversus essem (nam ad hanc me legarat visum quid ageret puella) priusquam respirassem, & adhuc anhelum de via rursus ad Argos amandavit, visurum quid cum ¹² Danae ageretur. Rursus inde in Bœotiam profectus, inquit, obiter ¹³ Antiopam visito: adeo ut plane jam pariturum me negarim. Quod si mihi licuisset, lubens profecto fecissem id quod solent ii qui terris duram servant servitutem. *MA.* Missa fac ista gnate: decet enim per omnia morem gere parenti, quum sis juvenis: Ac nunc quo iussus es ¹⁴ Argos contende, deinde in Bœotiam: ne si cessaris, fuerisque lentior, plagas etiam auferas: nam iracundi sunt qui amant.

- 1 *Maia*] *Atlantis ex Pleione conjuge filia Jovi concubuit, atque ex eo peperit Mercurium, quam Juno præ omnibus pellicibus adamavit, ita ut Mercurium mox natum suis uberibus lactaverit, sicque divino lacte perfusus (licet ex mortali natus) immortalis tamen effectus est, dictusque est Mercurius, Deus facundia, mercatorum, palestra, furum,*

nunciusque & interpres Deorum, galero tegitur, alata fert talaria, & virgam caduceam, qua animas, ut scribit Virg.

— ille evocat orco

Pallentes, alias sub tristitia Tartara mittit,

2 Protinus] *per i adverbium est temporale, id est, statim: Protenus per e adverbium locale, id est porro tenus. Autor est Caper Grammaticus.*

3 Cœnaculum] *locus appellatur ubi cœnamus, ut auctor est Varro. Sed postquam in superiori parte cœnare cœperunt, superioris domus universa cœnacula dicta sunt. Et cœnatio locus in ima ædium parte ad cœnam sumendam.*

4 Ambrosiam] *pro Deorum cibo & unguento usurpant Poetæ. Nec temere, quia Ἀμβροσία dicitur immortalis, Martial.*

Jupiter ambrosiâ satur est, & nectare vivit. *id est de nectare. Apulei. in vi. Tunc poculum nectaris quod vinum Deorum est. Et capitur ambrosia etiam pro herba, quæ alio nomine artemisia dicitur.*

5 Novirius pocillator] *id est, Ganymedes:*

des: fuit autem Ganymedes Trois regis Dardanorum filius, & ob admirandam pulchritudinem à Jove in forma aquilæ raptus, quem Jupiter pincer-nam fecit amota Hebe Junonis filia, eo quod, dum Jovi apud Æthiopas comessanti ministraret, cadens corporis sui obscæna omnibus superis monstravit.

6 Palæstra] dicitur à nostris luctatio, Virg.

Corporaque agresti nudant perdura palæstra.

Capitur etiam pro loco ubi exercebantur palæstritæ.

7 Inconcionibus] Concionem tria significare docet Aulus Gellius, locum suggestumque unde verba fierent. Item significare cœtum populi assistentis. Item orationem ipsam quæ ad populum dicitur in concionibus, hoc est in conventu & congregatione multorum.

8 Mercurius præconis vices agit] dum Jovis & majorum mandata populo annunciat.

9 Ledæ] filii Castor & Pollux. Cum Castor in pugna adversus Athenienses cecidisset, Pollux suam immortalita-

tem cum eo communicavit, & impetra-
vit à Jove ut alternatim viverent. *Virg.*
in sexto.

Sic fratrem Pollux alterna morte rede-
mit.

10 Duo illi Alcmena, &c.] *id est Her-
cules & Bacchus, nam Hercules fuit
Jovis & Alcmenæ filius. Bacchus vero
Jovis ex Semele Cadmi filia.*

11 Sidon] oppidum est Phœnicie regio-
nis, & apud Sidonem & Tyrum Cad-
mum cum Phœnice regnasse, scribit Eu-
sebius. Cadmi filia quatuor fuere Se-
mele, Agave, Autonoe & Ino, cum
Semele Jovem concubuisse vulgatum est.

12 Danae] Acrisii Argivorum regis fi-
lia à patre in quadam turri conclusa
fuit, ob id quod in responsis habuit,
se manu ejus qui ex filia nasceretur
moriturum, ad hanc Jupiter (cum a-
lia non pateret via) in aureum imbrem
ex tegulis per impluvium in gremium
ejus se cadere permisit, quæ ex eo com-
pressu Perseum genuit.

13 Antiopa] Lyci Thebarum regis uxor
fuit Asopi filia, vel ut alii volunt
Nyctei: Hanc Jupiter in Satyram
conversus gravidam fecit, quæ Zetum
& Amphionem ex eo compressu peperit.

14 Ar-

14 Argos] nomen est unius regiunculae in Græcia. Unde Græci Argivi dicti sunt, fuit & nomen aliquot oppidorum Græciæ. Et est in singulari Neutrius generis, in plurali vero Masculini.

Dialog. 5.

Veneris & Cupidinis.

1. CUPIDO gnate vide quæ facis flagitia. Non jam de his loquor, quæ te impulsore mortales in terra, vel in se quisque, vel invicem alii in alios faciunt; verum de his ago, quæ apud Superos quoque designas, qui quidem Jovem ipsum cogis, varias assumere formas, in quodcunque tibi pro tempore visum fuerit, eum vertens: tum² Lunam è cœlo devocas: quin & Solem aliquoties compellis lentum apud³ Clymenen cessare, ⁴ aurigandi muneris oblitum: nam quicquid injuriæ in me matrem committis, audacter ac tanquam tutò facis. Verum tu quidem ô Deorum omnium confidentissime, ⁵ Rheam insuper ipsam jam anum, præterea Deo-

rum tam multorum parentem, cò per-
pulistì, ut pulionem adamet, atque in
° Phrygium illum adolescentulum de-
pereat: ac tua jam opera insanit, junctis-
que leonibus, adhibitis item Corybanti-
bus (quippe qui & ipsi furore quodam
sunt æfflati) per Idam montem sursum
ac deorsum oberrat, ipsa quidem ° Attis
amore ejulans: Cæterum Corybantum
alius suum ipse cubitum ense defecat,
alius demissa coma per montes fertur
insanus, alius cornu canit, alius tympa-
no tonat, alius cymbalo perstrepat. Bre-
viter, omnis undequaque Ida tumultus
atque insanix plena est.

2. Proinde cuncta timeo: metuo ne
tale quid accidat quandoquidem te pro-
dixi, ut si quando resipiscat Rhea, vel
potius si pergat insanire, Corybantibus
imperet, ut te correptum discerpant, aut
leonibus objiciant. Hic me sollicitat me-
tus, quod videam tibi periculum immi-
nere. *CV.* Otioso animo esto mater:
si quidem leonibus, etiam ipsis jam fa-
miliaris sum factus, ita ut sæpenumero
conscensis eorum tergis, prehensaque ju-
bâ, equitis ritu insidens illos agitem. At
vero illi interim mihi caudis abblandi-
untur, ac manum ori insertam receptant,
lam-

lambuntque, deinde mihi reddunt innocuam. Porro Rheæ ipsi quando tandem vacaverit ut me ulciscatur, quum in Aty sit tota? Postremo quid ego pecco, quum res pulchras ut sunt offero ac demonstro? Vos ne appetite res pulchras, quare his de rebus ne in me crimen conferre. Num vis ipsa tu mater uri neque tu posthac Martem ames, neque ille te? *VE.* Ut es pervicax, & nulla in re non superas. Attamen horum quæ dixi aliquando memineris.

- 1 Varias formas] *nam Jupiter impatientia amoris se vertit in taurum, in aquilam, in olorem, satyrum, amphitryonem, aurum, ignem, pastorem, serpentem, ut scribit Ovidius in vi. Metamorph.*
- 2 Endymion] *pastor fuit admodum formosus, cum in Lamie Cariæ monte aliquando obdormivisset, à Luna deosculatus est, quæ in ejus amorem exarserat, ita ut fratri bigas suas agitandas dederit. Seneca in Hippolyto,*
Arfit obscuri dea clara mundi
Nocte deserta, nitidosque fratri
Tradidit currus aliter regendos.
- 3 Clymene] *fuit Oceani & Tethyos filia,*

Et quia forma præstabat, Soli placuit,
ex quo concepit Phæthontem & ejus
sorores.

4 Aurigor] rego, moderor. Valla. He-
ctori aliquis fratrum fere aurigabatur
currum.

5 Rhea] quæ & Cybele, & Berecynthia,
& Ops dicitur, filia fuit Cœli & Ve-
stæ, & Saturni fratris sui conjunx.
Hanc poeta Jovis & aliorum plurimum
Deorum matrem dixerunt, eique qua-
drigam à quatuor Leonibus tractam
assignaverunt, & capiti ejus turritam
coronam, & sceptrum manibus addi-
derunt. Et cum incederet, sacerdotes
dicti Galli, tympana tangentes & æra,
præcedebant, & Corybantes armati il-
lum ambiebant.

6 Atys] puer Phrygius adamatæ à ma-
tre Deorum cum ei castitatem promi-
sisset quam non servavit, in furorem
versus seipsum excastravit.

7 Corybantes] sacerdotes sunt Cybeles,
sive Rheæ, qui in sacrificiis matris Deo-
rum armati saltantes casti ac puri sunt
assumpti; Corybantes autem appellati
quod inter saltandum capita jaciunt.

Dialog. 6.

Doridis ac Galatææ.

1. **F**ormosum amantem, Galatæa, nempe¹ Siculum istum pastorem aiunt amore tui deperire. *Ga.* Ne ride.
² Doris: etenim qualis qualis est, Neptuno patre prognatus est. *Dø.* Quid tum posses, si vel Jove ipso sit progenitus, quum usque adeo agrestis atque³ hispidus appareat, quodque omnium est deformissimum unoculus? An vero credis genus illi quicquam profuturum ad formam? *Ga.* Ne istuc quidem ipsum, quod hispidus est atque agrestis, ut tu vocas, illum deformat, quin virile magis est. Porro oculus media in fronte decet etiam, quo quidem nihilo segnius cernit, quam si duo forent. *Dø.* Videris Galatæa non amantem habere Polyphemum, sed illum potius adamare: sic eum prædicas. *Ga.* Non equidem illum adamo, sed tamen insignem istam vestram⁴ insultandi opprobrandiq; petulentiam ferre non queo. Ac mihi nimirum invidentia quadam istuc facere videmini, propterea quod ille, quum forte aliquando gregem pasceret

pasceret suum, nosque è littorali ⁵ specula in littore ludentes cerneret in prominentibus ⁶ Ætnæ pèdibus, quæ videlicet inter montem & mare litus esse in longum porrigit, vos ne aspexerit quidem : at ego omnium una visa sum formosissima, eoque unum in me ⁷ conjecerit oculum. Ea res vos ⁸ male habet : nam argumentum est me forma præstantiorem esse, ac digniorem quæ amet : vos contra fastiditas esse. *D.* An istud tibi putas invidendum videri, si primum pastori, deinde lusco formosa visa sis ? quanquam quid aliud ille potuit in te probare præter candorem ? Idque, opinor, quod caseo ac lacti assueverit : proinde quicquid his sit simile, id protinus pulchrum judicat. Alioqui ubi libebit scire qua sis facie, de scopulo quopiam in aquam, si quando tranquilla steterit, despectans te ipsam contemplare : videbis aliud nil nisi ⁹ perpetuum candorem : verum is quidem non probatur, nisi rubor decus illi adunxerit.

2. *Ga.* Atqui ego illa * immodice candida, tamen ejusmodi habeo amantem : quum inferim è vobis nulla sit, quam vel pastor, vel nauta, vel portitor aliquis miretur : cæterum Polyphemus (ut alia
ne

ne dicam) etiam canendi peritus est. D. Tace, ô Galatæ, audivimus illum canentem, quum nuper¹⁰ pruriret in te : Sed ô sancta Venus ! asinum rudere dixisses : nam Lyre corpus simillimum erat cervino capiti ossibus renudato : tum cornua perinde quasi cubiti prominebant : iis junctis inductisque fidibus, quas ne collope quidem circumtorquebat, agreste quiddam & absonum cantillabat, quum aliquid interim ipse voce caneret, aliud lyra succineret : ita ut temperare nobis nequivimus, quin rideremus amatoriam illam cantionem. Nam¹¹ Echo ne respondere voluit illi balanti, quum sit adeo garrula : imo ipsam puduisset, si visa fuisset stridulum illius & ridiculum cantum imitari. Adhæc gestabat in ulnis amasius iste delicias suas, urli catulum, pilis hirtum, ipsi non admodum dissimilem : quis autem non invidet tibi amicum istum, Galatæ ? G. Quin tu etiam, Dori, tuum ipsius amicum nobis commonstra, qui meo sit formosior, quique doctius ac melius vel voce canat, vel citharâ. D. Mihi quidem nullus est amator, neque me hoc nomine jacto, quasi sim vehementer amabilis, veruntamen istiusmodi
amicum,

amicum, qualis est Polyphemus, nempe totus¹² hircum olens, tum crudis victitans carnibus, & hospites, si qui appulerint, devorans, tibi habeas, eumque tu mutuum ames.

1 Sicilia] regio est fertilissima, olim *Halia conjuncta*, nunc mari discreta: inde *Siculus* pastor dictus est Polyphemus cyclops, qui oculus duntaxat unus in fronte, qui in Sicilia pascebat oves, de cujus inusitata magnitudine, crudelitate in hospites animi, utque *Ulysses* eum secavit, *Virg.* in 8. *Æneid.* & *Ovid.* 14. *Metam.* graphice scripserunt.

2 Doris] nympba est cœu Dea Mari, *Oceani* & *Tethyos* filia, ponitur pro aqua interdum, veluti pleraque nomina deorum, dearumque, ut inventorum, pro rebus vel inventis vel quibus præsumt. ut *Terent.*

Sine Cerere & Baccho friget Venus.

3 Hispidus] proprie setosus dicitur, horrorem tamen quendam denotat, qui vel natura vel incuria accidit. Unde Polyphemus apud *Ovid.* in xiii.

Barba viros decet, hirtæque in corpore setæ.

Et *Diogenes* interrogatus cur tam prolixam

lixam barbam nutriret, ut hanc tangens respondit meminerim me esse virum.

4 Insulto] *præter alia significat irridere. Opprobare] est convitiari & contumeliose aliqua cuiuspiam objicere. Hinc opprobrium ignominia, dedecus.*

5 Specula] *locus est editus & eminens, unde procul liceat videre & speculari.*

6 Ætna] *mons est Siciliae per tuo igne incensus, qui flammam, cinerem, & favillas frequenter evomit. In hoc Cyclopes dicuntur Jovi fabricare fulmina.*

7 Jacere oculum in alium] *est amoris causa & benevolentia quempiam blande aspicere.*

8 Male habere] *est quandoque vexare & torquere: interdum agrum esse & morbo laborare.*

9 Immodice] *non modice, sed multum.*

* Candorem perpetuum] *bene & convenienter expressit colorem eximie album, & Galatea dicitur quasi lactis dea.*

10 Prurire] *proprie est uri desiderio & appetitu confricandi sese. Pruritus talis naturæ appetitus: transumitur hic ut libidinem notet, quâ homo lascivius in mulieris*

mulieris concupiscentiam ardescit.

11 Echo] *Dea est quæ clamantibus respondet. Physici vocant repercussionem soni ex objectu laterum loci cavernosi aut concavi.*

12 Hirtum olere] *est fœtere more hirci.*

Dialog. 7.

Panis & Mercurii.

1. *Pan.* **S**alve pater Mercuri. *M.* Salve utique & tu : Sed quomodo ego pater tuus sum ? *Pan.* Annon ¹ Cyllanius ille Mercurius es tu ? *M.* Atque admodum, quo pacto igitur filius meus es ? *Pan.* Adulterinus sum, ex amore tibi natus. *M.* Per Jovem hirci fortasse cujusdam, qui capram per adulterium cognovit. Nam meus quomodo fueris, qui & cornua habes, & nasum talem, & barbam hirtam, & pedes bifidos, hircinosque præterea & caudam super natis ? *Pan.* Quæcunque in me convitiando dicis, iis tuum ipsius filium, pater, probrosum ; ac turpem declaras : imo potius teipsum, qui ejusmodi generas & tales liberos procreas : ego vero extra culpam

culpam sum. *M.* Quam autem matrem tuam ais esse? Num ignorans alicubi cum capra adulterium exercui ego?

Pan. Non cum caprâ; sed tibi ipse in memoriam revoca. Num in Arcadia quandoque puellam liberam per vim stupraris? Quid mordendo digitum quæris, ac diu dubitas? Icarîi filiam dico Penelopen. *M.* Quid igitur illi accidit, quod ² pro me hirco similem te peperit?

Pan. Dicam tibi quæ ex illa ipsa audiui, quando enim me in ³ Arcadiam ⁴ ablegabat, O puer inquit, mater quidem tua ego sum, Penelope, ex ⁵ Sparta nata: cæterum patrem noris habere te Deum, Mercurium illum ⁶ Maiæ ac Jovis filium. Quod si igitur cornutus ipse es, ac pedes hircinos habes, ne id ægre feras. Quando enim mecum rem habebat pater tuus, hirco seipsum assimulaverat, quo facilius lateret.

2. *M.* Per Jovem memini me tale quiddam facere. Ego igitur formosus ille, qui ob formam ac pulchritudinem animum elatum præ me fero, qui adhuc imberbis ipse sum, pater tuus vocabor? & ab omnibus risu accipiar ob præclaram liberorum procreationem? *Pan.* At vero dedecori tibi pater non sum. Nam

&

& musicus sum, & fistula cano, admodum pleno spiritu: & Bacchus ille nihil absque me facere quicquam potest: sed & socium & consultatorem fecit me, & duco ipsi chorum. Jam & ovilia mea^{hi} videas, quot & per⁷ Tegeam & per⁸ Parthenium habeo, admodum delectaret te. Impero autem & Arcadiæ toti. Nuper vero etiam Athenientibus auxilium ferens, ita præclare rem gessi in⁹ Marathone, ut ceu donum militare quoddam, retulerim antrum illud quod est sub arce. Quod si igitur Athenas veneris, cognosces quantum ibi sit nomen Panos. *Mer.* Ac dic mihi duxistine uxorem jam? hoc enim opinor dictitant Te. *Pan.* Nequaquam pater: amator enim sum, neque cum una aliqua rem habere contentus forem. *M.* Capras videlicet conscendis. *P.* Tu quidem irrides me, at ego tamen & cum¹⁰ Echone, & cum¹¹ Pity rem habeo, præterea & cum omnibus Bacchi¹² Moenadibus, atque admodum studiose ab illis observor. *M.* Scis igitur quid te gratificari mihi, fili, primum omnium velim. *Pan.* Impera pater, nos autem videbimus, hæc uti fiant. *M.* Et accedas ad me, & prehenses licet, ¹³ patrem autem, vide, ne me appellaris, quoniam audiente.

1 Cyllenius] *ita vocatur Mercurius à Cyllene monte Arcadie ubi natus erat. Virg. Æneid. 8. v. 138.*

Vobis Mercurius Pater est, quem Candida Maia

Cyllenes gelido conceptum vertice fudit.

2 pro me] *i.e. pro puero Mei simili, &c.*

3 Arcadiam] *ita vocatur ab Arcade Jovis filio, Peloponnesi regio intima, à mari undique remota, pecori & pastoribus gratissima.*

4 ablegabat] *è Lacedemone vel Spartâ patriâ Icarii, & Penelopes, in Arcadiam breve erat iter. Ablegabat autem, quoniam hirta erat & deformis. Vid. Hom. hymn. in Pana.*

5 Sparta] *Sparta erat Urbs Peloponnesi nobilissima.*

6 Maiæ] *Maia Atlantis erat filia ex Pleione nata.*

At Maiam (auditis si quicquam credimus) Atlas,

Idem Atlas genuit, cœli qui sidera fulcit.
Virg. Æneid. 8. v. 140. à Patre vocatur Atlantis, à Matre Pleias.

7 Tegeam] *Tegea est urbs Arcadie, atque inde Pan aliquando vocatur Tegeæus.*

8 Par-

8 Parthenium] sub hoc nomine multa notantur loca; urbs Eubææ, Thraciæ, fluv. Paplagonum; hic autem Mons Arcadiæ, qui supra Tegeam est.

9 in Marathone] Marathon est Attici agri civitas, ubi feliciter pugnatum est ab Atheniensibus contra Persas. Vid. Justin. lib. 2. c. 9. & Herodot. lib. 6. Pausan. in Attic. ait Pana Philippida in suâ ad Lacedæmonas legatione occurrisset, & in eâ pugna Atheniensibus se fore auxilio dixisse. Atque is fortasse erat, qui, ut ipse non multo post ait, τὸ εἶδος αὐτῷ πλὴν οὐδὲν ἀγνοῖται, multos barbarorum occidit aratro, & postea evanuit. licet Apollo rogatus quis erat, non aliud respondebat, quam ut Echelæus Heros coleretur. Quod autem ait Gilbertus Cognatus in hunc locum, Pana majore quam humanâ staturâ, inflatâ conchâ, terrorem incussisse hostibus, nusquam alibi reperio; lapsus fortasse memorie est; nam id dicitur de Pace in Bello Giganteo.

10 Echone] Echo primum erat Nympha fluvii Cephisi accola, at capta Narcissi & ipsam, & ceteras omnes spernentis amore contabuit, & in votem evanuit, quæ quoniam à cautibus & nemoribus

repercussa auditur, ideo Pani & pasto-
ribus dicitur esse grata, & quasi
Nympha adhuc esset adamari. Vid. O-
vid. Metam. lib. 3. fab. 5. v. 355, &c:

11 Pity] Pityn aiunt puellam fuisse à
Pane simul & Borea adamatam, quæ
quoniam Pani magis favebat, à Borea
illisa in scopulum mortem obibat, at ne
tota periret, Tellus ex eo, quod re-
liquum erat, arborem produxit, quam
Latini appellant pinum, cujus ramos
coronatus Pastorum Deus gestare amat.

12 Moenadibus] Manades Bacchi erant
sacerdotes fæminæ furore percite ἀνὸς
μαίνομαι insano, quia sacrificantes in-
saniebant; dictæ aliquando Thyades
& Mimallones.

13 Patrem autem] Patrem Panos esse
Mercurium affirmat Homer. in Hymno
ad Pana, atque eo nomine ideo fuisse
vocatam, quod cum Mercurius cæteris
Deorum eum ostenderet, placebat om-
nibus.

(τεπλε.

Πανα δὲ μὴν κατέσχεον ὅτι φέρει μῦθον ἔ-
Daris Samius autem in eo libro
quem de Agathocle scripsit illius no-
minis aliam rationem dedisse fertur,
scilicet quod ex congressu Omnium
cum Penelope procorum natus erat.

Dialog.

Dialog. 8.

Jovis & Mercurii.

Jup. **I**llam Inachi puellam pulchram
 nosti Mercuri? *Mer.* Etiam,
Io dicis. *Jup.* Non amplius puella illa
 est, sed juvenca. *Mer.* Monstruosum hoc.
 Quomodo mutata est? *Jup.* Zelotypiâ
 mota Juno transformavit ipsam. Sed
 & novum aliud quoddam malum insu-
 per excogitavit, Infelici illi bubulcum
 quendam multioculum, Argum nomine,
 custodem addidit, qui juvencam pascit,
 insomnis ac pervigil ipse existens. *Mer.*
 Quid igitur nos oportet facere? *Jup.*
 Devolans in Nemeam sylvam (illic ali-
 cubi Argus pascit) illum quidem inter-
 ficito: ipsam vero Io per pelagus in Æ-
 gyptum abducens, Isim facito, & de cæ-
 tero pro Deo ab incolis habeatur, Ni-
 lumque attollat, & ventos immittat, &
 præterea navigantes servet.

I Juno transformavit] transfert cul-
 pam Jupiter in Junonem cujus ipse
 reus erat, si recte cecinit Ovidius; sic e-
 nim ille:

Conjugis

Conjugis adventum præsenſerat, inque
nitentem

Inachidos vultus mutaverat ille juven-
cam.

2 in Nemeam ſylvam] *Nemea Regio ſyl-
voſa eſt in Achaia inter Cleonæ &
Pbliuntē ſatis nobilis ob leonem quem
occidit Hercules.*

3 Nilumque] *Nilus fluvius Ægypti.*

Dialog. 9.

Apollinis & Vulcani.

1. *Vul.* **V**idiſtī¹ Apollo¹ Maiæ in-
fantulum illum nuper ge-
nitum, ut formoſus eſt, & arridet omni-
bus, & jam quoque tale quiddam præ
ſe fert, quaſi in magnum aliquod bonum
eſaſurus ſit? *Apol.* Illumne ego infan-
tem dicam, ô Vulcane, aut in magnum
aliquod bonum eſaſurum, qui ipſo² Ja-
peto antiquior eſt, quantum ad fraudu-
lentiam attinet? *Vul.* Et quem adeo
injuria afficere potuerit jam primum in
lucem editus? *Apol.* Interroga Nep-
tunum,³ cujus tridentem ſuffuratus eſt:

M

aut

aut Martem, nam hujus subtraxit clam è vaginâ gladium; ut interim de me ipso non dicam, quem & arcu spoliavit, & sagittis. *Vul.* Hæccine infantulus & modo natus ille, qui vix dum movebatur in cunis inter involucra?

2. *Apol.* Scies, Vulcane, si modo ad te aliquando venerit. *Vul.* Atqui venit jam pridem. *Apol.* Quid igitur? habesne omnia fabrilia instrumenta? necdum quicquam illorum tibi amissum est? *Vul.* Omnia, Apollo. *Apol.* Attamen inspicere diligenter. *Vul.* Per Jovem, forcipem non video. *Apol.* Sed videbis illum alicubi inter involucra in cunis infantis. *Vul.* Adeone aduncas manus habet, perinde ac si in ipso ventre jam tum meditatus esset furandi rationem? *Apol.* Annon audivisti ipsam loquentem quæque jam arguta ac volubilia quædam? Atque etiam hic ministrare nobis vult. Heri autem vocato ad se Cupidine, statim illum palæstra superavit, nescio quo pacto pedes illi subtrahens. Deinde cum à cæteris laudaretur, interea Veneri furripuit cingulum, cum illa amplexata ipsum fuisset ob victoriam. Jove autem ridente, sceptrum illius sustulit, & nisi gravius fuisset, & plus ignis

ignis habuisset, ipsum quoque fulmen subtraxisset.

3. *Vul.* Celerem atque agilem quendam puerum mihi narras. *Apol.* Quin imo & musicum præterea. *Vul.* Undenam hujus rei conjecturam facis? *Apol.* * Testudine mortuâ alicubi inventâ, instrumentum ex ea compactum dedit. Brachiis enim adaptatis, & iugo superinducto, deinde calamis (chordarum ansulis videlicet) infixis, fundoque infra, & quasi quodam dorso subjecto, atque inde † septem chordis suspensis & intentis, jucundum adeo quiddam modulatur & concinnum, ut ego quoque illi jam invideam, qui ° jam olim personando citharam me exerceo.

4. Cæterum ipsa Maia illud quoque dicebat, quod neque in coelo noctu maneret, sed præ nimio agendi studio ad inferos usque descenderet, furaturus etiam scilicet inde aliquid, Alatus autem quoque est, ac virgam quandam apparavit, mirificam potestatem ac vim habentem, qua animas evocat, & educit mortuos. *Vul.* † Ego illam dedi ipsi, ut esset quasi ludicrum. *Apol.* Proinde & mercedem istum tibi retulit, forcipem videlicet. *Vul.* Rectè sanè admonuisti, quare

ibo ut illum recipiam, sicubi, ut ais, inter involucra in cunis inveniri poterit.

- 1 *Maiae infantulum*] i.e. *Mercurius*. Ille enim *Jovis*; & *Maiae* filius furax & fraudulentus semper audiens.
- 2 *Ipsè Japeto antiquior*] *Japetus* ut ferunt *Cæli* & *Terræ* filius, quo neminem *Hominum* credunt *Græci* antiquiorem.
- 3 *Cujus tridentem*] singulis *Deorum* singula insignia, *Neptuno* tridens, *Marti* framea seu gladius, *Apollini* arcus & *Sagitta*, *Jovi* Sceptrum & fulmina.
- 4 *Testudine mortuâ alicubi inventâ*] sunt qui dicunt istam testitudinem esse repertam juxta Nilum post diluvium, quæ, cum consumptâ carne, arida esset, percussis nervis superstitibus edidit sonum, quo monitus non, ut hic traditur, sed ad ejus exemplar, lyram, quam ὀργانون vocat *Lucianus*, compegit *Mercurius*.
- 5 *Septem chordis, &c.*] consentiunt omnes *Mercurium* esse *Lyne* repertorem, vid. *Herat. carm. lib. 1. Od. 10, & 21.* sed de numero chordarum non itidem liquet: sunt qui dicunt primo fuisse tantum

tantum tres, sunt qui quatuor, videat
 cui libet. *Macrob. Saturn. lib. 1. c. 19.*
Pol. Virg. de rerum inventoribus lib. 1.
cap. 15. Diod. Sicul. lib. 1. & 5. sentit
cum Luciano Hor. lib. 1. c. 15.

Tuque testudo resonare septem callida
 nervis.

6 Qui jam olim personando citharam,
 &c.] si recte hic *Lucianus*, erravit *Tor-*
rentius, qui in *Horat. Od. 2. lib. 1.* sic
 ait, *Lyrâ sibi concessâ Orpheum Apollo*
docuit; at postea, inventâ à se citharâ,
ei Lyrâ concessit. Aliquid autem in-
teresse inter (quas multi temere con-
fundunt) Lyrâ & citharam satis
hinc liquet, sed quid id sit, laborat
quidem ostendere Martinus in Lexico,
ad Vocem Lyrâ, at quam feliciter ju-
dicet alius, ego ab eo in hac re parum
redii instructior.

7 qua animas evocat & educit mortuos]
καταγει non negamus significare edu-
 cit, sed mallet interpretari deducit
 vel dēorsum agit, ad mentem scilicet
Virg. Æneid. 4. v. 242.

Tum virgam capit, hac animas ille evo-
 cat orco

Pallentes, alias sub tristia tartara mit-
 tit.

8 Ego illam dedi ipse] *vulgo traditur hanc virgam ab Apolline Mercurio fuisse traditam, acceptâ ab eo lyrâ. Vid. Servium in Virg. Æneid. 4. v. 242.*

Dialog. 10.

Vulcani & Jovis.

1. *Vul.* Quid me oportet facere, Jupiter? venio enim ita ut iussisti, securim habens acutissimam, etiam si lapides opus sit uno ictu diffecare. *Jup.* Rectè sanè Vulcane, sed jam impacta illa divide mihi caput in duas partes. *Vul.* Tentas me num insaniam? Impera igitur verè quod vis tibi fieri. *Jup.* Dividi mihi calvariam volo; si vero non obedieris mihi, me experieris non nunc primum irascentem. Veruntamen ferire oportet audacter, & præsentî animo, neque cunctari. Pereo enim præ doloribus, qui mihi cerebrum invertunt. *Vul.* Vide Jupiter ne quid mali faciamus, acuta enim securis est, & non absque sanguine, neque etiam ad Lucinæ morem tibi obstetricabatur. *Jup.*

Jup. Incute modò Vulcane audacter.
Ego enim novi quid sit conducibile.

Vul. Invitus quidem, sed tamen seriam.
Quid enim agat aliquis te jubente?

2. Sed quid hoc? puella armata hæc est. Magnum, ô Jupiter, malum habuisti in capite. Merito igitur & iracundus fuisti, tantam intra cerebri panniculam virginem vivam nutriens, idque armatam, nimirum castra, non caput habuisti non advertens: Hæc vero etiam saltat, & cum armis tripudiat, clypeum concutit, ac hastam vibrat, & quasi quodam furore concitatur, & quod maximum est, formosa admodum ac maturis nubilis annis brevi adeo jam facta est, cæruleos quidem oculos habens. Sed tamen & huic gratiam addit galea. Quare, ô Jupiter, obstetricandi præmium hoc mihi refer, desponde mihi illam.

Jup. Impossibilia petis Vulcane, perpetuo enim virgo manere vult: ego certè, quantum in me est, nihil repugno. *Vul.*

Hoc volebam, reliquum quod est, ipse curabo, ac jam simul rapiam hinc ipsam.

Jup. Si tibi facile adeo hoc, facias licet, veruntamen illud scio, quod amas ea quæ tibi contingere nequeunt.

- 1 Dividi mihi calvariam volo] Nonnulli dicunt Jovem Ibetidem à se compressam, quia metuit sibi ab eo, quod nasceretur, absorbuisse; atque, ut necesse erat gravidum factum, ad amnem Tritonem peperisse, cui si fidem habemus, opus erat, ut venter potius quam calvaria divideretur.
- 2 Me experiêris non nunc primum irascentem] iratus erat prius Vulcano Jupiter, cum offensus ejus deformitate, cælo dejecit in Lemnum insulam, de quo vide Homer. Iliad. lib. 1.
- 3 Ad Lucinæ morem] Lucina Dea quæ præest partibus, nunc Juno nunc Diana dicta: rationem nominis ab Ovidio accipe, lib. 2. Fast. v 449. (lucus, Gratia Lucinæ dedit hæc Tibi nomina
Aut quia principium Tu Dea lucis, habes. i. e. Lucina dicta est aut quia præest lucis sive nemoribus, aut quia ejus ope infans primum profertur in lucem.
- 4 Armatam virginem] intellige Palladem vel Minervam, quam natam esse ferunt ex Jovis capite.
- 5 Habuisti non advertens] Græcè ἡελήδης ἔχων. vix melius Latine reddi potest, ad verbum autem sonat latueras, supple

supple Teipsum vel Tibiipsi, habens.

Dialog. II.

Mercurii & Apollinis.

I. Mer. Quid verò trīstis es Apollo?

Apol. Quoniam, ô Mercuri, miser atque infelix circa amores sum.

Mer. Dignum quidem mærore hoc, sed tu quo pacto miser atque infelix es?

An adhuc dolore afficit te id¹ quod cum Daphne accidit?

Apol. Nequaquam, sed amasium doleo Laconem illum² Oebali filium.

Mer. An mortuus est Hyacinthus? dic mihi.

Apol. Atque admodum.

Mer. Unde Apollo? aut quis ita ab omni amore alienus fuit, ut occideret formosum illum puerum?

Apol. Meum iplius factum hoc est.

Mer. Quid igitur? insanivisti?

Apol. Non, sed infortunium quoddam invito mihi accidit.

Mer. Quomodo? cupio enim audire rationem hanc.

*2. Apol.*³ Disco ludere discebat, atque ego unà cum illo ludebam. Cæterum ventorum omnium pessimè⁴ perditus Zephyrus amabat quidem longo

jam tempore etiam ipse illum; verum neglecto eo, & contemptum istum non ferente, ego quidem, quemadmodum consueveramus, discum in altum sursum versus jaculabar, ille autem deorsum⁵ a Taygeto spirans, ablatum hunc in caput puero inflixit, ita ut ex ea plaga &⁶ cruor manaret affatim, & ipse puer statim moreretur. Verùm ego è vestigio Zephyrum ulciscebar, tortis in eum sagittis, fugientemque ad montem usque persequendo. Puero autem & tumultum extruxi⁷ in Amyclis, quo loco discus eum prostravit, & florem ex cruore illius terram induere feci, suavissimum illud quidem Mercuri, atque omnium fragrantissimum, præterea & literas quasdam habentem, quæ mortuum ipsum quasi deplorant: Num tibi igitur præter rationem mœstus fuisse videor? *Mer.* Sanè verò, Apollo. Noras enim mortalem te comparasse amasium tibi, quare dolere non debes mortuo jam illo.

I Quod cum Daphne accidit] *Daphne fugiens Apollinis amplexus versa est in laurum, de quâ vide Ovid. Metam. v. 470, &c. lib. I.*

- 2 Oebali filium] *hinc vocatur Oebalides ab Ovidio lib. 10. v. 196. Laberis Oebalide prima fraudate iuventa.*
- 3 Disco ludere discebat] *quinque apud Græcos veteres erant certamina 1. iactus disci, 2. saltus, 3. jaculatio, 4. cursus, 5. lucta. Discus autem erat, ut glossographus Græcus loquitur βαρὺς λίθος, i.e. gravis lapis, & forme etiam rotunde, quod ex Ovidio patet, Metam. lib. 10. v. 183.*
- Tollere Tænarides orbem properabat,
&c.
- 4 Perditus Zephyrus] *iratus hoc dixit Apollo, nam aliàs apud Apollineos viros nullus ventorum blandior audit quam Zephyrus, adeo floribus favens, ut maritus veris à nonnullo vocetur, & ferunt eum accepisse nomen ἀνὰ τὸν Ζῆνι, quod mortuo anno vitam fert.*
- 5 à Taygeto spirans] *Taygetus mons Laconiae ubi Amyclis imminens.*
- 6 Cruor manaret] *in florem abiit hic cruor, quem ex pueri nomine vocant hyacinthum, pulchre eum describit Ovidus, Metam. lib. 10. v. 210. Similis quedam mutatio olim facta est ex Adonidis cruore, & Veneris lachrymis, de quibus Bion in Epitaph. Adon.*

Ἄμα ῥόδον τίχῃ, τὰ δὲ δάκρυα τὰν ἀνέμων
 ραγ.

7 in Amyclis] *Amyclæ urbs Peloponnesi
 Apollini sacra, ut & cetera Laconia.*

8 Et literas quasdam] *& αἱ αἱ Flos ha-
 bet inscriptum, &c. Ovid. Metam. l. 10.
 v. 211. quæ particulae sunt lamentan-
 tium, ut liquet ex Tragædis.*

Dialog. 12.

Promethei & Jovis.

1. *Pro.* **S**olve me Jupiter: gravia e-
 nim jam passus sum. *Jup.*
 Solvam te, ais, quem oportebat gravio-
 res pedicas habentem, & Caucasum to-
 tum super caput incumbentem, à sede-
 cim vulturibus non solum corrodi he-
 par, sed & oculis carere effossis, eò quòd
 talia nobis animalia, ¹ homines videlicet,
 effinxeris, & ² ignem furtim surripuisti,
 & ³ mulieres fabricatus es? nam quibus
 me ipsum ⁴ decepisti in distributione car-
 nium, ossa pinguedine obducta mihi
 opponens, & meliorem partium tibi ipsi
 servans, quid attinet dicere? *Pro* Suf-
 ficientem

ficientem igitur jam poenam exsolvi, tantum temporis Caucaſo affixus, peſſimam avium perditam aquilam nutriens hepate. *Jup.* Ne minimum quidem hoc eorum quæ te oportet pati.

2. *Pro.* Atqui non ſine mercede me ſolves Jupiter, ſed tibi ſignificabo valdè neceſſarium. *Jup.* Blandiendo decipis me Promethee. *Pro.* Et quid plus habeo? non enim ignoras ruruſus ubi Caucaſus eſt, neque indigebis vinculis, ſi quo modo verſutias agens deprehendar. *Jup.* Dic priùs, quamnam mercedem perſolves neceſſariam nobis exiſtentem? *Pro.* Si dixerò ad quem locum vadis nunc, fide dignus ero tibi, & de reliquis vaticinans? *Jup.* Quomodo enim non? *Pro.* Ad Thetin, coiturus cum ipſâ. *Jup.* Hoc quidem noſti; quid igitur poſtea? Videris enim verum quiddam dicere. *Pro.* Nihil, ô Jupiter, rei habeas cum Nerine hâc. Si enim ipſa gravida reddetur ex te, foetus ſimiles faciet tibi, quales & tu feciſti Saturno. *Jup.* Hoc aiſ, expulſurum me regno? *Pro.* Utinam ne fiat, ô Jupiter, veruntamen tale aliquid coitus ipſius minatur. *Jup.* Valeat igitur Thetis: te vero⁶ Vulcanus ob hæc ſolvat.

- 1 Homines effinxeris] ipse apud Æschylum aliam profert causam scilicet, quod cum Jupiter detruso Patre regnum adeptus erat, quo melius se in eo stabiliret, largitiones inter Deos distribuisset, totum autem genus humanum penitus extinguere statuisset, ipse, ut ait, solus se opposuit, & liberavit Homines. ἢ μὴ διαρρῖαιδίσας εἰς Ἅδου μόλῃν, i.e. ne extincti ad inferos descenderent.
- 2 Ignem furtim] ignem hunc Hesiodus in Theog. ait eum furatum fuisse ἐν κοίλῳ νάρθηκι, i.e. in concava ferula sive bacillo. Servius in Virg. Eclog. vi. facula adhibita ad rotam solis.
- 3 & mulieres fabricatus est] cum quo convenit illud, ut aiunt Menandri, Γυναικας ἔπλασ', ὃ πολὺ ἱμῆτος Θιότ, γίνεσθαι μάστιγιν.
- 4 meipsum decepisti] hunc Promethei dolum latius explicat Hesiodus in Theog. v. 535. eo gravius peccatum, quod ante id tempus Homines δλοκαυλώματα, i.e. victimas vel hostias Diis dederunt totas, ab hoc autem facto Promethei docti, ausi sunt dividere Deum inter & se.
- 5 Ad Thetin] Thetis Pelei Thessaliae Regis.

Regis Uxor, & mater Achillis, filia autem Nerei marini, atque inde vocata Neneis pro quo Virgil. dixit Nerine, eclog. 7.

- 6 Vulcanus] filius Jovis & Junonis
fabrorum metallicorum Deus. Hesiodus paulo ante locum predictum ait
Herculem occidisse aquilam, & Prometheum ab aegritudine liberasse; sed
nihilominus fortasse opus erat Vulcano
ad ferrea frangenda vincula, quibus
monti erat ligatus.
-

Dialog. 13.

Cupidinis & Jovis.

- 1, *Cup.* **A**T si quid etiam peccavi,
Jupiter, ignosce mihi, puer
enim admodum sum, & adhuc impru-
dens. *Jup.* Tu puer autem, Cupido,
qui antiquior multo Iapeto es? an-
quia neque barbam habes, neque canos
produxisti, propterea etiam infans pu-
tari cupis, senex & versutus adeo cum
sis? *Cup.* Quâ vero injuriâ ego ille
senex affeci te, ut tu ais? cur me
vincire

vincire quoque cogitas? *Jup.* Specta, ô Scelestè, an parva, qui me ità ludibrio habes, itaque nihil est jam quod me non effeceris, ² Satyrum, taurum, aurum, cygnum, aquilam, omnia hæc fecisti me. At quæ me vicissim amaret, nullam planè unquam fecisti, neque intellexi me etiam uxori propter te gratiorem fuisse, sed oportet me præstigiis uti ad illas, & meipsum abscondere; illæ autem aut cygnam exosculantur, me vero si aspiciant, moriuntur præ formidine. *Cup.* Meritò, neque enim ferunt, ô Jupiter, ut quæ mortales sint, aspectum tuum.

2. *Jup.* Quomodo igitur Apollinem ³ Branchus ille & Hyacinthus tantoperè amant? *Cup.* At ⁴ Daphne etiam fugiebat illum, quamvis comatum, & imberbem. Quod si autem voles amabilis esse, neque concutias ægidem, neque fulmengeras; sed quam suavissimum teipsum perhibe, utrinque demisso capillo, eoque ⁵ mitrâ revincto, vestem sume purpuream, crepidas subliga auratas, ad tibiam, & ad tympana composito gressu incede, & videbis quod plures te sequentur, quam Bacchum ⁶ Mœnades. *Jup.* Apage, nolim equidem amabilis esse isti hoc pacto, ut talem me, ipsum.

ipsum exhibeam. *Cup.* Proinde & amare nolis, nam hoc certe facile est. *Jup.* Quin amare quidem volo, minore autem negotio, illo potiri. Atque ob hæc nunc dimitto te.

- 1 Antiquior multo Japeto] *Japetus* Cæli & Terræ filius, Pater *Promethei*, *Atlantis*, &c. senior eo cupido, quia ortus est ex *chao* cum ipsa *Tellure* matre Cæli, ut docet nos *Hesiodus* in *Theog.* v. 116. & sequentibus.
- 2 Satyrum, Taurum, &c.] *Satyrus* facilius erat *Jupiter*, ut comprimeret *Antiopam*; *Taurus*, ut raperet *Europam*; *Aurum*, quo facilius acciperetur in *Danaes* gremium; *Cygnus*, ut rem haberet cum *Leda*; *Aquila* bis, primo, ut *Ganymedem* in Cælos portaret; Secundo, ut *Asterien* in coturnicem versam secum abriperet. Vide *Ovid. Metam. lib. x. fab. 4.* & *lib. vi. fab. 2.* *Lucian. Dial. inter Jovem & Ganymedem.*
- 3 Branchus ille] *Branchus* *Theffalus* erat, & habitus etiam filius *Apollinis*, quem dolens interfectum templo & divinitate donavit. *Alex. ab Alexand. cap. 2. lib. 6.*

- 4 At Daphne] *de Daphnes fuga ab Apolline, vide Ovid. Metam. lib. 1. fab 9. v. 452.*
- 5 Mitra] *tegmen capitis, ut aiunt, parum virile habitum.*
- 6 Moenades] *Manades sunt mulieres, qua Liberum Patrem furentium more semper secuta orgia Baechi celebrabant, πᾶσι τῷ μαινεῖν, i. e. à furendo vel ab infaniendo dictæ.*

Dialog. 14.

Zephyri & Noti.

Mycillo interprete.

1. Zeph. **N** Unquam equidem pompam magnificentiorem vidi in mari, ex quo ego sum & spiro; tu vero an non vidisti? Not. Quamnam hanc dicis? Zephyre pompam? aut quinam sunt qui illam duxerunt? Zeph. Suavissimo spectaculo caruisti, & quale non facile aliud unquam videris. Not. Juxta? rubrum mare occupatus fui, afflavi autem & partem. India non-

nonnullam, quantum videlicet ejus terræ mari adjacet; proinde nihil eorum, quæ tu dicis, novi. *Zeph.* Quid Sidonium illum Agenorem vidisti? *Not.* Etiam, Europæ patrem scilicet; quid tum? *Zeph.* De illa ipsa narrabo tibi. *Not.* Num quod Jupiter jam olim amare coepit puellam? Nam hoc etiam pridem scivi. *Zeph.* Igitur quod ad amorem attinet nosti; quæ vero postea consecuta sunt, ea nunc audi.

2. Descenderat Europa ad littus ludendi gratiâ, assumptis secum æqualibus suis; Jupiter autem in formam tauri assumulatus ludebat unâ cum ipsis, pulcherrimus tum apparens: nam & candidus erat, ut nihil suprâ, & cornua habebat reflexa pulchrè, vultumque præ se ferebat admodum mansuetum, & placidum. Saltabat igitur & ipse in littore, & mugiebat suavissimè, itâ ut Europa etiam conscendere ipsum jam sustineret; cæterum ubi hoc factum est, citato cursu Jupiter quidem unâ cum illa in mare prorupit, atque ibi, uti inciderat, natabat. Illa vero admodum perculsa animo ex hâc re, sinistra apprehendit, ac tenuit cornua, ut ne delaberetur, alterâ autem manu diffluentem vento vestem con-

continebat. *Not.* Dulce hoc spectaculum, Zephyre, vidisti, & amatorium, natantem videlicet Jovem, & ferentem secum amores suos.

3. *Zeph.* At vero quæ consecuta sunt suaviora multò *Note.* Nam & mare statim compositis fluctibus quietum fuit, ut tranquillitate ultrò attractâ, placidum ac planum seipsum præbuit. Nos autem omnes silentium agentes, nihil aliud quam spectatores tantum eorum quæ fiebant, quasi quidam comites sequebamur. Cupidines verò juxta volitantes paulum suprâ mare, ità ut interim summis pedibus contingerent aquam, accensas ferentes faces ⁷ Hymenæum cantabant. ⁸ Nereïdes autem emersæ undis, delphinum tergis insidentes obequitabant applaudentes, seminudæ pleræque, prætercà & ⁹ Tritonum genus, & si quid aliud marinorum aspectu metuendum non est, omnia illa circum puellam quasi choream ducebant. Nam ipse quidem ¹⁰ Neptunus consenso curru, & quali pronubus incedens, unà cum ¹¹ Amphitrite lætus præibat, veluti viam aperiens natanti fratri.

4. Suprà omnes autem Venerem duo Tritones vehebant in concha recubantem, ac flores omnis generis aspergentem sponsæ. Atque hæc à¹² Phœnicia usque in¹³ Cretam fiebant. Postquam autem in insulam ascendit, ipse quidem taurus non ampliùs apparebat. Jupiter autem apprehensam manu Europam in antrum¹⁴ Dictæum abduxit, erubescientem, atque oculos demittentem, intelligebat enim jam ob quam rem ità duceretur. Nos autem incumbentes mari, alius aliam illius partem fluctibus agitabamus. *Not.* O beatum Zephyre te, qui istæc videris, ego vero interea¹⁵ Gryphas, & elephantos & nigros homines aspiciebam.

1 Note] Notus ventus Meridionalis à vortis, humor, quia plerumque secum fert pluvias.

2 Zephyre] Zephyrus ventus occidentalis ἀπὸ τῆς ζώνης φέρειν, ut volunt; flat enim plerumque verno tempore, ubi reviviscunt plantæ omnes, ideoque vocatur veris maritus.

3 rubrum mare] non vult fretum illud quod Africam ab Asia separat, sed mare in quod sinus ille Arabicus & Persicus

cus simul confluunt. Unde autem hoc nomen contraxit inter Autores non convenit, videatur Commentar. Hilli in Dionysii periegesin.

4 partem Indiæ] Indiam prope esse mare rubrum ostendit Dionysius v. 37, & 38. eam scilicet quæ est intra Gangem. Indus etiam fluvius, à quo India, decurrit in mare rubrum.

5 Sidonium] ab urbe Sidone, quæ in Phœnicia est ad oram orientalem maris mediterranei, quod in eo loco vocatur mare Syriacum.

6 Jupiter olim amare] Jovis amorem & Europæ raptum pulchre describit Ovid. m. 2. f. 13.

7 Hymenæum] i. e. carmen nuptiale, in quo sæpe dicitur, ut in illo Catulli. n. 62.

Io Hymen Hymenæe Io, Io Hymen Hymenæe.

8 Nereïdes] Nerei filie. de quibus vid. quæ dicta in Dial. Galen. & Panop. n. 1. quicquid autem de iis canunt Poetæ, Nereis revera non aliud est, quam animal marinum, quod

Definit in piscem mulier formosa superne.

qualia nonnunquam in littore visa fuerant

fuerant mortua, unum etiam & alterum inter fluctus natantia. vid. Plin. lib. 9. c. 5. *Alexan. ab Alexandro, lib. 3. c. 8. Verder. imag. Deor. p. 164.*

9 Tritonum genus] Tritonum genus non multum ab simile erat Nereidum generi, eo excepto, quod sexus fecit, cum enim Nereides sub forma muliebri, Tritones sub forma virili semper apparuerunt. Quales autem fuerunt capite, capillis, oculis, ore, naso, nec non & ceteris corporis partibus ostendit in *Exoticis Pausanias, videantur etiam de iis supra dicti Autores Plin. &c.* è concha aliquando auditi fuerunt sonum edere. Atque inde opinor est, quod dicti sunt esse à buccinis Neptuno.

10 Neptunus] Neptunus filius Saturni, frater Jovis, Deus qui mari præest.

11 Amphitrite] uxor Neptuni.

12 Phoenicia] regio Asia, pars Syria, quæ ab occidente habet mare Mediterraneum.

13 Cretam] Creta Insula in mari Mediterraneo, nunc Candia vocata.

14 Dictæum] à Dictæ Monte in Creta patria Jovis, inde enim, ut perhibent, dicta est Creta, quod Jupiter ibi cretus.

15 Gry-

15 Gryphas & Elephantos, &c.] *inven-
iuntur non solum Elephanti apud
Indos, quod satis notum, sed & Gry-
phes. Teste Johnstone p. 151. apud
quem etiam videas eorum imagines.*

Dialog. 15.

*Æaci, Protefilai, Menelai, &
Paridis.*

Micyllo interprete.

1. *Æac.* **Q**uamobrem ¹ Protefilaë in
² Helenam irruens, stran-
gulas illam? *Pro.* Quia hujus causâ,
³ Æace, imperfectâ quidem domo reli-
ctâ, & vidua ⁴ uxore, quam nuper duxi,
redditâ, mortuus sum. *Æac.* Accusa
igitur ⁵ Menelaum, qui vos omnes pro
tali conjuge recuperandâ contra ⁶ Tro-
jam duxit. *Pro.* Benè dicis, mihi ac-
cusandum est illum. *Men.* Nequaquam
me, sed multò justius ⁷ Paridem, qui
hospiti mihi uxorem contrâ omne jus
eripuit. Hic enim non modo abs te,
verum ab omnibus tum græcis, tum
barbaris

barbaris meritò strangulari debebat, ut
qui tam multis mortis causa extiterit.

Pro. Melius hoc.

2. Proindè malè nominate Pari, nun-
quam ite dimittam è manibus. *Paris.* In-
juriam ad eorum facis Protefilae? idque
eò magis, quòd eandem tecum artem
exerceo? nam & amorì etiam deditus
ipse sum, & ab eodem Deo quasi vin-
ctus teneor. Nosti autem, quòd quædam
sunt quæ invitis nobis geruntur, & ne-
scio quis Deus nos ducit quocunque ip-
si placet, atque impossibile est illi re-
pugnare.

Pro. Rectè dicis: Utinam igitur⁸ Cu-
pidinem ipsum hic comprehendere mi-
hi liceat. *Æac.* At ego etiam pro Cu-
pidine tibi respondebo quæ iusta viden-
tur. Sic enim ille dicet, sese quidem
Paridi fuisse fortassis causam amandi;
sed mortis causam tibi fuisse neminem
alium quam te ipsum, Protefilae, qui
clam uxore nupèr ductâ, postquam ap-
propinquabatis Troadi, ita omni con-
tempto periculo, & velut desperatus⁹
antè reliquos omnes in litus exiliisti,
gloriæ nimirum cupidus, propter quam
&⁹ primus in egressu Navium occisus
fuiſti. *Pro.* Proindè & ego pro me-

ipso tibi, *Æace*, respondebo multò iustiora quam tu. Neque enim ego mihi horum caussa fui, ; sed fatum, & quod jam indè ab initio ità prædestinatum fuerat.

Æac. Probe? quid ergò istos accusas?

1 *Protefilac*] unus è *Græcis ducibus* *Protefilaus*, qui in uxore recuperanda comitati sunt *Menelaum*; primus autem omnium in terram *Phrygiam* è nante insiliens primus interiit. *Vid. Hom. Il. 2. v. 205. &c. Ovid. Metam. lib. 9. fab. 3. v. 67. & Epist. Laod. v. 93.*

2 *In Helenam*] *Helena* uxor *Menelai* à *Paride* rapta, unde origo belli *Troiani*.

3 *Æace*] *Æacus* unus è tribus inferni iudicibus, qui præerat umbris *Europæ* fibus. Ceteri duo *Rhadamanthus* & *Minos*, de quorum prima institutione, & singulorum munere, *vid. Platon. Gorgiam. non procul à fine, de insignibus, Hom. Odyss. 11. necnon & Charitarius, de imaginibus Deorum.*

4 *Uxore*] *Laodamia*, scilicet quam vehementer amavit.

5 *Menelaum*] *Menelaus* filius *Atrei*, frater *Agamemnonis*, cui soli è multis

He-

*Helene procis eam dare visum est Tyn-
dareo patri. vid. Apollodor. lib. 3.*

6 Trojam] Troja urbs Phrygii nemini
non nota.

7 Paridē] Paris Priami ex Hecubâ fi-
lius ; iudex inter Deas de pomo aureo,
cui inscriptum, pulchiori dabitur : ei,
quod sibi favebat in sententia ferenda,
pollicita erat Venus Helenam mulie-
rum formissimam, & in raptu etiam
adjuvit. vid. de ea re Hygin. fab. 92.

8 Cupidinem] Cupido filius Veneris,
conciliator amoris.

9 Ante reliquos omnes in littus exsili-
isti] captus scilicet fraude Ulyssis ; qui
primus ut alliceret alios è nave profi-
liit, at memor oraculi, quod mortem
minatum est ei, quicumque è Græcis
primus tetigerit Phrygium solum, so-
lum non tetigit, sed projecto prius cly-
peo in eum stetit. vid. Auson. in Epi-
taph. Protefilai. Eustathius autem ait
malle eum sic perire, ἥτις καὶ ἄνθρωποι
βλέπουν τὸν Ἀχαιὺς, i. e. quam videre
Græcos attonitos.

Dialog. 16.

*Plutonis & Protefilai.**Micyllo interprete.*

1. *Pro.* **O** Domine, ô rex, ô¹ noster Jupiter, & tu² Cereris filia, ne despiciite preces amatorias. *Plu.* Tu vero quid precaris à nobis, aut quis denique es? *Pro.* Equidem³ Protefilus sum, filius⁴ Iphicli, patria⁵ Phylacensis, qui cum reliquis Græcis in expeditione ad Trojam profectus, ac primus omnium contra Ilium pugnando occisus sum. Precor autem ut dimissus hinc, modicum temporis in vitam denuò redire permittar. *Plu.* Hunc amorem, Protefilæ, omnes mortui amant: sed nullus tamen ipsorum potitur eo. *Pro.* At non vitam ô Pluto tantoperè amo, verum equidem⁶ uxorem, quam nuper ductam domi reliqui, atque in bellum navigando profectus sum, deindè infelix in egressu Navium⁷ ab Hectore occisus sum. Amor itaque iste uxoris non mediocritèr me, ô domine, enecat: voluqu⁸, si vel paululum ab ipsa
con-

conspēctus suero, rursū hāc descēdere. *Plu.* Non bibisti, Protefilaë, ⁸ a-
quam Lethæam? *Prot.* Bibi equidem,
sed hāc res prævaluit pondere. *Plu.*
Exspecta igitur: adveniet enim & illa
quandoque, neque nunc opus quicquam
erit iterum ascendere te. *Pro.* Sed mo-
ram hanc, ô Plute, ferre nequeo. ⁹ A-
māsti autem tu quoque aliquando, ac
nosti qualis res sit amor.

2. *Plu.* Et quid adô juvabit te u-
num diem reviviscere, deindē autem
paulo post eadem hāc lugere? *Pro.* Spe-
ro me etiam illam adducturum esse, ut
huc ad vos sequatur me: quare pro uno
mortuo paulo post duos recipies. *Plu.*
Haud fas est ista fieri, neque etiam si-
mile unquam factum est. *Pro.* At ego
in memoriam tibi revocabo, Pluto, nam
¹⁰ Orpheo ob ipsam hanc causam ¹⁰ Eu-
rydicen uxorem reddidistis, & ¹¹ cogn-
tam meam Alcestin emisistis, ¹² Herculi
gratificantes. *Plu.* Optaris autem cum
ista nuda atque deformi calvaria, for-
mosæ illi sponsæ tuæ in conspectum ve-
nire? quo pacto autem illa etiam aspi-
ciat te, quæ ne dignoscere quidem am-
plius te poterit? terrebitur enim, sat
scio, atque aufugiet, tuque frustra tan-

tum iter exantlaveris. *Proserpina.* Proindè mi vir, tu isti quoque rei medicinam aliquam adhibe, ac Mercurium jube, ut postquam ad lucem pervenerit Protefilaus, contactum virgâ, mox in adolescentem formosum convertat illum, qualis videlicet antea fuit cum ex sponsæ thalamo prodiret. *Plu.* Quoniam,¹³ Proserpina, & tibi hoc videtur, age perductum hunc iterum ad superos, Mercuri, sponsum facito. Tu vero memineris¹⁴ non amplius quam unum diem tibi permissum esse.

- 1 Noster Jupiter] intelligit Plutonem, quem, quia summus est apud inferos, ut Jupiter in cælis, eodem nomine appellat. *Virg. Æneid. 4. v. 638. Jupiter Stygius. Hom. Ζεύς καὶ Ἰαχθὺς &.*
- 2 Cereris filia] i. e. Proserpina Plutonis uxor; quam, ut ne marito sit minor titulis, Claudianus vocat profundam Junonem. Sic enim habet liber meus, non infernam, ut alij tradunt.
- 3 Protefilaus filius Iphicli, &c.] sic perhibetur esse apud Homerum *Iliad. β. v. 205. & seqq.* sed non ita convenit de matre; Eustathius ait, eum fuisse ex *Astyoche*, Hyginus ex *Diomedea*, & pri-

primum vocatum fuisse Iolaum; nomen autem Protefilai postea ex eventu fuisse inditum, in hanc sententiam forsau adductus, quod Protefilao & Iolao erat Pater ejusdem nominis; viros autem fuisse diversos, satis ex hoc constat, quod Protefilaus mortuus est juvenis; Iolaus autem vixit ad decrepitam senectutem, & Herculis precibus juvenili etati fuit restitutus. vid. Eustathium in Hom. loco supradicto. Hygin. fab. 103. Ovid. Metam. lib. 9. v. 398. & seqq.

4 Iphicli] Iphiclus rex erat Phylaces ejusdem nominis ac frater Herculis, sed non vir idem. Hic enim filius erat Amphitryonis, ille Phylaci; hic è Thebis, ille è Phylace.

5 Phylacensis] à Phylace (ut in suis in Pindarum Commentariis tradit Benedictus) Phthividis urbe, non procul à Thebis, patria Iphicli. Eustathius in Homer. Iliad. β. v. 207. conditam esse ait à Phylaco hujus Iphicli proavo.

6 Uxorem] Laodamiam intelligit, cujus Epistola ad Maritum Protefilaum est apud Ovidium, 13.

- 7 ab Hectore occisus] *Homer. Iliad. 2. v. 208. tantum dicit*

—— τῷ δ' ἔκλειε Δάρδανος ἀνὴρ.
quod nonnulli volunt esse nomen proprium, quod sæpe accidit esse idem ac gentile, ut multis exemplis docet Eustatbius. Alii aiunt hunc Dardanum virum fuisse Æneam; alii Achaten Æneæ socium. Hectorem autem si voluit Homerus, dixisset potius

—— τῷ δ' ἔκλειε παῖδ' ἑμ' Ἑκτωρ.
aut Δάρδανος Ἑκτωρ. Cum Luciano autem sentit Hyginus fab. 103. sentit & Ovid. lib. 12. Metam. v. 67.

— Hectoreâ primus fataliter hastâ
Protesilaë cadis —.

- 8 Aquam Lethæam] quâ potâ solet oblivio sequi eorum omnium, quæ in vita accidebant. *vid. Virgil. Æneid. 1. 6. v. 705. & seqq.*

- 9 Amisti autem tu quoque] Proserpinam scilicet, quam flores legentem in monte Ætnâ, cum sibi à matre dari sperare non potuit, rapuit, Historiam habes apud Hyginum, fab. 146. Apollod. lib. 1. c. 5. quam etiam tangit Ovid. Metam. lib. 5. fab. 8. v. 470. & seqq.

10 Orpheo]

10. Orpheo] Euridice nuper nupta Orpheo, ut Ovidius habet, dum vagatur cum Nymphis; ut Hyginus & Virgilius, dum Aristaeum adulterum pastorem fugit, morsus à serpente interit: cujus absentiam cum ferre non potuit superstes maritus, descendit ad inferos ut repeteret, & recepit ea conditione, ut antequam domum suam perducerat, eam ne respiceret. vid. Apollodor. lib. 1. c. 3. Hygin. fab. 164. Ovid. Metam. lib. 10. fab. 1. Virgil. Georg. lib. 4. v. 457.

11. Cognatam meam Alcestin] Alceſtis uxor erat Admeti, cujus, cum in fatis erat, ut aut ipse moreretur, aut vice sua è suis aliquis; patre & matre nolente, Alceſtis uxor sponte se morti obtulit, & postea ab inferis Herculis beneficio, revocata fuit. vid. Apollod. lib. 1. c. 9. Sect. 15. Hygin. fab. 51.

12. Gratificantes Herculi] Apollodorus loco supra notato esse dicit, qui Herculem prius cum Platone pugnaſſe aiunt, gratificatus est igitur Herculi ingratis.

13. Quoniam Proserpina, &c.] illa etiam autor fuit Alceſtis reditus, ut tradit Apollodorus ἡ Κόρη ἀνέμψατο, i. e. Proserpina remilit.

14 Non amplius quam unum diem] satis erat, nam uxor viso marito statim præ gaudio in amplexibus ejus moriebatur; ut Servius habet in Virg. *Æneid. lib. 6. v. 447.* Hyginus aliter narrat historiam fab. 103, & 104.

Dialog. 17.

Diogenis & Herculis.

P. Virunio interprete.

1. *Diog.* **N** Unquid Hercules hic est? haud quisquam meherculè alius; ¹ arcus, clava, pellis leonina, magnitudo ipsa, totus denique Hercules est. E vita igitur decessit, ² qui Jovis erat filius? dic quæso, ô victorioso, mortuus ne es? ego enim cum terræ super-
 essem, tibi haud secus quam Deo sacrificavi. *Her.* Rectè quippe sacrificasti. ³ Hercules enim ipse in cœlo unâ cum diis immortalibus consistit, ⁴ Heben apud se habens cruribus formosissimam. Ego vero qui te alloquor, illius sum umbra. *Diog.* Quidnam dicis amabò?
 umbra

umbra ipsius Dei? fieri enim potest, alterâ eundem ex parte Deum esse; alterâ vita decessisse? *Her.* Utique, ille enim nequaquam mortuus est, sed ego duntaxat, qui imago ipsius sum. *Diog.* Intelligo rem; te virum pro viro? Plutoni pro se dedit, & tu nunc pro illo mortuus es. *Her.* Sic res se habet. *Diog.* Quo pacto igitur callidissimus cum sit ⁶ Æacus, te nequaquam illum esse non novit, sed admittit tanquam supposititium Herculem? *Her.* Quoniam ille ipse esse videor. *Diog.* Vera autumas: nam irâ perlimilis, ut si ille ipse sis. Caveas igitur ne contra sit: ut tu quidem Hercules existas, imago vero apud Deos immortales Heben in uxorem duxerit.

Her. Audax nimium es atque loquax: & nisi à scommatibus, quæ in me jadis, abstinueris, senties quamprimum qualis Dei imago sim; arcus enim nudus atque paratus. *Diog.* Cur utem de cætero te timeam, quum felix vel mortuus sis? Sed per tuum Herculem dic quæso, dum ille vivebat, eras una cum ipso, & tunc imago existens? an unus quidem eratis in vita? Postquam autem è vita decessistis, separati, ille)

ille quidem ad Deos immortales avolavit, tu vero umbra, ut dignum videtur, ad inferos advenisti? *Her.* Etsi fas est quidem foret nequaquam respondere viro sophisticè percunctanti; attamen aures ad hoc quoque porrigas. Quid enim ⁷ Amphitryonis in Hercule erat, id ipsum morte affectum est, quod nempe ego sum (ut dixi) totum; quod autem ex Jove erat, cum diis immortalibus conversatur. *Diog.* Perspicuè nunc intelligo; autemas enim eadem vice ⁸ Alcmenam duos peperisse Hercules: unum quidem ex Amphitryone, alterum verò ex summo Jove: ex quo factum est, ut gemini unus matris utero lateretis.

3. *Her.* Nequaquam, ô insane: idem profectò ipsi eramus ambo. *Diog.* Neque adhuc ad intelligendum id facit est, duos Hercules in unum esse compositos, nisi quis diceret vos, tanquam ⁹ Hippocentaurum, in unum fuisse copulatos: hominem videlicet & Deum. *Her.* Annon & homines eodem pacto duobus componi tibi videntur, animo videlicet & corpore? Unde quid prohibet animum quidem ipsum ex summo Jove natum adesse cœlo, me vero nram

talem ad inferos venisse? *Diog.* Utique
elegantè hæc differuisses, o optime
Amphitryoniade, si corpus hac tem-
pestate esses: sed incorporea es imago:
itaque periculum est, triplicem te jam
fecisse Herculem. *Her.* Quonam modo
triplicem? *Diog.* Hoc quidem modo:
nam si unus in coelo existit, tu vero a-
pud nos imago; corpus autem in ¹⁰ Oc-
ta jam in pulverem versum, hæc tria
jam sunt. Animadvertas igitur velim,
quem tertium corpori esse intelligas
patrem. *Her.* Audax es, atque sophis-
ta: sed quod nomen tibi est? *Diog.*
Diogenis ¹¹ Sinopei imago: ipse autem,
per Jovem, minimè cum diis immorta-
libus; sed cum mortuorum optimis
conversor, ¹² Homerum atque hujusce-
modi fabulas deridens.

i Arcus, clava, leonina pellis] insignia
Herculis, habuit & alia ensen, au-
reum thoracem, & peplum; ensen ei
dedit Mercurius, arcum & sagittas
Apollo, aureum thoracem Vulcanus,
& Minerva peplum. Clavam in Ne-
mæa sylva casam sibi comparavit, &
occiso Leone pelle se induit. vid. A-
pollodor. l. 2. c. 3. s. 11.

- 2 Qui Jovis erat filius] *Herculem fuisse Jovis filium ex Alcmena Amphitryonis uxore docet Apollodor. lib. 2. c. 4. scd. 8.*
- 3 Hercules unà cum Diis] *de Herculis apotbeosi, sive migratione ad Deos vide Ovid. Metam. lib. 9. fab. 4.*
- 4 Heben] *Hebe filia Jovis & Junonis. Homer. Ὀδυσ. lib. 11. Apollodor. lib. 1. c. 3. s. 1. Latinis vocata Juventus, Hygin. fab. 1. ministrabat Diis potantibus pocula, Homer. Iliad. 4. v. 2. à Romanis pingebatur quasi esset pulcherrima adolescentula, Vestibus variis coloribus ornata, floreis sertis redimita, & manu altera poculum tenens Chartar. de imaginibus Deorum.*
- 5 Plutoni] *Pluto Saturni filius, dictus ab antiquis Deus esse inferorum, imago ejus erat homo terribilis in solio sulphureo sedens, sceptrum regni in manu tenens dextra, sinistra animam constringens, cui tricipitem Cerberum sub pedibus collocabant. Plura videas apud Albricum de imaginibus Deorum.*
- 6 Æacus] *Æacus unus erat è tribus infernis judicibus qui umbris præerat,*
que

que ex Europâ venerunt ad Veritatis agrum; ita enim forum iudiciale a-
apud inferos vocabatur. vid. Chartar.
de imagin. Deorum.

7 Amphitryonis] Amphitryo erat prin-
ceps Thebanus, Alcmena maritus.

8 Alcmenam] Alcmena filia fuit Ele-
lectryonis, nupta Amphitryoni; sed
que aliquando pro Amphitryone sub
ipsius forma admisit Jovem, ex cujus
semine peperit Herculem.

9 Hippocentaurum] Hippocentaurus
monstrum est biforme, cujus pars su-
perior refert hominem, inferior e-
quum.

10 In Oetâ] Oeta Mons est Thessalie
inclytus ob mortem Herculis; ibi e-
nim impatiens flammæ, quam carni &
ossibus intulit venenatum Nessi san-
guine indussum, conscenso rogo miti-
ore igne extinxit. vid. Ovid. Metam.
lib. 9. fab. 2.

11 Sinopei] dictus erat Diogenes Sino-
peus sive Sinopenlis, à Sinope urbe
Ponti, unde ortus erat.

12 Homerum] que hic Homeri deridet
Diogenes, invenias Odyss. lib. 11. ubi
describit Ulyssis descensum ad inferos.

1970-1971

1. *Pan.* **V** Idistinc, Galene, heri quid fecerit Eris ad coenam in Theſſalia, quòd non & ipſa ad convivium invitata fuerit? *Gal.* Non convivata ſum ego vobiſcum, nam me Neptunus jufferat tranquillum interea, *Panope*, ſervare pelagus. Sed quid fecit Eris, cum præſens non eſſet? *Panop.* Thetis ac Peleus conceſſerant intrò in thalamum ab *Amphitryte* ac Neptuno deducti. Interea autem Eris clam omnibus (id quod facile illi tum fuit, cum alii biberent, nonnulli applauderent, vel Apollini citharam perſonanti, vel muſis ore modulantibus animum adhibendo) projecit in convivium pomum quoddam perpulchrum, totum aureum, Galene, cui erat inſcriptum *Formoſa accipiat*. Dum autem hoc, tanquam ex compoſito volvitur, pervenit eò loci, ubi Juno, & Venus, & Minerva accumbabant. Et poſtquam Mercurius, eo ſublato, inſcripta legit; nos quidem Nereides conticuimus, quid enim agendum

dum erat illis præsentibus? illæ verò inter se contendebant, ac quælibet suum illud esse volebat, ac nisi Jupiter ipsas diremisset, ad manus usque res profecisset.

2. Verum ille, ipse quidem iudicium hac de re non feram, inquit, tametsi illæ ipsum iudicare vellent; sed in ⁴Idam ad ⁵Priami filium abite, qui & discernere novit, quænam formosior sit, utpote elegantiae studiosus & ipse, & qui non malè iudicaverit. *Gal.* Quid igitur ad hæc Deæ illæ, Panope? *Pan.* Hodie arbitror in Idam abeunt. *Gal.* Quis veniet paulò pòst, qui, quæ vicerit, nobis renunciaret? *Pan.* At jam nunc affirmo fore, ut nulla alia vincat veniente in certamen Venere, nisi arbiter ipse omnino hallucinatur.

1 Galene & Panope] *Nymphae erant marinae Nercides dictæ à patre Nereo. Multa earum nomina habes, apud Homer. Iliad. 6. v. 40, &c. plura apud Hesiod. Theogon. v. 242, &c.*

2 In Thessalia] *Thessalia Græciæ regio maritima, ideoque aptior nuptiis Thetidos & Pelei, Deæ Marinae, & Thessali Principis.*

3 Amphitrite] una Nereidum, sed & uxor Neptuni.

4 In Idam] Ida mons est Phrygie minoris, sive Troadis, ubi Paris Priami filius, at tunc temporis ignotus, pascebat patris pecora. Ibi habitum fuisse de Deabus iudicium affirmat etiam Ovidius, in Parid. Epistola ad Helenam.

5 Priami filium] i. e. Paridem non eo tempore à Rege agnitum, sed inter Pastores agentem. Nam cum Mater pregnans somniasset se ardentem peperisse facem, Augures affirmabant fore, ut filius, quem utero gestabat, causa fuerit Troje incendii, quod cum cognovisset Priamus, eum, quamprimum erat natus, Archelao servo exponendum tradidit. Sed Hecuba, ut fere mos est uxoribus, Mariti averfa consiliis curabat, ut furtim aleretur à Pastoribus.

Dialog.

Dialog. 19.

Dearum Judicium.

1. *Jup.* **M**ercuri, ² accepto hoc pommo, abi in ³ Phrygiam ad ⁴ Priami filium, pastorem armenti, pascit autem in Ida monte, qua parte Gargarum vocant) ac dic illi: *Jupiter*, inquit, *ô Pari*, jubet te, posteaquam & ipse formosus es, & rerum amatoriarum doctus, sententiam ferre inter ⁵ Deas, quarum illarum omnium formosissima sit. Certaminis autem premium, ea quæ vicerit pomum accipiat. Porro tempus jam est, ut & ipsæ vos abeatis ad iudicem. Ego vero ablego à me arbitrium, ut qui ex æquo omnes vos amem, ac, si modo possibile foret, libenter omnes vos victrices videre vellem, præsertim quando necesse est, qui uni pulchritudinis summam adjudicabit, cum omnino in odium cæterarum plurium incurrere. Quare equidem ipse vobis idoneus iudex non sum: adolescens autem ille Phrygius, ad quem hinc abitis, regio quidem genere prognatus est, & ⁶ Ganymedis hujus ⁷ cognatus: cæterum simplex

simplex, & montanus, neque quisquam illum cognitione hac indignum merito putaverit. *Ven.* Ego vero, Jupiter, etiamsi ⁸ Momum ipsum præstituas nobis Judicem, præsentī animo itura sum ad documentum mei præbendum. Quid enim adeo reprehenderet ille in me? sed oportet etiam hisce placere hominem. *Jun.* Neque nos, Venus, timeamus quicquam, etiamsi Mars ⁹ iste tuus electus sit arbiter: sed recipimus & hunc Parin, quisquis etiam fuerit. *Jup.* Num igitur & tibi eadem hæc, filia, placent? quid respondes? avertis te, & erubescis? Est quidem hoc peculiare virginibus vobis; verecundia affici erga talia: sed tamen annuis. Abite igitur: ac videte ne infensiores fiatis Judici, quæcunque victæ fueritis, neve malum aliquod inferatis ipsi adolescentulo. Neque enim fieri potest, ut æqualiter omnes formosæ sitis.

2. *Mer.* Procedamus igitur rectā versus Phrygiam. Ac ego quidem præibo, vos autem non lente, & sequimini me, & bono animo este. Novi ego Paridem hunc, adolescens est formosus, & quod ad cætera attinet, amorī deditus, & ad talia disceptanda maxime idoneus: neque

que ille facile judicaverit male. *Ven.* Hoc quidem totum bene, ^{1o} adeoque pro me narras, justum videlicet esse nobis judicem. Verum autem & uxore adhuc

caret ille, an & mulier quæpiam ipsi cohabitât? *Mer.* Non omnino absque uxore est, *Venus.*

Ven. Quomodo hoc dicis? *Mer.* Videtur quædam cum eo habitare mulier Idæa,

sic satis formosa, cæterum rustica, atque inter montes male consueta: sed non admodum ad-

hibere animum ipsi videtur. Cujus igitur gratia hæc interrogas? *Ven.*

Nulius sane rei, sed ita temere in mentem venit. *Min.*

Male legationem obis, heus tu, qui privatim cum hac consilia confers.

Mer. Nihil mali, Minerva, hoc: neque etiam contra vos: sed interroga-

bat me, an uxore adhuc careret Paris. *Min.*

Quamobrem igitur hoc superstitiose adeo illa curat? *Mer.* Nescio.

Aiebat igitur quod temere ita in mentem venisset hoc, neque ex composito interrogasset me. *Min.*

Quid ergo? caretne uxore adhuc? *Mer.* Non videtur. *Min.*

Quid autem? bellicæne rei studio aliquo tenetur, atque amans gloriæ est, an nihil aliud quam bubulcus est?

Mer. Verum quidem non possum dicere:

dicere: conjecturam autem facere licet, juvenis cum sit, etiam has res consequi illum cupere, ac velle præcipuum in præliis esse se. *Ven.* Vides? nihil ego nunc conqueror, neque crimini verto tibi, quod cum hac scorsim nunc loqueris. Querulorum enim hoc, non Veneris. *Mer.* Etiam hæc ferme eadem interrogavit me, quamobrem graviter ne feras, neque putes eò minus consecuturam esse te, quod huic quoque simpliciter & absque dolo respondi.

3. Verum interea dum sermones cedimus, jam multum progressi, reliquimus post nos stellas; & propemodum Phrygiam contingimus. Ego vero etiam Idam video, ¹³ adeoque totum Gargarum exactè: & si non fallor, ipsum quoque Judicem vestrum Paridem. *Jun.* Ubi autem is est? neque enim ipsa etiam video illum. *Mer.* Hac versum, Juno, ad sinistram respice, non ad summum montem, sed secundum latus, ubi antrum illud & armentum vides. *Jun.* At non video armentum. *Mer.* Quid ais? an non vides buculas secundum meum hunc digitum ex mediis rupibus progredientes, & quendam à scopulo deorsum currentem, pedum manu tinentem,

nentem, & prohibentem ne longius dis-
pergatur armentum? *Jun.* Video nunc
tandem, si modo ille est. *Mer.* Ille ve-
ro; sed quia prope jam sumus, in ter-
ram si videtur demissi, pedibus faciamus
iter, ne conturbemus illum superne ex
improvviso devolando. *Jun.* Recte di-
cis, atque ita faciamus. Cæterum poste-
quam descendimus, tuum jam est Ve-
nus, ut præeas, ac viam nobis ducendo
commonstres. Tu enim, ut consenta-
neum est, locorum perira es: quippe
quæ sæpius, ut fertur fama, ¹⁴ huc ad
Anchisen descenderis. *Ven.* Non ad-
modum, Juno, me tua ista movet dica-
citas.

Mer. At igitur ego vos ducam, nam
& ipse frequenter in Ida versatus sum,
quando Jupiter amabat ¹⁵ adolescentu-
lum istum Phrygium: ac sæpius huc
veni ab illo missus, ut, quid ageret puer,
observarem: & cum jam ¹⁶ in Aquilam
conversus esset, una quoque cum ipso
aderam, & unà formosum illum sub-
levabam. Et si modo satis memini, ab
hac ipsa rupe illum in sublime abripuit.
Nam hic quidem forte tum fistula cane-
bat ad ovile, Jupiter autem à tergo illi
devolans, leviter admodum unguibus
cir-

circumjectis, & ore in tiaram, quam super caput habebat, impresso, in altum sustulit puerum, perturbatum, & cervice reflexa in ipsum intuentem. Tum igitur ego fistulam sustuli, abjecerat enim illam præ timore. At enim arbiter hic prope est, quare compellemus ipsum.

5. Salve Bubulce. *Paris.* Et tu certe adolescens. Quis autem ipse es, qui huc ad nos advenersis? aut quasnam has adducis mulieres? non enim ejusmodi apparent, quæ in montibus versari commode queant, formosæ adeo cum sint.

Mer. At non sunt mulieres, Junonem vero, Pari, & Minervam & Venerem vides, & me, Mercurium videlicet, Jupiter ad te misit. Sed quid tremis & expallescois? ne metuas, nihil enim periculi hic. Jubet autem te judicem esse pulchritudinis ipsarum.

Quandoquidem enim, inquit, & formosus ipse es, & doctus rerum amatoriarum, cognitionem hanc tibi commendo: certaminis autem præmium scies lecto hoc pomo. *Par.* Cedo, ut videam quid sibi etiam velit: **P U L C H R A**, inquit, **C A P I A T**. Quo pacto igitur, ô here Mercuri, potero ego, mortalis cum sim ipse ac rusticus, judex esse tam inopinati

opinati Spectaculi, & majoris adeò, quam pro bubulci captu? nam hujusmodi causas disceptare, delicatorem atque urbanorum magis est. Quod autem ad me attinet, utra capella formosior altera sit, & juvenca num alia aliam superet, fortassis ex arte dijudicare possim. Hæ vero & formosæ pariter omnes sunt, & non video quo pacto aliquis ab una ad aliam transferendo aspectum avellere queat. Non enim facile abistere vult, sed cuicunque se primo applicat, ei inhæret, & quod præsens est laudat. Inde si ad aliud transierit, etiam illud formosum videt, & immoratur: & semper ab iis quæ propria sunt ceu per successionem excipitur. Et in summa circumfusa mihi est pulchritudo ipsarum, & totum me complexa tenet. Ac doleo quod non & ipse, quemadmodum ¹⁷ Argus ille, toto corpore videre possum.

6. Videor autem mihi bene tum judicasse, si omnibus pomum hoc reddidero. Nam & rursum illud quoque accedit, quod hæc quidem Jovis soror & conjunx est: ¹⁸ illæ vero filiæ. Quomodo igitur non periculosum, etiam hoc pacto, Judicium hoc fuerit? Mer.

O

Nescio,

Nescio, nisi quod non licet detractare Jovis imperium. *Pa.* Unum igitur hoc, Mercuri, persuadee ipsis, ne succentescant mihi duæ illæ reliquæ quæcunque victæ fuerint: sed quicquid peccatum videbitur, id solis oculis imputent. *Mer.* Ita facturas se aiunt. Tempus autem jam tibi est, ut peragas judicium. *Pa.* Faciemus periculum. Quid enim agat quispiam?

7. Cæterum illud primum scire volo, utrum satis erit spectare ipsas, ut nunc sunt, vestitas: an vero etiam exuere sese necesse fuerit, ut diligentius inspicere, atque examinari eò possint. *Mer.* Hoc tuum erit officium videre, utpote iudicis: ac imperes ipsis licet, quomodocunque etiam voles. *Pa.* Quomodocunque etiam volo? Nudas igitur videre volo. *Mer.* Exuite heus vos: tu vero inspice eas, ego interim avertam me. *Ven.* Recte, ô Paris. Atque prima certe exuam me, ut noris quod non solum¹⁹ lacertos habeam candidos, neque etiam magnos & augustos oculos præ me ferendo superbiam. Aequaliter vero sum tota & uniformiter pulchra. *Min.* Ne prius ipsam exueris, ô Paris, quam²⁰ cetum à se deposuerit (incantatrix

tatrix enim est) ne te præstigiis circum-
veniat per illum. Et certe quidem o-
portebat, neque etiam studiose ita ex-
ornatam hîc adesse, neque tot coloribus
fucatam, perinde ac verè meretricem
aliquam, sed ipsam formam nudam
exhibere spectandam. *Pa.* Recte sane
admonent illud de cestro: atque etiam
depone illum. *Ven.* Cur non igitur &
tu, Minerva, ²² galea deposita nudum
caput spectandum exhibes, sed concutis
conum, & perterres iudicem? *An* ve-
reris, ne tibi objiciat, & reprehendat
²³ cæruleum istud oculorum, si dempto
terribili isto aspiciatur? *Min.* Ecce tibi
galea hæc ablata. *Ven.* Ecce tibi & ce-
stus hic.

8. *Jnn.* Sed exuamur tandem. *Pa.*
O Jupiter monstrifice, quod spectacu-
lum! quæ pulchritudo! quæ voluptas!
qualis virgo hæc! ut vero regalis illa
& venerabilis effulget, adeoque verè
digna Jove! Tuetur autem suave quid-
dam & jucundum, ac blandum & ille-
cebrosum etiam arsit. Sed jam satis
habeo felicitatis hujus. Si videtur au-
tem, etiam scorsim unamquamque in-
spicere volo: quoniam nunc certe am-
biguus sum, neque satis scio ad quid

etiam me referam, visu in omnes partes distracto. *Ven.* Ita faciamus.

9. *Par.* Abscedite igitur, vos duæ, tu vero, Juno, hic mane. *Jun.* Maneo, Ac posteaquam me diligenter inspexeris, tempus tibi erit & cætera jam spectare, num pulchra victoriæ meæ dona proposita tibi. Nam si me, *Pari*, formosorem esse judicaveris, universæ eris *Aliæ* dominus. *Pa.* At non donis nostra hæc geruntur: sed tamen abi: mox enim agetur: quicquid æquum visum erit.

10. Tu vero accede *Minerva*. *Min.* Adsum tibi. Quod si igitur me, ô *Pari*, formosam esse judicio declaraveris, haud unquam ex pugna victus abibis. Bellatorem enim te, & victoriarum competentem efficiam. *Pa.* Nihil, *Minerva*, opus mihi est bello & pugnis. Pax enim ut vides in præsentia tenet ²³ *Phrygiam* ac *Lydiam*, & ab hostibus quietum est patris imperium. Sed tamen confide: neque enim cò minus feres: tametsi ob munera nequaquam judicium feramus. Sed indue te tandem, & impone galeam: satis enim te inspexi: ac nunc Venerem adesse tempus est.

II. *Ven.* Eccam me ipsam tibi. Ac contemplare singulatim unumquodque diligenter, nihil cursu prætervehendo, sed immorando singulis etiam membris. Quod si vero placet, ô formose, etiam hæc mea dicta accipe. Ego enim jamdudum aspiciens te juvenem adeo & formosum, qualem nescio an ullum alium nutriat Phrygia, beatum quidem te puto ob pulchritudinem: reprehendo autem, quod non relictis hisce rupibus & saxis, in urbe alicubi vitam degis, sed corrumpi pulchritudinem istam sis in solitudine. Quid enim te montes isti juvant? aut quid proficiunt pulchritudine ista tua boves? Decebat autem te jam & uxorem duxisse, non tamen rusticam aliquam & indigenam, quales per Idam passim mulieres sunt, sed ex Græcia aliquam, vel ²⁴ Argivam, vel ²⁵ Corinthiam, vel ²⁶ Lacænam, cujusmodi Helena illa est, adolescentula, & formosa, & nulla parte me ipsa inferior, & quod maximum est, amorique quoque dedita. Nam illa, si solum etiam aspiciat te, satis scio relictis omnibus, seque ipsa ceu in deditionem tradita, sequetur & cohabitabit tecum. Prorsum autem, & tu audisti jam ali-

Quando de ipsa. *Pa.*²⁷ Nihil etiam, ô Venus. Nunc autem lubens audiero omne, quicquid est, de illa te narrantem.

12. *Ven.* Est hæc filia quidem²⁸ Leda formosæ illius, ad quam Jupiter è coelo devolavit in Cygnum conversus. *Par.* Qualis autem aspectu est? *Ven.* Candida quidem, qualem consentaneum est esse²⁹ è Cygno progeneratam: tenera autem, ut quæ in³⁰ ovo enutrita fuerit: nuda plerumque exercens sese, & palæstricæ rei dedita. ³¹ Adeo igitur magnopere ab omnibus passim expetitur, ut & ³² bellum ipsius causæ susceptum fuerit, cum ³³ Theseus nondum nubilem illam rapuisset. Postea vero, cum jam ad florem ætatis pervenisset, optimi³³ quique Achivorum ad petendas illius nuptias sese obtulerunt. Antepositus autem reliquis tum Menelaus fuit, ex genere Pelopidarum natus. Quod si autem voles, ego tibi conficiam has nuptias. *Pa.* Quid narras? ejusne quæ jam nupsit alteri? *Ven.* Juvenis adhuc es, & rusticus. Ego vero novi quo pacto talia perficere conveniat. *Pa.* Quomodo? cupio enim & ipse scire.

13. *Ven.* Tu quidem proficiscêris ad perlustrandam Græciam, atque ubi Lacedæmona perveneris, videbit te Helena. Post illa vero meum jam opus erit efficere, quo illa amore tui capiat, teque secetur. *Pa.* Hoc ipsum etiam incredibile mihi videtur, ut illa relicto conjuge, cum homine barbaro, atque hospite è patria navigare in animum inducat. *Ven.* Bono animo esto. Nam hujus certe rei gratia liberos duos habeo pulchros, *Amabilitatem & Cupidinem* videlicet, quos tibi tradam, qui tibi duces itineris futuri sint. Ac Cupido quidem totus subingrediens illam, vi coget amare mulierem. Amabilitas autem tibi ipsi circumfusa, id quod ipsa est, & expetibilem te reddet, & amabilem. Deinde autem & ego unà præsens rogabo ³⁵ Gratias, quod & illæ comites se præbent: atque ita omnes ipsam ad hoc, quod volumus, impellemus. *Pa.* Quomodo fortassis hoc procedet, incertum adhuc, Venus, est: verumtamen amo jam Helenam, & nescio quo pacto etiam videre ipsam mihi videor, & navigo recta versus Græciam, & in Sparta peregre absum, & redeo una cum uxore: & doleo quod non

omnia hæc jam nunc facio.

14. *Ven.* Ne prius amaveris, Pari, quam pronubam me & sponsæ conciliatricem judicio hoc remuneratus fueris. Decet enim & me victoriæ compotem factam adesse vobis, & celebritatem peragere nuptiarum pariter & victoriæ. Omnia enim licet tibi hæc, & amorem, & formam, & nuptias pōmo isto mercari. *Pa.* At metuo ne me post latum judicium negligas & contemnas. *Ven.* Vis igitur ³⁷ ut jurem tibi? *Pa.* Nequaquam, sed tantum promitte denuo. *Ven.* Promitto igitur Helenam tradituram me esse uxorem tibi, & futuram comitem proficiscenti ad ipsam: deinde & Ilium venturam esse ad vos. Atque adeo ipsa præsens adero, & ad omnia opitulabor. *Pa.* Etiam Cupidinem, & Amabilitatem, & Gratias tecum adduces? *Ven.* Bonum animum habe: quin & Desiderium & ³⁸ Hymenæum præterea comites assumam. *Pa.* Ob hæc igitur do tibi potum, ob hæc accipe.

1 Mercuri] *Alloquitur Jupiter Mercurium, quem sibi & Diis inferni constituit nuncium, Apollod. li. 3. c. 10. f. 2.*

2 Accepto

- 2 Accepto hoc pomo] eo scilicet, quod in nuptiis clam in medium projecit Discordia. vid. Dial. Galen. & Panop. & Hygin. fab. 92.
- 3 Phrygiam] Phrygia regio Asiae minoris Helleponto finitima.
- 4 Priami filium, pastorem] nempe Paridem tunc temporis, inscio patre, in monte Ida greges servantem. Vid. quae annotata sunt Dialog. Galen. & Panop. n. 5.
- 5 Inter Deas] scilicet, Junonem, Palladem, & Venerem.
- 6 Ganymedis hujus] qui astitit scilicet, pocula ministrans, olim à Jove sub formae aquilae ex monte Ida in calum abreptus. vid. Apollodor. lib. 3. c. 11. s. 2.
- 7 Cognatus] Tros pater Ganymedi erat, abavus Priamo, Paridi autem avus. vid. Apollod. lib. 3. c. 11. s. 2, & 3. & Homer. Iliad. v. 20. v. 232, 233, & 236. 237.
- 8 Momum ipsum] Erasmus & cum eo non pauci, Natalis Comes, Robertus, & Carolus Stephanus, Calepinus Chartarius uno ore aiunt, Hesiodum in Theogon. docere Momum Noctis matrem esse progenitum, & Somno patrem, qui non

crederet tot, & tantis testibus in re tantilla? & tamen qui credit, si quid ego video, ballucinatur. Nam de Somno Patre Momi, in Hesiod. Theog. adeo non liquet, ut Nox & Momum, & ceteros filios peperisse, dicatur ὅτι πρὸ κοινοῦ, i. e. non ulli con- dormiens. Momus igitur filium erat Noctis absque ope patris ulium, ut aiunt nonnulli Vulcanum fuisse Junonis, Deus difficilis & morosus, semper sibi ferians, & aliorum opera magna libertate reprehendens; ei non placuit, ut Taurus in fronte, non armis, gereret cornua; ut Homo clausum, non fenestratum, haberet pectus; ut Veneris sandalium tantum crepitaret. Vide Erasmi. Adag. Momo satisfacere, & Natal. Com. de Momo, c. 20.

9 Mars iste tuus] invidiose id loquitur, nam cum Marte aliquando dormivit Venus, clam Vulcano marito, vide Ovid. Metamorph. lib. 4. fab. 5. Lucian. Gallum.

10 Adeoque pro me, &c.] non opus est adeo, expone & pro me hoc dicis.

11 Sic satis formosa] dele sic, quid enim opus?

12 Atque

12 Atque inter montes male consueta] *melius Benedict. & vehementer montana, intelligit Oenonen, cujus extat ad Parida epistola. Ovid. Epist. 5.*

13 Adeoque totum Gargarum] *amat πλεονάζειν interpretes, nam adeo iterum supervacaneum.*

14 Huc ad Anchisen descenderis] *de quo sic Ovidius Epist. 15.*

Phryx etiam Anchises, volucrum cui Mater Amorum

Gaudet in *Ideis* concubuisse jugis. —

Vide etiam Homer. Iliad. 2. v. 327, 328.

& Hymn. in Venerem. Virg. Æneid. 1. v. 621, 622. Hesiod. Theogon. vers. 1008, 1009.

15 Adolescentulum istum Phrygium] *Ganymedem intelligit, cujus historiam, ut tedium itineris fallat, jam incipit.*

16 In aquilam conversus] *cui convenit id quod ea de re dixit Ovid. Metam. lib. 10. fab. 4. v. 157, 158.*

—— Nullâ tamen alite verti

Dignatur; nisi quæ portet sua fulmina terræ.

17 Argus ille]

Centum luminibus cinctum caput *Argus* habebat.

Inde suis vicibus capiebant bina quietem : Cætera

Cætera servabant atque in statione manebant.

Sic Ovid. Metam. lib. I. fab. IO. v. 625, &c.

18 Illæ vero filiæ] *ita vulgo habentur Minerva, sive Pallas, & Venus. Illa è cerebro Jovis nata, hæc è Dione Matre suscepta. De altera vid. Apollon. Argon. lib. 4. v. 1309, &c. Lucian. l. 9. v. 350. & seqq. Hesiod. Theog. v. 13. de altera Tullium de Natur. Deorum: de utraque Diodor Sicul. bibliothec. lib. 5.*

19 Lacertos habeo candidos, &c.] *deridet Junonem, quæ laudatur à Poetis ob candidos lacertos, & magnos oculos.*

20 Cestum] *i. e. cingulum Veneris; quo, qui induitur, omnes omnium ad se allicit amores; de eo plura diximus in Gallum n. 47. vid. Homer. Iliad. 5. v. 214. & seqq. & Erasmi. Adag. cestum Veneris habet.*

21 Galcâ depositâ] *gratiam addidit Palladi, Vulcano Judice, vide Dialog. Vulcani & Jovis; ideoque vult Venus ut deponatur.*

22 Cæruleum istud oculorum] *laudatur passim apud Poetas Pallas, ut ocu-*

los ceruleos habens, quod deridet hic Venus.

23 Phrygiam & Lydiam] Phrygia & Lydia sibi invicem in propinquo sunt regiones minoris Asiae, olim inter se, ut finitima solent, praeliantes.

24 Argivam] ex Argo urbe Argiae.

25 Corinthiam] è Corintho urbe Achaiae.

26 Lacæna] è Laconia.

27 Nihil etiam] dele etiam.

28 filia Ledæ] Leda uxor erat Tyndari, sive Tyndarei Regis Oebaliae, i.e. Laconiae, ubi Sparta, sive Lacedaemon urbs, in qua nata erat Helena.

29 In Cygnum conversus] simulatâ ab Aquila fugâ, quo facilius à commiserante fœmina reciperetur. vid. Euripid. Helen. pag. 1.

30 In ovo enutrita] sunt qui dicunt non Ledam peperisse hoc ovum, sed Nemefin sub forma anseris à cygno Jove compressam. Ledam autem tantum incubasse. vid. Apollodor. Biblioth. lib. 3. c. 10. s. 7. & Farnab. in Senec. Troad. act. 4. nec non & Brodæum. in lib. 1. Epigram. Græc. κερ. λα. Aufon. de Castore, Polluce, & Helena, Epigram. 55. Isocrat. Helen. Encom.

31 Adeo

- 31 Adeo igitur] adeo iterum super-
vacaneum est.
- 32 Theseus nondum nubilem] nempe
tunc temporis decem tantum annos
natam: bellum autem quod inde se-
quebatur excitaverant Castor & Pol-
lux, dum Theseus aberat cum Peri-
thoo apud inferos, ut raperent scilicet
à Plutone Proserpinam, quam Peri-
thous deperibat. Urbem autem, ubi de-
tenta fuit Helena, & quam fratres
expugnabant, Apollodorus ait fuisse
Arbenam, at Diod. Siculus, & Isocrates,
Aphidnam sive Aphidnam. vid. Apol-
lod. Biblioth. lib. 3. cap. 10 §. 7. Diod.
Sicul. Biblioth. lib. 4. pag. 185. Isocr.
Helen. encom.
- 33 Optimi quique Achivorum] Apol-
lodus 8. sectione supradicti capituli no-
minat 28 præter Menelaum, qui aut
Dii, aut Viri, præclarissimis orti, pe-
tebant Helenam.
- 34 Ex genere Pelopidarum] i.e. eorum
qui Pelope erant orti. Pelops autem
filius erat Tantali, & rex illius re-
gionis, quæ ab ipso ducto nomine voca-
tur Peloponnesus.
- 35 Lacedæmonia] Lacedæmon, urbs
Laconiæ eadem ac Sparta; sunt ta-
men

men, qui dicunt Spartam peculiarem locum esse Lacedæmonis. vid. Hill. in Dionys. v. 418.

36 rogabo Gratias] Gratia sunt tres Aglaia, Euphrosyne & Thalia, quæ vulgo assecla & comites dicuntur esse Veneris, & ut nonnulli aiunt, filia; earum munera describit Diodor. Sicul. biblioth. lib. 5. p. 234. D.

37 ut jurem] Venercum juramentum quanti estimandum vide Erasmi. Adag. nec major fortasse adhibenda fides ei quod facit, quam quod suadet Venus.

38 Et Hymenæum] Hymenæus, qui & Hymen dicitur, Deus qui nuptiis præest. Inter veteres Deorum imagines exstabat coronatus floribus & amaraco, dextra facem tenens, sinistrâ flammeum, quo novæ nuptæ se velare solebant, atque hinc nuptæ vocatæ. Nubere enim in proprio & primo significato, non aliud est quam velare. Hymenæum sic indutum, sic ornatum ad Juliae & Manlii nuptias invitat Catullus. vid. etiam Chartar. de imagin. Deorum.

Dialog. 20.

Luciani Somnium, sive Gallus.

*Des Erasmo Roterod. interprete.
Gallus & Micyllus interloquutores.*

I. *Micyl.* **A**T te, scelestissime Galle, cum istâ tantâ invidentiâ, voceque tam acutâ ipse perdat Jupiter, qui quidem opibus affluentem me, ac dulcissimo in somnio versantem, & admirabili felicitate fruentem, penetrabile quiddam, & clamorū resonans expergesceris; adeo ut ne noctu quidem effugere liceat paupertatem vel teipso longè nocentiorē; atqui si conjectandum est tum è silentio, quod etiam dum ingens est, tum è rigore, frigoreque, quod nondum me, quemadmodum assolet, antelucano morsicat titillatque (nam hic mihi certissimus gnomon adventantis diei) ne medium quidem adhuc noctis est, sed iste pervigil, perinde quasi ¹ vellus illud aureum servet, ab ipsâ protinus vespere ² vociferari

ferari coepit, verum haudquaquam impunè, siquidem mox poenas de te sumam, fusteque comminuam, si diluxerit modò, nam nunc negotium mihi faceres subsiliens in tenebris. *Gal.* Here Micylle, equidem arbitrabar me tibi gratum esse facturum, si quoad possem altâ nocte lucem antevertissem, quo posses antelucano surgens quamplurimum operis conficere; si etenim priusquam Sol exoriatur vel unicam feceris crepidam, istuc laboris lucro tibi accesserit ad parandum victum: quod si tibi magis libet dormire, equidem tuo arbitratu quietem egero, longèque magis mutus fuero piscibus.

2. Cæterum tute videto, ne per Somnium dives, esurias experrectus. *Micyl.* O prodigiorum averfor Jupiter, ô maiorum depulfor, Hercules, quid hoc mali est? vocem humanam sonuit *Gallus.* *Gal.* Hoccine tandem tibi prodigium videtur, si eâdem, quâ vos, linguâ loquor? *Micyl.* Quid? annon hoc portentum? sed avertite Dii malum à nobis. *Gal.* At tu mihi videris admodum illiteratus esse Micylle, nec evolvisse Homeri poemata, in quibus equus Achillis, cui nomen ³ Xantus, posteaquam

quam hinnitus longum valere iussisset, medio in prælio constitit differens, totosque versus ordine recitans, non quemadmodum nunc ego prosâ oratione loquens, quin etiam vaticinabatur ille, deque futuris edebat oracula, neque quicquam prodigiosum facere videbatur, neque is qui tum audiebat, malorum averforem, ita uti tu facis, implorabat, quasi rem abominandam & avertendam audisse sese judicaret; at quid tandem facturus eras, si tibi navis,
¹ cui nomen apud Homerum est Argo,
² carina fuisset eloquuta, ita ut olim in
³ Dodonzâ sylvâ ⁴ phagus ⁵ per se loquens oraculum edidit? aut si ⁶ tergora direpta serpere vidisses, si ⁷ carnes bouum mugire semiaffas coctasque veribus transfixas? ego vero quum ⁸ Mercurii sim assessor loquacissimi, deorumque omnium facundissimi, præterea contubernalis vobis & convictor, haud mirum videri debet, si sermonem humanum edidici.

3. Quod si mihi recipias taciturnum te, haudquaquam gravabor veriorum tibi causam aperire, unde factum sit ut eadem quâ vos linguâ loquar, & unde mihi suppetat hujus orationis facultas.

Micyl.

Micyl. Modò ne isthuc ipsum sit somnium Galle, quod ita mecum loqueris, sed dicito per Mercurium, ô præclare, quid etiam aliud rei tibi sit in causâ, ut istam linguam fones? nam ut taceam neque cuiquam proferam, quid attinet resollicitum esse? quis enim fidem mihi sit habiturus, si cui narrem, me Gallum hæc loquentem audisse? *Gal.* Ausculta igitur, nam orationem ex me audies omnium (sat scio) maximè novam, atq; incredibilem, siquidem hic qui nunc tibi Gallus appareo, non ità pridem homo fui.

4. *Micyl.* Prefectò & olim istiusmodi quiddam de vobis inaudieram, adolescentulum quempiam fuisse Gallum, Marti adamatum, atque hunc Deo compotasse, collusitasseque, & in voluptatibus gessisse morem; cum itaque Venerem adiret Mars cum eâ cubiturus, hunc quoque Gallum urâ secum adduxisse, quoniam autem Solem potissimum metuerit, ne si è sublimi conspexisset, Vulcano se proderet, foris ad ostium adolescentulum semper relinquere solitum, cujus indicio certior fieret, quando Sol emergeret, deinde Gallum aliquando somno correptum, excubias

cubias deseruisse inscientem, solemque nullo præsentiante imminuisse Veneri ac Marti securè dormienti, propterea quod confideret Gallum indicaturum fuisse, si quis intervenisset, Vulcanum itaque à Sole edoctum eos deprehendisse implicitos, atque irretitos iis vinculis, quæ jam olim in illos fuerat fabricatus, porro Martem, simulatque dimissus est, indignatum adversus Gallum fuisse, atque eum in avem transmutasse, iisdem armis, ut in capite pro galea cristam obtineret, hanc ob causam, quo vos Marti purgetis, quum jam nihil opus, simulatque Solem exorientem sensistis, multò antè vociferari, atque illius exortum prænunciare.

5. *Gal.* Feruntur quidem & illa Micylle, at, quod ego narraturus sum, multò aliud quiddam fuit, atque adeò nuper admodum in Gallum transformatus sum. *Micyl.* Quonam modo? nam isthuc maximoperè cupio cognoscere. *Gal.* Audistin¹ de Pythagora quodam² Mnecarchida³ Samio? *Micyl.* Num Sophistam illum dicis gloriosum, qui instituit⁴ nequis vel carnes gustaret, vel⁵ fabas ederet, suavissimum mihi edulium, salubre, & parabile à mensâ sub-

submovens? præterea autem qui mortalibus suasisit, ut ne intra¹⁵ quinquennium loquerentur? *Gal.* Scis nimirum & illud, quemadmodum priusquam Pythagoras esset, ¹⁶ Euphorbus fuerit?

Micyl. Præstigiatores, & prodigiorum artificem hominem aiunt fuisse, ô Galle.

Gal. Ille ipse ego tibi sum Pythagoras, quare parce quæso mihi convivari, præsertim cum ignores quibus sim moribus.

Micyl. At hoc rursus multo etiam quam illud portentosius, Gallus Philolophus?

6. Attamen expone Mnesarchi gnate quæ factum sit, ut ex homine avis, ex Samio¹⁷ Tanagreus repente nobis prodians, neque enim ista verisimilia, neque omnino facilia creditu, quandoquidem duas quasdam res jam mihi videor in te animadvertisse, nimium alienas à Pythagora. *Gal.* Quas? *Micyl.* Alterum quidem quod garrulus es, & obstrepere, quum ille silere¹⁸ in solidos quinque annos (si memini) præceperit. Alterum vero planè cum illius legibus pugnat, cum etenim non haberem, quod tibi objicerem, fabas heri (sicuti nosti) ad te attuli, at tu nihil cunctatus protinus eas sublegebas, unde fit, ut necesse sit

fit, aut e mentitum esse te Pythagoram esse, cum aliud quiddam sis, aut si Pythagoras es, legem prætergressum esse te, jusque violasse, cum fabas ederis, ¹⁹perinde ac si caput patris comederis.

7. *Gal.* Non cognosti, Micylle, quæ sit harum rerum causa, neque quæ ad unumquodque vitæ genus conducant, ego tum quidem non esitabam fabas propterea quod Philosophus essem, nunc contra comesurus sum, quippe, ²⁰avicio congruas, neque nobis repudiandum pabulum; verum si molestum non est audi quemadmodum è Pythagora ceperim esse id, quod sum in præsentia, quamque in multis vitæ generibus antehac vixerim, & quid ex unaquaque transformatione sim consequutus. *Micyll.* Narra quæso, nam mihi quidem audita jucundissimum fuerit, adeo ut, si quis mihi deferat opinionem, utrum te ista narrantem audire malim, an rursus felicissimum illud somnium quod paulo antè vidi, videre, haud sciam utrum electurus sim, usque adeo cognata, germanaque videtur esse ista tua cum suavissimis illis vilis, & ex æquo vos æstimo, te pariter ac præclarum illud insomnium.

8. *Gal.* Etiamnum tu Somnium illud, quod dudum tibi visum est in animum revocas, & inania quædam observas simulachra, atque (uti loquuntur poetæ) evanidam quandam felicitatem memoriâ consecutâs? *Micyl.* Imo illud scias Galle, ne ullo quidem tempore unquam visi illius mihi venturam oblivionem, tantum mellis somnium aufugiens in oculis mihi reliquit, ut præ illo vix queam palpebras attollere rursus in somnum coeuntes, qualem itaque voluptatem movent pennæ in auribus versatæ, talem titillationem mihi præbent ea quæ vidi. *Gal.* Novum quendam, Hercule, mihi narras amorem in-somnii, siquidem alatum cum sit (sicut aiunt) ²² metasque volandi præscriptas habeat somnium, jam septa transilit, in oculis etiam vigilantis ²³ observans, adeo mellitum, & evidens apparet.

9. Quare pervelim audire cuiusmodi nam sit istud, quod te supra modum delectat. *Micyl.* Gestio narrare, nam dulce est hoc ipsum meminisse, & commemorare de illo quippiam; verum hæus Pythagora, quando tu narrabis de tuis transformationibus? *Gal.* Ubi tu
Micylle

Micylle, desieris somniare, melque illud ab oculis absterferis, interim prior dicito uti intelligam, utrumne per ²³ portas eburneas an per corneas tibi somnium advolarit. *Micyl.* Neque per has, neque per illas, ô Pythagora. *Gal.* Atqui deas has tantum commemorat Homerus. *Micyl.* Valere sinas nugatorem illum poetam qui nihil de somniis intellexit, paupertina fortassis somnia per istas commeant portas, qualia videbat ille, neque id admodum perspicuè, quippe captus oculis, mihi vero per aureas quasdam portas dulcissimum hoc advenit somnium, & ipsum aureum, & aureis undique circumamictum, & auri plurimum secum adducens.

10. *Gal.* Desine, ²⁴ optime Mida, de auro fabulari, nam proculdubio ex ²⁵ illius voto istud tibi accidit insomnium, & solidas auri venas mihi duxisse videris. *Micyl.* Multam auri vim vidi, Pythagora, multam, quàm putas pulchri? quo fulgore coruscantis? quid tandem Pindarus in illius laudem dicit? nam in memoriam redige, siquidem meministi, cum aquam præstantissimam dicens postea aurum admiratur, idque jure statim ²⁶ in initio carminis unius omnium

omnium bellissimi. Gal. Num illud quaeris?

*Aqua est illa quidem optima,
Ceterum aurum, uti candens
Ignis, ita enitens, noctibus eminet exi-
miè unum*

*Ceteras supra opes, quae
Gloriam, ac decus addunt.*

Micyl. Per Jovem istuc ipsum, perindè enim ac si insomnium meum videat Pindarus, ita praedicat aurum.

II. Sed ut tandem cognoscas quale fuerit, ausculta jam sapientissime Galle, meministi ut heri nullum domi cibum acceperim, siquidem Eucrates dives ille fortè mihi in toro factus obviam, lotum me in tempore ad coenam venire jusserrat. Gal. Istuc planè quidem memini, nam totum esuriebam diem, donec mihi profunda tandem vespere domum reversus, subuvidus, vinoque madens, quinque illas fabas proferres, non admodum opiparam coenam Gallo, qui quondam fuerit athleta, quique Olympia olim non segniter decertavit. Mi-

tyl. Ast ubi reversus à coena fabas tibi objecissem, obdormii protinus, tum mihi, juxta Homerum, ²⁸ ambrosiâ sub nocte, divinum quoddam haud dubie

²⁹ somnium assistens. *Gal.* Sed prius quæ tibi apud Eucratem acciderint, Micylle, narra, & cujuscumque fuerit coena, quæque super coenam acta sunt omnia, nihil enim prohibet te denuo coenare, ³⁰ si veluti somnium quoddam ejus coenæ reducas, & quæ tum ederis, rursus commemoratione quasi rumines.

12. *Micyl.* Credebam molestum futurum me, si hæc quoque retulissem, verum posteaquam tu desideras, en id quoque narrabo: cum nunquam antehac in vita coenasset apud ullum divitem, ô Pythagora, heri bonâ quâpiam fortunâ in Eucratem incidi, atque ego quidem simulatque dominum illum salutasset, ita uti consueveram, subducebam me, ne pudori illi essem, si lacerâ in veste fuisset affectatus, at ille, Micylle, inquit, hodiè natalitia filiarum celebros, plurimosque ad convivium amicos invitavi; verum quoniam aiunt quendam ex his incommodâ esse valetudine, neque posse pariter ad convivium nostrum accedere, tu ejus loco venito lotus, nisi ipse fortè qui vocatus est semet aditurum renunciarit, nam tunc quidem ambigit.

13. Hoc ubi audissem, adorato divite disce-

discedebam omnes obsecrans Deos, ut
algidam aliquam febrem, aut laterum
dolorem, aut podagram ¹ morbi au-
ctarium immitterent valetudinario illi,
cujus ego sellæ occupator, coenæque
vicarius, & hæres eram vocatus, in-
terim hoc spacii, quod usque ad balnei
tempus intercessisset, longissimum secu-
lum esse judicabam, dum subindè re-
spicio ² quotquot pedum esset littera,
& quando illos jam lavisse consentane-
um esset, hic ubi tempus advenisset,
ocius me corripio, atque ab eo nitidè
admodum cultus sic obverso palliolo,
ut quâ esset parte purissimum, ea vide-
retur; offendo autem ad fores & alios
complures, in quibus etiam illum (ge-
stabatur autem à viris quatuor) cujus e-
ram subconviva vocatus, qui malè ha-
bere dictus erat, atque id etiam præ se
ferebat, quòd afflictâ esset valetudine;
nam ex alto gemebat, tussiebatque, ac
screabat velut ex abdito, ³ quodque æ-
gre redderetur, totus pallidus ac tu-
mens, annos natus circiter sexaginta, se-
rebatur autem philosophus quispiam
esse, ex his, qui apud adolescentulos
nugas deblaterant, à barba mirè erat
tragica, id est hircina suprà quam credi

posset tonsoris egens, porro inreperante Archibio medico.

14. ²⁴ Quamobrem cum ita esset affectus, advenisset, non oportet, inquit, promissa deserere, praesertim hominem philosophum, etiam si mille urgeant & insistent morbi; putabit enim Euerates sese a nobis haberi ludibrio, haudquamquam, inquam ego, collaudabit te si domi potius apud te velis emori, quam in convivio animam una cum phlegmate excreans. Atque ille quidem praerrogantia dissimulabat sese dicerium audisse, haud multo post accessit & Eucrates jam lotus, conspectoque Theopolidæ (nam id erat philosopho nomen) praeceptor, inquit, probè quidem factum abs te, qui ipse ad nos veneris, tametsi nihilo deterius tibi fuerat futurum, siquidem etiam absenti omnia ordine missa fuissent, hæc simulatque dixerat, introgreditur manus illi porrigens pariter & famulis innitenti. Ego igitur jam abire parabam, verum ille conversus, ubi diu secum hæstasset, posteaquam me tristem admodum videret, ades, inquit, tu quoque, Micylle, ac nobiscum coena, nam filium in mulierum conclavi una cum matre convivium agere jubebo, quo

quo tibi sit locus. Ingrediebar itaque, quum parum absuerit, quin lupo frustra³⁵ hians discederem. Verum ingrediebar pudens, quod Eucratis filiolum & convivio viderer expulsi.

15. Ast ubi jam tempus esset ut discumberemus, primum tollentes Thesmopolim composuerunt, haud sine negotio per Jovem, quinque (si diis placet) proceri juvenes, cervicalia illi supponentes undique, quo nimirum in eodem habitu permanere, ac longum etiam tempus durare posset. Deinde, ubi nemo jam tolerare posset, ut juxta illum acrumberet, me adductum reclinant, ut eadem in mensa essemus, deinceps coenabamus. O Pythagora, opiparam quandam, & variam coenam, multoque in auro, multo item argento. Pocula erant aurea, ministri formosi, tum cantores, & concitandi risus artifices, in summa jucundissima quæpiam erat vita, nisi quod unum quiddam me vehementer male habebat, Thesmopolis obstrepens, atque obturbans, virtutem nescio quam mihi commemorans, docensque quod duæ negationes unicam efficiunt affirmationem, quodq; si dies sit, non nox sit, nonnunquam & cornua

mihi dictitabat esse, atque id genus multa philosophabatur erga me, quibus ejusmodi nihil opus, planeque voluptatem interpellatione minuebat, quum non sineret exaudiri eos qui citharâ voceque canebant.

16. Habes Galle de coena. *Gal.* Non admodum suavi, *Micylle*, & maximè posteaquam cum illo deliro sene fortitus eras accubitum. *Micyl.* Audi nunc & insomnium, visus enim mihi Eucrates ipse, cum orbus esset liberis, nescio quomodo è vitâ discedere. Dehinc ubi me secum esset, ad testamentum condidisset, quod me in solidum heredem omnium scripserat, paulo tempore superstes emori. Porro ipse videbar adire facultates, & tum aurum, argentumque ingentibus quibusdam Scaphis exhaurire, perpetuò subscaturiens, & affatim affluens: ³⁷ tum autem vestes, mensas, pocula, ministros omnia mea, ut par erat, esse. Postea candido vehiculo vectabar resupinus cunctis, qui intuebantur, conspiciendus, & admirandus. Accurrebant permulti, ac circumcubitabant, complures sequebantur, ego interim illius indutus vestitum, & annulos gerens, circiter sedecim digitis in-

infertos, epulum quoddam splendidum jubebam adornari, quo amicos acciperem.

17. Jamque illi, ita ut in somnio fieri consentaneum est, aderant; jam epulae erant comportatae; jam potus ex animi sententia ministratus. In his cum versarer, & aureis phialis praeberem omnibus, qui aderant, amicis, cum jam inferrentur bellaria, intemptivo tuo clamore perturbasti, nobis convivium, mensasque subvertisti, ac divitias illas ita dissipasti, ut in auras evanescerent.

18. Num tibi videor sine causa stomachatus in te injuriâ? Nam vel tres noctes perpetuas libenter adhuc somnium illud, quod mihi accidit, videre cupiam. *Gal.* Adeone es auri cupidus, & opum avidus, Micylle? idque ex omnibus unum admiraris, ac felicitatem unicam esse judicas, si plurimum possideas auri? *Micyl.* Equidem haud solus ita cogito, Pythagora, cum ipse quoque³⁸ tum, cum Euphorbus esses, auro atque argento comis intexto prodibas pugnaturus cum Achivis, idque in bello, ubi ferrum, quam aurum gestare satius erat. At tu etiam tum voluisti calamistris auro internexis in periculum

culum descendere ; atque ob eam (opinor) causam Homerus comas tuas gratiis similes dixit , quod auro argentoque revincirentur, longè etenim nimirum meliores, atque amabiliore videbantur , quod essent auro religatæ unaque cum eo relucere, neque isthuc novum est , Auricome, ³⁹ si tu Pantho patre prognatus aurum in precio habuisti, quin & ipse deorum omnium hominumque pater, ille Saturno ⁴⁰ Rheaque progenitus, cum ⁴¹ Argolicam illam puellam adamaret, ubi nihil inveniret amabilius in quod se transformaret, neque quo Acrisii custodias posset corrumpere, audisti videlicet ut aurum factus sit, atque ita per tegulas illapsus potitus est eâ quam deperibat.

19. ⁴² Jam vero quid tibi commorem quam multos usus præbeat aurum? & ut eos quibus adfuerit formosos & sapientes, & potentes reddat, decus & gloriam illis concilians? utque nonnunquam ex obscuris & infamibus claros, & celebres repente efficiat? nam nosti vinum mihi, & ejusdem artificii Simonem, qui paucis antè diebus apud me coenavit, cum legumen coquerem ⁴³ Saturnalibus, duasque
extorum

extorum cœsuras immitterem. *Gal.* Novi Simonem illum brevern, qui fictilem ollulam, quæ nobis erat unica, suffuratus, peractâ cœnâ, abiit, sub alâ gestans: Nam ipse vidi, Micylle. *Micyl.* Atqui cum eam sustulerit, tam multos ille deos postea jurabat. Sed cur non prodebas, ac vociferabare tum, ô Galle, cum nos furto spoliari conspiceres? *Gal.* Coccyzabam, quod mihi solum licebat id temporis.

20. Verum quid Simon ille? nam videbare de illo dicturus nescio quid. *Micyl.* Ei consobrinus erat vir supra modum dives, nomine Drimylus, is quoad vivebat ne obolum quidem donaverat Simoni, nam qui daret, cum ne ipse quidem pecunias attingeret? at simulatque mortuus est nuper universis illis opibus juxta leges Simon ille, qui coria putria, qui patellam circumlingebat, gaudens positus, purpurâ ostroque circumtectus, famulosque & currus, & aurea pocula, & mensas eburnis enixas pedibus possidet, ab omnibus adoratur, jamque ne nos quidem aspicit. Nuper etenim cum illum procedentem conspexissem, salve, inquam, Simon, at ille indignè ferens edicite, inquit,

quit, mendico isti, ne ⁴⁶ vocabulum meum diminuat ; neque enim Simon, ⁴⁵ sed Simonides appellor : porro (quod est omnium maximum) mulieres etiam illius amore capiuntur , atque is quidem eludit eas, ac fastidit , & alias quidem admittit , comemque se præbet , alia porro, quæ negliguntur necem, conscituras sibi minitantur , vides quantas commoditates pariat aurum ; quandoquidem eos , qui sunt deformissimi, transfigurat & amabiles reddit , non secus ac ⁴⁷ cestus ille poëticus , audis insuper & à poëtis dictum,

O aurum auspicata res, & ostentum optimum.

& rursum,

Aurum est quod opibus imperat mortalium.

21. Sed quid interim risisti Galle ?
Gal. Quoniam tu quoque per inscitiam, Micylle, simili modo falleris opinione de divitibus , quemadmodum vulgus : verum (crede mihi) longè etiam ærumnosiores vitam agunt quam vos , hæc autem loquor , qui ipse & pauper, & dives aliquando fuerim , atque omne vitæ genus sim expertus : Porro paulò post ipse quoque hæc omnia cognoscet.

Micyl.

Micyl. Per Jovem tempestivum jam est, ut tu referas, quemadmodum sis transfiguratus, & quod in unoquoque vitæ genere perspexeris. *Gal.* Ausculta hoc tantum præmonitus me neminem feliciorē vitæ, quam tu sis, unquam vidisse. *Micyl.* Quam ego sim, ô Galle? hanc felicitatem tibi ipsi imprecor, nam videre me tibi ridendum proponere; verum age, narra exordiens ab Euphorbo, quo pacto fueris in Pythagoram transformatus, deinceps ordine usque ad Gallum; consentaneum enim est te varias res tum vidisse, tum talisse nimirum tam diversis vitæ formis.

22. *Gal.* Quemadmodum initio⁴⁸ ab Apolline profecta anima in terram devolarit, & corpus humanum subierit, ⁴⁹ ut illic poenam quandam dependeret, id longum dictu futurum sit, prætexaneque mihi referre fas est, neque tibi ejusmodi audire. Verum ubi Euphorbus factus essem. *Micyl.* Sed ego pausquam essem is, qui nunc sum, ô præclare, quisnam eram? hoc mihi prius dicito. Nanquid ego versus fuerim itidem ut tu? *Gal.* Maximè. *Micyl.* Quis igitur eram? si quo modo potes dicere, pervelim enim isthuc cognoscere. *Gal.*

Tua

Tu⁵⁰ formica fueras Indica ex earum genere, quæ aurum effodiunt. *Micyl.* Et postea neglexi infelix vel paucula frustra in vitam importare, cum illo essem alitus? sed age, quid posthæc futurus sim dicito, quandoquidem consentaneum est scire te, liquid etenim bonæ sit rei,⁵¹ jam nunc suspendero me ab ista pertica in qua⁵² nunc stas. *Gal.* Istihuc profectò nullâ ratione possis cognoscere.

23. Cæterum cum Euphorbus essem, (nam ad illa redeo) in Troja pugnam, atque⁵³ à Menelao necatus aliquanto post tempore in Pythagoram perveni. Porro eousq; absque tecto perdurabam,⁵⁴ donec Mnesarchus aliquando mihi ædificaret domum. *Micyl.* Obsecro te num absque potu ciboque? *Gal.* Maximè: nihil enim istis rebus opus, nisi corpori duntaxat. *Micyl.* Illud igitur prius dicito, ea quæ ad Trojam gesta sunt, num ità se habent, qualia fuisse dixit Homerus? *Gal.* Quinam ille scire potuisset, Micylle, qui quidem, dum ista gerebantur, ipse Camelus erat⁵⁵ in Bactris? Cæterum ego tibi tantum effabor divinitus nihil id temporis eximium fuisse, neque Aiacem usque adeo

adeo magnum, neque Helenam adeo formosam, quemadmodum arbitrantur, siquidem vidi candidâ quandam, & procerâ cervice, ut hinc⁵⁶ Cygno progenerâ esse adsimularent; cæterum⁵⁷ vehementer animum⁵⁸ æqualem propemodum Hecubæ. Hanc Theseus primùm raptam⁵⁹ in Aphidnis possedit, is vixit Herculis ferme ætate. Porro⁶⁰ Hercules prius Trojam cœperat patrum nostrorum memoriâ, qui per id temporis maximè florebant, nam hæc mihi Panthus narravit se, cum esset admodum adolescens, vidisse Herculem.

24. *Micyl.* Quid autem Achilles? num talis erat nempè quavis in re præstantissimus? an & isthæc fabulamenta sunt? *Gal.* Cum illo quidem congressus non sum, neque queam adeo competè de rebus Græcorum dicere, qui etenim scire potui cum hostis essem? certè Patroclum illius amicū⁶¹ haud ita magno negotio⁶² peremī lancea dissectum. *Micyl.* Deinde⁶³ te Menelaus multo minore negotio. Verum istis de rebus satis, nunc res Pythagoricas refer.

25 *Gal.*

25. *Gal.* Illud in summa, Micylle, sophista quispiam eram (oportet enim videlicet fateri verum) alioqui non imperitus, neque inexercitatus in honestissimis disciplinis. Profectus sum autem in Ægyptum, quò cum prophetis congregarer de sapientia communicaturus. Hic adyta subii, atque ibi ⁶⁵ Ori & Isidis libros perdidici. Post rursùm in Italiam ⁶⁶ renavigabam; ac ⁶⁷ Græcos juxta ea, quæ in Ægypto didiceram, ita institui, ut me perindè ac Deum suspicerent. *Micyl.* Inaudieram equidem isthæc, præterea quemadmodum creditus fueris, ⁶⁸ defunctus in vitam rediisse, utque ⁶⁹ aureum femur illis subinde ostenderis. Verùm illud mihi dicito, quid tibi venit in mentem, ut legem statueres, uti neque carnibus, neque fabis vescerentur homines? *Gal.* Ne perconteris ista, Micylle. *Micyl.* Quamobrem, ô Galle? *Gal.* Nam pudet hisce de rebus verum fateri. *Micyl.* Atqui non convenit, uti id facere graveris apud hominem contubernalem, & amicum: nam herum posthac absit ut dixerim.

26. *Gal.* Nihil sani, neque præclari quicquam erat. Verum animadvertendam,

bam, si consueta modo, atque eadem quæ vulgò traduntur à multis præcepissem, non fore, ut mortales in admirationem adducerem; sed quo peregriniora magisque aliena proposuissem, futurum, ut hoc magis novus, magisque viderer admirandus. ⁷⁰ Proinde institueram in animo novæ quiddam rei designare, ejusmodi proposito decreto cujus causa esset inexplicabilis, quo videlicet aliis aliud conjectantibus omnes redderentur attoniti, quemadmodum in obscuris oraculis solet usa venire.

Micyl. Illud vide, ut rides me tu quoque non minùs atque ⁷¹ Crotoniatis, ac ⁷² Metapontices, & ⁷³ Tarentinos cumque his alios qui multa sequuntur, tuæque adorant vestigia, quæ tu calcata reliquisti, verum ubi Pythagoram exueras, quem post eum induisti? *Gal.*

⁷⁴ Aspasiæ Miletensem illam meretricem. *Micyl.* Papæ! quid ego audio? siquidem inter alia mulier quoque fuit Pythagoras? itane fuit aliquando tempus, quo tu Galle generosissima ova pariebas, cumque ⁷⁵ Pericle rem habebas, Aspasia cum esses; atque ex illo gravida facta es? præterea lanam tondebas, tramamque deducebas? postremo meretricum

rettricum in morem gestiebas, vultum-
que componebas? *Gal.* Ista quidem
omnia feci tamen non ego solus, verum
-80-ante omne tum ⁷⁴Tiresias, tum ⁷⁵Elati
proles ⁷⁶Coeneus, proinde quicquid in
me convitii dixeris, tantundem & in
illos dixeris.

-81-27. *Micyl.* Age igitur utra tibi vita
erat suavior, cum viresceres, an cum
Pericles tecum haberet consuetudinem?
Ga. Vides cujusmodi isthuc est quod per-
contaris? nempe cui ne ⁷⁹Tiresiae qui-
dem expedierit respondere.

Micyl. At-
que si minus ita scire, tamen illud
-82-Exampides satis explicuit, cum ait se
malle ter sub clypeo consistere, quam
patere semel.

Gal. Imo prae-moneo te
paulo post puerperam fore, siquidem &
tu mulier es olim futurus, idque sapi-
us longo nimirum seculorum orbe, at-
quo recursum.

Micyl. Non tu pende-
bis, *Galle*, qui quidem omnes mortales
Milesios aut Samios esse ducas? nam
aiunt te etiam, tum cum Pythagoras
esses, ⁸¹venusta formâ decorum, sapi-
us Aspatiam fuisse tyrannum. Verum a-
ge ⁸²secundum Aspatiam, in quem vi-
ram aut mulierem denuo renatus es?

Gal. In ⁸³Cratē Cynicum. *Micyl.* O
Castor,

Castor, & ô Pollux ⁸⁴ quam dissimile !
ex Scorto philosophus ? *Gal.* Deindè
rex, deinde pauper, paulo post Satra-
pes, dehinc equus, graculus, rana, alia-
que innumerabilia, perlongum enim fu-
erit singula recensere, postremo Gallus :
atque id sæpius, nam hoc vitæ genere
sum delectatus.

28. Interea & aliis diversis mortali-
bus servivi regibus, pauperibus, diviti-
bus, postremo nunc tecum vivo, eiden-
que quotidie, cum video te paupertatis
tædio complorantem, ejulantemque, ac
divitum admirantem fortunas, prop-
terea quod ignores, quantum illis adsit
malorum ; alioqui si curas noris, qui-
bus illi distringuntur, te ipsum profe-
cto riseris, qui antea credideris eum,
qui sit opulentus, statum felicissimum
esse omnium. *Micyl.* Ergo Pythagora,
aut ⁸⁵ quòd maximè gaudeas appellari,
ne confundam orationem, si te nunc
hoc, nunc illo nomine compellem.
Gal. Nihil intererit sive Euphorbum,
sive Pythagoram, sive vocaris Aspasiam,
sive Cratem : quandoquidem ista om-
nia sum unus, nisi quod rectius feceris,
si (id quod ⁸⁵ impræsentiarum esse vi-
deor) Gallum me voces, ne avem hanc
parv

parvi ducere, contemnereque videre: præsertim cum tam multas contineat animas.

29. *Micyl.* Ergo Galle, quandoquidem omnia pene vivendi genera jam expertus es, atque omnia cognita habes, age dilucidè, mihi narrato, quæ sint peculiaria divitum ad vitæ rationem, quæ pauperum propria, quo videlicet cognoscam, verène isthuc affirmes me divitibus esse feliciorem. *Gal.* En hunc ad modum interim perpende Micylle, te, quidem non magnoperè tangit cura belli, si quando rumor sit adventare hostes, neque sollicitus es, ne in agros incurstantes populentur, neve hortum proculcent, proterantque, aut vineas vastent; sed simulatque tubam audieris, si tamen audieris, de teipso uno circumspectas quo deflexus servari queas, ac discrimen effugere. Contra illi tum de se solliciti sunt, tum animo discruciantur, cum de moenibus quicquid opum possidebant in agris, id omne tolli, deportarique conspiciunt. Ac sive inferendum est aliquid in ærarium, soli accersuntur; sive in prælium exeundum, periclitantur, aut peditum turmis, aut equitum alis præfecti. Tu interim vimi-

⁸⁷ vimineum gerens glypeum expeditus,
ac levis ad salutem consulendum, paratus
⁸⁸ victoriam convivium agere, siquando
victoriam potitus imperator sacra fecerit.

30. Rursum pacis tempore tu quidem cum de plebe sis, ingressus in concionem, tyrannidem in divites obtines, illi vero trepidant, pavitantque, ac largitionibus, ⁸⁹ choragisque te placant, siquidem quo tibi balnea, ludi, spectacula, reliquaue id genus abunde suppeditent, ea omnia curant illi. At tu censor, & acerbus expensor perinde quasi dominus ne alloquio quidem interdum dignaris illos, quod si tibi colubritum sit ingentibus faxis in illos degrandinas, vel facultates eorum publicas facis. Ipse neque calumniatorem metuis, neque latronem, ne tollat aurum, vel ædium conscenso fastigio, vel pariete perfosso, neque necesse habes rationibus occupari, neque exactionibus, neque tibi cum sceleratis dispensatoribus conflictandum est, neque tantas in sollicitudines distraheris.

31. Verum simulatque unam crepidam perfeceris, mercedemque retuleris
septem

septem obolos, serò surgis crepusculo,
 & si libuerit lavaris: tum empto⁹¹ Sa-
 perdâ quopiam, aut⁹¹ moenide piscicu-
 lo, aut paucis ceparum capitulis temet-
 ipse oblectas, canens plerunque, opti-
 mâque cum paupertate philosophans;
 adeo ut eas ob res salubri sis valentique
 corpore, obduruerisque adversus gelu.
 Siquidem labores, qui te exacuunt
 muniuntque, certatorem haudquaquam
 contemnendum reddunt aduersum eas
 res, quæ compluribus inexpugnabiles
 esse videntur. Atque hinc nullus ex
 morbis illis gravioribus impetit te, quod
 siquando levis coeperit febricula, paulo
 negotio eam medicatus, proinus exi-
 lis, inedia excutiens, illa porro fugit
 illico, quippe metuens te, quem videat
 etiam frigore ali, saturumque fieri, ac
 medicorum illis recurribus longum plo-
 rare renunciantem.

32. At illi ex aduerso propter in-
 temperantiam vitæ, quid tandem mali
 non habent infelices? podagras, phthi-
 ses, pulmonum exulcerationes, aquas
 intercutés, nam hæc omnia à sumptu-
 osis illis conviviis nascuntur, proinde
 quicumque ex his⁹² Icarum morem (ut
 fere faciunt) sese attollunt, propriasque
 se

se soli admovent, haud cogitantes quod alas habent cerâ adglutinatas, ingentem nonnunquam strepitum movent, præcipientes in mare cadentes: Cæterum qui Dædali exemplo non admodum sublimia, neque excelsa appetunt, verum humilia, terræque vicinia, adeo ut cera nonnunquam salis aspergine maderet, ii tuto plerunque ac citra discrimen transvolant. *Micyl.* Moderatos istos & cordatos narras.

33. *Gal.* Verum aliorum, *Micylle*, naufragia foedissima conspicias, nempe ubi ⁹³ Croesus revulsis alis risum exhiberet Persis, ⁹³ conscenso rogo, aut ⁹⁴ Dionysius cum abdicatus tyrannide Corinthiorum in urbe ludi literari magistrum ageret, post gestum tantum imperium puellios compellens, ut syllabas connecterent. *Micyl.* Dic mihi, Galle, tu cum rex esses (nam ais te regem quoque fuisse) cujusmodi tandem id vitæ genus experiebaris? Mirum tu tum felix eras, quandoquidem id quod est bonorum omnium caput possidebas. *Gal.* Ne mihi in memoriam regeas, o *Micylle*, usque adeo supra modum infelix tum eras. * Quoad quidem res externas, quemadmodum dixisti, plane fortu-

fortunatus esse videbar; at intus innumerabilibus curis distringebar. *Micyl.* Quibus tandem curis? nam rem prorsus absurdam, neque credibilem narras. *Gal.* Imperabam equidem regioni neutiquam exiguae, *Micylle*, omnigenarum rerum feraci, tum incolarum frequentia, neque non urbium pulchritudine cum primis admirandae, praeterea fluminibus navigabilibus, ac mari portuoso commodae.

34. Adhuc exercitus ingens, equitatus instructus, satellitium haud exiguum, triremes, pecuniarum vis major quam ut possit numerari, vasorum aureorum plurima copia, reliquaque omnis principatus tragœdia, supra quam credi potuit ingens. Cum itaque prodirem, plerique adorabant Deum quempiam intueri se rati, aliique trudentes alios concurrebant, quo me conspicerent, nonnulli consensu tectis magni aestimabant, si plenè contemplari licuissent quadrigam, stragulam, diadema, tum anteambulones, & eos qui à tergo comitabantur. Ego inter hæc mihi conscius, quantæ me res discruciant, versarentque, Illos quidem propter infortium veniâ dignos judicabam;

bam; at mei ipfius miferefcebat, qui prægrandibus illis ⁹ Coloffis viderer perfimilis, qualis vel ⁹⁶ Phidias, vel ⁹⁶ Myron, vel ⁹⁶ Praxiteles fabricatus eft, illorum etenim quifque quoad ea, quæ foris apparent, Neptunus ipfe eft, aut Jupiter, mirificè decorus auro, eboreque compactus, & aut fulmen, aut fulgur, aut tridentem dextrâ tenens. Cæterum fi immiſſo capite, quæ ſunt intùs, inſpicias, videbis veſtes quofdam, paxillos, & clavos introrſum prominentes, neque non vimina, cuneosque, & picem ſublitam, & aliam item id genus deformitatem intrinſecus inhabitantem. Omitto recensere muſcarum, muſtelarumque vim, quæ nonnunquam in eis manſitant, huiusmodi quædam res etiam regnum eſſe videtur.

Micyl. Nondum explicuiſti lutum, & clavos, & veſtes quinam fuerint in imperio, neque ſceditatem illam plurimam quænam ſit, nam iſtum ad modum vectari, tam multis imperare mortalibus, ac numinis inſtar adorari, hætenus quidem cum Coloffi exemplo quadrat, ſiquidem hoc quoque divinum quiddam eſt; Nunc autem quæ ſunt intra Coloffum exponito. *Gal.*
Quid

Quid primo loco tibi referam, Micylle, utrum metus, curas mordaces, suspiciones, odium, quo regem persequuntur ii, qui cum illo vivunt, insidias atque eas ob res somnum rarum, & hunc ipsum pertenuem, ac plena tumultus infomnia, cogitationes perplexas, spes semper improbas, an otii penuriam, & occupationes, judicia, expeditiones, edicta, foedera, consultationes? quibus rebus fit, ut ne per somnium quidem aliquā re suavi frui liceat; verum ut omnibus de rebus solus dispiciat necesse est, milleque negotia sustineat.

Quippe nec Atriden Agamemnona dulcis habebat

Somnus, multigenas versantem pectore curas.

Idque cum reliqui omnes Achivi stertèrent.

36. Adde quod ⁹⁷ Lydum illum discruciat filius murus, ⁹⁸ Persam vero Clearchus ad Cyrum desciscens, atque ⁹⁹ alium quempiam Dion cum Syracusanis nonnullis ad aurem communicans, rursum alium quendam urit Parmenion collaudatus, item ² Perdiccam Ptolemæus, ³ Ptolemæum Seleucus, quin illa quoque molestiam adferunt, amafius per vim

per vim * non sponte convivens, concubina alio gaudens, tum si qui defectionem parare dicantur, aut duo quatuorve Satellites inter se confusurrantes. Porro (quod est omnium gravissimum) amicissimi quique vel maxime sunt formidandi, semperque metuendum, ne quid magni mali ab illis exoriat; nam alius à filio veneno necatus est, alius item ab amasio, alium simile quoddam fortassis mortis genus eripuit.

Micyl. Apagelis, atrociamiraque sunt ista, quæ narras, ô Galle, mihi igitur multo sit tutius operæ cerdonicæ primum incumbere, quam ex auræa bibere phialâ comitèr delatum haustum, ceterum cicutâ, aconitoque temperatum. Nam mihi quidem hoc unum est periculi, ut si paulum aberret smilion, deflectatque à rectâ incisione, summum secantis digitum exiguo sanguine tingat; at isti, quemadmodum narras, letifera agunt convivia, atque id innumerabilibus in malis constituti, deinde, ubi conciderint, perlimiles esse videntur tragcediarum histrionibus, nam multi, sicut videre licet, quoad Cecropes sunt scilicet, aut Silyphi, aut Telephi, diademata gestant argenteisq; capulis gladios,

Q

comam-

comamque ventilantem, & auro intertextam clamydem. Quod si quis, (qualia nimirum permulta solent accidere) impulsos illos media⁶ in scena præcipites der, risum profectò moveant spectatori- bus, videlicet personâ una cum ipso diademate contritâ; verò autem actoris capite luxato; cruribusque maximâ ex parte renudatis; ut jam interioris amictus, quam miseri sint, panni fiat perspicuum, ac cothurnorum, quos pedibus induxerunt, appareat deformitas haudquaquam ad pedis modum respondentium?

38. Vide ut, me jam similitudines conferre docueris, optimo Galley, cæterum tyrannis talis quædam res tibi visa est esse. Verum ubi equus esses, aut canis, aut piscis, aut rana, quomodo eam, vitæ rationem ferebas? *Gal.* Istum⁸ quem nunc suscitasti sermonem & longior sit, neque hujus temporis; illud autem unum in genere dixerim, nullam ex omnibus vitam mihi non visam tranquilliorē vitâ humanâ, naturalibus duntaxat cupiditatibus, & usibus circumscriptam. Siquidem publicanum equum, aut sycophantam ranam, aut sophistam graculam, aut propinatorem culicem,
aut

aut cinædum gallum, atque id genus alia quæ vos studio comminiscimini, haudquaquam inter illos videbis. *Micyl.* Quæ dicis, ô Galle, fortassis vera sunt.

39. Verum non pudet me apud te fateri id, quod mihi accidit, ⁸ haudquaquam quivi dediscere cupiditatem illam à puero mihi insitam, videlicet, ut dives evadam. Quin nunc quocque somnium illud ob oculos versatur aurum ostentans. Potissimum autem scelestus ille Simon excruciat, qui quidem tantas inter opus delicietur. *Gal.* At ego te istoc levabo morbo, *Micylle*, ⁹ tametsi nox ¹⁰ etiamdum est. Surge modo, ac sequere me; siquidem ad ipsum te Simonem adducam, atque in aliorum divitum ædes, quo nimirum videas, quomodo res habeant apud illos.

40. *Micyl.* Ilthuc quo pacto clausis foribus? num me parietes transfodere compelles? *Gal.* Nequaquam, verum Mercurius, cui sum sacer, hoc optanti mihi largitus est, ut siquis longissimam caudæ plumam, quæ ob molliem inflectitur. *Micyl.* Atque duas habes ejusmodi. *Gal.* At dextram ex his avulsam cuicunque ego gessandam dederò, s quoad voluero fores omnes po erit a-

perire, cunctaque videre ipse invisibilis.

Mic. Ignorabam equidem, ô Galle, te præstigiatorum quoque peritum esse, porro si mihi semel isthuc præstiteris, videbis illico Simonis universas opes huc deportatas, nam eas huc rediens transferam. At ille rursus circumrodet, ebibetque putricoria, quibus consuevit soleas compingere. *Gal.* Atqui ne fas sit isthuc facere; siquidem Mercurius illud mihi mandavit, ut si quis pennam tenens istiusmodi quippiam patrârit, vociferans furẽ proderem.

41. *Micyl.* Rem neutiquam verisimilem narras, nempe Mercurium, cum ipse sit fur, non sinere alios, ut idem faciant. Sed tamen abeamus, nam aurum auferam si modo possim. *Gal.* Pennam prius revelito, quid hoc rei? ambas revulsisti. *Micyl.* Tutius hoc quidem, ô Galle, tum tibi minus fœdum sit futurum, ne alterâ caudæ parte mutilatus claudices. *Gal.* Age sanè, sed utrum Simonem prius adimus an alium quempiam divitem? *Micyl.* Haud alio, imò ad Simonem, qui videlicet pro¹² dissyllabò te trasyllabus esse affectet, posteaquam dives evalit; sed jam ad fores accessimus. Quid igitur deinceps facio?

42. *Gal.* Pennam seræ admove.

Micyl.

Micell. Ecce autem dii boni, ostium perinde atque clavi resiliit. *Gal.* Perge porrò præcedens, vides illum vigilan-tem ac supputantem? *Micell.* Video per Jovem, & quidem ad obscuram siticulo- samque lucernulam, præterea pallet, haud scio unde, Galle, totusque exaruit, atque extenuatus est, mirum, ni curis; neque enim auditum est illum alioqui malè habere. *Gal.* Ausculta quid dicat, siquidem intelliges quibus de causis ad eum modum sit affectus. *Simon.* Nimirum septuaginta illa talenta tuto admodum sub lectica defossa sunt, neque quisquam alius omnino vidit, at vero sedecim illa Sosylus equiso vidit me sub præsepi occultantem, itaque de curando stabulo non est admodum sollicitus, quanquam nec aliàs admodum laboris appetens; verisimile est autem illum multo etiam his plura sustulisse, nam undè alioqui Tibius heri tam ingens salsamentum illi opsonio proposuisset? tum autem aiunt illum ¹³ monile emisse uxori ¹⁴ drachmis quinque. Heu misero mihi, hi omnia mea dissipabunt bona. quid quòd ne pocula quidem sat in tuto mihi recondita sunt, cum sint multa? vereor enim ne quis ea suffosso pariete

tollat. Complures mihi invident, atque infidias parant, præter cæteros autem Micyllus iste vicinus.

43. *Micyl.* Ita per Jovem, nam tibi sum similis, ac patellas sub ala gesto. *Gal.* Tace, Micylle, ne protinus ipso in furto nos prodas. *Sim.* Optimū igitur fuerit, ut ipse insomnis servem. Omnem obibo domum in orbem obambulans. Quis iste? video te per Jovem, ô parietum perfossor; posteaquam es columna, benè res se habet. Pernumerabo denuò refossū argentum, ne quid forte dudū me fugerit. En rursū obstrepuit mihi nescio quis: nimirum obsideor, atque infidiis appetor ab omnibus, ubi mihi gladius? si quemquam deprehendero. Rursū aurum defodiamus.

44. *Gal.* Sic tibi habent, ô Micylle, res Simonis, sed abeamus ad aliam quempiā donec noctis adhuc aliquantulum superest. *Micyl.* O miser, ejusmodi vivit vitam? hostibus eveniat ad hunc modū divitem esse; itaque pugno in maxillam illi illiso volo discedere. *Simon.* Quis me pulsavit? latrocinio despolior miser. *Micyl.* Plora ac vigila, aurique similis reddaris corpore; quandoquidem illi affixus deditusque es.

45. Nōs autem si videtur Gniphonem sceneratorem visamus; nam nec is procul hinc habitat, ipsæ nobis suapte sponte fores patuerunt. *Gal.* Vides hunc quoque curis invigilantem, & usurarum rationes iterantem digitis contortis? cui propediem relictis his omnibus sit in¹⁶ Silpham, aut culicem, aut muscam abeundum. *Micyl.* Video equidem miserum ac vecordem hominem nē nunc quidem multo meliorem vivere vitam quam silphæ aut culicis, adeo totus & hic à curis & rationibus est extenuatus.

46. Nunc ad alium eamus. *Gal.* Ad tuum, si videtur, Eucratem, ex tibi fores per se patuere, quin introimus? *Micyl.* Paulo ante hæc omnia mea erant. *Gal.* At etiam nunc tu divitias somnias? vides igitur Eucratem ipsum quidem¹⁶ à famulo, visum natu grandem. *Micyl.* Video profecto quiddam haudquaquam virile, porro alterā ex parte ipsam rem uxorem à coquo constuprari. *Gal.* Quid ergo? num optaris & horum hæres existere, *Micylle*, cunctaque possidere quæ sunt Eucratis? *Micyl.* Haudquaquam, Galle, imò fame citius interirem, quam id genus quippiam patrarem, valeat

aurum & convivia, duo oboli mihi portiores divitiæ sunt, quàm si à domesticis mihi domus perfodiatur. *Gal.* Sed jam nunc quandoquidem dies fermè diluxit, domum ad nos redeamus, reliqua rursus aliàs videbis, Micylle.

- 1 Vellus illud aureum] *nota est fabula de aureo vellere à Phryxo, postquam aries, cuius erat, in Celchida eum portasset, ilici in luco Martis appenso, & à vigilantissimo dracone servato, quem, antequam vellus illud abripere potuit, interfecit Jason. vid. Diodor. Sicul. Bibliothec. Histor. lib. 4. Ovid. Metam. lib. 6. fab. ult. Apollodor. lib. 1.*
- 2 Coepit vociferari] *Græc. tantum κῆκραγες, vociferatus est; mutat personam, quasi ad alium versus querebatur.*
- 3 Cui nomen Xanthus] *Xanthi orationem habes Homer. Iliad. τ. v 403. sed Junone suggerente,*
Αὐδῆεντα δ' ἔειπε θεῖα Λακώλειο Ἥρη.
- 4 Cui nomen apud Homerum Argo] *meminit quidem obiter hujus navis Homer. Ὀδυσ. μ. v. 69. sed apud alias plura legas.*
- 5 Carina fuisset locuta] *variant de hac*
re

re Autores, dum alii proram, alii malum locutum fuisse aiunt. Lucianus ἰερῶν, quod utrum carinam vertendum sit, haud adeo certus sum. Hesychius quidem, & eum secutus H. Stephanus interpretatur τὸ καλῶτατον τὸ νῆες, i. e. infimam partem navis. Cautius Suidas ἢ τὸ νῆες, i. e. pars navis. Et sane si Etymologiam spectas, quia videtur ἀπὸ τοῦ descendere, partem eam significare videtur, à qua navis veitur, si ve ea sit clavus, sive malus, & magis profectio congruum esset, ut pars aliqua quæ extabat, loquax esset, quam quæ submersa erat aquis, nisi forte hac navis ἐγγραφειμένη more ex ventre loqueretur.

- 6 Dodonæa sylva] ita dicta à Dodonā & Μολοσσίδῳ ἐν Ἠπειρῷ πόλει, ut Eustathius in Homer. Iliad β. loquitur, i. e. Molossidis in Epiro urbe, juxta quam sylva illa, in qua arbor Jovi sacra vaticinabatur, ἀρχαῖος αὐτὸν ὑποληφθεῖσα φύλον, καὶ πρῶτον ἔσθην τοῖς ἀνθρώποις παροχόν, ut idem Eustath. in Ὀδυσ. ξ. i. e. quæ antiquissima existimatur fuisse arbor, & primum dedisse alimentum mortalibus.

- 7 Phagus] apud Græcos alios κοινῶς

appellatur *δρὺς*. *Homer. Ὀδυσ. ξ. ἐκ δρυὸς ὑψιπύμου.* *Sophoc. in Trach. v. 1175. πολυγλώσσῃ δρυός.* Atque hinc fortasse est, quod hanc arborem loquacem nonnulli quercum fuisse existimant, non animadvertentes *δρῦς*, non modo quercum, sed quamlibet etiam arborem frugiferam significare. Certe *Lucianus* phagum appellat, quod etiam *Sophocles* alibi. Vide si libet *Trach. v. 175.*

8 Per se loquens] *Græc. αὐτόφωνοι* sunt qui dicunt, non ipsam arborem fuisse locutam; sed ex arbore columbas duas, *Græc. πάλιας*, quas, qui sagacioris sunt oculi, non alias esse putant, quam anus duas *Molosside* lingua vocatas *πάλιας*. Videat, cui libet, *Scholias. in Sophocl. Trachin. v. 176.*

9 Tergora direpta serpere] carnes, &c. mira quidem, sed quæ nec inter *Palephati* incredibilia, nec usquam alibi reperiunda.

10 Mercurii affessor] *Galus* Mercurio dicitur esse Affessor, quia in imaginibus Mercurii, quæ apud Veteres sunt, Gallus ad pedes solet assidere. Vid. *Chartar. de imag. Deor. p. 201.*

11. Mnesarchida] sic dictus quia filius erat Mnesarchi annulorum sculptoris, ut Suidas habet ex Laertio, qui dicit etiam esse qui aiunt patris ejus nomen fuisse Marniacum. in Jambl. perperam legitur Μηνιαρχος pro Μηνιαρχος, ut Arcerius bene notavit.
12. Samio] à Samio Insula in mari Ionio, ut plerique volunt, Pythagoræ patria. Lucian. in Vitar. auctione, ποδῶδες δὲ οὐ; Πυθαγ. Σάμιος, i. e. cujas Tu es? P. Samius. & Ovid. Met. l. 15. fab. 2. Vir fuit hic ortu Samius. Ad quem locum annotavit Farnabius Laertium eum dixisse esse Thuseum. Jamblicum ex Cephalenia, utrum recte videat Lector.
13. Nequis carnes gustaret] Aristoxenus apud Laertium ait eum, Πάντα τὰ ἄλλα συσχεῖν ἰδίαν ἐμψυχα, μόνον δὲ αὐτὸν ἀνέχεσθαι ἀποτῆς & βοῆς καὶ κτιῶ, i. e. Omnia alia animata in cibum permisisse, bove aratore & ariete exceptis. à quibus, nisi qui absunt alia, quis non abstinet?
14. Aut fabis ederet] è symbolis est ἀνέχεσθαι φασι, i. e. à fabis abstineto, quod enigmatice solum intelligendum, si verum sit id, quod ex Aristoxeno affirmat:

mat Agellius lib.4. c. 11. Eum nullo sapius legumento usum fuisse, quam fabis.

15 Ne intra quinquennium loquerentur] ita tradidit de discipulis ejus Laert. Περσῆσαι ἡνὶχάζον, i. e. quinquennium silebant. Agellius autem lib.1. c. 9. dicit eum non omnibus idem tempus præcepisse; sed, ut ipse loquitur, pro æstimato captu solertiæ; nemini autem minus quam biennium.

16 Euphorbus fuerit] vid. Ovid. Metam. lib.15. v.160. & Laert. in vita Pyth. Euphorbus autem erat inter Troas vir egregius, quem in bello Trojana interfecit Menelaus.

17 Tanagræus] à Tanagra Bæotiae urbe, ubi gens Gallorum egregie nobilis. Vid. Plin. lib. 10. c. 20. Var. de R. R. lib.3. c.9. & Colum. lib.8. c.2.

18 In solidos quinque annos] vid. *supra* fig.15.

19 Perinde ac si caput patris] ad mentem scilicet ilius, cujus versum citat Clemens l.3. Strom.

Ἰσὺν τοι κνᾶμιν πρῶτον κεφαλῆς τε ποτῶν, i. e. Acque malum est edere fabas, ac parentum capita. Vid. Ovid. Met. l.15. fab.2. & Agellii lib.11. c.4.

- 20 Avicio congruas] *malim* interpretis avibus congruum; nam Græce ἀπιδικῶν respicit, quod statim sequitur, τροφὴν, i.e. pabulum. Nisi magis placet retinere avicium, ut scilicet nova vox respondeat novæ; neque enim aviclus, ullibi apud Latinos, neque ἀπιδικῶν usquam alibi apud Græcos reperio.
- 21 Metasque volandi, &c.] *malo* sic interpretari, & somnum habens volationis terminum, fossam seu sulcum jam transilit. Proverbiatiter dicitur ὡς ἐκασμῶνα μὲν, pro cujusvis rei fines transgredi. Ortum ex fossa seu sulco, qui, in pentathlo, seu quinquertio per transversum ductus, erat ὅς ἐστι μὲν ἡ μετα, hoc est, meta, seu, limes, quem transilire nefas erat.
- 22 In apertis etiam oculis observans] *malo* dicere, & immoratur in apertis oculis: sic enim διαγίγναι significat.
- 23 per portas eburneas] per portas eburneas, utpote materiam minus pelucidam, insomnia falsa intrabant; per corneas, ut quæ luminis facilius admittebant transitum, Vera. de his autem portis vid. Virg. Æn. 6. propter finem; ὅς, ex quo hausit, Homer. Ἰδὼς. τ. v. 43. à fine; ὅς quæ etiam in eum locum dixit Eustathius.
- 24 Op-

24 Optime Mida] Midas Rex erat Phry-
giæ, qui, cum quicquid optaret Bac-
chus ei daturum promiserat, rogabat
Deum, ut quodcunque tangeret, statim
ipso tactu fieret aurum. Quod cum si-
bi in gravamen ingens cedere sentiret,
facti eum pœnitebat: iussus autem ob
expiationem criminis in Pactoli flu-
mine se lavare moram gessit, & ex eo
tempore ille fluvius voluit arenas au-
reas.

25 Ex illius] refer illius ad Mida, quod
præcessit, licet sit Voc. cas. atque ideo
secundæ personæ; hic enim persona
mutatur.

26 Injctio carminis] vid. Pindar. Id. 1.

27 Lotum, &c.] intellige non de mani-
bus solum, ut mos est apud nos Anglos;
sed de toto corpore. Frugi enim &
honesti cives epulas adituri ex more
balnea prius petebant.

28 Ambrosia] epitheton noctis, apud
Homer. H. ω.

29 Somnium assistens] verbum aliquod
erat secuturum, sed interrumpit ser-
monem Gallus.

30 Si veluti cœnæ illius] Græc. est, ὡς πρὸς
ἀνείρου πρὸς δ' αἰνῶν ἐνείρου πρὸς γόρλα,
quod malim sic interpretari, ut qui
som-

somnium quoddam illius cœnæ provehas; *Angl.* as one, who may carry on a dream of that Supper, &c.

31 Morbi auctarium] quod exemplar secutus est interpret nescio, sed in iis, quæ vidi, nihil est in Græco, cui hæc verba respondeant.

32 Quotquot pedum esset litera] pro litera malletm dicere umbra: nam cum illa erat sex pedum lavari, cum decempes cœnari solebat. Illud patet ex Lucian. Crono solone, λέει δὲ μὲ ὀπόταν σοι χεῖρον ἐξάπην ἢ, i. e. Lavandum ubi umbra erat sex pedum. Hoc autem ex Aristoph. ἐκκλ. Τοὶ δὲ μάλιστα, ὅταν ἢ δεκάπην τὸ σοι χεῖρον, λιπαρῶς χερσὶν ὄππ' δ' αἴπνον, i. e. Tibi autem erit curæ, quando fuerit umbra decempes, assidue ire ad cœnam. Veteres enim ad umbrae longitudinem gnomonis puta alicujus solaris, aut forte sui ipsorum corporum mensi sunt horas diei. Id fieri posse ostendit Schronerus in Gnomonices suæ p. 78. at tunc pedes necesse est, ut varii essent, nunc breviores, nunc longiores, juxta signorum varietatem, quos per zodiacum Sol facit.

33 Quod-

- 33 Quodque ægre redderetur] aliud exemplar habet ægre graderetur, sed male; neutrum autem plene expressit, quid in hoc loco sit *ὑαυρό* Cod. v. vid. quæ annotavimus ad Græcum textum.
- 34 Quamobrem cum ita esset affectus] non opus est cum esset.
- 35 Lupus hians] aiunt lupum late ducto rictu prædam captare, quæ si frustratur obambulare hiantem. vid. proverb. apud Erasum.
- 36 Insolidum hæredem omnium] nihil opus in solidum, ideoque si libeat deleas.
- 37 Tum autem vestes, &c.] aptius expensas τὰ δ' ἄλλα ἤ ἰδῆται, &c. cætera vero, vestes, &c.
- 38 Tum cum Euphorbus esses] vid. Ovid. Metam. lib. 15. fab. 3. v. 160. & Laert. in vit. Pythag.
- 39 Si tu Pantho, &c.] de Pantho non aliud lego, quam quod erat filius Otrei & Apellinis sacerdos, neque opinor Lucianum hic eum taxare, quasi cæteris hominibus auri esset avidior; sed noluit videri mirum, si Euphorbus Pantho, i. e. mortali genitûs tanti aestimaret aurum, cum Jovem ipsum ea facere non puduerit.

40 Rheaque] *alio nomine vocatur Ops
& Cybele.*

41 Argolicam puellam] *intelligit Danaen Acrisii Argivorum Regis filiam, quam, quoniam dixit Oraculum in fati esse, ut ab illius filio occideretur, Pater in abeneâ inclusit turre. Vid. Hor. carm. lib. 3. Od. 16. & Pausaniam in Corinthiacis.*

42 Jam vero, &c.] *magis ad verbum sic exponas, quid igitur præterea adhuc Tibi dicerem?*

43 Saturnalibus] *Saturnalia sunt festa in Saturni honorem Mense Decembri celebrata, quibus servi cum dominis ad eandem mensam discumbebant, in memoriam scilicet aurei illius seculi, quo regnabat Saturnus, quando nemo dominus, servus nemo; sed omnes pares. Vid. Macrobi. Saturn. lib. 1. c. 7. Funger. in vocem Saturnus. Justin. lib. 43. c. 3.*

44 coccyzabam] *i. e. eam edebam vocem, quam solent Galli re aliqua ex improviso moti. Vide plura in annotationibus ad Græcum textum.*

45 Sed Simonides] *i. e. filius vel nepos Simonis, novus cum esset, ita appellari voluit, quasi ingenuis & honestis majoribus prognatus erat. Aut forsan quia*

α ψυχὰ πρὸ σώματι συνῆζαν, καὶ καὶ ἀπὸ
 τοῦ σώματι, τέτω τέδαμμαι· hoc est, Te-
 stantur autem veteres Theologi, &
 vates, quod propter aliqua luenda
 supplicia, anima conjuncta sit corpori,
 & in eo, tanquam in sepulchro con-
 dicitur. Hujus sententiae Orpheum esse
 autorem tradit Plato. *cratyl.* p. 53. lin.
 penult.

50 Formica Indica] de qua Propert. Lib.
 3. eleg. 13.

Inda cavis aurum mittit formica me-
 tallis.

Et mira de eadem narrat Plinius lib.

11. cap. 31. esse colore felium, magni-

tudine Aegypti luporum, Indos à se

furantes, quod effoderant aurum è

cavernis sollicitatas odore sequi, &

quamvis praevelocibus camelis fugien-

tes, assequi etiam & lacerare. Huius

non multum absimile narrat etiam He-

rodotus in Thalia.

51 Jam nunc suspendero, &c.] Expone
 potius, Jam nunc surgens me suspen-
 dam.

52 In qua nunc stas, &c.] non male etsi

Græce sit ἵσταναι; nam Latini, cum non-

dum finita sit actio, usurpant sæpe

tempus præsens pro præterito. Ut Te-

rent.

- rent. *And. a. 4. f. 1.* parum successit
quod ago, *i.e.* quod egi, & adhuc ago.
- 53 à Menelao necatus] *prælium inter*
Euphorbum & Menelaum describit
Homer. Iliad. 17.
- 54 Donec Mnesarchus, &c.] *i. e. donec*
Pater Mnesarchus me genuit: corpus
domum vocat. vid. fig. 11.
- 55 Camelus in Bactris] *Bactra urbs Ba-*
ctrianæ in Asia, pingue solum & ca-
melis aptum, si verum sit id quod tra-
dit Plinius, ibi tanta magnitudinis
tritici grana fieri, ut singula spicas no-
stras æquent, lib. 18. c. 7.
- 56 Cygno prognatam] *Jove scilicet sub*
forma cygni. Vide quæ annotata ad
judicium Dearum, n. 29, & 30.
- 57 Vehementer anum] *magnum quidem*
pretium decennalis belli, pellex anus.
- 58 Æqualem propemodum Hecubæ] *i. e.*
Paridis matris, uxori Priami.
- 59 In Aphidnis possedit] *Aphidna est*
una Atticarum urbium, quo, cum eâ
Athenis potiri non licuisset, Helenam
ex Lacedæmone raptam primum por-
tasse Theseum ait Diodor. Sicul. Bibli-
othec. lib. 4. sed tunc temporis δεκάτην
ἡλικίαν, i. e. decem annos na-
tam,

60 Hercules prius] de capta ab Hercule Trojâ, vid. Homer. Iliad. 5. Eo autem tempore regnabat Laomedon, cui proxime successit Priamus.

61 Haud ita magno negotio] nec mirum cum aggressus à tergo. Vide Hom. Iliad. 61. π. v 802, & seqq.

62 Peremi] non peremisti, ô bone! vulnerasti tantum, Hector peremit. Vid. libri prædicti v. 818, & seqq.

63 Te Menelaum] de prælio inter Euphorbum & Menelaum, vid. Homer. Iliad. 17. p. in initio.

64 In Ægyptum] Ægyptus in Africa est, ad septem ostia Nili fluvii.

65 Ori & Isidis] Orum aiunt Regem Ægypti fuisse, nescio quot annos ante urbem Romanam conditam. Isis autem est Dea ab Ægyptiis culta, eadem ac Io. Gilbertus Cognatus, in suis in hunc locum annotationibus, ait Ori extare duos libros, eos opinor vult, qui annexi Pieri Valeriani Hieroglyphicis, scripti primi fuerunt ab Oro isto, ut ibi vocatur Apolline, in linguâ Ægyptiacâ, in Græcam autem à nescio quo Philippo versi. Isidis autem librorum meminit Plato. in 2. Dialog. de Legislatione, vocatque ἰσὶς & πορφυρα, τὰ

tueram, eorumque causam silentio
comprimere.

71 Crotoniatis] Crotonatis populi Ita-
liae, incolae Crotonis urbis, non procul
a Tarento.

72 Metapontici] incolae Metaponti op-
pide in finibus Tarentino.

73 Tarentini] incolae Tarenti urbis
Italiae.

74 Miletensem] Latinius opinor esse
Milefiam. Miletus autem unde fluxit
Milefia est urbs in finibus Ioniae &
Cariae, ubi habitabat meretrix illa
Aspasia magna propter doctrinam
famam, Sophistria, Rhetoricæ magistra,
Pericli in studiis dux, postea & con-
jux.

75 Pericles] vir erat Atheniensis mul-
tâ auctoritate & eloquentia, de quo &
Meretrice sua si plura vis, vide A-
ristoph. in Acharnensibus, & Plutar-
chum in vita Periclis.

76 Tiresias] Rex Thebanus, primo vir
erat, at percussis anguibus duobus, quos
videbat coeuntes, statim de viro factus
erat femina, post annos autem septem,
eisdem anguibus visis, & eodem modo
percutis,

Forma prior rediit, & genitiva venit i-
mago.

ut

ut Ovidius loquitur, lib. 3. Metam.
fab. 4. v. 331.

77 Cæneus] natus erat femina, à Neptuno autem cum passa esset vim, promittente Deo ipsi concedi quodcumque vellet rogabat, ut femina esse desineret, & facta erat vir non solum fortis, sed etiam invulnerabilis. Vid. Anton. Liberal. Metam. c. 16.

78 Elati proles] Elatus rex erat Lapitharum.

79 Ne Tiresiæ expediret] recte quidem, nam in certamine de hac inter Jovem & Junonem Tiresias vocatus arbiter, quantum in ferendâ sententiâ difficuit Junoni, privatus erat oculis. vid. Ovid. lib. 3. Metam. fab. 4. v. 335.

80 Euripides, &c.] Verba sunt Medea apud Euripidem in Tragædia illa, cui titulus Medea, non procul ab initio, sed nonnihil mutata, ibi enim sic se habent,

— ὥς τις ἂν παρ' ἀπείδα
εἶναι δέλοισ' ἂν μᾶλλον, ἢ περὶν ἀπὸ.
81 Venusta forma decorum] Diog. Laert.
in vita Pythag. x. 38 συμποσπεύει
ἀγαθῶν ἡρώδων, i. e. dicitur formâ fuisse,
adeo honestâ, adeo venustâ, ut nihil
supra.

- 82 Secundum Aspasiam] i.e. post Aspasiam nullo interveniente. De Aspasia autem qualis erat, vid. supra n.74.
- 83 In Cratem Cynicum] hic autem erat Diogenis discipulus, domo Thebanus, qui dicitur à Philostrato in vit. Apoll. pecuniam suam in mare projecisse. Alii autem tradunt apud Trapezitam aliquem deposuisse hac scilicet lege, ut filiis suis, nam & hic canis maritus erat, si indocti & idiotæ essent, redderet, sin fierent Philosophi, sibi servaret.
- 84 Quam dissimile! ex scorto philosophus] non adeo dissimile, nam scortum erat philosophicum. Vid. supra n.74.
- 85 Quod maxime gaudeas, &c.] malo dicere quodcunque loco quod.
- 86 Impræsentiarum] sæpius huic vocabulo invidi honorem, quem ei tribuunt Academici Cantabrigienses: apud quos raro auditur oratio, cui alicubi, quasi purpureus esset pannus, non inferitur; implet quidem os, & emissum spiritu forti, hæud parum iis commodare potest, qui nugæ sonoras venditant. Cicero & Cæsar puritatis Latini sermonis semper observantissimi pro eo dicunt, in præsentia, aut in præsens; neque quisquam, quod scimus, Scriptorum
R veterum

veterum eo fuerunt usi, nisi unus for-
tasse Rusticus, aut verborum non minus
incurius Juris-consultus.

87 Clypeum] recte vertitur ἀκλῖς, cly-
peum; nam aliud est scutum Græc.
δούπερ, ita dictum à similitudine &
δύπας. i. e. januæ. Cum ἀκλῖς rotundâ
figurâ sit ad instar ἀκλῖς, i. e. ser-
pentis in orbem contracti; clypeus
minor erat & tegebat pectus tantum,
sub scuto autem totum corpus latere
potuit. Lexicographi fere has voces
confundunt, sed distinguunt qui de
veteri armaturâ tractare satagunt. Vid.
ἡμῶν δὲ δούπερ, Polyb. lib. 6. & ἡμῶν δὲ
ἀκλῖς, Schol. in Aristoph.

87 Vimineum] qualis pauperem & mi-
litem gregarium decebat; nam Majo-
rum virorum clypei, quos nonnunquam
describere adeo laborant Poetæ, ple-
rumque erant Vulcani opera.

88 Victoriale convivium] mos erat fini-
is triumphis victimas offerre, & postea
epulari. vid Furger. in voce Trium-
phus

89 Choragiis] nihil est in Græco textu,
quod huic vocabulo respondeat, ideo
negligas.

- 90 Ea omnia curant illi] *melius Bene-*
dictus, Aliaque omnia tibi abunde
 suppetant illi operam dant.
- 91 Saperdæ] & *Mænides* pisces fuerunt
 vilis pretii, quorum nominibus & *La-*
tini & *Angli* carent; ut apud nos
 a *Herring* nec *Græce*, nec *Latine*
 reddi potest.
- 92 *Icari* in morem] quomodo *Icarus* &
Dædalus in *Creta* clausi conati sunt
 alis sublatis *Athenas* patriam suam re-
 petere, ostendit *Ovid. Metam. lib. 18:*
v. 184.
- 93 *Cræsus* revulsis alis] *Cræsus* Rex erat
Lydiæ, revulsa autem ejus fuerunt alæ,
 quando regno eum spoliaverat *Cyrus* :
 quomodo autem consensu rogo ludi-
 brio erat *Persis*, id ample narrat *He-*
rodotus in Clio.
- 94 De *Dionysio* *Syracusano* exuto im-
 perio, & *Corinthis* docente pueros. *Vid.*
Justin. lib. 21. c. 5.
- 95 *Colossis*] *Colossi* sunt statuae vel ima-
 gines hominum supra modum magnæ,
 & quæ uno oculorum aspectu videri ne-
 queant, ἀπὸ τῶν κολέων τὰ ὄμματα, i. e. à
 detruncando oculos.
- 96 *Phidias*] *Atheniensis* erat *Phidias*,
 ante omnes arte statuaria peritus,
 R 2 propter

propter Jovem Olympium ex ebore factum egregie nobilis; neminem eum emulari, ait Plinius lib. 34. c. 8. quem etiam ibidem videas de Myrone & Praxitele ejusdem etiam artis callentissimis.

97 Lydum illum] i. e. Crasum, qui filium habebat mutum; de patris autem salute adeo sollicitum, ut quando Persam quendam in eum, quasi esset occisurus, ruentem videret, raptio lingue ligamine, exclamavit ἀδρῶν μὴ κτεῖνέ με Regi Coy. vide Herod. Clio. & Solin. c. 7.

98 Persam] intelligit Arfacen, sive Artaxerxen, Persarum Regem, quando contra Cyrum fratrem bellum gerebat, ad cujus partes descivit Clearchus Græcorum dux. vid. Photium in excerptis suis ex Ctesie Persicis.

99 Alium quempiam] scilicet Dionysium Tyrannum, contra quem excitavit Dion Syracusanos. vid. Diod. Sic. Biblioth. lib. 16.

1 Rursum alium quempiam] i. e. Alexandrum, qui Parmenionem à militibus dilectum, trucidari jussit. vid. Curt. lib. 7. cap. 2. & Diod. Sicul. Biblioth. lib. 17.

- 2 Perdiccam Ptolomæus] *Perdiccas* gentē erat Macedo; in bellis, quæ cum variis gentibus gessit, *Alexandro* comes; ei moribundus tradidit *Alexander* annulum, quo notum esse voluit, se eum sibi in regno designasse successorem. Sed obstitit *Ptolomæus*. Vid. *Curt. lib. 10. c. 6.* & *Diodor. Sicul. lib. 18.*
- 3 Ptolomæum Seleucus] non eundem Ptolomæum, nam Ptolomæus Lagus erat, qui *Perdicca* molestiam creavit; cui autem *Seleucus*, Ptolomæus *Cerannius*. Vid. *Justin. lib. 27. c. 2.*
- 4 Non sponte] non opus est his vocibus, nisi ut planius appareat sensus, nihil enim habet textus Græcus, cui respon-
- 5 Cecropes, &c.] omnes Reges. *Cecrops* Athenis, *Sylphus* Corinthi, *Telephus* Mysiæ.
- 6 Impulso illos, &c.] melius reddidit *περὶ* Cas *Benedictus* una voce impingens.
- 7 Luxato] expressius *Benedictus* cruentato.
- 8 Quem nunc &c.] ad verbum, Longum talem excitas sermonem, neque hujus præsentis temporis.

- 8 Haudquaquam quivi] *magis ad verbum*
 nondum possum.
- 9 Tametsi] *melius*, & quoniam; *vel, ut*
Benedicti. & siquidem.
- 10 Etiamdum] *i.e. jam adhuc.*
- 11 Cum ipse sit fur] *vid. Hymnum Ho-*
meri in Mercurium, & etiam Horatii
Carm.lib.1.Od.11.
- 12 Pro dissyllabo tetrasyllabus,&c.] *i.e.*
Simonides pro Simo. Vid. supra n.45.
Cinnamus apud Martialem pro trisyl-
labo voluit dissyllabon. Cinnam, Cin-
name, te jubes vocari, l.6. ep.17.
- 13 Monile] *ἰαλόςιον rectius redditur in-*
auris, quam monile; est enim orna-
mentum quod inseritur τοῖς λοέσις τῆς
αὐτῆς ἐν ἰμῖν partibus aurium, monile
autem est colli proprium.
- Dat gemmas digitis, dat longa monilia
 collo.
Quid. Metam.lib.10.
- 14 Drachmis quinque] *duplex erat*
drachma, altera Attica, altera Æginea,
cujus valoris ad amussim dare, multi
fortasse erit laboris, pretii non multi,
quantum autem conjicere licet, drach-
ma Attica nostræ moneta valebat 7 d.
Æginea autem 1 s.

15 In Silpham] Silpha *idem* ac blatta
Budo, Teste Stephano.

16 à famulo] *modesta elleipsis.*

Dialog. 21.

*Luciani vitarum¹ Auctio, ad
Johannis Benedicti exemplar.*

1. *Jup.* **T**u quidem compone scamna,
& locum advenientibus ad-
dorna: tu verò siste vitas ordine addu-
ctas. Verùm eas priùs exorna, ut for-
mosæ appareant, & quamplurimos alli-
ciant. Tu autem Mercuri, quod felix
faustumque sit, proclama, & emptores,
ut jam ad forum adsint, convoca. Philo-
sophicas autem omnis generis, & varia-
rum sectarum vitas proclamabimus.
Quòd si quis præsentes pecunias nume-
rare nequeat, is dato sponse sequenti
anno solvet. *Merc.* Multi conveniunt:
Itaque nec differre, nec diu ipsos deti-
nere par est. *Jup.* Vendamus igitur.
Merc. Quem vis ut primum produca-
mus? *Jup.* Iopicum illum² comatum:
gravitatem enim quandam præ se fert.

R 4

Merc.

Merc. Heus tu Pythagorice descende, teque his qui sunt congregati conspiciendum præbe. *Jap.* Proclama. *Merc.* Optimam vitam vendo, & maximè venerandam: quis emet? quis homine³ major esse vult? quis cupit⁴ universitatis⁵ harmoniam nosse, & ⁶reviviscere? *Mercat.* Forn.â certè non est illiberali: verùm quid potissimum scit? *Merc.* ⁷Arithmeticam, ⁸Astronomiam, ⁹Prodigiorum scientiam, ⁷Geometriam, ⁷Musicam, ⁹Præstigiatorum artem: ¹⁰vatem summum vides. *Mercat.* Licetne ipsum interrogare? *Merc.* Quod faustum sit interroga.

2. *Mercat.* Cujas es tu? *Pythag.* ¹¹Samius. *Mercat.* Ubi verò institutus es? *Pyth.* ¹²In Ægypto apud sapientes qui illic sunt. *Mercat.* Age verò, si te emam, quid me docebis? *Pyth.* Nihil equidem te docebo, sed ¹³commonefaciam. *Mercat.* Quomodo commonefacies? *Pyth.* Primùm animam tuam puram faciam à sordibus quibus est immersa, ¹⁴repurgans eam. *Mercat.* Atqui finge me jam purum esse: quis erit commonefaciendi modus? *Pyth.* Primùm quidem longa quies, & taciturnitas, & ¹⁵quinquennale silentium. *Mercat.* Ergo bone vir, tibi
Cræsi

¹⁶ Cræsi filius est erudiendus: ego enim loquax, non statua esse volo. Verùm quid post illud silentium, & quinquennium fiet? *Pyth.* In Musicâ, & Geometriâ exercere. *Mercat.* Rem lepidam dicis: si prius quàm sapiens fiam, citharædum me esse oportet. *Pyth.* Post hæc numerandi artem addisces. *Mercat.* Nunc etiam numerare scio. *Pyth.* Quomodo numeras? *Mercat.* Unum, duo, tria, quatuor. *Pyth.* Vides ea esse decem, quæ tibi quatuor videntur, & perfectum ¹⁷ trigonum, nostrumque juramentum. *Mercat.* Per maximum igitur juramentum quatuor, nunquam neque diviniore, neque sanctiores sermones audi-
vi.

3. *Pyth.* Post hæc verò hospes, de terrâ, aëre, aquâ, & igne scies, cujusmodi sit illis impetus, quam habeant formam, & quomodo moveantur. *Mercat.* Formæ omne habent ignis, aër, & aqua? *Pyth.* Certè manifestam. Neque enim sine formâ, & specie moveri possent; præterea ipsum etiam ¹⁸ Deum numerum esse, & harmoniam cognosces. *Mercat.* Mira narras. *Pyth.* Ad hæc quæ dicta sunt te ipsum quoque unum videri, aliumque conspici, & alium esse

scies. *Mercat.* Quid ais? alius sum, & non is qui tecum nunc colloquor? *Pyth.* Nunc quidem ille es, quondam verò¹⁹ in alio corpore, alioque nomine videbaris, & progressu temporis²¹ iterum in aliud transibis. *Mercat.* Hocne dicis, immortalem me fore dum plures in formas mutabor? sed de his satis. Jam quod ad victus rationem attinet, qualis es?

4. *Pyth.*²¹ Nullum quidem animal edo, sed reliqua omnia, præter²¹ fabas. *Mercat.* Quamobrem odisti fabas? *Pyth.* Non odi; sed sacræ sunt, & ipsarum natura mirabilis: ac primum, genitale sunt in totum, & si fabam adhuc viridem exueris, videbis eam virilibus membris similem naturam habere.²² Elixam verò si certis noctibus Lunæ exposueris, sanguinem facies. Et (quod majus est) consuetum est Athenientibus fabis magistratus eligere. *Mercat.* Præclare, & religiosè omnia dixisti. Verum te exue: etenim nudum te videre volo. *Hercle,*²³ semur est illi aureum. Deus, non mortalis videtur esse. Itaque illum omnino emam. Quanti illum æstimas? *Mcrc.*²⁴ Decem minis. *Mercat.* Tanti acceptum habeo. *Jup.* Scribe nomen emptor-

emptoris & unde sit. *Merc.* Italus videtur esse Jupiter, ex ils qui ²⁵ Crotonem, & Tarentum, ibique sitam Græciam incolunt. Atqui non unus tantum, sed propè trecenti ipsum communiter eme-
runt. *Jup.* Abducant.

5. Allum adducamus. *Merc.* Vis squalidum illum ²⁵ ex Ponto? *Jup.* Maximè. *Merc.* Heus tu, cui ex humeris pera dependet, accede, & confes-
sum hunc circumeas. Vitam virilem vendo: vitam optimam, & generosam, vitam liberam; quis emet? *Mercat.* quid dixisti, præco? tunc liberum hominem vendis? *Merc.* Maximè. *Mercat.* Annon times plagii te accuset, aut in ²⁸ Areopago tibi litem intendat? *Merc.* Nihil ²⁹ ipsi curæ est quod venditur; om-
nino enim liberum se esse putat. *Mercat.* At cui foret usui hic sordidus, tam-
que miserè affectus? nisi quis fossorem, & aquæ gerulum facere ipsum velit. *Merc.* Non hoc tantum: imò si ipsum quoque janitorum constitueris, ipso lon-
ge fideliore, quam aliis canibus utere: nimirum & ³⁰ ille canis appellatur. *Mercat.* Cujas autem est, & quam artem profitetur? *Merc.* Ipsum interroga: sic enim facere præstiterit. *Mercat.* Vul-
tum

tum ipsius severum, & tristem timeo
& ne me accedentem allatret, aut per
Jovem mordeat: non vides ut baculum
fustulit, & supercilia contraxit, &
minaci, iracundoque oculo obtuetur.
Merc. Ne timeas: ³¹ cicur enim est.

6. *Mercat.* Primùm quidem, ô bone,
cujas es? *Diog.* Omnis ego sum soli.
Mercat. Quid ais? *Diog.* ³² Mundi ci-
vem vides. *Mercat.* Quem verò imi-
taris? *Diog.* Herculem. *Mercat.* Cur
igitur ³³ leoninam pellem non induis?
nam ³⁴ baculo quidem illum refers.
Diog. Hoc palliolum leoninæ pellis loco
mihi est, & quemadmodum ipse, adver-
sus voluptates pugno, ³⁵ non jussus, sed
spontè meâ, cùm vitam repurgare con-
stituerim. *Mercat.* Euge, quàm præ-
clarum institutum. Sed quid te potissi-
mum scire dicamus? aut quam artem
nolli? *Diog.* Liberos homines facio, &
medeor affectibus; in sum. mâ, veritatis,
& audaciæ in loquendo propheta esse
volo. *Mercat.* Age propheta, si te emero,
quâ re me exercebis? Primùm ubi te
accepero, & deliciis exuero, inq; egestatē
conclusero, te palliolo amiciam: deinde
ad ³⁶ labores compellam: tum humi
dormire, aquam bibere, & iis rebus quæ
casu

casu offeruntur vesci faciam : quòd si pecunias habes, meo consilio, eas in mare projicies : ³⁷ nuptias, liberos, patriamque non curabis : sed tibi nugæ erunt hæc omnia : & relictâ domo paterna, specum, aut desertam turriculam, ³⁸ aut dolium inhabitabis, plena lupini, & opisthographis libris pera tibi erit. Hoc modo instructus, magno illo rege sceliciorem te prædicabis. Si ³⁹ autem vapules, aut torquearis ab aliquo, nihil horum molestum esse putabis. *Mercat.* Quid dicis ? num coesus non dolebo ? neque enim ⁴⁰ testudinis, aut carabi cutem circumfero. *Diog.* Illud Euripidis imitabere, paucis immutatis. *Mercat.* Quale illud est ? *Diog.* Dolente mente, lingua sit dolens nihil.

7. Hæc verò in primis adesse tibi necesse est. Oportet, ut sis impudens, & audax, & omnibus sine delectu, tam regibus quàm privatis maledicas. Ita enim fiet, ut omnes in te oculos conjiciant, teque fortem esse existiment. Barbara quoque vox, & sonitus absonus, ac planè similis sit canino. Intentus sit vultus : & gressus, qui talem vultum deceat : in summâ, belluini, & agrestes sint mores omnes : absint autem verecundia,

cundia, æquitas, & modestia: ⁴¹ erubescendi etiam facilitatem de facie prorsus abstergas: loca hominibus frequentissima quæras, & in his solus, & sine ullo commercio esse velis, neque amicum, neque hospitem adeundo. Nam res istiusmodi hoc imperium dissolverent; in conspectu verò omnium ea facias, quæ ne privatim quidem quispiam alius facere aulit, & Venerem maximè ridiculam eligas. Denique, si tibi videtur, ⁴² crudo polypo, vel sepiâ devoratâ mortem oppetas; hæc est illa felicitas, quam tibi conciliamus.

8. *Mercat.* Apage, scelestâ enim, & inhumana dicis. *Diog.* Sed, heus tu, sanè facillima, & quæ quis nullo negotio assequatur. Neque enim ad gloriam consequendam tibi opus erit eruditione, orationibus, ac nugis. Verùm compendiarîa ad illam via est; nam et si plebeius fueris, sive coriarius, sive falsamentarius, aut faber, aut numularius; nihil tamen vetat quò minus sis admirationi, si modò adsit ⁴³ impudentia, & audacia, & convitiari egregiè didiceris. *Merceat.* Ad hæc non indigeo tuâ operâ. Foris autem ⁴⁴ nauta, vel hortulanus per occasionem fieri posses: idque

que si velit iste ⁴⁵ duobus ad summum obolis te vendere. *Merc.* Eum accipe; nam ab eo libenter liberabimur, cum nos clamoribus obtundat, prorsusque omnes contumeliis, & maledictis lacestat.

9. *Jup.* Alium accerse, purpuratum illum, & coronatum ⁴⁶ Cyrenæum.

Merc. Agite, animum advortite omnes; hæc res sumptuosa est, & divitibus indiget; vita hæc jucunda, vita ter beata est; quis cupit delicias? quis molliissimum emet? *Mercat.* Accede tu, &

dic quid noris; emam enim te si utilis fueris. *Merc.* Ne obrutba ipsum, ô bone, neque interroga: ebrius enim est. Itaque non poterit tibi respondere, lingua, ut vides, titubans. *Mercat.* Ec-

quis mentis compos erat tam corruptum, & immodestum mancipium?

⁴⁷ quot unguenta olet! quam lubrico, & errabundo gressu incedit! sed dic Mercuri, quibus artibus sit præditus, &

quænam tractare soleat. *Merc.* In

summâ, ⁴⁸ convivator est, & compotor egregius: & ad lascivas saltationes unâ cum tibicinâ exercendas, ⁴⁹ amatori, & perdito cuiquam hero idoneus. Cæte-

rùm parandorum bellariorum gnarus est,

est, & in adornandis eduliis exercitissimus: breviter, voluptatis artifex est. Institutus autem est Athenis, & ⁵⁰ Siciliæ tyrannis servivit, apud quos in magno pretio fuit. Summa verò propositi ipsius est, omnia contemnere, omnibus rebus uti, undique voluptatem conquirere. *Mercat.* Tempus est aliquem ex divitibus, & pecuniosis istis circumspiciendo quæras. Ego enim emendæ hilari vitæ non sum idoneus. *Merc.* Iste, ô Jupiter, quantum apparet, inemptus nobis manebit. *Jup.* Amove illum,

10. Aliumque adduc: ac potius duos istos, scilicet ridentem illum ⁵¹ Abderitam, & flentem illum ⁵² Ephesium: simul enim vendi volunt. *Merc.* Descendite in medium. Vitas optimas vendo, omnium sapientissimos proclamo. *Mercat.* O rem contrariam *Jupiter!* ille quidem perpetuò ridet: hic aliquem videtur lugere: omninò enim plorat. Heus tu, quid hoc sibi vult, quid rides? *Demo.* Interrogas? quoniam ridicula videntur omnia quæ facitis, ac vos ipsi. *Mercat.* Quid ais? nos omnes irrides, resque nostras nihili facis? *Democ.* Sic est. Serium enim nihil ipsis inest, sed inania

inania sunt omnia quæ facitis; & atomorum concursio, & infinitio. *Mercat.* Nequaquam, imò tu vanus es revera, & imperitus; ô contumeliam! non desines ridere?

II. Tu vero quid fles, ô optime? nam tecum colloqui longè, ut puto, melius fuerit. *Heracl.* Existimo enim, ô hospes, calamitosas, & flebiles esse res humanas, nihilque ex illis non esse facto obnoxium: eas ideirco miserior, & lamento; præsentia autem magni non facio: futura verò planè ærumnosa fore puto: ⁵³ conflagrationes dico, mundi-que totius calamitatem: ista sunt quæ ego deploro: quodque nihil stabile est: sed omnia in ⁵⁴ cyceonem quodammodò convolvuntur: tum quòd eadem res delectat, & offendit, estque cognitio, ignoratio: magnum, parvum: sursum, deorsum feruntur omnia, perque vices in hoc seculi ludo mutantur. *Mercat.* Quidnam est seculum? *Heracl.* Puer ludens, ludens talis, contendens. *Mercat.* Quid verò homines sunt? *Heracl.* Mortales Dii. *Mercat.* Quid verò Dii? *Heracl.* Immortales homines. *Mercat.* Heus tu ænigmata dicis, an ⁵⁵ griphos componis? planè enim, tan-

tanquam Apollo, nihil explicas. *Heracl.* Quia nihil vos curo. *Mercat.* Itaque neque quisquam mentis compos te est empturus. *Heracl.* At ego omnes à pueris plorare jubeo, tam eos qui me emunt, quàm qui non emunt. *Mercat.* Hoc malum ab infantiâ non distat: neutrum horum emam. *Merc.* Inempti etiam hi manent.

12. *Jup.* Alium proclama. *Merc.* Visne facundum illum Atheniensem? *Jup.* Maximè. *Merc.* Accede tu; vitam bonam, & prudentem proclamamus, quis emet sanctissimum hominem? *Mercat.* Dic mihi, quam potissimum artem nosti? *Soc.*¹⁶ Pæderastes sum, & in rebus quæ ad amorem spectant prudens. *Mercat.* Qui ergo te emam? etenim opus habeo pædagogo, cum mihi sit puer egregius. *Soc.* At quis magis me idoneus esse queat, qui cum egregio puero versetur? etenim non sum amator corporum: animam enim formosam esse duco: & quanquam sub eodem palliolo decumbunt, dicentes illos audies, à me nihil grave perpeti. *Mercat.* Incredibilia dicis cum qui sit pæderastes, nihil præter animam curare; præsertim cùm jacendi sub eadem veste fiat
fiat

fiat copia. *Soc.* Atqui ⁵⁷ per canem,
& ⁵⁸ platanum rem sic habere, juro.
Mercat. Hercle quanta absurditas Deo-
rum! *Soc.* Quid tu dicis? non vide-
tur tibi canis esse Deus? Nonne vi-
des quantus sit in Ægypto ⁵⁹ Anubis,
in cœlo ⁶⁰ Sirius, apud inferos ⁶¹ Cerbe-
rus? *Mercat.* Rectè dicis: ego verò
peccavi.

13. Verùm quod vitæ genus infi-
stis? *Soc.* Mihi ipsi civitatem quan-
dam extruxi, quam incolo: peregrinâ
autem politiâ utor, measque leges
præscribo. *Mercat.* Unum aliquod ex
tuis dogmatibus audire velim. *Soc.*
Audi ergo maximum illud, quo ⁶² sen-
tentiam meam de uxoribus propono.
Centeo nullam debere cujusquam esse
propriam, sed ad quemvis accedere
qui nuptias ejus appetat. *Mercat.* Quid
ais? suntne abrogandæ leges de adul-
terio? *Soc.* ⁶³ Ita per Jovem, utque
uno verbo dicam, reliquæ omnes nugæ
eâ de re constitutæ. *Mercat.* Quid ve-
rò tibi de pueris jam maturis videtur?
Soc. Et hi optimatibus, qui præclari
aliquid gesserunt, præmium erunt, ⁶⁴ ut
eos ament. *Mercat.* Papæ, quanta be-
nevoli animi largitio! sed quæ tuæ
sapi-

sapientiæ est summa? *Soc.* Ideæ, & eorum quæ existunt paradigmata. Nam quæcunque vides, terram, quæ supra terram sunt, cœlum, mare, omnes horum imagines obscuræ extra universitatem existunt. *Mercat.* Ubi autem existunt? *Soc.* Nullibi: nam si alicubi essent, non essent. *Mercat.* Hæc quæ dicis paradigmata, non video. *Soc.* Meritò: cœcus enim est tibi animæ oculus. Ego autem omnium rerum video imagines, & te latentem, & me alium: in summâ duplicia video omnia.

14. *Mercat.* Ergo emendus es, sapiens cùm sis, & acutè cernas. Age videam, quid tu à me pro ipso exigas. *Merc.* Da⁶⁵ duo talenta. *Mercat.* Emi quanti dixisti: pecuniam verò in posterum numerabo. *Merc.* Quodnam igitur tibi nomen est? *Mercat.* ⁶⁶ Dion Syracusius. *Merc.* Age quod foelix, fastumque sit, accipe eum. Te jam voco Epicure; quis hunc emet? est risoris discipulus, item illius ebrii, quos paulò ante proclamabamus. Unius autem rei cognitione vincit ipsos, quatenus magis est impius. Cæterum suavis est, & gulæ amans. *Mercat.* Quo pretio venditur?

Merc.

Merc. ⁶⁷ Duabus minis. *Mercat.* Accipe: Verum, ut hoc quoque sciam, quibus delectatur eduliis? *Merc.* Dulcia edit & mellita, maximè verò ficus. *Mercat.* Benè se res habet: eam enim ipsi caricarum massas. *Jup.* Alium accerse: illum videlicet ad vivum detonsum, severoque vultu ⁶⁸ Stoicum. *Merc.* Rectè dicis: videtur enim magna multitudo, quæ ad forum accurrit, illum expectare. Ipsam virtutem vendo, vitam perfectissimam, quis vult omnia scire solus? *Mercat.* Quid istud est, quod dicis? *Merc.* Quòd solus hic sapiens est, solus pulcher, solus justus, fortis, rex, rhetor, dives, legislator, & alia quotquot sunt. *Mercat.* Num, ô bone, solus etiam coquus est, & coriarius, & faber, & similia? *Merc.* Sic videtur.

15. *Mercat.* Accede, ô bone, & dic mihi tuo emptori, qualisnam sis, ac primùm an doleas quod venderis, & servis. *Chry.* Nequaquam: neque enim in nobis hæc sunt: quæcunque verò in nobis non sunt, ista indifferentia esse solent. *Mercat.* Non intelligo quid dicas. *Chry.* Quid ais?
non

non intelligis, quòd horum quædam sunt prælata, quædam non prælata? *Mercat.* Ne nunc quidem intelligo. *Chry.* Merito quidem, neque enim assuetus es vocabulis nostris: neque imaginationem habes quæ facile apprehendat. Verùm studiosus dialecticæ contemplationis non hæc tantum novit: verum etiam qualiter, & quantum accidens, & præter-accidens inter se differant. *Mercat.* Per philosophiam quæso ne inideas explicare, quidnam sit accidens, & præter-accidens; nescio enim quomodo vocum istarum numero perculsus sum. *Chry.* Citra invidiam dixerò. Si quis claudus existat, illis quoque pede claudò ad lapidem ex inopinato vulnus acceperit, is certè accidens habet claudicationem, vulnus autem præter-accidens accipit.

16. *Mercat.* O argutiam! præterea verò quidnam potissimùm scire te profiteris? *Chry.* Retia sermonum, quibus implico, & obstringo, denique tacere cogo eos qui contra me disputant, planè frænum illis obducens; isti verò tantæ orationis vi nomen est *syllogismus celeberrimus*. *Mercat.* Hercle fortem,

ortem, & inexpugnabilem syllogismum dicis. *Chry.* Vide ergo, estne tibi puer? *Mercat.* Quidni? *Chry.* Si Crocodilus hunc ad flumen errantem nactus rapuerit, postea verò se redditurum polliceatur hâc lege, ut verum dicas, quod de pueri redditione decretum est: quid illum decrevisse dices? *Mercat.* Quæstionem rogas, ad quam respondere difficile est: dubito enim utrum dicere debeam, quo puerum recipiam; sed tu quæso per Jovem, respondens, incolumen puerum mihi serva, ne priùs ipsum devo-
ret.

17. *Chry.* Bono es animo: etenim alia magis mira te docebo. *Mercat.* Quænam sunt illa? *Chry.* Istum sermones *metentem*, illumque *dominantem*, præterea eam quæ est supra omnes, *Electram*, & *opertum* illum. *Mercat.* Quis ille *opertus* sermo, aut quæ *Electra* est quam dicis? *Chry.* ⁶⁹ *Electram* illam dico Agamemnonis valde celebrem, quæ eadem novit simul, & non novit; astante enim Oreste illi adhuc incognito, novit quidem Orestem suum esse fratrem, hunc verò Orestem esse ignorat. Rursus verò *opertum* il-
lum

lum, ac planè mirabilem sermonem audies. Responde mihi: nostine tuum patrem? *Mercat.* Maximè. *Cbry.* Quid igitur, si propè te statuerem quempiam opertum, atque interrogarem: nostine hunc? quid diceres? *Mercat.* Scilicet me non nosse. *Cbry.* Atque hic tuus erat pater, itaque si istum non nosti, palam est te patrem tuum non nosse. *Mercat.* Nequaquam: sed si ipsum detexeris, verum novero.

18. Sed quisnam tuæ sapientiæ est finis? aut quid facturus es, si ad virtutis fastigium perveneris? *Cbry.* In his quæ naturâ prima sunt, versabor, dico divitias, sanitatem, & similia. Sed priùs oportet multos labores impendere, libris exiguis literis descriptis oculos admovendo, interpretationes congerendo, seque solœcismis, atque absurdis vocibus implendo; in summâ, te sapientem fieri fas non est, quin ter ex ordine helleborum biberis. *Mercat.* Egregia sunt ista tua, fortique viro digna. Verùm meticulosum esse sceneratorem (hoc enim tibi inesse video) num dicemus esse viri qui
 70 helleborum biberit, & justam vir-
 tutis

tutis magnitudinem attigerit? *Chry.*
 Maximè: solum enim sapientem fœ-
 nus exercere decet; quandoquidem
 enim illius proprium est syllogismis
 concludere, fœnerari autem, & usuras
 computare, atque syllogismis conclu-
 dere, parùm differre videntur, hoc e-
 tiam, ut & illud, soli studioso com-
 petit: nec illum simpliciter fœnus,
 quemadmodùm alii solent, accipere de-
 cet, verùm etiam alterius quoque fœ-
 noris fœnus; nisi fortè ignoras, fœnus
 aliud esse primum, aliud secundum,
 velut quandam illius progeniem. Vi-
 des autem quid syllogismus quidam
 concludat. Si primum fœnus accepe-
 rit, accipiet secundum; atqui pri-
 mum accipiet, ergo & secun-
 dum.

19. *Mercat.* Num ergo & de mer-
 cede, quam pro sapientiæ disciplinâ à
 juvenibus accipis, similia dicamus? &
 sit manifestum solum studiosum pro
 virtute mercedem accepturum esse?
Chry. Intelligis: Certè non meâ causâ,
 sed dantis gratiâ accipio. Cùm enim
 alius sit effusor, alius comprehen-
 S for,

for, me quidem ipsum, ut sim comprehensor, præparo, discipulum verò ut fiat effusor. *Mercat.* At tu contrarium dixisti, juvenem esse comprehensorem, te verò, qui solus dives es, effusorem. *Cbry.* Heus tu scommate me perstringis. Sed vide tu ne te petam indemonstrabili syllogismo. *Mercat.* Quid verò mali ex hoc telo accidet? *Cbry.* Dubitatio, & silentium, mentisque subversio. Quod autem est maximum, si voluero, te celerrimè in lapidem convertam. *Mercat.* Quomodò lapidem me feceris? neque enim? Perseus, ô bone, mihi esse videris. *Cbry.* Hoc modo, lapis est corpus. *Mercat.* Certè. *Cbry.* Quid verò? nonne & animal est corpus? *Mercat.* Maximè. *Cbry.* Tu verò nonne es animal? *Mercat.* Sic videtur. *Cbry.* Lapis igitur es, cùm sis corpus. *Mercat.* Nequaquam: sed me per Jovem solve, & de novo fac hominem. *Cbry.* Non est factu difficile: quare rursus sis homo; dic enim mihi; nonne omne corpus animal est? *Mercat.* Non. *Cbry.* An verò lapis animal est? *Mercat.* Non. *Cbry.* Tu verò corpusne es?

es? *Mercat.* Maximé. *Cbry.* Corpus autem
cùm sis, animálne es? *Mercat.* Maximé.
Cbry. Ergo non es lapis, animal cùm sis.

20. *Mercat.* Euge effeceras, ut jam
mea crura⁷² non aliter ac Niobes re-
frigerata & saxea facta essent; attamen te emam. Quantum pro ipso numerabo? *Merc.* Duodecim minas.
Mercat. Accipe. *Merc.* Solúsne ipsum emisti? *Mercat.* Non per Jovem: verùm illi omnes quos vides. *Merc.* Certè multi sunt, iique validis humeris, & colligente sermone digni. *Jup.* Ne tempus teras: aliùm accersere.
Merc. Te Peripateticum accerso, formosum, divitem. Agite, emite hunc prudentissimum, qui omnia omninò scit. *Mercat.* Qualisnam ille est? *Merc.* Modestus, æquus, vitâ benè compositâ, quòdque maximum est, duplex. *Mercat.* Quid dicis? *Merc.* Alius quidem foris apparet, quàm iustus esse videtur. Itaque si ipsum emas, memento internum hunc, externum illum appellare. *Mercat.* Quid verò potissimum novit? *Merc.* Novit triplicia esse bona, animæ scilicet, corporis, & rerum externarum. *Mercat.*

cat. Humana sapit, sed quanti venditur? *Merc.* Viginti minis. *Mercat.* Multum certè dicis. *Merc.* Nequaquam, ô beate: etenim pecuniam aliquam habere ipse videtur; itaque non nimis citò ipsum emeris. Præterea autem protinus ab eo discès quamdiu vivat culex, & quam profundè mare à sole illustretur, & quale sit ostrearum anima. *Mercat.* Hercle quanta argutia! *Merc.* Quid si audias alia multa his acutiora, de semine, & generatione, deque embryonis in utero formatione, utque risibilis est homo, non risibilis autem asinus, neque ad ædificandum, neque ad navigandum habilis? *Mercat.* Planè admiranda, & utilia præcepta narras; itaque viginti minis ipsum emam. *Merc.* Esto.

21. Quis adhuc reliquus est? iste scepticus: accede tu Pyrrhia, statim proclamandus es, multi jam effluunt, & in paucis erit venditio. Veruntamen quis emet istum? *Mercat.* Ego; sed primùm dic mihi, tu quid nosti. *Phil.* Nihil. *Mercat.* Quid ita? *Phil.* Quia nihil omninò mihi videtur existere. *Mercat.* Nos verò nihilne sumus? *Phil.* Neque hoc scio. *Mercat.* Neque
tu

tu es aliquis? *Phil.* Hoc multò etiam magis ignoro. *Mercat.* O ignorantiam! verùm quid sibi volunt hæstiteræ? *Phil.* Sermones in illis trutino, & ad æqualitatem redigo: postquam autem eos exquisitè similes, & æqualis esse ponderis cognovero, tunc quis horum verior sit, ignoro. *Mercat.* Ex aliis autem rebus, quid compositè facere soles? *Phil.* Omnia facio, præterquam quòd fugitivos non persequor. *Mercat.* Quid? anne hoc tibi impossibile est? *Phil.* Quia, o bone, non comprehendo. *Mercat.* Rectè, tardus enim, & piger videris esse. Verùm quis tibi scientiæ est finis? *Phil.* Ignorantia: & nihil videre neq; audire. *Mercat.* Ergo te surdum simul, & cœcum dicis. *Phil.* Imò, iudicio etiam, & sensu careo: breviter nihil à verme differo. *Mercat.* Propterea emendus es.

22. Quanti facis illum? *Merc.* Atticâ mihi. *Mercat.* Accipe: heus tu, quid dicis, tene emi? *Phil.* Incertum est. *Mercat.* Nequaquam: emi enim, & pecuniam numeravi. *Phil.* Iudicium suspendo hâc de re, & eam considero. *Mercat.* Atqui sequere me, ut famulum decet. *Phil.* Quis scit

num vera dicas? *Mercat.* Præco, mina, & qui adfuerunt. *Phil.* An aliqui etiam nobiscum sunt? *Mercat.* At ego te jam coniectum in pistrinum, adducam ut credas me tuum esse herum, secundum peiorem causam. *Phil.* Hâc de re assensionem etiam retineo. *Mercat.* Sed per Jovem jam ostendi. *Merc.* Tu quidem desine obniti, & cum qui te emit, sequere. Vos autem cras advocabimus; etenim idiotas, & fabriles, vilesque vitas proclamaturi sumus.

- 1 *Auctio*] *auctio est venditio quædam in publico ac celebri loco, qualis conclamatur apud Plautum. Menach. act. 5. sc. ult. Dicitur autem auctio ab augendo pretium, nam merx traditur plus offerenti.*
- 2 *Cornatum*] *sic ἐν παροιμίᾳ vocabatur Pythagoras ὁ ἐν Σίμῳ κομῆτας. Jamblic. lib. 1. p. 31.*
- 3 *Homine major*] *Pythagoram divino coli honore à nonnullis, credi esse Apollinem, aut quendam è Geniis, qui Lunam habitant: & cum Deus revera esset, venisse autem in humana*

manâ formâ notum est ex Jamblico.

- 4 Universitatis] i.e. mundi, nam Pythagoras docuit καὶ ἀρμονίαν συνίσταται τὰ ὅλα, ut Laertius affirmat, i.e. per harmoniam constare omnia, i.e. totum mundum; & Cicero in 3. de natura Deor. affirmat Pythagoram existimasse ad harmoniam Mundum canere.
- 5 Harmoniam] vox satis Latina, sed Græca origine ab ἄρῳ, apto; & significat idem ac ἀρμός, apta commissura. Ad Musicam autem translata est concentus consonantia, aut correspondens proportio vocum dissimilium, ut Scaliger exponit lib. 1. Poet. c. 1.
- 6 Reviviscere] in alio scilicet corpore, nam migrationem è corpore in corpus, quam Græci vocant μεταστροφή, vel potius μεταστροφή, esse Pythagoræ doctrinam, res vel lippis nota.
- 7 Arithmet. Geomet. Musc.] summum in his fuisse Pythagoram, notavit in vita ejus Jamblicus, cap. 5: & 25.

- 8 Prodigiorum scientiam] Græce est *περσείαν*, quam Suidas exponit *ψευδολογίαν*, *περσέδξολογίαν*, i. e. mendacium & falliloquium. Intellige vero, aut de iis quæ ipse docuit, scilicet, quod sæpe erat mutatus; prius vixit in Æthalide, Euphorbo, &c. aut de iis quæ de illo dicuntur, susurrando nempe in aurem bovi docuisse eum abstinere à fabis: Aquilam ad se vocasse, quæ forte, dum de auguriis disse- rebat, transvolârat, & postquam manu demulisset, iterum demisisset. De quibus vid. Jambl. in vit. Pythag. lib. 1. c. 13.
- 9 Præstigiarum scientiam] Græcè *γονήαν*, à *γόνος*, *γόνος*, quod Suidas interpretatur *κόλαξ*, *πειέτης*, *πλέων*, à *παπών*, i. e. assentator, ardelio, impostor, fallax. Qualem *περσέτης γόν* fuisse Pythagoram affirmat Lucian. *Dialog.* 20. negat Jamblicus in vita ejus cap. 31.
- 10 Vatem summum] imo superiorem Apolline; inde enim dicitur habere nomen, ὅτι αὐτὸς ἀληθινὸς ἐστὶ θεὸς, ἢ ἀλέγης Πύθιος, i. e. quoniam quæ loquitur

tur veriora sunt, quam quæ dicit Apollo.

11 Salmius] *quicquid eum facit de se respondere Lucianus, non tamen inter omnes convenit Pythagoram esse Samium; sunt enim qui contendunt eum fuisse Etruscum, & in Etruria etiam natum, five, quod idem est, Tyrrenum. Vid. Plut. sympos. quæst. 7. lib. 7. & Theodoret. de Fide; qui ait etiam eum Tyrium à Neanthe dici.*

12 In Ægypto] *id testatur Jamblicus, atque inde didicisse Astronomiam, & Geometriam.*

13 Commonefaciam] *vide quæ diximus ad ἀναμνήσω in G.T. n. 25.*

14 Repurgans eam] *multus erat in purgationibus Pythagoras. Jamblicus ait eum tinctorum more animas præparare.*

15 Quinquennale silentium] *de hoc vide, quæ diximus Dial. 20. n. 15, & n. 18.*

16 Cræsi filius] *fertur Cræsi filius fuisse mutus, at videns aliquando militem quendam in prælio interfectorum Patrem,*

trem magno nixu rupto linguae vinculo exclamasse, ὦ ἄνθρωπε μὴ κτείνῃς Κρῆσιν, i. e. ô Homo ne Cræsum occidito. Ut docuit nos Agellius, cap. 9. lib. 5. ex Herodoti lib. 1.

17 Trigonum, nostrumque juramentum] de his vide quæ diximus ad Græcum Textum n. 32.

18 Deum numerum esse & harmoniam] id dixisse Pythagoram testatur in vita ejus Diogenes Laertius.

19 In alio corpore alioque nomine] primus scilicet Æthalides, deinde Euphorbus, postea Hermotimus, quarto Pyrrhus Delius piscatur, & postremo qui nunc est Pythagoras. Vid. Diog. Laert.

20 Iterum in aliud transibis] id natus erat Pythagoras à patre suo Mercurio, quando erat Æthalides, ut anima sua per quæcunque vellet p̄t̄a ἔλθ̄ω, i. e. arbores & animalia transiret, & dum in illis vixit, omnia quæ ipsi contigerant meminere. Quas autem mutationes post vitam defunctam subivit Pytha-

Pythagoras, docemur *supra Dial. 20. Sect. 26.*

21 Nullum animal edo, &c.] *vide supra Dial. 20. n. 13.*

22 Elixam vero si certis, &c.] *nescio quid hic sibi vult autor noster, nisi ut redderet Philosophum supra modum ridiculum. Quis enim unquam videbat ex fabis, ut ut Luna exposita, sanguinem fieri?*

23 Femur est illi aureum] *de eo vide supra Dial. 20. n. 69.*

24 Decem minis] *mina continet monetae nostrae, ut aiunt, 33 s. — 4 d.*

25 Qui Crotonem, &c.] *magnus inter Crotoniatis & Tarentinos habitus erat Pythagoras, quibuscum & vixit, & leges tulit. Vid. Diog. Laert.*

26 Ex Ponto] *Pontus regio est Asia, ubi regnavit olim Mithridates, ex Sinope ejusdem regionis oppido ortus Diogenes Cynicus.*

27 Plagii] *i.e. criminis vendendi Hominis liberi.*

28 In Arcopago] i. e. in foro sive loco
 iudicii apud Athenienses in colle
 Marti sacro. "Aἶψα enim Græce est
 Mars, & πᾶς, collis, cujus prior
 syllaba corripitur, atque ideo dicen-
 dum Arcôpago cum accentu in ante-
 penultima. Quod obiter monuimus,
 ut obviam eatur eorum inconsulto
 mori, qui producunt penultimam, in
 errorem forsan ducti auctoritate Ro-
 berti Stephani, & Calepini, qui pro-
 ducendam affirmant, & quod Augu-
 stinus de Civitate Dei, lib. 18. cap. 10.
 interpretatur Ἀρεόπαιον, Martis pa-
 gum, cujus prior syllaba longa est. A-
 liam enim esse priorem in πᾶς,
 ostendit illud unum Jambicum Æs-
 chyli Eumenid.

πᾶς πᾶς τ' Ἀρεῖ ἐν δ' ᾧ αἶψα.
 quod qui recte metiri novit, novit
 sponteum in loco pari nusquam repe-
 riri. Dicitur autem Arcopagus sive
 Martis collis, quia in eo loco cognitio
 habita erat de Martis homicidio, &
 cum causa referebatur ad duodecim
 Deos, sex eorum sententiis absolutus
 est.

29 Nihil ipsi curæ est, &c.] quippe qui prius venditus erat, quando à piratis captus deductus erat in Cretam. Quem cum præco rogasset, quid sciret facere, Scio, inquit, Hominibus imperare. Et Xeniae prætereunte, extenso digito, Huic, inquit, me vende. Huic enim opus est domino; emit igitur Xeniaes, & ductum secum Corinthum præfecit liberis. Vid. Laert. in vita Diog.

30 Et ille canis appellatur] Græc. κυών, κυός, unde Philosophi Cynici, i.e. canini: rogatus autem aliquando, quid faciens ita appellabatur, respondebat πὸν μὲν δίδωλας σάβων, τὲς δὲ μὴ δίδωλας ὑλακτῶ, τὲς δὲ πονηρὲς δάκνων, i.e. quod adblandior iis qui dant, eos qui non dant oblatro, malos autem mordeo. Et alius roganti ποῖα παῖς εἴη κυών; i.e. cujas erat canis? dixit, πεινῶν Μελιτῶν, χορλαδής δὲ Μολοσσός, i.e. famelicus Melitenſis, ſatur vero Moloffus.

31 Cicur] i.e. mitis mansuetus,

- 33 Mundi civem vides] refert Plutarchus in libro περὶ σωφροσύνης de Socrate, quod dixit se neque Atheniensem, neque Græcum, sed κόσμιον, i. e. mundi civem; idem de Diogene alias dici nos memini.
- 33 Leoninam pellem] interfecit Hercules Leonem Nemeæum clavo, & pugno, quia pellis Junonis ope nulli sagittæ erat penetrabilis, & postea quo ipse etiam immunis esset ab omni sagittarum vulnere, eadem se involvit; sic enim apud Pindarum Isthm. Oδ. 6. ἐπὶ δὲ κωλ. 12. precatur Jovem patrem de Telamonis filio, ut ἀγρήκῃ & sit οὐρανῶπις τὸ δὲ δῖσμα με γυνὴν περὶ πλανᾶται θηρὸς, ὃν πάμπαν ἄθλων κλέψαι ποτ' ἐν Νεκταίᾳ. Vid. etiam Hyg. Fab. 30. & Apollodor. lib. 2. cap. 4. §. 10.
- 34 Baculo enim illum refers] clava Herculis ubique celebrata est, de qua vide quæ diximus ad Dial. 17. n. 1. & Dial. 17. n. 2. Baculo autem utebatur Diogenes primus cum infirmus esset, postea autem semper ferebat in Urbe, in itinere una cum pera. Diog. Laert.

35 Non iussus] *iussus enim ab Eurystheo Hercules duodecim confecit labores. vid. Apollodor. lib. 2. cap. 4. s. 1. erat autem Eurystheus Rex Græciæ.*

36 Ad labores compellam] *ipse in æstate in calidam arenam se volutabat, in hyeme statuas nive perfusus complectebatur. Diog. Laert.*

37 Nuptias liberos, &c.] *τὰς γυναῖκας ἔχοντα μὴδὲν ὀνομάζει, ἀλλὰ τὸν περὶ Καλλὰ τῇ Πηνελόπεια σὺνῆναι. Laert. de Diogene.*

38 Aut dolium] *Diogenes scripsit ad amicum quendam, ut sibi conducereτ διώδιον, i. e. cellulam vel casam; quod cum ille tardius exsequeretur, dolium, quod in Metroo est, pro domo habuit. Laert. Metroon autem est templum Phrygiæ Deæ, sive matris Deorum, ubi leges ponebantur, quod ὁ Βυλινθίων vocatur apud Suidam, vide Pettit. de legib. Attic. lib. 2.*

39 Si autem vapules, &c.] *fertur de Diogene, quum ad Antisthenem Athenis veniret, & sublato baculo à se vulnerit*

voluerit pelleret Antisthenes, quod inclinato capite dicebat, Παῖε, ἔγδ δὲρή-
σῃς ἔγω σκληρὸν ξύλον ὃ με ἀποίρξῃς,
ἔως ἂν π φαίνη λέγων, i. e. cæde, non
enim baculum ita durum invenies,
qui me abs, Te quamdiu aliquid dix-
eris, arcere possit.

40 Testudinis & carabi] piscium, qui-
bus testacea pellis pro lorica est.

41 Erubescendi facilitatem] aliud sensit
opinor, quando (ut Laertius refert)
videns adolescentem rubore perfusum,
dixit δάρρη, πῦτόν ἐστι τ. ἀρετῆς τὸ
χρῶμα, i. e. bono esto animo, talis est
virtutis color.

42 Polypo vel sepia devorata] non
multum absimili naturâ est polypus à
sepia, & si à pedum multitudine na-
ctus sit nomen, sepia etiam polypus
vocari potest; nam non secus ac polypus
octo habet pedes, ut notavit ex Aristo-
tele Athenæus. Videtur Lucianus
dubitare, utrum polypum an sepiam,
at aperte Athenæus, Διελύθη δὲ κυὰν
ὁμὸν πλὺποδῶν κατὰ φεζῶν ἀτίδαν
Diog.

Diog. Laertius autem affirmat eum occidisse, non ex devorato aut polypo aut sepiâ; sed ex morsu cuiusdam canis, dum inter multos dividit polypum: alii, ut idem ait, perhibent eum ex spiritus retenta sponte migrasse è vitâ.

43 Si modo adlit impudentia & audacia] fertur apud Laertium dixisse Diogenes παρρησίαν εἶναι χαλκίον ἐν ἀνδράποισ.

44 Vel nauta vel hortulanus, &c.] Xenocrates autem, qui eum dicitur emisse supra n. 29. illum præfecit filiis suis, eosque ille Cynicus, post aliis disciplinas, docuit equitare, & arcus tendere, & fundas rotare, atque jaculari.

45 Duobus obolis] vili pretio, obolus enim nostræ monetae est 1 d. q.

46 Cyrenæum] i. e. Aristippum Socratis discipulum.

47 Quot unguenta olet] sic ostenditur ab Æaco Menippo apud inferos in Lucian. Dial. inter Æacum & Menippum.

48 Convivator] vocabatur à Platone
 ὁ φιλάγῳ, ut Athenæus refert, lib. 8.

49 Amatori] Λαίδη ἀγαπῶν δὲν ἦν ἐταῖ-
 γαν, Athen. lib. 12.

50 Siciliæ tyrannis servivit] præcipue
 Dionysio.

51 Abderitam] i. e. Democritum, sic
 dictum à patria Abdera oppido Thra-
 ciæ.

52 Ephesium] i. e. Heraclitum qui na-
 tus Ephesi. Ephesus autem Ionie
 urbs.

53 Conflagrationes] mundum flammis
 perituum fuisse Heracliti sententi-
 am notavit Plutarchus de Oracul. de-
 fect. atque idem etiam sensisse Or-
 pheum & universam Stoam, unde vo-
 catur Στοιχὴ ἐκ πύρωCis.

54 Cyceonem] i. e. rerum confusionem
 sive Chaos.

55 An griphos] griphus sermo implicitus
 & intricatus, qui ut solvatur, opus est
 Oedipo.

56 Pæderastes sum] *i. e.* amator puero-
rum. *vide Dialog. Menip. & Æaci,*
ubi etiam apud inferos ostenditur se-
dens cum Charmide Phædro, & Cli-
nia pulchris adolescentibus.

57 Per canem] *ita jurasse Socratem &*
discipulos ejus observavit nobis Scho-
liastes in Aristophan. Aves, id scili-
cet doctos à Rhadamantho, qui non si-
vit quenquam è suis jurare per Deos,
sed per anserem, per canem, per arietem
& similia. Vide etiam Erasmi. Adag.
Rhadamanthi jusjurandum.

58 Et platanum] *malo vertere per*
hanc platanum, vult etenim opinor
ἐκείνῳ ὑψιλόγειν, juxta Ilissum am-
nem Attica. sub qua docuit aliquando.
Cujus meminit Plato in Dial. Phædri
& Socrat. Meminit etiam aliàs Lu-
cianus, in Domo nempe & Amori-
bus.

59 Anubis] *Deus Ægyptius, qui voca-*
tur Latrator apud Virg. Æn. 8. v. 698.
ut Servius perhibet, quia capite canino
pingitur: idem etiam testatur Plutarch.
in libro de Iside & Osiride, Ἄνυβις κυνὶ
τῷ

τὸ ζῶν ἰππὸς ζῆλα. ubi videas etiam
causam quod ita pingitur.

60 Sirius] i. e. canis cælestis cultus tan-
quam Deus ab Ægyptiis, sub nomini-
bus Isis & Sothis. vid. Plut. de Iside
& Osiride. Translatus autem à Jove
in calos, cum prius esset Cephali ca-
nis, & Lælaps vocatus, adeo celer,
ut nulla fera eum potuerit effugere.
Vide Raderum in Martial. epigr. 39.
lib. 11.

61 Cerberus] canis satis notus apud in-
feros, sed & Deus habitus. Vid. Dial.
Menip. & Cerber.

62 Sententiam meam de uxoribus]
hanc fuisse sententiam Diogenis supra
videas n. 37. at fuisse etiam Socratis
nusquam alias lego.

63 Ita per Jovem] haud mos erat So-
crati & Discipulis jurare per Deos,
sed per canem, per anserem, &c. Vid.
Schol. in Aristoph. ὄρνιθ.

64 Ut eos ament] reddendum erat, ut
eos osculentur.

65 Duo talenta] incertum est utrum At-
ticum talentum majus an minus vult.
Majus, ut ferunt, continebat 80 mnas;
nostræ

*nostra moneta 233 l. minus minas 60.
165 l.*

66 Dion Syracusius] *Platonis discipulus,
cui Socrates non potuit non esse cha-
rus.*

67 Duabus minis] *multo minore pretio
quam Socrates. Mina enim nostri
nummi est 33 s. 4 d.*

68 Stoicum] *sic dictum à stoa, i. e. por-
ticu in Athenarum urbe, ubi Zeno au-
tor Stoicæ Philosophorum sectæ docuit
discipulos*

69 Electram] *Electra erat Agamemno-
nis filia.*

70 Ter ex ordine helleborum, &c.] *fer-
tur de ipso Chrysippo, quod non potuit
in beatorum insulam ingredi prius-
quam quarto se helleboro purgaret.
Vid. Lucian. de Ver. Histor. lib. 2.*

71 Perseus] *is scilicet Perseus Jovis &
Danaes filius, qui ostenso Atlanti
Medusæ capite vertebat eum in mon-
tem, & ossa in lapidem. Historiam vi-
deas Ovid. Metam. lib. 4. fab. 18. ex-
inde etiam fiebant corallia, ex virgis
scilicet sub capite Medusæ positis,
dum*

dum ceto pugnans liberabat Andromedam. Fab. 19.

72 Non aliter ac Niobes] Niobes crura facta esse marmorea legas apud Ovid. lib. 6. fab. 4.

73 Atticâ minâ] an mina Attica differt ab ea cujus mentio supra n. 67. videant curiosi nummorum aestimatores.

FINIS.

